DİJİTAL KÜTÜPHANE KANALI

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

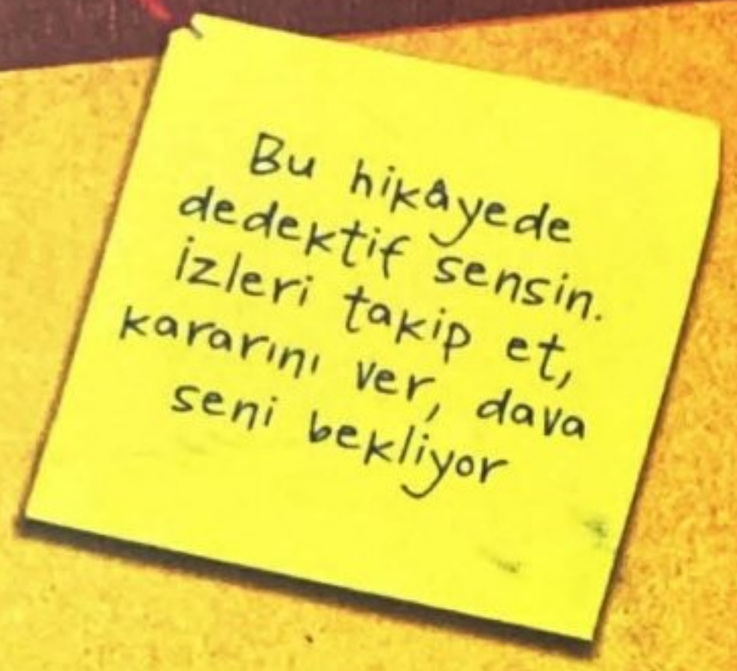
https://rantey.org

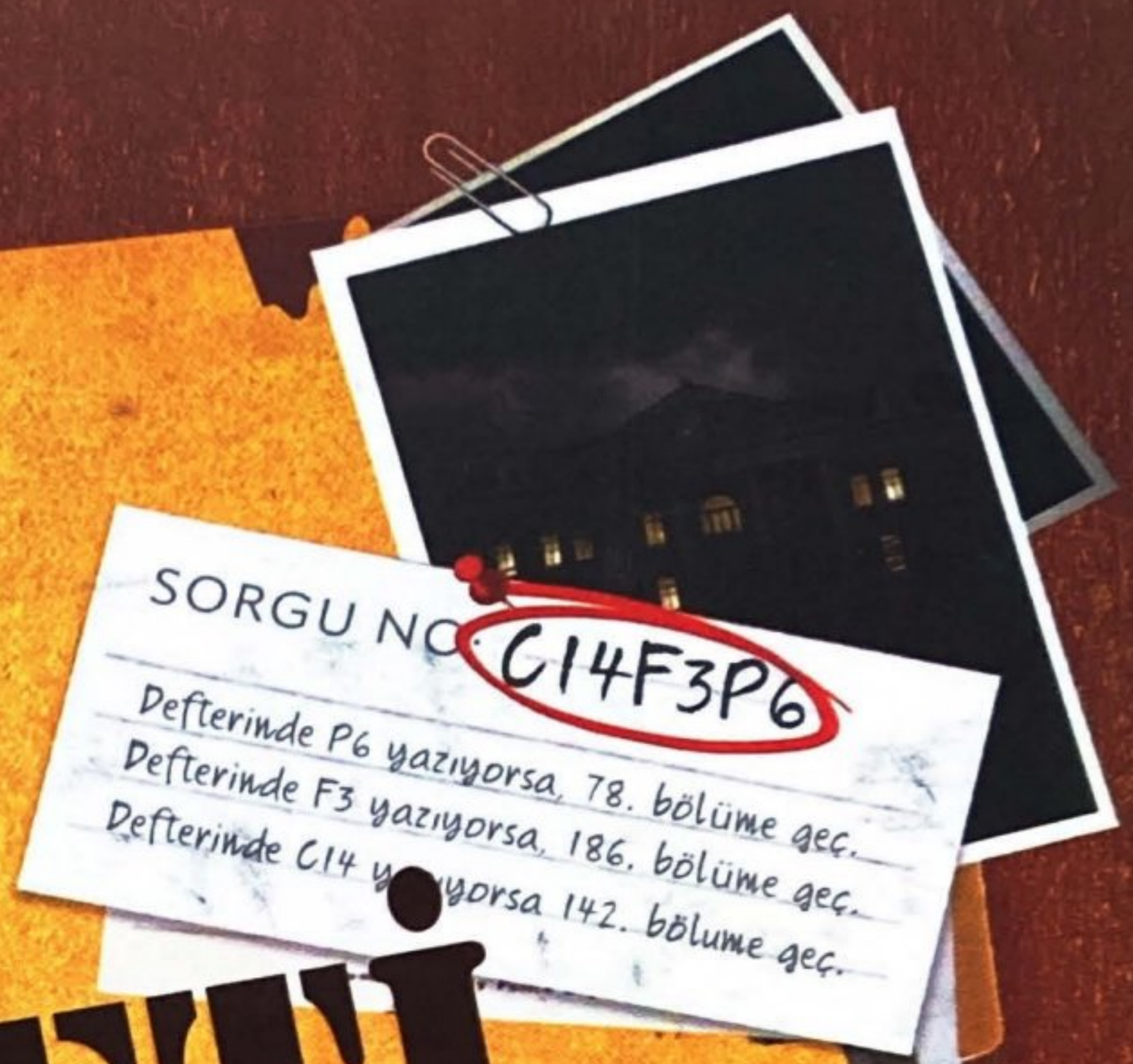
Yedek ve Duyuru Kanallarımız
Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

• Telegram: https://t.me/birkitapbir

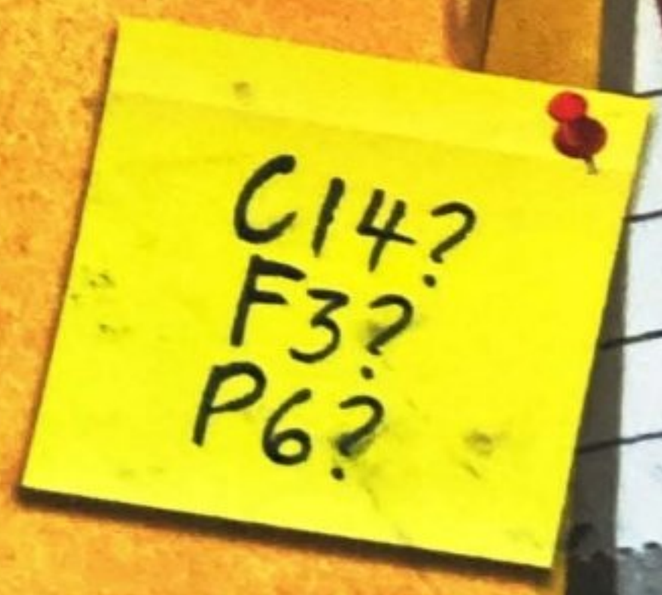
• WhatsApp Kanalımız : https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4IvMoc0Y

ANTONY JOHNSTON

ÇİNAYETİ ÇÖZEBİLİR MİSİN?

GİZLİ

SORGU NO: C14F3P6

Çevirmen: Çağla Deniz Bülbül

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

ANTONY JOHNSTON

CİNAYETİ ÇÖZEBİLİR MİSİN?

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

©ATHİCA: 352
ROMAN: 58

Can You Solve The Murder?

CİNAYETİ ÇÖZEBİLİR MİSİN?

Antony Johnston

© 2025 Antony Johnston. All rights reserved.
Turkish translation © 2025 Destek Yapım Prodüksiyon Dış Ticaret A.Ş.

İmtiyaz Sahibi: Destek Yapım Prodüksiyon Dış Tic. A.Ş.
Genel Yayın Yönetmeni: Kaan Cumalıoğlu
Çevirmen: Çağla Deniz Bülbül
Editör: Kardelen Uysal
Son Okuma: Devrim Yalkut
Kapak Tasarımı: Ebru Aydın
Sayfa Düzeni: Melike Doğan

ATHİCA: Ekim 2025
Yayıncı Sertifika No. 43196

ISBN: 978-625-5610-77-5

Adres: *Abdi İpekçi Cad. No. 31/5 Nişantaşı-İstanbul*
Tel. *(0 212) 252 22 42*
Faks: *(0 212) 252 22 43*

www.destekmediagroup.com *www.destekdukkan.com*
athicabooks *athicabooks* *athicabooks*
athicabooks *info@destekyayinlari.com*

Deniz Ofset – *Çetin Koçak*
Maltepe Mahallesi Hastane Yolu Sokak No. 1/6
Zeytinburnu / İstanbul
Sertifika No: *77699* Tel: *(0212) 613 30 06*

Destek Dukkan

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

ANTONY JOHNSTON

CİNAYETİ ÇÖZEBİLİR MİSİN?

Çevirmen: Çağla Deniz Bülbül

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Antony Johnston, ödüllü ve *New York Times* çok satanlar listesine girmiş, popüler *Dog Sitter Detective* cinayet gizemleri serisi de dahil olmak üzere, elliden fazla kitap, grafik roman ve çizgi roman serisinin yazarıdır. Grafik romanı *The Coldest City*, milyon dolarlık gişe hasılatı yaparak büyük başarı elde eden *Atomic Blonde* adlı filme uyarlanmıştır. Aynı zamanda ünlü bir video oyun yazarıdır, bununla birlikte Johnston'ın adı, pek çok köklü oyun serisinin yaratıcıları arasında anılmaktadır. Johnston, *Crime Writers' Association*'ın eski başkan yardımcısı, *International Thriller Writers* ve Society of Authors üyesi, Shore Scripts senaryo yazımı jürisi ve *Writers' Guild of Great Britain*'ın video oyunları komitesinde yer almaktadır. Yaşamını ve çalışmalarını İngiltere'de sürdürmektedir.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Steve ve Ian için...

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Cinayet Nasıl Çözülür?

Elysium[1] *Çiçekleri* sıradan bir dava değil... Ve bu kitap da sıradan bir kitap değil.

Cinayeti Çözebilir misin interaktif bir roman. Alışılagelmiş kitaplardan farklı olarak baştan sona okunmamalı. Metni sıralı şekilde okumak sana hiçbir fayda sağlamayacak; aksine, deneyimini baltalayacaktır. Çünkü bu hikâye aynı zamanda bir bulmaca ve bu bulmacayı çözebilecek olan tek kişi SENSİN. Cinayeti çözmek için soruşturmayla ilgili kararları SEN vermelisin. Hangi ipuçlarının peşinden gideceksin? Hangi delilleri bulacaksın? Ve sonunda kimi suçlayacaksın? Seçimler tamamen sana ait – ve yalnızca doğru yolu izleyerek cinayeti çözebilirsin.

Peki bunu nasıl yapacaksın?

Numaralandırılmış Bölümler

Hikâye, her biri numaralandırılmış bölümlere ayrıldı. İlk olarak metne dikkat etmelisin, çünkü içinde önemli ipuçları saklı olabilir. (Ancak yanıltıcı ipuçlarına karşı da dikkatli olmalısın...)

Her bölümün sonunda, sana dedektif olarak ne yapmak istediğine dair bir seçenek sunulacak. Her seçenek seni farklı bir sayıya yönlendirecek; kararını verdikten sonra o sayıyla eşleşen bölüme geçmeli ve okumaya devam etmelisin.

---

1 Elysium, Yunan mitolojisinde tanrılar tarafından ödüllendirilen erdemli ruhların ölümden sonra sonsuz mutluluk içinde yaşadığı cennetvari bir yer olarak tasvir edilir. Modern bağlamda ise huzurlu ve ideal bir yaşamın sembolü olarak kullanılmaktadır. (ç.n.)

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Diyelim ki **86.** bölümü okudun ve metnin aşağıdaki seçeneklerle bittiğini varsayalım:

- Cesedi incelemek için **35.** bölüme geç.
- Cinayet mahallini araştırmak için **143.** bölüme geç.

Bu iki eylemden hangisini seçeceğine karar vermelisin. Eğer cesedi incelemeyi seçersen, **35.** bölüme geçmelisin – sayfa numarasını değil, bölüm numarasını aradığını unutma. Cesedi değil de cinayet mahallini araştırmak istersen, **143.** bölümü okumalısın.

(Bu sayılar sadece örnektir; kitaptaki bölümlerin gerçek içeriklerini yansıtmamaktadır.)

Eğer dijital kitap formatında okuyorsan ileri ve geri gitmene gerek yok. (İlerledikçe keşfedeceğiniz birkaç özel durum hariç... Bunun yerine seçeneğin sonundaki kalın "35" rakamına dokunman yeterli; böylece seçtiğin bölüme otomatik olarak yönlendirileceksin.

Defterin

Her iyi dedektif, davayı çözebilmek için hayati kanıtları ve edindiği bilgileri not ettiği bir defter taşır. Sayfanın arkasında, kendi defterin olarak kullanabileceğin ve ipucu numaralarını yazabileceğin boş sayfalar bulacaksın.

(Ancak kendi kalemini getirmen gerekecek. Görünen o ki departman bütçesi her geçen gün daha kötüye gidiyor...)

Eğer kitabın üzerine not almak istemiyorsan, ayrı bir defter kullanabilir ya da dijital olarak not tutabilirsin. Kısacası, kendini nasıl rahat hissediyorsan öyle yapabilirsin. Önemli olan, kitabı okurken rahatça not alabilmen ve gerektiğinde yazdıklarını gözden geçirebilmen. Bu, hikâye boyunca birçok kez yapacağın bir şey olacak.

Şüphelileri, teorilerini ve önemli olabileceğini düşündüğün her türlü bilgiyi not defterine kaydetmelisin. Bir cinayeti çöz-

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

mek, aynı zamanda iyi notlar almayı gerektirir ve *Elysium Çiçekleri* de bu konuda bir istisna değildir.

İpucu Numaraları

Zaman zaman defterine bir İpucu Numarası yazman istenecek.

İpucu Numaraları, C2, P5, T4 gibi bir harf ve sayıdan oluşur. Talimat verildiğinde bu ipuçlarını yazman önemli, çünkü sonraki bölümlerde senden, defterinde belirli bir İpucu Numarası olup olmadığını kontrol etmen istenebilir. Ardından, bu kontrol sonucuna göre kitapta belirli bir bölüme yönlendirileceksin.

(Bu hikâyede izlenecek birçok farklı yol var. Bu yüzden bazen defterinde halihazırda bulunan bir İpucu Numarası'nı tekrar yazman istenebilir. Bu bir hata değil, aksine iyi bir dedektif olduğunun ve doğru ipuçlarını bulduğunun göstergesidir! Bu nedenle endişelenme ve devam et.)

Örneğin, diyelim ki bir bölüm sana defterine **C2** yazmanı söylüyor. Daha sonra başka bir bölümde şu seçeneklerle karşılaştın:

- Eğer defterinde **C2** yazıyorsa, **45**. bölüme geç.
- Aksi durumda, **118**. bölüme geç.

Bu durumda, defterinde **C2** yazılı olduğu için **45**. bölüme geçmelisin. Ancak eğer defterinde bu İpucu Numarası yoksa, **118**. bölüme gitmelisin.

Bazı durumlarda not defterinde birden fazla İpucu Numarası olup olmadığını kontrol etmen istenecek. Bu olduğunda, numaraları listelenen sırayla kontrol et ve geçerli olan ilkine göre hareket et.

Örneğin, defterinde hem **C2** hem de **T4** olduğunu varsayalım. Daha sonra şu şekilde biten bir bölümle karşılaştın:

- Eğer **P5** yazdıysan, **87**. bölüme geç.
- Eğer **T4** yazdıysan, **165**. bölüme geç.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

• Eğer **C2** yazdıysan, **45**. bölüme geç.
• Aksi halde, **188**. bölüme geç.

Eğer defterinde **P5** yazılı değilse, bu talimatı görmezden gelebilirsin. Fakat, **C2**'yi yazmışsan ama aynı zamanda **T4** de notların arasında var ve bu İpucu Numarası talimat listesinde **C2**'den önce geliyor. Bu nedenle **165**. bölüme geçmelisin.

İpucu Numaraları, davayı çözmek için hayati bir öneme sahip. Ayrıca, dava çözüldükten sonra Dedektif Puanı'nı da belirleyecektir. Bu sebeple, ipuçlarını dikkatle takip et ve defterine düzenli olarak not almayı ihmal etme.

Cinayeti Çözebilir misin?

Unutma: Dedektif sensin ve alçakça işlenen bu suçu çözmek SENİN elinde!

Suçluyu bulmak için detaylara dikkat etmen, dedektiflik yeteneklerini kullanman ve iyi notlar alman gerekecek.

Hazırsan, araştırmaya başlamak için **1**. bölüme geç.

1

"Görünüşe bakılırsa burası artık bir sağlık çiftliği." Çavuş[2] McAdam, dar çitlerle çevrili virajlarda arabayı son hızla sürüyor.

"Sanırım onlar 'sağlıklı yaşam merkezi' terimini tercih ediyorlar..." diyorsun.

McAdam kıkırdıyor. "Her iki durumda da kurbanın aynı fikirde olduğunu sanmıyorum."

---

2 "Çavuş" (Sergeant), İngiliz polis teşkilatında bir rütbe unvanıdır. Polis memurlarının hiyerarşik yapısında, temel polis memuru (Police Constable) seviyesinden bir üst rütbeyi ifade eder. Çavuşlar genellikle daha fazla sorumluluk alır ve ekipleri yönetir. Türkçede askeri bir terim olarak bilinse de İngiltere'de polis teşkilatında da yaygın bir kullanım alanı vardır. (ç.n.)

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

"Oraya vardığımızda bu tür düşüncelerini kendine saklamaya çalış çavuş."

Ses tonun hafif uyarıcı ama McAdam'ın ralli benzeri sürüşü yüzünden hayatın için endişelenmeksizin beş saniyeden fazla düşünebildiğinde, içten içe onunla aynı düşünceleri paylaşıyorsun. McAdam, keskin bir virajdan hızlanarak çıkıyor ve küçük bir tepeciğin üzerinden geçiyor, bu sırada miden altüst oluyor.

Bu, onun geçen hafta Northumbria'da kendini kanıtladıktan sonra çalıştığın karakola atanmasının ardından birlikte çalıştığınız ilk vaka. Neden kariyerini kendi ülkesi İskoçya yerine İngiliz polis teşkilatında sürdürdüğünü sorduğunda, omuz silkerek, "Daha fazla aksiyon..." diye cevap vermişti. McAdam otuzlu yaşlarının ortasında, kısa boylu ve sıska yapılı bir kadın. Koyu saçları ve açık havada çok vakit geçirdiğini belli eden hafif kızarmış bir cildi var. Belki de hayatını Hollywood filmleri benzeri araba kovalamacalarını hayal ederek yaşıyordur.

Ölüme meydan okuyarak son virajı da döndükten sonra, Elysium'un kapılarına ulaşıyorsunuz: Burası cennetten bir köşe değil, Finchcote Malikânesi adlı eski gösterişli bir evin arazisinde ve binasında hizmet veren bir inziva merkezi. Yüksek taş duvarlar, mülkü geniş bir kapıya kadar çevreliyor. Kapının üzerinde pastel renklerin ve boyalı güllerin içinde sizi, "*doğadaki yerinizi yeniden keşfetmeye ve ruhunuzu canlandırmaya*" davet eden şirket adı, büyük bir tabela olarak parlıyor.

Mülkün girişinde işaretli bir polis aracı ve üniformalı iki polis memuru bekliyor. Sizi fark ettiklerinde başlarını sallayarak içeri davet ediyorlar. McAdam, selamlarına karşılık veriyor ve araç, arazinin içinden kıvrılarak akan dar bir nehrin üzerindeki alçak duvarlı köprüyü adeta uçarcasına geçiyor. Ardından, ağaçların gölgesinde uzanan uzun bir yolda Finchcote Malikânesi'ne doğru hızla ilerliyor.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Malikâne, bölgenin karakteristik ve açık renkli taşlarından inşa edilmiş dört katlı heybetli bir yapı. Gotik tarzdaki malikâne; kemerli pencereleri, süslü barok korkulukları ve her köşe ile birleşim noktasında sırıtıyormuş gibi duran canavar şeklindeki heykelcikleriyle dikkat çekiyor. Huzurlu bir inziva merkezi için oldukça sıra dışı bir yer.

Araç, çeşmenin ve çevresindeki taş döşeli avlunun yakınındaki park etmiş polis araçlarının arasına doğru yaklaşırken gözlerin çevreyi tarıyor. Aklından, malikânenin ilk sahipleri olan ailenin şu anda nerede olabileceği geçiyor. Böyle görkemli bir aile evini, ne kadar yüksek bir bedel karşılığında olursa olsun, terk etmek kolay olmamış olmalı diye geçiriyorsun içinden. Polis araçlarının yanında bir de olay yeri inceleme aracı duruyor. Sen ve McAdam burada koruyucu kıyafetlerinizi, galoşlarınızı ve eldivenlerinizi giyiyorsunuz. Size doğru yaklaşan geniş omuzlu, uzun boylu üniformalı birine başınızla onu tanıdığını belli eden bir selam veriyorsun. Bu kişi, daha önce birlikte çalıştığınız genç polis memuru Zwale'den başkası değil.

Yeni ortağını Memur Zwale ile tanıştırıyorsun: "Çavuş McAdam..." diye başlıyorsun söze. "Memur Zwale de dedektif olma hedefinde."

McAdam, genç memuru onu değerlendiren bir bakışla, baştan aşağı süzüyor. "Öyle mi? O zaman izle ve öğren. Burada işin sırrı inisiyatif almak, anladın mı?"

"Elbette efendim..." diyor Zwale. "Sizi hayal kırıklığına uğratmayacağım."

Koruyucu giysiler pek hava almıyor (asıl işlevleri de sugeçirmez olmaları), bu yüzden sıcakta terlemeye başlamışken bir an önce işe koyulmak istiyorsun.

"Önden git Zwale. Doktor Wash burada mı?"

Zwale başıyla onayladıktan sonra sizi ana girişe kadar götürüyor. "Evet efendim. Beyaz çadır zaten kurulmuş durumda."

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

İçeri girdiğinizde, evin dış cephesinin aksine bambaşka bir atmosferle karşılaşıyorsun. Burada eski ve yeni yan yana varlığını sürdürüyor; modern çamdan ve şekillendirilmiş mermerden yapılmış bir resepsiyon alanı, geleneksel geniş bir halı, meşe ve pirinç kaplı merdivenlerle karşı karşıya. Yüksek tavanlı ve ahşap kaplamalı lobiyi, ortasında gururla yerini almış büyük bir avize ve duvarlardaki irili ufaklı saksı bitkilerinin yaydığı hoş bir bahçe kokusu süslüyor. Buna karşılık, resepsiyon masasında genç ve güzel sarışın bir kadının kullandığı iki büyük bilgisayar ekranı bulunuyor. Duvara monte edilmiş televizyon ekranlarında ise sağlıklı yaşam merkezinin kursları tanıtılıyor, bir ekranda o günün etkinlik programı gösteriliyor: Yoga, yüzme, çiçek düzenleme ve hatta bitki bakımı bile var.

"Belki de bir broşür almalıyım..." diyor Çavuş McAdam.

"Burası size göre bir yer mi ki çavuş?"

McAdam homurdanıyor. "Pek sayılmaz. Ama eşimin doğum günü yaklaşıyor ve burayı beğenebilir."

"Yönetici sizi ofisinde bekliyor..." diye araya giriyor Memur Zwale.

"Biraz daha bekleyebilir..." diye yanıtlıyorsun. "Önce cesedi ve suç mahallini görelim."

Lobide onlarca insan dolaşıyor; bazıları, üzerlerinde şirketin gül logosu bulunan polo tişörtleriyle personel oldukları belli olan kişiler, geri kalan çoğunluk ise ne olup bittiğini anlamaya çalışan misafirler. Geçebilmen için kenara çekiliyorlar, fısıldaşarak birbirlerine bir şeyler söylerken koruyucu giysilerini inceliyorlar. Ciddi bir durum olduğunun farkındalar. Zwale sizi lobinin arkasındaki, üniformalı görevliler tarafından korunan bir kapıya doğru yönlendiriyor. Ancak o kapıya ulaşamadan, tenis kıyafetleri içinde raket taşıyan, sarışın, orta yaşlı bir kadın kalabalığın arasından sıyrılarak yolunuzu kesiyor.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

"Tam zamanında!" diyor kadın ciddiyetle. "Sanıyorum ki polissiniz?"

"Dedektif..." diye düzeltiyor McAdam.

"Evet, tabii. Korkunç bir olay olduğunun farkındayım ama lütfen adamlarınıza bildirin; öğle yemeği için bir randevum var..." diyor kadın.

Anlamaya çalışarak dikkatle kadına bakıyorsun. "Beni tanımadınız galiba, Bayan?..."

"Tabii ki Nesbitt..." diye cevap veriyor kadın, yüzünde tanınmayı bekleyen birinin kararsız bakışları var. "Finchcote Malikânesi benim seçim bölgemde."

McAdam size yardımcı olmaya çalışarak, "Carla Nesbitt, milletvekili..." diye açıklıyor.

Ne yazık ki bu açıklama, kadının gözlerini daha da büyütmekten başka bir işe yaramıyor. "Eğer kendi milletvekilinizi bile tanıyamıyorsanız, bu soruşturmadan umutlanmak gerçekten anlamsız!" diye cevap veriyor burnundan soluyarak.

Sen farklı bir kasabada yaşadığınızı açıklamaya çalışırken kadın sözlerine devam ediyor: "Polislerinizin çıkmamıza engel olmaya kararlı olduğunu görüyorum ama buna göz yumamam."

"Bayan Nesbitt, korkarım ki dediğiniz gibi 'göz yummak' zorunda kalacaksınız..." diye cevap veriyorsun ve devam ediyorsun: "Bir adam öldü. Benim işim kapsamlı bir soruşturma yapmak ve ne olduğunu ortaya çıkarmak. Düşünsenize, belki de o adam sizin seçmenlerinizden biriydi."

Kadın söylediklerinizi sindirmeye çalışıyor. "Evet, tabii. Ama artık oy kullanamaz, değil mi?"

"Ailesi ve arkadaşları hâlâ kullanabilir ama..." diye net bir şekilde cevap veriyor McAdam. "Ve bu vakayı haberlerden duyan insanlar da. Parlamento temsilcisinin, basit bir öğle yemeğini masum bir adamın ölümünden daha önemli gördüğünü öğrendiklerini bir düşünün." Carla öfkeli gözlerle Çavuş McAdam'a

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

bakıyor. "Masum! İşte o zaman ne de güzel bir gün olurdu. Harry muhtemelen bir noktada 'artık yeter' dedi ve kendi canına kıydı. Hadi çabuk olun da bu işi bitirin, biz de hayatımıza devam edebilelim, olur mu?" diyor ve lastik tabanlı ayakkabılarıyla oradan uzaklaşıyor.

Siz milletvekilinin malikânenin doğu kanadına doğru ilerleyişini izlerken McAdam kendi kendine, "Şüphesiz, ölen adam da sizin hakkınızda böyle övgüyle konuşmuştur..." diye mırıldanıyor. Memur Zwale önünüzden yürüyerek seni ve McAdam'ı yalnızca personele ait olan bölgeye, polisler tarafından korunan kapının ardına götürüyor. Burası, geniş bir arka girişe ve ana binadan dik açıyla uzanan doğu-batı kanatlarıyla yarı kapalı bir avluya inen merdivenlere açılıyor. Avluda, düzenli biçilmiş çimenlerin ortasında ve kenarlarında, alanı dörde bölen çakıllı yollar bulunuyor. İleride, arazinin daha vahşi ve doğal bir hal aldığı, yakınlarda iki büyük sera bahçesinin belirginleştiği bir manzara görülüyor ancak bahçeler şu an gideceğiniz yer değil. Avluya adım attığınızda, sağınızda, batı kanadının duvarına yakın bir noktada daha fazla üniformalı polis memuru olduğunu fark ediyorsun. Bu memurlar, beyaz kanvas örtülü, tanıdık adli tıp çadırını saran güvenlik şeridini koruyor; çadır, binanın yanındaki çakıllı yolun üzerinde sessizce yükseliyor.

Birkaç gündür yağmur yağmadığından zemin tamamen kuru. Bu, yaz sonunun kavurucu güneşi altında ayakta durmak anlamına gelse bile, dışarıda bir araştırma yapmak için şanslı bir durum. Eylül ayının ilk haftası olduğundan bu yoğun sıcakların kısa zamanda sona ermesini umuyorsun. Çimlerin üzerinden yürüyüp çadıra girmek için güvenlik şeridinin altından eğilerek geçiyorsun. İçeride sizi bir adli tıp fotoğrafçısı, bir ceset ve kurbanın bedenine doğru eğilmiş bir adli tıp uzmanı karşılıyor.

"Kurbanın adı Harry Kennedy..." diyor McAdam not defterinden okuyarak. "Elli yaşında ve yerel bir konut geliştiricisi.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Kendisine kodaman diyebiliriz. Buraya bir haftalık bir tedavi için gelmiş ve yalnız kalıyormuş."

Adli tıp uzmanı ayağa kalkıp gerinerek, "Ve onu hemen hemen aynı vaziyette bırakacağım..." diyor. Dr. Wash'ın zarif bir aksanı var ve kendisinin sık sık duyulduğu kadar yaşlı göründüğü –ya da belki de tam tersi– söyleniyor. Ancak bu durum beraberinde onlarca yıllık tecrübeyi ve sarsılmaz bir güveni de getiriyor. Birçok kez birlikte çalışmıştınız; bu nedenle o kadının bulgularına, gözlemlerine ve en önemlisi de uzmanlığına kayıtsız şartsız güveniyorsun.

"Doktor Wash, bu Çavuş McAdam. Northumbria'dan yeni atandı..." diyerek ortağını ve adli tıp uzmanını tanıştırıyorsun. Başlarıyla birbirlerini selamlıyorlar. Ardından adli tıp uzmanı, cesedi daha iyi görmeniz için geri çekiliyor fakat keşke geri çekilmeseydi diye düşünüyorsun.

"Kurban en üst kattan, on beş metrelik bir yükseklikten düşmüş..." diyor Dr. Wash. "Zemin şu anda böyle bir düşüşü affetmeyecek kadar sert ve kuru; bu yüzden bu manzara ortaya çıkmış."

Harry Kennedy sırtüstü yatıyor; geniş cam gibi gözleri hiçbir yere odaklanmıyor. Muhtemelen bir zamanlar oldukça yakışıklıydı ancak yüzü ve başı şimdi feci şekilde hasar görmüş, kısa saçları kan ve toprakla birbirine yapışmış. Etrafını saran kıpkızıl bir kan gölü toprağa sızmış ve bir zamanlar beyaz olan bornozunu ıslatmış; bornozun altında sadece boxer şortu var. Ancak en çok dikkat çeken şey, daha önce hiç görmediğin bir şey: Bir bahçe çatalı, Kennedy'nin göğsüne derinlemesine saplanmış halde.

McAdam ıslık çalarak, "Carla Nesbitt'in intihar teorisi boşa çıktı desene..." diyor.

"Haklısın; iki sebepten ötürü bu pek olası değil..." diyor Dr. Wash, dizleri acıyla çıtırdarken cesedin üzerine doğru eğiliyor. "Birincisi en bariz olan: Çatal, kalbine yere çakılmadan önce saplanmış."

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

"Peki, bariz olmayan diğer sebep nedir?" diye soruyorsun.

Dr. Wash usulca Kennedy'nin ağzını araladığında kırmızı bir gül beliriyor.

"Harika..." diyor McAdam içini çekerek. "Deli bir katilimiz var."

Dr. Wash, seni bu zahmetten kurtararak McAdam'a hoşnutsuz bir bakış atıyor.

"Bu gülün oraya kasten yerleştirildiğini mi düşünüyorsunuz doktor?" diye soruyorsun.

"Öyle düşünmekteyim ancak failin kimliği henüz bir sır perdesi ardında. Üst kattaki balkonda buna benzer bir bitkiyle karşılaşacaksınız."

"Üzerinden çıkan başka bir şey var mıydı? Ceplerinde bir şey bulundu mu?"

Adli tıp uzmanı, hemen yanı başındaki katlanır bir sehpaya uzanarak iki adet şeffaf delil torbasını alıyor. Torbalardan birinin içinde alelade bir metal saat, diğerinde ise Elysium logosuyla damgalanmış plastik bir anahtar kart var.

"Bunun odasının kapısını açtığını tahmin ediyorum ancak henüz teyit etmedik. Saat ise tamamen sıradan görünüyor."

"Başka bir şey yok muydu? Mesela bir cüzdan?"

"Maktulün üstünden başka bir şey çıkmadı. Telefonu da dışarıda yerde bulundu; ekranı çatlamış ve çalışamayacak kadar kötü hasar görmüş ama yine de adli bilişime gönderdim." Doktorun engin tecrübesine ve titizliğine duyduğun güvenle söylenen her şeyi zihnine kaydediyorsun.

"Tam olarak nereden düşmüş?"

Dr. Wash beyaz çadırdan çıkıyor ve bakışlarını yukarıya, dördüncü katın taş oymalı korkuluklarıyla çevrili balkonlarından birine yönelterek işaret ediyor. En üst kattaki her odanın cephesinde tıpatıp aynı balkondan birer tane daha var. Yukarıya doğru baktığınızda bu arka cephelerin malikânenin gösterişli ön cephesine kıyasla ne denli yıpranmış ve bakımsız olduğunu

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

fark ediyorsunuz. Köşelerinden taşlar kopmuş, heykelciklerin yüzleri ve bedenleri çatlaklarla örülmüş, hatta bazı balkonların korkulukları kırılmış ya da tamamen yerinden sökülmüş vaziyette. Finchcote Malikânesi şüphesiz daha ihtişamlı günler görmüş olmalı.

Dr. Wash, "Adli tıp uzmanları bahsi geçen balkona açılan odayı çoktan incelediler..." diye sürdürüyor sözlerini. "Bu nedenle siz de bizzat göz gezdirebilirsiniz. Oldukça garip bir durum; zira orası yalnızca personel kullanımına mahsusmuş ve üstelik kilitliymiş de. Umarım yükseklik korkunuz yoktur dedektif."

"Hallederim..." diye yanıtlıyorsun. "Ölüm saati ne zaman?"

"Bu sabah saat on kırk beşten önce. Müdür kendisini o vakit bulmuş ve hemen acil servisi aramış; bunun dışında şu an için kesin bir şey söylemek güç. Ancak ceset henüz taze."

"O halde geriye tek bir soru kalıyor: Bunun bir kaza olmadığına emin misiniz?"

Dr. Wash gözlüğünün üzerinden sana doğru bakıyor. "Bahçe çatalı ince sivri bıçaklar gibi değildir dedektif. Bahçe çatalıyla birini yaralamak güçlü ve kasıtlı bir eylemi gerektirir. Bundan eminim."

Ellerini kalçalarına yerleştiren Çavuş McAdam, tüyler ürpertici manzarayı şöyle bir süzdükten sonra başını iki yana sallıyor. "Evet, tam bir delinin peşindeyiz. Biliyor musunuz, bazı ülkelerde bu işi yapana elektrikli sandalye cezası verilirdi."

"Neyse ki artık ülkemizde böyle uygulamalar yok çavuş..." diye karşılık veriyorsun. "Biz dünyaya gözlerimizi açmamızdan çok önce insanları asmayı bıraktık."

"Benden önce değil..." diyor Dr. Wash not defterindeki maddelerin üzerini işaretleyerek. "Çocuk olmama rağmen o zamanlar bu uygulamanın yasaklanması beni memnun etmişti. Herhalde bunun geri dönmesi gerektiğini savunmuyorsunuz çavuş?"

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

"Bazı insanlar iyileştirilemez..." diyor McAdam omuz silkerek.

"Bazı insanlar da et yemeyi bırakamaz; bu onların da gerektiği anlamına mı geliyor?"

"Saçmalama, bu bir suç değil."

"Hayır, sadece 'doğal düzen', öyle değil mi? Ama birçok katil de kurbanları hakkında aynı şeyi düşünüyor; bunu aklınızda tutsanız iyi edersiniz."

McAdam'ı henüz yeterince tanımadığın için gözlerinin şaşkınlıktan donup kaldığını mı yoksa bunun az sonra kopacak bir öfke fırtınasının habercisi olduğunu mu anlamıyorsun. Bu belirsizliği uzatmadan duruma son noktayı koyuyor ve onu nazikçe dışarı yönlendiriyorsun.

"Teşekkür ederim doktor. Morgda işiniz bittiğinde lütfen bizi bilgilendirin."

Çadırdan çıkarak yakınlardaki çimenlerin üzerinde Harry Kennedy'nin cep telefonunun bulunduğu yeri işaretleyen delil levhasına göz gezdiriyorsun. Polis memuru Zwale sizi kurbanın düştüğü balkona götürmeyi teklif ediyor. Üzerinizde koruyucu kıyafetlerle malikânenin içinde ilerliyorsunuz.

McAdam, "Şu lanet olası adli tıpçıların hepsi kaçık!" diye homurdanıyor. "Kesin hayvan severdir, değil mi?"

"Öyle denilebilir..." diye cevap veriyorsun. McAdam'ın şaşkın tavırları seni eğlendiriyor. "Doktor Wash'ın hayvanlarla dolu bir çiftliği var."

"Ah, o zaman ikiyüzlünün teki!"

"Aslında tam tersi. Hayvanları yemek için beslemiyor; onlara yoldaşlık ediyor."

McAdam şaşkınlıkla yüzüne bakıyor ve içini çekiyor. "Dediğim gibi, kaçığın teki."

Çoktan içeri girmiş olan polis memuru Zwale'in, McAdam'a söyleyeceklerini duymaması için kapıların yanına gelmeden önce duraksıyorsun.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

"Çavuş, buradaki ilk görev yerinizde bir adli tıp uzmanına hakaret etmek, sizden beklediğim bir davranış değildi. Bana, çalışkan ve zeki bir polis olduğunuza dair güvence verilmişti. Lütfen bana bir iyilik yapın ve bu güvene layık bir duruş sergileyin. Anlaşıldı mı?"

McAdam afallıyor. Belli ki haddini aştığının farkında değildi. Kısa bir duraksamanın ardından kabullenir bir tavırla, "Anlaşıldı dedektif. Ağzımdan çıkanı kulağım duyacak..." diye cevap veriyor.

Başınla onay verdikten sonra Memur Zwale'in peşi sıra ilerlemeye başlıyorsunuz. Sizi yeniden giriş holüne, oradan da geniş ve koyu renk halılarla kaplı merdivenlerden yukarıya, iki yanı meşe panellerle kaplı ve loş ışıklandırılmış uzun bir koridora götürüyor. Batı kanadına doğru bir köşeyi dönüyorsunuz; masaj, yoga ve benzeri sağlık uygulamaları için ayrılmış odaların ve kapılarında pirinç isimlikler bulunan odaların önünden geçerek iki kat daha yukarı çıkıyorsunuz. Sonunda oda kapılarının bir otel gibi numaralandırıldığı en üst kata ulaşıyorsunuz. Koridor boyunca ilerlerken, duvarlardaki antika tablolar ve halıların desenleri dikkatini çekiyor.

"Maktulün sadece personele ayrılmış bölümde ne yaptığını merak ediyorum..." diyor Çavuş McAdam, bakışları koridorun sonundaki kapıya takılı kalmış bir şekilde ve düşünceli bir tavırla. "Burada ne işi vardı ki?"

"Yaşam merkezinin müdürü buna bir cevap verebilir belki..." diye karşılık veriyorsun. "Olay yerini inceledikten sonra onunla da konuşuruz."

Zwale, üniformalı bir polis memuru tarafından korunan, üzerinde "Sadece Personel" yazılı 312 numaralı kapının önünde duruyor. İlerideki koridorda kurbanın kaldığı oda başka bir polis memuru tarafından korunuyor.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Sen etrafı incelerken spor kıyafetleri giymiş, vücudu dövmelerle bezeli, atletik görünümlü bir adam memura doğru yaklaşıyor ve aralarında bir ağız dalaşı başlıyor. Konuşmayı aranızdaki mesafe nedeniyle tamamen duyamasan da bu adamın odaya girmek konusunda ısrarcı olduğu aşikâr. Memur onun isteğini geri çevirirken sen de dövmeli adamı daha sonra bulmak üzere aklının bir köşesine not ediyorsun.

"Dedektif?" diye sesleniyor Zwale; sesi düşüncelerini bölerek dikkatini yeniden personele ait oda üzerinde toplamanı sağlıyor.

"Lütfen devam edin Memur Zwale."

"Geldiğimizde bu kapının kilitli olduğunu ve resepsiyonda anahtarının olmadığını bilmenizi isterim. Müdürün gelip açmasını beklemek zorunda kaldık."

"Anahtarı olan tek kişi o muydu?"

Zwale, gözlerinde mahcup bir ifadeyle size bakıyor. "Şey... Ben sormayı akıl edemedim."

"Öyleyse çabucak git ve şimdi sor..." diye homurdanıyor McAdam. Memur Zwale bu söz üzerine hızla uzaklaşıyor.

Kapı kolunu kavrarken ona manalı bir bakış atarak, "Sakin olalım, çavuş..." diye mırıldanıyorsun. Kol usulca dönerek kapının açılmasını sağlıyor.

"Öğrenmeleri gerek..." diye karşılık veriyor McAdam. "Eski amirlerimden işittiğim birkaç sert cümlenin bana hiçbir zararı olmadı."

İçeri girdiğinizde, burunlarınızı dolduran ağır bir küf kokusu ve uzunca bir süredir kullanılmadığı her halinden belli olan rutubetli bir depoyla karşılaşıyorsunuz. Bir köşede, hüzünlü bir ifadeyle bir paspas ve kova ile eski bir elektrik süpürgesi duruyor. Duvarlara monte edilmiş metal raflarda, paslı aerosol kutularında dezenfektan ve cila spreylerinin yanı sıra kürekler, tokmaklar ve bahçıvan kürekleri gibi bahçe aletleri bulunuyor.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Örümcek ağlarıyla örtülmüş ve kullanılmayan lastik çizmelerle dolu gibi görünen eski bir el arabası, odanın diğer köşesini işgal ediyor. Gevşekçe katlanmış toz bezlerinin ve çarşafların üzerinde, bazıları kan lekeleriyle kirlenmiş hortum parçaları uzanıyor. Koyu kızıl renkli damlalardan oluşan bir iz, balkona açılan bir dizi açık Fransız penceresine doğru ilerliyor.

"Harry Kennedy'nin burada ne işi vardı acaba?" diye mırıldanıyor McAdam.

"Her ne işi olursa olsun, göğsünden kendini bıçaklayamayacağına göre burada ondan başka biri daha vardı. Muhtemelen odadan çıkarken kapıyı kilitleyenle aynı kişi."

Kan sıçramış yerlere temas etmekten itinayla kaçınarak odanın içinden geçiyorsun. Her ne kadar adli tıp uzmanları ilk incelemelerini yapmış olsalar da olay yerini olabildiğince muhafaza etmek niyetindesin. İçinde kan lekeleri bulunan büyük bir seramik lavabonun yanından geçerken burnuna hafif bir çilek kokusu geliyor. Oldukça alışılmadık bir durum bu. Böylesi bir depolama odasının gösterişli, yivli korkuluklara sahip taş bir balkona açılması oldukça tuhaf görünüyor ancak büyük ihtimalle burası da vakti zamanında bu kattaki diğer odalar gibi bir yatak odasıydı ve sonradan depolama alanına dönüştürülmüştü.

"Bu ilginç işte. Buraya bir bakın çavuş."

Fransız pencereler, ahşap çerçeveli ve çok bölmeli camlardan oluşuyor; klasik bir tarza sahip. Ancak ahşap kısımlarında kan izleri göze çarpıyor ve cam bölmelerinden ikisi tuzla buz olmuş durumda. Kana bulanmış cam kırıkları, dışarıdaki zemine yayılmış.

"Pencere içeriden kırılmış..." dedi McAdam. "İçeride bir arbede yaşanmış olmalı."

Kan izlerini takip ederek balkona doğru ilerliyorsunuz; izler, korkuluklara ve korkulukların hemen önündeki zeminde belirginleşen kızıl bir lekeye kadar uzanıyor. Yüksekliği bir metreyi

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

geçmeyen korkuluk taşının üzerinde kanlı bir el izi gözüne çarpıyor. Buradan düşmek ya da itilerek dengeyi yitirmek hiç de zor değil.

"Yüzü yukarı bakacak şekilde düşmüş..." diye belirtiyorsun. "Bu, onun balkonda, içeriye dönük bir şekilde durduğunu ve itildiğini gösteriyor ya da onu içeride bıçaklayan her kimse onu balkona taşıyıp aşağı atmış."

"Bu güç gerektirir..." dedi McAdam, sizi balkonda takip ederken. "O halde aradığımız iri bir adam."

"*Eğer* olay gerçekten düşündüğümüz gibi olduysa... Yine de her ihtimale açık olmalıyız."

"Şuraya bakın! Doktor haklıymış, aynı çiçek."

McAdam, Fransız pencerelerinin iki yanında, binanın duvarına bitişik duran iki geniş toprak saksıyı işaret ediyor. Saksılardan birinde sizin daha önce hiç görmediğiniz bir bitki bulunuyor; diğerinde ise kendine has kırmızı çiçekleriyle bir gül çalısı yükseliyor.

"Girişte gördüğümüz Elysium tabelasının logosunda da güller vardı..." diyorsun, malikânenin giriş kapısını anımsayarak.

"Katilimizin önünde envai çeşit çiçek varken özellikle bu gülü seçmiş olması tesadüf olmasa gerek."

"Haklısın ama yine de her ihtimale açık olmalıyız..." diye karşılık verdi McAdam muzip bir ifadeyle. Balkonda göze çarpan başka hiçbir gariplik yoktu. Herhangi bir sürtünme izi, yırtılmış kumaş parçası veya benzeri bir emareye rastlanmıyordu. Kan ve kırık cam parçaları olmasa burada bir canlının yitip gittiğini anlamak mümkün olmazdı.

Ve elbette on beş metre aşağıda cansız bir şekilde yatan beden olmasa...

Kanat boyunca uzanan diğer odaların balkonlarına doğru göz gezdiriyorsun. Aralarındaki mesafe atlamak için fazlasıyla geniş ve köşeleri yer yer aşınmış olan taş yüzeyler de tırman-

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

mak için çok kaygan. Katil büyük ihtimalle kapıdan çıkmış ve ardından kapıyı kilitlemişti. Avluya baktığında Kennedy'nin cep telefonu için koyulan kanıt işaretini yeniden gördün ama şimdi telefonunun duruşu sana garip gelmeye başladı.

Kanıt işaretini göstererek, "Çavuş..." dedin. "Sizce maktulün telefonu cesedinden ne kadar uzakta bulunmuş olabilir?"

McAdam balkondan aşağı doğru bakarken, "Tahminimce üç metre kadar, aşağı yukarı..." diye yanıtladı.

"Çimenlerin üzerine düştükten sonra telefonun bu kadar uzağa zıplaması pek olası değil. Oraya nasıl ulaştı dersiniz?"

"Belki de katil düşürmüştür?"

"Telefonu cesedin hemen yanına bırakmak varken neden böyle bir şey yapmış olabilir? Ya da olay yerinden ayrılırken telefonu neden almamış olabilir ki?"

Ne çavuşun ne de senin bu soruya bir cevabın vardı.

O anda Dr. Wash'ın, telefonun hasar gördüğüne dair sözleri zihnine üşüştü ve taş döşeli balkon zemini dikkatlice incelemek için yere doğru eğildiniz. McAdam seni bir yandan eğlenerek izlerken kısa süre sonra aradığın şeyi buldun.

Eldivenli ellerinizde küçük bir gümüş metal parçası ve siyah plastik tutarken, "Bu, cam pencerenin bir parçası değil..." dedin.

"Bu daha çok kırılmış bir telefona ait bir parçaya benziyor. Doktor Wash, telefonun açılamayacak kadar hasar gördüğünü söylemişti; sadece çimenlere düşmesi telefonu bu hale getirmez." McAdam sana parçayı koyman için plastik bir kanıt torbası uzatıyor.

"Telefonun burada kırıldığını mı düşünüyorsunuz? Telefonu yere düşürdü, yerden aldı ve sonra aşağı mı fırlattı?"

"Ya da katil onu aşağı attıktan sonra beraberinde telefonu da fırlattı."

McAdam homurdanarak kanıt işaretine baktı. "Eğer öyleyse biraz fazla ileri gitmişler." Avlunun karşı tarafındaki doğu ka-

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

nadı, alt kat hariç bu kanadın bir yansıması gibiydi. Pencerelerinden bakıldığında neredeyse kanadın tüm uzunluğu boyunca uzanan bir yüzme havuzu görünüyordu.

"Sence oradan manzara nasıl?" diye düşüncelerini sesli bir şekilde dile getiriyorsun. "Havuzdaki herhangi biri olup bitenlere şahit olmuş olabilir mi?"

McAdam avluya doğru dikkatlice bakıyor. "Pencerelere yeterince yakın olmaları koşuluyla belki görmüş olabilirler. Sormakta fayda var."

"Öncelikle müdürle görüşelim. Belki Bay Kennedy'nin düşüş anında bir şey görmüş ya da duymuştur."

Malikânenin ana kısmına doğru geri dönüyorsun ve burada üzerinizdeki koruyucu giysileri çıkarıp bir kenara bırakıyorsun. Giriş holüne döndüğünüzde meraklı bakışların odağı olan kalabalığın büyük ölçüde dağılmış olduğunu fark ediyorsun. Daha önce dikkatinizi çeken resepsiyon görevlisi, elinde bir sulama kabıyla bitkilerin etrafında dolaşarak onları suluyor. Polis memuru Zwale de ona eşlik ediyor; konuşurlarken birbirlerine gülümsemelerinden aralarında keyifli bir sohbet geçtiği ve iyi anlaştıkları belli oluyor.

- Zwale'e katılmak ve resepsiyonisti sorgulamak için **23**. bölüme geç.
- Müdürün ofisine gitmek ve daha sonra memurdan bir rapor almak için önce not defterine **P4** yaz, ardından **135**. bölüme geç.

2

Şemsiyeni yere fırlatıyorsun ve rüzgârın etkisiyle anında dönmeye başlıyor ve kim bilir hangi diyarlara doğru savruluyor. Ceketini çıkarıp Çavuş McAdam'a doğru atıyorsun.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

"Tanrı aşkına, ne yapıyorsunuz siz?" diye haykırıyor McAdam. "Onun peşinden suya atlayamazsınız!"

"Atlamazsam boğulacak..." diye karşılık veriyorsun. "Böylesi bir vebali vicdanıma yükleyemem."

"Cesaretinize hayranlık duyuyorum ancak saygılarımla belirtmeliyim ki suya girmeniz halinde vicdan azabı çekecek bir vicdanınız kalmayacak. İşte bu gibi durumlar için genç ve dinç polis memurları var!"

Zwale başıyla onaylıyor. "Çavuş haklı. Bu işi bana bırakın dedektif."

Tartışmaya harcayacak vakit yok. Tank, akıntıya karşı amansız bir mücadele veriyor ve artık tüm gücünü yalnızca başını suyun üzerinde tutabilmek için harcıyor. Bir adım geri çekilerek Zwale'e yol veriyorsun. Bu sırada McAdam, yağmurdan sırılsıklam olmuş ceketini tekrar giymene yardımcı oluyor.

- Defterine **P10** yaz ve **42**. bölüme geç.

3

"Kennedy'nin telefon kayıtlarını da operatörden temin ettim..." diyor McAdam. "Bu sabah gerçekleşen tek telefon aktivitesi, yerel bir numaradan gelen bir arama."

"Bu arama büyük ihtimalle Alina Martinescu'nun masaj seansından ayrıldıktan hemen sonraki arama olmalı. Peki, ölüm zamanına ne kadar yakın bir vakitte gerçekleşmiş?"

"Oldukça yakın bir zaman dilimi..." diye yanıtlıyor McAdam. "Sabah saat 10.20'de başlamış ve üç dakika sürmüş. Bu da cesedinin bulunmasından yaklaşık yirmi beş dakika öncesine tekabül ediyor; dolayısıyla katil için oldukça dar ve kesin bir zaman aralığı sunuyor."

McAdam notlarına göz atıyor. "Haklısınız. Demek ki ya zamanı yanlış hatırlıyor..."

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

"Ya da bize yalan söyledi. Peki, neden öyle bir şeye tenezzül etsin ki? O yerel numaranın kime ait olduğunu öğrenin. Belki de bir inşaat malzemesi tedarikçisidir?"

"Bir saniye, hemen kontrol ediyorum." McAdam polis veritabanına erişirken, sen de bu durumun ne anlama gelebileceğini düşünmeye başlıyorsun.

Alina ya bir yanılgı içindeydi ya da yalan söylemişti ve Kennedy, birinin onu öldürme kastıyla bıçaklamasından sadece birkaç dakika evvel bir telefon görüşmesi gerçekleştirmişti. Bu iki olay arasında bir bağlantı var mıydı? Yoksa tüm bunlar yalnızca birer tesadüften mi ibaretti? Neticede işadamları gün içinde defalarca telefon görüşmesi yaparlardı.

McAdam, düşüncelerinizi bölerek hafifçe güldü. "Küçük, iki katlı evinden yönetmiyorsa, bir tedarikçi olma ihtimali zayıf. Numara Robert Graham adına kayıtlı bir ev telefonu. Hatta buradan çok da uzakta değil... Bakın. Bay Graham, Burrowlands arazisinde ikamet ediyor."

"Kennedy'nin inşaat yapmayı planladığı yerin hemen yanındaki arazi mi? Bu bir tesadüf olamaz. Belki de Bay Graham'a bir ziyaret borçluyuzdur."

- Defterine **A8** yaz.
- Eğer defterinde C7 yazıyorsa, **64**. bölüme geç.
- Aksi halde **30**. bölüme geç.

4

"Acaba bu tuhaf gizeme ışık tutabilir misiniz?" diye başlıyorsun, Carla'nın tepkisini aranızdaki çiçeklerin arasından görebildiğin kadarıyla dikkatle izliyorsun.

"Sizce Harry Kennedy'nin şirketinin daha önce hiç iş yapmadıkları bir firmaya 7.000 sterlin danışmanlık ücreti ödemesinin nedeni ne olabilir?"

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Carla'nın bedeni geriliyor; bu durumun, normal bir yoga seansının olağan akışına aykırı olduğu aşikâr.

Carla, derin bir nefes alarak, "Maalesef bu konuda size yardımcı olamayacağım..." diye karşılık veriyor.

"Öyle mi? Bu oldukça üzücü bir tesadüf, çünkü Bay Kennedy'nin, büyük ihtimalle güvenliği artırmak için, şifreli kısa mesajlar gönderme alışkanlığı olduğunu tespit etmiş bulunuyoruz." Milletvekilinin yüzündeki gülümseme ansızın siliniveriyor.

"Üç gün önce size gönderilen mesajlardan birini deşifre ettik. Harry, size yakın zamanda 7.000 sterlin ödediğini hatırlatmış ve 'geri adım atmamanız' konusunda sizi uyarmış. Bunun ne anlama geldiğini bize açıklayabilir misiniz?"

Carla lotus pozisyonunda oturmayı sürdürüyor ama yüz ifadesi, artık o ruhsal derinlikte olmadığını gösteriyor.

"Hiçbir fikrim yok..." diye buz gibi bir sesle karşılık veriyor. "Her gün yüzlerce mesaj alıyorum ve şirketim ülke çapında insanlarla çalışıyor. Her küçük işlemi takip etmem imkânsız."

- Defterinde yazan P3'ün üstünü çiz ve yerine **C1** yaz. Ardından **95**. bölüme geç.

5

Sen ve McAdam, konuşmalarınızın duyulmaması için lobinin yanındaki bekleme odasına geçiyorsunuz.

Çavuş arkanızdan kapıyı kapatırken, telefonu hoparlöre alıyor, "Doktor..." diye yanıtlıyorsun. "Hava ne kadar güzel, değil mi? Morgda durumlar nasıl?"

Adli tip uzmanı, "Bardaktan boşanırcasına yağmur yağıyor..." diye doğruluyor. "Hava tahminleri, önümüzdeki birkaç saat içinde neredeyse bir aylık yağış beklediğimizi gösteriyor. Dışarıda bir işiniz varsa, sel baskınlarına karşı dikkatli olun."

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

"Aslına bakarsanız, kısmen çökmüş çatısı olan bir malikânede mahsur kalmış durumdayız ama bu uzun bir hikâye... Peki, bize ne gibi bilgiler vereceksiniz?"

Telefonun ucundaki Dr. Wash'ın bilgisayar tuşlarına dokunuşunun sesini duyuyorsun. "Sizi aramaktaki maksadım, depodaki lavabodan elde ettiğimiz bazı sonuçların gelmiş olması. Hatırlarsanız temizlenmiş gibi görünen bir kan izine rastlamıştık?" dedi.

"Elbette hatırlıyorum."

"O oda, uzun zamandır kullanılmayan, hatta unutulmuş bir mekân izlenimi verse de lavabo bambaşka bir hikâye anlatıyor. Lavabo kalıntılarında birden fazla DNA profiline rastladık, beklediğim üzere bunlardan biri, kurbanımız Harry Kennedy ile örtüşüyor. Kendisinin parmak izleri de odada mevcut."

"Şimdiye dek elde ettiğimiz diğer parmak izlerinin de üçüncü şahıslara ait olduğu kanaatindeyiz ancak elimizde karşılaştırabileceğimiz bir veri olmadığı için kesin bir şey söylememiz mümkün değil."

"Peki ya diğer DNA profilleri?"

Dr. Wash bir an duraksıyor. "İşte mesele de burada daha ilginç bir boyut kazanıyor. Profillerden birinin Carla Nesbitt'e ait olduğunu tespit ettik, itiraf etmem gerekir ki bu beni de oldukça şaşırttı. Bay Kennedy'nin ölümüyle herhangi bir bağlantısı olduğunu tahayyül dahi edemiyorum ancak sanırım bu meslekte insan zamanla hiçbir şeye şaşırmamak gerektiğini öğreniyor."

"Neden böyle söylüyorsunuz? Kendisini tanıyor musunuz yoksa?"

"Yakinen bir tanışıklığım yok fakat yerel kodamanların katıldığı bazı davetlerde birkaç kez karşılaşmıştık. Milletvekiliyle tanışma, belediye başkanıyla yemek gibi etkinlikler, bilirsiniz işte."

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

İnsanlar dedektifleri, ortamın havasını bozma korkusuyla bu türden seçkin davetlere çağırmadığından, sen bu türden davetlere pek aşina değilsin. Ancak Dr. Wash'ın seçkin soyu ve toplumsal konumu göz önüne alındığında, bu tür toplantılarda sıkça yer almasına hiç şaşırmıyorsun. Başka bir yaşamda kendisi de pekâlâ bir milletvekili olabilirdi.

McAdam sana doğru eğilerek soruyor: "Doktor, Carla'nın DNA'sını nasıl tespit edebildiniz?"

"Kendisi, uzun yıllar evvel işlediği bir mağaza hırsızlığı suçu neticesinde kayıtlarımızda yer alıyor. Ben de bu durumdan haberdar değildim ancak sanırım hepimizin karanlık bir geçmişi var."

McAdam, yüzünde muzaffer bir gülümsemeyle başını sallıyor.

"Carla açısından bakıldığında pek iç açıcı bir durum değil fakat bizim için oldukça faydalı bir gelişme..." diyorsun. "Artık, tam olarak ne zaman orada bulunduğunu bilmesek de olay yerinde varlığını tespit etmiş olduk. Doktor, birden fazla profilden bahsetmiştiniz?..."

"Evet, en az bir tane daha mevcut ancak ne yazık ki henüz kimliğini belirleyemedik. Tekrar söylememde fayda var, karşılaştırma yapabilmek için örneklere ihtiyacım olacak ve bu kadar çok sayıda insanın bulunduğu bir ortamda, bu işlemin bir hayli zaman alacağını düşünüyorum."

McAdam, "Tanrı aşkına, o depoda nasıl işler dönüyordu böyle?" diye yüksek sesle merakını dile getiriyor.

Dürüst olman gerekirse, senin de zihninden tam olarak aynı soru geçiyor.

- Defterine **C16** yaz.
- Eğer defterinde S5 yazıyorsa, **54**. bölüme geç.
- Aksi halde, **100**. bölüme geç.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

6

"Bana kalırsa..." dedin. "Stephen Cheong, Harry Kennedy'nin bedenini kazara bulmadı, Harry'yi o öldürdü ve ardından onu bulmasının tamamen bir tesadüf eseri olduğunu iddia etti."

Bir anda tüm gözler müdürün üzerinde toplanıyor.

Stephen Cheong şaşkınlıkla kekelemeye başlıyor. "Ben yapmadım! Neden Harry'yi öldüreyim ki?"

Gerçekten de öyle mi? Böylesi bir ithamda bulunabilmek için yeterli delile sahip misin?

Elindeki ipuçlarını gözden geçirmek için not defterini aşağıdaki sıralamaya göre incele:

- Eğer defterinde S1, S4 veya S7 yazıyorsa, **36**. bölüme geç.
- Eğer defterinde S2 yazıyorsa, **132**. bölüme geç.
- Eğer defterinde S6 yazıyorsa, **99**. bölüme geç.
- Eğer defterinde S5 yazıyorsa, **190**. bölüme geç.
- Aksi halde, **163**. bölüme geç.

7

Adli tıp ekibi odaya girer girmez cüzdanı, dizüstü bilgisayarın hemen yanına, çalışma masasının üzerine bırakıyorsun. Ekipten, dizüstü bilgisayarı uygun şekilde muhafaza ederek dijital adli tıp laboratuvarına götürmelerini rica ediyorsun. Kennedy'nin bilgisayar şifresinin kırılması ve böylece üzerinde çalıştığı projelere erişim sağlayabilmeyi umut ediyorsun.

Dizüstü bilgisayar, dışarıda bekleyen bir araca taşınırken McAdam da odaya geliyor.

Çavuşa dönerek, "Stephen Cheong, Bay Kennedy'nin özünde biraz çapkın ve iş bilen bir adam olduğunu söylemişti..." diye

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

hatırlattın. "Sözde sakin bir inziva için buradayken bile işlerine devam ediyor olması mümkün müdür sizce?"

"Sanırım işkolikler hiçbir zaman durmazlar."

"Peki, Bay Kennedy'nin günlük programı hakkında ne gibi bilgilere ulaştınız?"

Çavuş hafifçe başını sallıyor. "Korkarım ki elle tutulur pek bir bilgiye ulaşamadık. Kennedy, 'Lotus' adıyla anılan ve haftalık 9.000 sterlin değerinde olan, en üst düzey bir hizmet paketi satın almış. Bu ücret inanılır gibi değil... Üstelik ödemenin tamamını da peşinen yapmış. Ne var ki, bu paketten pek de faydalanmış gibi gözükmüyor. Seanslarının büyük bir çoğunluğu masaj terapilerinden ibaret; Alina ile olan ve erken sonlandırdığı seans da buna dahil. O sabah için tek randevusu buymuş ve sonrasında başka bir randevusu da yokmuş."

"Hiçbir şey yok muydu? Daha ne kadar süre burada kalması bekleniyordu?"

"İki gün daha. Ancak resepsiyon görevlisinin ifadesine göre, Kennedy'nin buradaki tüm konaklaması bu şekilde geçmiş. Takviminde, herhangi bir seansa katılmadığı, bunun yerine 'kişisel dinlenme zamanı' olarak adlandırdığı uzun boşluklar mevcut."

"Acaba o zamanı doldurmak için neler yaptı? Belki de bir kısmını burada, bilgisayar başında geçirmiştir?"

"Bu durum, insanın buraya neden zahmet edip geldiğini sorgulamasına neden oluyor."

"Kanımca, Bay Kennedy'nin Elysium'a gelişi, sağlığıyla pek alakalı olmayıp, onu ölüme sürükleyen meseleyle çok daha yakından ilişkiliydi."

Kennedy'nin cüzdanında bulduğun, kendisinin ve Carla Nesbitt'in gençlik yıllarına ait bir fotoğrafı McAdam'a gösteriyorsun.

McAdam, bir ıslık çalıyor. "Şüphesiz bu, meseleye bambaşka bir boyut katıyor."

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Tam o esnada, telefonun Dr. Wash'tan gelen bir çağrıyla titriyor.

- **91**. bölüme geç.

8

Jennifer, Alina'yı dağılan kalabalığın arasından personel alanına doğru götürüyor. Sen de dikkatini, McAdam ve Zwale'in gözleminde tutulan Flora'ya çeviriyorsun. Yardımcı olan Asyalı adam ise yanınızdan çoktan ayrıldı.

Flora, McAdam ve Zwale'i, daha önce merhumun eşiyle görüştüğünüz lobinin bitişiğindeki bekleme odasına doğru yönlendiriyorsun. Yağmur, buraya geldiğinizden bile daha şiddetli bir şekilde yağmaya devam ediyor.

Kapıyı kapattıktan sonra, herkesin oturmasını sağlıyorsun. Sağlam görünümlü bir masanın üzerindeki broşürleri bir kenara çekerek üzerine oturuyorsun ve bakışlarını onlara dikiyorsun.

"Bayan Kennedy..." diyerek konuşmaya başlıyorsun. "Size, başınızın ciddi bir dertte olduğunu söylemek mecburiyetindeyim. Alina'ya yönelik saldırınızı bir kenara bıraksak dahi, davada hayati önem taşıyabilecek delilleri tehlikeye attınız. Bu nedenle sizden bir açıklama istiyorum."

- Eğer defterinde F3 yazıyorsa, **114**. bölüme geç.
- Aksi halde, **70**. bölüme geç.

9

Tam kapıyı açıp ayrılmaya hazırlanırken onu durdurarak, "Henüz işimiz bitmedi Bayan Nesbitt..." diyorsun.

Carla gözlerini aralıyor, içini çekiyor ve bir kez daha okyanus dalgalarının hafif uğultusunu daha da azaltıyor.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

"Başka ne öğrenmek isteyebilirsiniz ki?"

"Bu davayla ilgili aydınlatmam gereken pek çok nokta mevcut. Ancak şimdilik, bize neden yalan söylediğinize dair bir açıklama duymakla yetineceğim."

Hakkını teslim etmek gerekirse bu itham Carla'yı zerrece etkilemiş görünmüyor. Parlamentoda geçirdiği uzun yıllar, muhtemelen onu bu türden suçlamaların hedefi olmaya alıştırmıştı.

"Bu konuda biraz daha net olmanız gerekecek dedektif."

Hafif bir tebessümle, "Elbette..." diye cevap veriyorsun. "Bize, sizin ve Harry Kennedy'nin Elysium'da aynı zaman diliminde bulunmanızın tamamen bir tesadüf eseri olduğunu ifade etmiştiniz. Ne var ki, bundan yalnızca iki hafta evvel, size şifreli bir kısa mesaj göndererek, kendi konaklamasını da aynı tarihlere denk getirebilmek için kalış tarihlerinizin bilgisini istemiş. Hatta bununla da kalmayıp, Stephen Cheong kendisine yer açmazsa tehdit edeceğini ima etmiş. Bu nedenle, lütfen tekrar deneyelim."

"Bahsettiğiniz şeylerden haberdar değilim. Harry ile aramızda böyle bir anlaşma söz konusu olmadı."

"Peki, kendi kısa mesajlarınız da bu beyanınızı doğrulayacak, öyle mi?" diye soruyor McAdam.

Carla, ona buz gibi bir bakış yöneltiyor. "Onlara hiçbir zaman erişemeyeceğiniz için, bu konudaki gerçeği asla öğrenemeyeceğinizden eminim."

"Gerekirse bir arama emri çıkarabiliriz."

"Ve avukatım, mahremiyetimin bu yersiz ihlalini önlemek adına her türlü yasal yola başvurmaktan çekinmeyecektir. Kendisi bu konularda *oldukça* yeteneklidir."

Yaklaşımınızı değiştirip konuya farklı bir açıdan yaklaşarak, "Bayan Nesbitt, Harry'nin size şifreli bir mesaj göndermiş olması bile başlı başına kuşku uyandırıcı bir durum. Öncelikle, size gönderdiği mesajı çözebileceğinizi varsaymış olmalı ki bu

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

da şifreleme yöntemini belirlemek için daha önceden aranızda bir iletişim trafiği yaşandığına işaret eder nitelikte. Bunları bir kenara bıraksak bile, mesajlar genellikle hassas bir içerik taşımadıkları ve başkalarının eline geçmeleri halinde sorun yaratmayacakları sürece şifrelenmezler. Sizin aranızda böyle bir tedbire neden ihtiyaç duyuldu?" diye soruyorsun.

Carla birden susuyor. "Yorum yok."

"Harry Kennedy ile aranızdaki ilişki hakkında bizden ne saklıyorsunuz?" diye devam ediyor McAdam.

"Yorum yok. Şimdi, yakın dostum olan Başkomiser'i aramadan ve memurlarından birinin neden masum bir kamu görevlisini rahatsız ettiğini sormadan buradan ayrılırsanız size minnettar kalırım."

Carla, bir kez daha meditasyon pozisyonuna geçiyor. Siz de bu kez oradan ayrılarak, Çavuş McAdam ile lobiye geri dönüyorsunuz.

"Sen de benim düşündüğümü mü düşünüyorsun?" diye soruyor McAdam.

"Psişik güçlere sahip olmadığım için kesin bir şey söyleyemem. Fakat aklımdan geçen şu ki, Carla ve Kennedy her ikisi de evli. Elysium gibi bir mekân, eşlerinden uzakta bir ilişki yaşamaları için oldukça uygun bir paravan olabilir. Kennedy'nin Carla'ya karşı hâlâ bir şeyler hissettiğini biliyoruz. Dolayısıyla asıl soru şu: Saygıdeğer milletvekili, gereğinden fazla mı itiraz ediyor?"

"Jennifer'ı suçlamaya bu denli hevesli olması da cabası; bu, basit bir göz boyama taktiği olabilir pekâlâ."

Kennedy'nin hem Carla hem de Jennifer Watts ile bir ilişkisi olması ihtimal dahilinde miydi? Milletvekilinin de belirttiği gibi, o kadar kutu Viagra'yı sebepsiz yere sipariş etmiş olamazdı. Bu durum, programında neden bu kadar çok 'kişisel dinlenme zamanı' olduğunu da açıklayabilirdi.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Birden bir bağlantı kurarak, "Aman Tanrım!" dedin. "Depo odası..."

"Anlamadım?"

"Depo odası diyorum. Acaba Kennedy'nin sevgilisiyle buluştuğu yer orası mıydı? Sevgilisinin Carla, Jennifer veya kim olduğu fark etmez; gizli kalmasını isteyecekti. Kendi yatak odasını kullanamazdı. Bir kadının odasına girdiğini gören herkes hemen şüphelenecekti. Ders sınıflarının da kilitleri yok, dolayısıyla oralar da uygun olmazdı. Ancak depo odalarının kilitleri var."

McAdam, bu kurnazca yapılmış plandan etkilenerek bir ıslık çalıyor. "Eğer anahtarı çalan Jennifer değilse, belki de Kennedy anahtarı bizzat kendisi çalmıştır. Bu durum, anahtarın neden kayıp olduğunu da açıklayabilir."

- Defterindeki P9'un üstünü çiz ve yerine **C12** yaz.
- Sonra SORGU numarana **1 ekle** ve **65**. bölüme geç.

10

"Belediyenin imar planlama biriminden Bay Baker, Bayan Nesbitt'in bir ev sahibi olduğunu söylemişti..." diye hatırlıyorsun ve biraz daha iltifat etmeye karar veriyorsun. "Bayan Nesbitt, parlamentoda görevini yerine getirirken, tüm bu işlerin sorumluluğunu size verdiğini tahmin ediyorum, değil mi? Oldukça yoğun bir mesai gerektiriyor olmalı."

Bayan Gibbs, oturuşunu biraz daha dikleştirerek, "Aynen öyle..." diye yanıtlıyor. "Kiracıların günlük yönetimini elbette bir emlak şirketine devrediyoruz. Ancak bakım işleri her zaman başımızı ağrıtır, alım satım süreçlerinden bahsetmiyorum bile."

"Bayan Nesbitt'in sahip olduğu toplam mülk sayısı nedir?"

Bayan Gibbs kısa bir süre düşündükten sonra, "Yirmi iki..." diyor. Yere düşmekten son anda kurtardığın broşürleri işaret

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

ederek devam ediyor: "Ancak Burrowlands'deki bu konutlar satıldıktan sonra bu sayı on sekize düşecek."

"Bekle! Bu evler Burrowlands mülkünde mi?" diye sordu McAdam not alırken.

"Evet, Bay Kennedy'nin inşaat yapmak istediği arazinin hemen yanında."

"Öyle mi?" Bayan Gibbs bu tesadüften etkilenmemiş gibi gözüküyor. "Daha önce de belirttiğim gibi, annem bu konudan bana bahsetmedi. Eğer bahsi geçen durumun bir önemi olsaydı, mutlaka bahsederdi diye düşünüyorum. Hatta siz de ifade ettiniz, hayatına dair pek az şeyden haberim var."

Bu konuda şüphelenmek için herhangi bir nedenin yoktu ancak *"pek az"* ifadesi, *"hiçbir şey"* anlamına da gelmiyordu ve sekreterin ses tonu giderek daha savunmacı bir hal almaya başlamıştı. Carla size bu projelerden haberdar olduğunu söylemişti; öyleyse, işlerini emanet edecek kadar güvendiği kızına neden bu konudan bahsetmemişti ki? Elindeki broşürleri incelediğinde, konutların gerçekten de Burrowlands arazisinde olduğunu fark ettin. Dahası, bu konutlar, satış fiyatlarının iki kez düşürülmesine yetecek kadar uzun bir süredir piyasada alıcı bekliyordu.

"Teşekkürler Bayan Gibbs. Size son bir sorum daha olacak. Bu sabah saat on ile on bir arasında neredeydiniz?"

"Spor salonundaydım ve siz sormadan ben hemen söyleyeyim, orada bulunduğumu bir düzine kadar başka insan da onaylayabilir." Şaşkın bakışların üzerine omuzlarını silkti. "Aptal değilim dedektif. Bu soruyu bana neden sorduğunuzu tahmin edebiliyorum."

Ona teşekkür ederek oradan ayrıldın ve McAdam'ın arabasına geri döndün. Bu olayda bir şeylerin birbiriyle bağlantılı olduğu hissi içini kemiriyordu ancak ortada hâlâ tamamlanması gereken pek çok eksik parça vardı.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

"Çavuş, Sharon Gibbs'in mazeretini dikkatlice doğrulayın ve ardından Carla Nesbitt'in emlak işlerini biraz daha derinlemesine inceleyin. Geçmişinde neler olduğuna ve daha önce Kennedy Homes'tan herhangi bir mülk alıp almadığına bakın."

"Mantıklı bir düşünce..." dedi McAdam not alırken. "Ancak eğer yeni arazide bir mülk edinmek isteseydi, Kennedy'ye ters davranmak yerine, konsey üyesi Nigel Baker'ı planları onaylaması için ikna etmeye çalışması daha akla yatkın olmaz mıydı?"

"Bu konuda elimizdeki tek kanıt, kendi beyanı..." diye hatırlattın.

"Ben de sizinle aynı fikirdeyim; konseye herhangi bir baskı uygulamaması oldukça tuhaf. Burada bir gariplik var ve bunun ne olduğunu öğrenmek istiyorum."

- Defterine **C15** yaz, KONUM numarana **1** ekle ve **30**. bölüme geç.

11

Zwale ve diğerleri, ağzından çıkacak cümleleri merakla bekliyorlar ama gerçek şu ki, onlara ne açıklama yapman gerektiğini bilmiyorsun.

Jennifer'ın yaptığından eminsin ama bu düşünceni destekleyecek bir kanıtın yok. Kanıt olmadan da şüphelerinin hiçbir anlamı kalmıyor.

Belki kendini eleverecek bir şey yapar ya da birden her şeyi itiraf eder diye umarak Jennifer'a dik dik bakıyorsun ama işe yaramıyor.

O an, McAdam genzini temizleyene kadar uzadıkça uzuyor. Ona Jennifer'ı tutuklamasını söylüyorsun ve resepsiyonist karakola götürüldükten sonra neden böyle düşündüğünü

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

açıklayacağına dair söz veriyorsun. Kalabalık hayal kırıklığı içinde, dedektiflik becerilerini yargılayarak dağılıyor.

Polis memuru Zwale, yüzünden okunabilen hayal kırıklığıyla tutuklamaya yardım etmeyi reddediyor.

- **154**. bölüme geç.

12

Önemli bir gerçeğe ulaşmaya çok yakın olduğunu hissediyorsun ama bu bilgi henüz tam olarak zihninde netleşmiş değil.

"Diyelim ki Kennedy, Carla Nesbitt'e rüşvet veriyordu..." diyor McAdam. "O zaman asıl soru şu: Bu rüşvetin karşılığında ne alıyordu?"

"Kesinlikle. En bariz açıklama, Kennedy'nin sel yatağına inşaat yapabilmesi için konseye baskı uygulaması olurdu ama kendisi, bu planın kötü bir fikir olduğunu ve onaylamadığını ısrarla dile getirdi."

"Para el değiştirdikten sonra fikirlerini kökten değiştiren ilk politikacı o değildir. Bana kalırsa asıl sorun, bize bu yönde herhangi bir baskı uygulamadığı bilgisinin verilmiş olması."

Zihninde bir teori şekillenmeye başlıyor.

"Haklısın, Carla herhangi bir baskı uygulamamış. Ancak bu durum, bahsi geçen kısa mesajla da örtüşüyor, değil mi? '*Geri adım atarsan bunu ifşa ederim*' ifadesi, Carla'nın itibarına ve kamuoyu önündeki saygınlığına yönelik açık bir tehdit niteliği taşıyor. Kendisine bu konu hakkında soru sorduğumuzda ne cevap vereceğini merak ediyorum doğrusu."

- **100**. bölüme geri dön ve o bölümün son kısmını atla.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

13

Kararını veriyorsun.

"Memur Zwale ve Çavuş McAdam, Bayan Kennedy'yi tekrar yukarı, bekleme odasına çıkarın ve ben dönene dek orada bekleyin. Artık kimseyi takip etmek ya da tehdit etmek yok."

"Emredersiniz. Buyurun hanımefendi." McAdam, Flora'nın el fenerini alırken, Zwale de önden merdivenlere doğru ilerliyor.

Flora Kennedy uzaklaşırken, "Size söyledim, katil o!" diye bağırıyor. "Ona gerçeği itiraf ettirin!"

"Asıl gerçeği ben söyleyeyim..." diye bağırıyor Jennifer. "Kocan ellerini hiçbir kadından uzak tutamıyordu! Bunu bizim *'Güller'*den herhangi birine sorun. Sanki her birinden puan topluyormuş gibi, hepsine asılmaya çalıştı! Belki evinde bir aziz gibiydi ama burada hiç de öyle değildi."

Zwale ve McAdam, dul kadını yukarı çıkarıyor. Onlar gözden kaybolana kadar bekliyorsun, sonra Jenifer'a dönüp, "Bay Kennedy'nin evde de pek aziz olduğu kanısında değiliz. Flora boşanma davası açmayı düşünüyordu..." diyorsun.

Resepsiyonist omuzlarını silkiyor ve düşürmüş olduğu feneri yerden alıyor. "Ona hak veriyorum. O etrafta yokken kocasının neler karıştırdığını bilmeyen ilk kadın o değil."

"Kendi tecrübelerinizden mi yola çıkarak konuşuyorsunuz?"

Jennifer ışığı sağa sola doğru gezdirerek, mahzenin derinliklerinde jeneratörü aramaya devam ediyor. Sorduğun soruyu geçiştirerek, "Umarım yakıtı hâlâ yeterlidir..." diyor. "Şayet bunu çalıştıramazsam..."

"Çalıştırsanız dahi, bu jeneratör gerçekten tüm malikâneye elektrik sağlamaya yetecek mi?" diye yüksek sesle düşünceni dile getirdin.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

"Hayır, yalnızca zemin kat devresine bağlı. Ancak tüm personel ofisleri ve bilgisayarlar da o katta yer alıyor, bu nedenle bir müddet idare edebiliriz."

- Eğer defterinde A3 veya J4 yazıyorsa, **129**. bölüme geç.
- Aksi halde, 77. bölüme geç.

14

McAdam ilk telefon görüşmesini gerçekleştirmeden önce onu durduruyorsun.

"Hazır aramışken, dijital adli tıptan kurbanın telefonunu incelemeye öncelik vermelerini isteyin..." dedin. "Telefon, öldürüldüğünde üzerinde taşıdığı birkaç kişisel eşyadan biriydi."

McAdam, başını sallayarak onaylıyor. "Ağ operatörüyle de irtibata geçip arama kayıtlarını talep edeceğim."

"Evet, gayet mantıklı. Özellikle de o masaj seansından ayrıldıktan hemen sonra kiminle görüştüğünü öğrenmek istiyorum."

- Defterine **A2** yaz.
- Eğer halihazırda defterinde C3 yazıyorsa, **51**. bölüme geç.
- Aksi halde, **162**. bölüme geç.

15

"Pekâlâ hadi gidelim..." diyorsun.

McAdam, araba anahtarlarını çıkarmak için çoktan cebine uzanmış. Anahtarları havaya atıp gösterişli bir şekilde yakalıyor.

"Sizi evinize ulaştırıp kurumanızı sağlayacağım, hiç merak etmeyin."

Ana giriş kapısından hızla dışarı çıkarken, "kuruma" konusunda pek de emin değilsin. Ancak o an için eve, hatta karakola

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

bile razısın. Giriş portiği,[3] gitgide şiddetlenen fırtınaya karşı yetersiz bir korunaktı, daha merdivenlerden inmeden sırılsıklam olmuştun bile. Arabaya biniyorsun ve McAdam motoru çalıştırdıktan sonra ısıtıcıyı en yüksek ayara getiriyor, bu durum rahatsız edici olsa da en azından kurumana yardımcı olacak.

Ön cam silecekleri, korkunç görüş koşullarına karşı amansız bir mücadele vererek en yüksek hızda çalışıyor. McAdam, normalde yaptığının aksine temkinli bir şekilde araba kullanıyor ve tüm o sert tavırlarına rağmen, onun bile gergin olduğunu hissedebiliyorsun.

Seni endişelendirmeyen tek şey, etrafta yayaların olmaması. Hiç kimse böyle bir fırtınada dışarıda dolaşmayı aklından geçirmez. Bu nedenle McAdam, uzun araba yolundan köprüye ve sonrasındaki ana kapılara doğru ilerlerken yavaş yavaş hızlanmaya başlıyor.

Yolun kenarları, arabanın iki yanından aşağı doğru akan minik derelere dönüşmüş durumda. Ön camdan dışarıya bakmaya çalışıyorsun fakat önünüze çıkan şeylerin ne olduğunu seçmekte zorlanıyorsun.

Araba ısıtıcısının yüksek sesi ve yağmurun şiddetli uğultusu arasında duyulabilmek için bağırarak, "Şimdiye köprünün yakınlarında olmamız gerekmiyor muydu?" diye soruyorsun.

"Sanırım geldik bile..." diye karşılık veriyor McAdam, yüzünde ciddi bir ifadeyle öne doğru eğilip frene basıyor. "Şuraya bakın."

Tam o sırada gök gürlüyor ve aracı şiddetle sarsan bir rüzgâr esiyor. Rüzgârla birlikte yüzeydeki suyun bir kısmı savrularak, sular altında kaldığını sandığınız yolun ortasındaki köprüyü gözler önüne seriyor. Köprü, adeta nehirle bütünleşmiş gibi. Son zamanlarda hüküm süren kurak hava, toprağın henüz ya-

---

3 Portik: Bir yapının genellikle girişinde yer alan, sütunlarla desteklenmiş ve üstü kapalı bir geçit ya da galeri. Antik mimariden günümüze kadar kullanılan bu mimari öğe, hem estetik hem de işlevsel bir alan sağlar. (ç.n.)

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

ğan yağmuru emememesine neden olmuş. Bunun yerine su, şiddetli bir sağanak halinde tepeden aşağı doğru akarak durumu daha da vahim bir hale getiriyor. Zihninde bir kez daha Burrowlands'in bitişiğindeki ova canlanıyor ve bu suların arazinin üzerine doğru aktığını hayal ediyorsun.

"Polis memuru Zwale haklıymış..." diyorsun. "Nehir taşmış. En iyisi malikâneye geri dönmek."

"Orada bir katille mahsur mu kalalım?" diye karşılık veriyor McAdam. "Sizce bu mantıklı bir hareket mi?"

Köprünün üzerinden akan sulara bakıyorsun. "Devam etmenin daha akıllıca bir tercih olacağından emin değilim. Gerçekten de o suyun içinden geçebileceğimizi düşünüyor musun?"

McAdam, ön camdan dikkatlice bakarak durumu değerlendirmeye çalışıyor. "Köprünün üzerinde yaklaşık on santimetre kadar su var gibi görünüyor ancak köprüyü geçtikten sonra ana kapılara kadar olan kısım yokuş yukarı. Karar sizin dedektif."

McAdam'ın zaman zaman inatçı bir tavır sergileyebildiğini daha önce de tanık olmuştun. Bu yüzden fırtınaya rağmen ilerleyebileceğinizi düşünmesi seni şaşırtmıyor. Yağmurun arasından gözlerini kısarak baktığında, köprünün ötesindeki giriş kapılarını güçlükle görebiliyorsun. Kapılar göz alabildiğine yakın görünüyor ama belki de ulaşılması imkânsız bir mesafelerdeler. Yağmur hâlâ şiddetini koruyor ve on santimlik su seviyesi artık yirmi santime yaklaşıyor. En azından malikânenin içinde katille birlikte olmak, diğer misafirleri koruyabileceğiniz anlamına geliyor.

Ne yapacaksın?

- Köprüyü geçmek için, **168**. bölüme geç.
- Eve dönmek için **107**. bölüme geç.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

16

Jennifer'dan şimdilik bu kadar bilgi yeter diye düşünerek, Kennedy'nin odasını arayan McAdam'ın yanına, üst kata çıkıyorsun. Koridorda yürürken adli tıp ekibinin çoktan işe başladığını gösteren işaretleri görüyorsun.

Çavuş McAdam, koruyucu bir plastik torbanın içinde bir dizüstü bilgisayar tutarak odadan çıkıyor.

"Odada bundan başka önemli bir şey yoktu. Her zamanki gibi kıyafetler, tuvalet malzemeleri, araba anahtarları, cüzdan falan vardı." McAdam eldivenlerini çıkarıp poşetli dizüstü bilgisayarı bir polis memuruna veriyor. "Bunu dijital incelemeye götürün. Bakalım ne bulacaklar?"

Sözde dinlenmek için buraya gelmiş birinin eşyaları arasında bir dizüstü bilgisayar görmek seni şaşırtıyor. Fakat alt katta gördüklerinden sonra, belki de bu duruma pek de şaşırmaman gerekiyordu.

"Stephen Cheong, Bay Kennedy'nin aslında biraz kurnaz ve üçkâğıtçı biri olduğunu ima etmişti. Belki de sözde sakin bir inziva geçirirken dahi işlerine devam ediyordu? Şuna bir bakın."

McAdam'a zaman çizelgesi çıktısını gösteriyorsun. "İstediği zaman giriş çıkış yapabilmek için en pahalı VIP paketini almış – peşin ödemeyle 9.000 sterlin. Ama sonrasında nedense hiç kullanmamış, birkaç seansa katılmış sadece. Programının büyük bir bölümünü 'kişisel dinlenme zamanı' olarak adlandırdığı aktivitelerle geçirmiş. Sakin bir inzivadayken bile iş peşinde olabilir miydi sence?"

"Tilki gibi kurnaz adamlar asla uyumazlar..." diye cevap veriyor McAdam. "Eğer işini bir kenarda bırakamayacaksa neden buraya geldi diye sorgulamadan edemiyorum."

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

"Hakikaten öyle. Ben de Bay Kennedy'nin Elysium'a gelişinin, sağlığıyla pek bir ilgisi olmadığını, aksine onu ölüme sürükleyen meseleyle çok daha yakından alakalı olduğunu düşünmeye başlıyorum..."

Tam o sırada telefonunun çaldı, arayan Dr. Wash'tı.

- **91**. bölüme geç.

17

Öğleden sonra vakit bir hayli ilerlemişti. Ancak Kennedy'nin bu konut projesinin soruşturma boyunca neden sürekli olarak karşına çıktığını ve bunun, ölümüyle bir bağlantısının olup olmadığını öğrenme isteği içini kemiriyordu. Bu düşünce silsilesi o kadar ilgi çekiciydi ki, dikkatini Çavuş McAdam'ın sürüşünden dahi uzaklaştıracak kadar zihnini meşgul ediyordu.

Belediye binasının önüne park ettikten sonra, bir kez daha o bunaltıcı sıcaklığın ortasına adımını atıyorsun. Giysilerin vücuduna yapışmaya başlamış, günün yorgunluğunu nihayet evinde alacağın rahatlatıcı bir duşla gidereceğin anın hayalini kuruyorsun. Ancak tamamlaman gereken görevler var. Bir nebze olsun serinlemek umuduyla binanın içine giriyorsun.

Ne var ki, burası beklediğin rahatlığı sunmaktan çok uzak. Duvarlar, zihninde canlanan o gri ve iç karartıcı mekânın aksine, beklenmedik biçimde canlı ve rengârenk olsa da üzerlerindeki boyalar binanın eskimişliğini ve klima gibi modern donanımlardan yoksun oluşunu örtbas edemiyor. Kavurucu sıcaktan ve canlandırıcı dekordan –personel kadar olmasa da– rahatsızlık duymaya başlıyorsun.

Somurtkan bir resepsiyonist, boynuna bir yaka kartı takman konusunda ısrar ediyor fakat kartları yazdırması oldukça uzun sürüyor. Sonrasında, sessiz bir şekilde seni gökkuşağı renklerine

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

boyanmış, duvarları ilham verici alıntılar ve yerel doğa manzaralarının büyük fotoğraflarıyla süslenmiş koridorlardan geçiren bıkkın bir görevliye yönlendiriyor. Nihayet, üzerinde *Planlama Departmanı* yazan bir kapıya varıyorsun. Görevli kapıyı isteksizce çalıyor ve içeriden Nigel Baker'ın, "Gir!" sesi duyulur duyulmaz oradan sıvışıyor.

İçeri giriyor ve kendini tanıtıyorsun.

"Ah dedektif..." diyor Bay Baker başını sallayarak. "Evet; evet lütfen içeri buyurun."

Bay Baker'ın ofisi, Stephen Cheong'un ofisinden çok farklı. Zihninde dosyaların, kâğıtların ve planların keşmekeş oluşturduğu bir oda canlanmıştı ancak Bay Baker, düşüncelerinin aksine, üzerinde yalnızca dizüstü bilgisayar, bir masa lambası, bir telefon ve vantilatörün bulunduğu düzenli bir masanın başında oturuyordu. Arkasında ardına kadar açık bir pencere vardı ve odanın dört bir yanındaki duvarlar, titizlikle düzenlenmiş ve etiketlenmiş klasörlerle dolu raflarla kaplıydı. Böylesine bir düzen ile alınan önlem, vantilatörün son hızda çalışıyor olması ve etraftaki tüm kâğıtları açık pencereden uçurma ihtimali düşünüldüğünde oldukça yerindeydi. Yine de o yapay esinti nedeniyle minnettardın. Sana gösterilen yere oturdun ama Çavuş McAdam ayakta kalarak rafları incelemeye başladı.

"Günümüzde artık her şeyin dijital ortama aktarılmış olması gerekmez mi Bay Baker?" diye sordu Çavuş McAdam.

"Evet, evet, büyük ölçüde öyle..." diye yanıtladı Baker. Adam, adeta ofisinin bir yansımasıydı ya da belki de ofisi onun bir yansımasıydı. Uzun boylu, oldukça zayıf yapılı, üzerinde tek bir iplik veya saç telinin dahi yerinden oynamadığı kusursuz bir gömlek ve pantolon vardı. "Ancak dijitalleşme süreci hâlâ devam etmekte; bu nedenle gördüğünüz gibi çok sayıda basılı arşivimiz mevcut. Aman Tanrım, lütfen dokunmayın!"

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

McAdam, raftan bir arşiv kutusunu alacakken durdu.

"Sadece bakacaktım..." dedi. "Kırılabilecek bir şey mi var içinde?"

Baker oturduğu yerden doğruldu ve masasının etrafından dolanarak raftaki kutuyu nazik fakat kararlı bir hareketle yerine itti. "Kırılgan olmaktan ziyade gizli bilgiler içeriyor. O rafta kamuoyunun bilgisine sunulmamış, reddedilmiş projeler yer alıyor."

"Bu projelere yeni Kennedy Homes planı da dahil mi?"

Baker masasına geri döndü. "Nihai karar resmiyet kazandığında, o da orada yerini alacak. Ancak bir arama emriniz olmadan size bunları göstermem mümkün değil. Zira henüz kamuoyunun incelemesine sunulmadılar."

"En azından, projeyi neden onaylamamaya meyilli olduğunuzu açıklayabilir misiniz?"

Baker yüzünü buruşturuyor. "Bahsi geçen arazi, tarihi bir taşkın ovasıdır ve değerlendirme sonucunda o alanın planlanan drenajın kaybını telafi etmek için yetersiz olduğu saptandı. Burrowlands arazisi, arazinin aşağısında yer alıyor ve şiddetli yağış durumunda ani sellerden etkilenecektir."

"Bay Kennedy, drenaj planlarını iyileştirerek projeyi yeniden sunamaz mıydı?"

"Elbette sunabilirdi. Ancak bunu yapmadı ve tahmin ediyorum ki artık hiçbir zaman yapamayacak. Daha fazla konuta ihtiyacımız olduğu düşünüldüğünde bu üzücü bir durum. Ancak kendisi ne düşünmüş olursa olsun ve ikna edici olmaya ne kadar teşebbüs etmiş olursa olsun, proje için seçilen konum baştan aşağı hatalıydı."

"*Teşebbüs etmiş* derken neyi kastediyorsunuz?"

"Bay Kennedy'nin, isteklerini gerçekleştirmek için sıklıkla başvurduğu kendine has bir çekiciliği vardı dedektif. Ancak bu

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

türden yaklaşımların bu departmanda hiçbir karşılığı olmadığını size temin ederim."

- Eğer defterinde C3 yazıyorsa, **158**. bölüme geç.
- Aksi halde **90**. bölüme geç.

18

Bir oda dolusu insan senden neden Flora'yı suçladığınla ilgili bir açıklama bekliyor... Ama gerçek şu ki, bu konuda sen de yeterince emin değilsin. İçinde onun suçlu olduğuna dair güçlü bir sezgi var ama bu düşünceni destekleyecek somut bir kanıtın ya da onun bunu neden yaptığına dair bir cevabın yok. Zihninde bazı şüpheler belirmiş olsa da kanıt olmaksızın bunlar yalnızca varsayımdan ibaret.

Belki de Flora'yı suçlamanın, onun kendiliğinden bir itirafta bulunmasına sebep olacağını düşünmüştün. Ancak bu beklentin gerçekleşmedi...

O an McAdam sesli bir şekilde genzini temizleyene kadar devam ediyor. McAdam'a Flora'yı tutuklama emri veriyorsun ve dul kadının polis merkezinde nezaret altına alınmasının ardından, bu kararının gerekçelerini ona etraflıca izah edeceğine dair söz veriyorsun. Beklentileri boşa çıkan kalabalık, dedektiflik yeteneklerinize dair kuşkularını fısıldayarak odadan ayrılıyor.

- **154**. bölüme geç.

19

Stephen Cheong'la bir kez daha konuşmaya karar veriyorsun. Jennifer onun ofisini arıyor ancak cevap veren olmayınca sana bahçeye bakmanı öneriyor.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

"Ofisinde olmadığı zamanlar, genelde çiçeklerle ilgilenir..." diye izah ediyor.

"Bu tür işler için bahçıvanınız yok mu?" diye soruyorsun.

"Stephen önceden bir fidanlık işletiyordu. Çiçeklerle iyileşme fikri de buradan doğdu. Bu nedenle zamanının çoğunu bitkilere bakarak ve personeli denetleyerek geçiriyor. İsterseniz bir şemsiye ödünç alabilirsiniz."

Jennifer giriş kapısının yanındaki, Elysium'un adını ve gül simgesini taşıyan, rengârenk şemsiyelerin bulunduğu standı işaret ediyor. Çavuş McAdam'la birer şemsiye alıyorsunuz ve arka bahçeye doğru ilerliyorsunuz. Şemsiyeni açıp şiddetli yağmurun altına adımını atar atmaz, ani bir rüzgârın esmesiyle neredeyse şemsiyen elinden uçup gidiyor. McAdam ise çoktan başı önde ve şemsiyesini sıkıca tutarak ilerlemeye başlamış. Güçbela şemsiyenin kontrolünü yeniden sağladıktan sonra, bahçelere doğru hızla onun peşinden gidiyorsun. Ceset artık orada olmasa da Harry Kennedy'nin düştüğü balkonun altında hâlâ yerinde duran beyaz adli tıp çadırının yanından geçiyorsunuz. Avlunun karşı tarafındaki pencerelerden, bir eğitmenin yaşlılardan oluşan bir gruba ders verdiği yüzme havuzu görünüyor.

"Daha kötü olabilirdi..." diyor McAdam, başıyla grubu işaret ederek. "Onlar bizden bile daha ıslak haldeler."

"En azından ona göre giyinmişler..." diye homurdanıyorsun.

Bahçelere vardığınızda, bitkilerin birçoğunun bakımsız bir halde olduğunu ve tarhlarda yer yer boşluklar bulunduğunu görüyorsun. Stephen, hava koşullarının işleri zorlaştırdığını belirtmişti ve görünüşe göre haklıydı da. Neyse ki, Elysium'a ilk geldiğinde dikkatini çeken polietilen tünel seraları vardı. En yakındaki ve en büyük tünelin içerisinde bir hareketlilik fark edince, doğrudan oraya doğru ilerliyorsun.

Hızlı adımlarla içeriye girer girmez, nihayet bir korunak altında olmanın verdiği rahatlamayla şemsiyeni kapatarak kapının

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

kenarına bırakıyorsun. McAdam ise kendi şemsiyesini, hâlâ açık vaziyetteyken yere atıveriyor.

Polietilen tünel sera, yaklaşık elli metre kadar derinlere uzanıyor ve merkezi bir geçidin her iki tarafında, düzenli sıralar halinde büyümekte olan bitkiler yer alıyordu. Bitkilerin çoğu, her birinde onlarca aynı tip saksının bulunduğu yükseltilmiş tarhlarda yetiştiriliyordu. Ancak saksıların ve çiçeklerin boyutları tarhlardan tarhlara büyük farklılıklar gösteriyordu. Daha uzun boylu bitkiler ise ahşap çerçevelerle çevrelenmiş toprak yığınlarından oluşan zemin tarhlarına dikilmişti. Metal sulama boruları, tünelin üst kısmında çapraz bir şekilde uzanarak belirli bölgelere ince bir su sisi püskürtüyordu. İçeride, Stephen ve iki bahçıvan vardı. Müdür, çiçek açmış bitkilerin bulunduğu yükseltilmiş bir tarhın önünde, parmakları toprağın derinliklerine gömülmüş bir şekilde duruyordu.

Yaklaşırken, sohbeti başlatmak amacıyla, "Sanırım hepimiz yağmurun yağmasını umuyorduk ancak böylesini değil..." diyorsun.

Stephen başını sallayarak, "Bir uçtan öbürüne. Bu pek hayırlı değil..." diyor.

McAdam başlarının üstündeki fıskiyeleri işaret ederek, alaycı bir tavırla, "Çatıyı kaldırsanız daha pratik olmaz mıydı?" diye soruyor.

Stephen espriyi anlamamış olacak ki tepki vermiyor. "Burası kontrollü bir ortam. Bu bitkileri mevsimsel hava şartlarına maruz bırakmak, bir hafta içinde ölmeleri anlamına geliyor."

"Dışarıdaki çiçekler de pek iyi görünmüyorlar..." diyorsun. "Bitki yetiştirme konusunda tam bir beceriksizim ama bir şeylerin solduğunu veya kuruduğunu fark edebilmek için bahçıvan olmaya gerek yok. En azından içerideki bitkiler sağlıklı görünüyorlar."

Stephen derin bir iç çekiyor, alnında biriken ter damlacıklarını koluyla siliyor. "Önceden de söylediğim gibi, son birkaç

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

yıldır işler yolunda gitmiyor. Ama bu seralar sayesinde üstesinden geliyoruz."

"Bu Harry Kennedy gibi yüksek meblağlar ödeyen müşteriler sayesinde oluyor, öyle değil mi? Lotus paketleri hiç de ucuz değil."

Stephen, savunmaya geçer bir edayla, "Piyasadaki emsal ücretlerle paralel bir fiyatlandırma uyguluyoruz..." diye karşılık veriyor.

McAdam araya girerek, "Ancak Bay Kennedy'den herhangi bir ücret talep etmediniz, değil mi?" diye soruyor. "Bize tüm ödemelerin peşinen yapılması gerektiği söylendi fakat kendisinin size tek bir kuruş ödediğine dair herhangi bir kayıt bulunmuyor. Bu durumu nasıl izah edersiniz?"

Stephen omuzlarını silkiyor. "Bazen, ileride müdavimimiz olmasını umduğumuz kişilere ücretsiz hizmet paketleri sunarız. Hizmet sektöründe bu pek de alışılmadık bir uygulama değildir."

McAdam kuşkucu bir tavırla, "Öyle mi dersiniz?" diye karşılık veriyor. "Zira daha önce böyle bir uygulamaya başvurduğunuza dair herhangi bir kayıt bulamadık."

"Hadi ama çavuş..." diye muzipçe araya giriyorsun. "Bay Destroyer'ın ücretsiz oda yükseltmesini unuttun mu?"

Stephen'ın ne yapacağını izlerken, "Aa, doğru..." diyor Çavuş McAdam. "Hem de Kennedy'nin bedava hediyesiyle aynı hafta. Ne tesadüf ama."

- Harry Kennedy'nin telefonundan ele geçirilen *üçüncü* kısa mesajın şifresini çözmeyi başardın mı? Eğer çözdüysen, not defterine **P1** yaz. Akabinde, söz konusu mesajda yer alan sayıyı *14 ile çarp* ve elde ettiğin sonuca tekabül eden bölüme geç.
- Aksi halde, **103**. bölüme geç.

20

Zihninde Dr. Wash'ın otopsi masası ve Kennedy'nin sırtında gördüğün daire şeklindeki yanık izleri canlanıyor.

"Harry Kennedy, sıcak taş terapisi esnasında vücudunda yanıklar oluştuğuna dair bir şikâyette bulundu mu?" diye soruyorsun.

Jennifer şaşkın bir ifadeyle bakıyor. "Hayır ve benim bildiğim kadarıyla hiç kimse böyle bir şikâyette bulunmadı. Masaj terapistlerimizin hepsi mesleki yeterliliğe sahip uzmanlar. Müşterilerinin cildine zarar verecek derecede sıcak taşların temas etmesine asla müsaade etmezler."

Buna rağmen...

- **113**. bölüme geç

21

"Bunu bize neden daha önce söylemediniz?" diye soruyorsun.

Alina omuzlarını silkiyor. "Çünkü bu kötü gözüküyordu, tamam mı? İşimi kaybetme riskini göze alamazdım dedektif, paraya ihtiyacım var."

"Eminim ki çalışabileceğin başka yerler vardır."

"Buradan gitmek istemiyorum."

"Yani kız kardeşinden ayrı düşmek istemiyorsun, değil mi?"

Alina sana şaşkınlıkla bakakalıyor. "Dün onunla konuştuğumuzda bize, senin onu İngiltere'ye kadar takip ettiğini söyledi."

Alina'nın gözleri öfkeyle parlıyor. "Onunla görüşmemeliydiniz. Böyle bir hakkınız yok!"

McAdam onu sakinleştirmek için araya giriyor. "Merak etme başı belada değil. Aslında kocası Robbie ile konuşmaya

gitmiştik, oraya gidene kadar onun Roxana ile evli olduğunu bilmiyorduk."

"Ama bize ilginç bir şeyden bahsetti..." diyorsun. "Dün bize Harry Kennedy'nin bir telefon görüşmesi yapmak için seansından 10.30'da ayrıldığını söylemiştin."

Alina, konunun bu ani değişimine anlam veremeyerek şaşkın bir ifade takınıyor. "Şey, evet. Doğru."

"Kendisi sizin yanınızdayken herhangi bir telefon görüşmesi yapmadığından kesinlikle emin misiniz?"

Alina göz temasından kaçınarak, sıcak taşları yeniden ısıtıcıya yerleştirmek için arkasını dönüyor. "Hayır. Yani, evet, eminim. Herhangi bir telefon görüşmesi olmadı."

"Peki kız kardeşinin onu 10.20'de aradığını doğrulaması ve Bay Kennedy'nin telefon kayıtlarının ölümünden önce başka hiçbir arama yapmadığını veya almadığını göstermesini nasıl açıklıyorsunuz?"

Alina bir an duraksıyor, ardından maşayı yerine bırakıyor ve mağlup bir ifadeye bürünüyor.

"Tamam, evet. Masaj masasının üstünde yatarken telefonu çaldı. Buranın bir dinlenme yeri olduğunu ve telefonunu kapatması gerektiğini söyledim ama kapatmadı. Bu yüzden aramayı cevapladı ve ben de işime devam ettim. Bir kadınla tartıştığını anlayabiliyordum ama ona 'Roxana' diye hitap edene dek konuştuğu kişinin kız kardeşim olduğunu anlamadım ve sonra kim olduğunu idrak ettim."

"Ne demek istiyorsun?" diye sordu McAdam. "Bay Kennedy'nin adını zaten biliyordun herhalde."

Alina omuzlarını silkiyor. "Onun, kız kardeşimin evini yapan aynı işe yaramaz Kennedy olduğunu bilmiyordum. Nereden bileyim ki?"

Zihninde bir fotoğraf oluşmaya başlıyor. "Ve o da senin Roxana'nın kız kardeşi olduğunu bilmiyordu, değil mi? Ama

onu sıcak taşlarla *kasıtlı olarak* yakınca hemen anlamıştır... Kaza değildi, değil mi?"

Alina başını sallıyor. "Hayır, değildi. Ben o an kendimi kaybettim. O pislik bir suçluydu! Bir bebeğin, su sızdıran pencereleri olan bir evde uyumasına göz yumabilen, beş para etmez bir adamın tekiydi. Roxana aylardır onunla mücadele ediyordu. Ancak o, evi onarmaya yanaşmadı. Bu yüzden yaptıklarımdan pişmanlık duymuyorum."

"Buradan erken ayrılmasının esas sebebi buydu, değil mi?" diye araya girdi McAdam. "Tıpkı az evvelki dostumuz gibi; onu yaktıktan sonra öfkeyle oradan ayrıldı."

Alina sessizce başını salladı.

- 87. bölüme geç.

22

"Mesele gayet açık..." diyorsun. "Siz, Bay Destroyer, kelimenin tam anlamıyla bir yalancısınız. Bahse girerim ki, adınızı değiştirmenizin altında yatan gerçek sebep de bu. Siz ne bir multimilyardersiniz ne de eski şirketinizi Google'a büyük bir servet karşılığında sattınız; dahası, yatırımcıların size fon sağlamak için adeta yarıştığı, nam salmış bir teknoloji devi de değilsiniz. Gerçekte siz, iyi niyetli yatırımcılardan para sızdırıp bu parayı kendi çıkarınız için kullanan bir dolandırıcısınız. Vikipedi sayfanız, baştan aşağı bir kurgudan ibaret ve büyük ölçüde bizzat tarafınızdan kaleme alınmış gibi görünüyor. Harry Kennedy gibi yeni kurbanlar bulmak için mi Elysium'un müdavimlerindensiniz?"

"Size söyledim, Harry benim arkadaşımdı..." dedi Tank dişlerinin arasından.

"Bence hiç de öyle biri değildi ya da umduğun kadar saf değildi. Seninle ortak bir yatırıma tamam dedi, güya sana on

binlerce sterlin verecekti, sen de ona verecektin tabii. Ama aslına bakarsan ikinizin de birbirinize söz verdiği para yoktu, değil mi? Parayla birbirinize rest çektiniz, ikiniz de diğerinin adım atmasını bekliyordunuz, oysa ikiniz de aynı derecede köşeye sıkışmıştınız. Bence Harry Kennedy gerçeği ilk anlayan oldu ve seni diğer yatırımcılara söylemekle tehdit etti. Tabii ki sen de buna izin veremezdin... O yüzden onu depoya götürüp sonsuza dek susturdun."

Odada herkes aynı anda nefesini tutuyor.

Sözlerine devam ediyorsun: "Alina, Kennedy'nin seanstan sonra seninle kavga ettiğini gördü, bu yüzden seni evin üst katlarına yerleştirdi. Kimse seni havuza girerken görmedi, üstelik sende duvarda saat olmasına rağmen havuza ne zaman girdiğini bilmediğini iddia ediyorsun. Artık Harry'nin ölmesini istemek için yeterince sebebin olduğunu da biliyoruz."

Tank sana hiddetle bakıyor ve bir an için kendi güvenliğinden endişe duyuyorsun. Kendisi bir düzenbaz olabilir ama fiziki yapısı ve kuvveti yadsınamaz bir gerçek.

"Bildiğim tek şey hiçbir kanıtınızın olmadığı..." diyor Tank yavaşça. "Çünkü ben hiçbir şey yapmadım. Harry beni hiçbir şeyle tehdit etmedi ve ben de onu öldürmedim. Çünkü o da beş parasızdı! Bana yalvaran e-postalar gönderdi, biliyorsunuz!"

"Evet, onları gördük. Onun odasına girmeye çalışmanızın asıl nedeni de bu değil mi? Orada su şişesi aramıyordun, aksine sizi suçlayacak kanıtlar içermesi ihtimaline karşı Harry'nin dizüstü bilgisayarını çalmak istemiştin. Ama ekibimdeki polis memurları görevlerini yaparak buna engel oldular."

McAdam'a doğru döndün. "Çavuş, lütfen gereğini yaparak Bay Destroyer'ı tutuklayın."

- **131**. bölüme geç.

23

Memur Zwale ve resepsiyon görevlisine doğru yaklaşıyorsun.

"İşte dedektif..." diyor polis memuru sizi göstererek. "Dedektif, bu da resepsiyonist Jennifer Watts. Kendisi sabah da buradaydı."

"312 numaralı odanın anahtarıyla ilgili sorularınız varmış galiba?" dedi Jennifer.

"Evet, en üst kattaki depo odası. İçerisi uzun zamandır kullanılmıyor gibiydi."

Jennifer onaylamak istercesine başını salladı. "Doğru. Artık eşyaları başka odalarda saklıyoruz, o yüzden 312'ye birkaç yıldır kimse girmedi. Anahtarı göremeyince ben de şaşırdım."

"Ne zaman kayboldu? Dün kesin buradaydı, değil mi?"

Jennifer başını iki yana salladı. "Üzgünüm, bu konuda net bir şey söyleyemem. Anahtarın kayıp olduğunu siz gelip odaya girmek isteyince fark ettim ama şuna bir bakın..."

Jennifer, son bitkisini de suladıktan sonra, resepsiyon bankosuna geri döndü ve seni kendisini takip etmen için davet etti. Bankonun arkasına geçen Jennifer, kemerinden bir anahtar halkası çıkardı. Bu anahtarlardan biri, bankonun altında bulunan kilitli metal bir dolabı açtı. Dolabın içerisinde, farklı biçim ve ebatlardaki çok sayıda anahtar, üzerlerinde etiketler bulunan askılarda asılı duruyordu.

Dolabın arka kısmında kalan 312 numaralı anahtarın boş askısını göstererek, "Anahtar burada duruyordu..." dedi. "Dediğim gibi, orası uzun zamandır kullanılmıyordu. Ödünç alınan anahtar olursa not ederim ama bunu kimse almadı. Öylece ortadan kayboldu."

"Bu kasanın anahtarı başka kimde var?"

"Ben de ve müdürümüz Stephen'da. Onda her anahtarın bir yedeği var."

"Buna 312 de dahil mi?"

"Evet, bu şekilde memurlarınıza odayı açabildik." Jennifer dolabı kilitledi ve anahtarlığı tekrar beline yerleştirdi.

Yani, müdürün kendi anahtarı varken bu anahtarı çalması pek mantıklı değil – tabii amacı şüpheleri kendinden uzaklaştırmak değilse. Ama anahtarın çalındığını düşünürsek, bu Kennedy öldürülmesinin anlık bir şey değil de planlı olduğunu gösterir.

Müdürün odasına doğru yürümeye devam ediyorsun.

- Defterine **J1** yaz ve **135.** bölüme geç.

24

"Pekâlâ, gerçekten iyi arkadaş mıydınız?" diye soruyorsun. "Yoksa sadece ikiniz de birbirinizi çıkarlarınız için mi kullanıyordunuz?"

"Ne demek istediğinizi anlamadım..." dedi Carla.

"Bence gayet iyi anladınız. Harry Kennedy, sizden Burrowlands'in yanındaki yeni site için konseyin imar planını onaylamasını sağlamanızı istiyordu. Hatta bu yüzden, zar zor denkleştirdiği 7.000 sterlini şirketiniz Standard Umbrella'ya teşvik için ödedi. Ama hâlâ konseye bir şey demediniz. Neden?"

Carla burnunu çekti. "Söz konusu ödemeden haberdar değilim. İşletmemin günlük faaliyetleri kızıma emanet. Bu paranın Harry'nin şirketine –affedersiniz, sanırım artık Flora'nın şirketi demeliyim – iade edilmesini sağlayacağım."

"Bu, neden henüz imar dairesiyle iletişime geçmediğinizi açıklamıyor."

"Size daha önce de ifade ettiğim gibi, Harry ile projeleri konusunda aynı kanaatte değildik. İnşaat yapmayı tasarladığı arazi, bir taşkın ovasıydı."

"Haklısınız. Yeterli bir drenaj sistemi olmaksızın, o arazinin betonla kaplanması, şiddetli yağışların Burrowlands'e, yani sizin de konut sahibi olduğunuz bölgeye yönelmesine sebep olacaktı. Şu an satmaya çalıştığınız konutlar."

Milletvekili omuz silkti. "Ben mi? Şirketim sürekli ev alıp satıyor. Dediğim gibi, ben günlük işlere bakmıyorum."

"Öyle diyorsanız... Ama bence o evler satılana kadar konseyle konuşmayacaktınız. Kendi evlerinin değeri düşmeyince, Bay Kennedy'nin 'teşvik' parasını cebe atıp istediğini yapacaktınız."

"Hayatımda böyle bir saçmalık duymadım..."

"Ama işler çok uzadı, değil mi? Harry Kennedy, size rüşvet verdiğini söylemek zorunda kalacağı için bir şey yapamayacağını bildiğinden, parayı alıp kaçtığını düşünmeye başladı. Fakat çaresiz zamanlar çaresiz çözümler gerektirir. Sizi ifşa etmekle tehdit etti, bu da büyük bir skandala yol açardı. Kendinizi hiç istemediğiniz sebeplerden dolayı gazetelerde görürdünüz."

"Onu depoya götürüp orada öldürdünüz, sonra da Tai Chi dersine dönmeden balkondan attınız. Size ait DNA büyük ihtimalle Kennedy'nin kanından kurtulmak için ellerinizi yıkadığınız 312 numaralı odadaki lavaboda tespit edildi."

Flora milletvekiline yönelerek, "Onu 7.000 sterlin için mi öldürdün?!" diye feryat etti.

Buna karşılık Carla da bağırarak, "Ben onu öldürmedim!" dedi. Sonra kendini toparladı. "Bu saçmalık, cevap vermeye bile değmez."

"Cevap vermenize gerek yok. Çavuş, Bayan Nesbitt'i tutuklayın."

- **196**. bölüme geç.

25

"Bizimle konuştuğunuz için teşekkür ederim Bayan Nesbitt..." diyorsun ve onu kapıya doğru yönlendiriyorsun. "Samimiyetiniz için müteşekkiriz ve bunun Harry Kennedy'yi kimin katlettiğini ortaya çıkarmamıza yardımcı olacağına eminim."

"Ben de öyle umuyorum..." diye yanıtlıyor. "Siz ve adamlarınız geldiğinizden beri Elysium'un başına bela oldunuz. Flora'yı ne kadar çabuk tutuklayıp giderseniz o kadar iyi."

Carla'nın teşekkürünü nezaketle karşılayacağını düşünmek belki de naif bir yaklaşımdı. "Hava koşullarından bizi sorumlu tutabileceğinizi sanmıyorum..." diyorsun diplomatik bir tavırla. "Ancak emin olabilirsiniz ki..."

Tam o esnada ana giriş kapısı hızla açılıyor ve sırılsıklam olmuş polis memuru Zwale, Tank Destroyer'ı da beraberinde sürükleyerek içeri giriyor. Adamlar lobinin ortasına yığılıyorlar, bunun üzerine onlara yardım etmek için koşuyorsun ve Jennifer'ın daha önce topladığı havlu destesinden onlara havlu uzatıyorsun. Zwale derin ve kesik nefesler alırken, Tank yerde acınası bir halde öksürüyor ve inliyor.

"Ne oldu evlat?" diye soruyor McAdam.

Zwale, nefes nefese kalmış bir halde kendini havluyla kurularken, "Nehri... yüzerek... geçmeye teşebbüs etti..." diye cevap veriyor. "Neredeyse boğuluyordu... Ben de... suya atlamak ve... onu kıyıya çekmek zorunda kaldım."

McAdam iki adama da bakıyor ve hayretle ıslık çalıyor. "Hâlâ hayatta olmanıza şaşırdım doğrusu. Çok cesurca bir iş yaptın evlat. Bu durumu üst makamlara ileteceğimden emin olabilirsin."

Tank'in doğrulmasına yardımcı oluyorsun ve kendisini kurulamaya başlıyor.

"Bay Destroyer, sizi böyle bir teşebbüste bulunmaya sevk eden neydi? Neden kaçıyordunuz? Bize söylemeniz gereken bir şey mi var?"

Teknoloji devi, havluyla gözlerini ovuşturuyor ve size korku dolu bir bakış yöneltiyor. "Harry'yi ben öldürmedim, Stephen'dan kaçmaya çalışıyordum. Harry'yi o öldürdü ve eğer dikkatli olmazsam sıradaki benim!"

"Neden böyle düşünüyorsunuz? Stephen Harry'yi öldürmüş olsa dahi, bunun için kesinlikle bir sebep yoktur..."

Fakat sözünü tamamlamana fırsat kalmadan, lobide yüksek bir çığlık yankılanıyor ve ses aniden kesiliyor.

- **69**. bölüme geç.

26

Cevabı zaten bilmene rağmen, "Dün sabah 10.00 ile 11.00 arasında dersiniz var mıydı?" diye soruyorsun.

"Evet, vardı..." diyor Bill. "Her sabah, bütün sabah dersim var, hava güzelse dışarıda çimlerde çalışıyoruz. Ayağımız çime değmiş oluyor."

"Ama bugün öyle değil galiba?"

Kıkırdıyor. "Burada çok daha ilginç şeyler dönüyor, değil mi? Şimdi herkesi toplamaya çalışıyorum ama sanki koyun sürüsü güdüyorum."

"Dün sabahı hatırlamaya çalışın lütfen. Carla Nesbitt dersinize katıldı mı?" diye soruyorsun.

Bill biraz düşünüyor. "Sanırım katılmıştı, genelde derslerde oluyor. Bu önemli bir şey mi?"

"Bay Kennedy'nin başına gelen o kötü olay sırasında herkesin nerede olduğunu tespit etmeye çalışıyoruz."

"Ha, tamam!" Eğitmen, Carla'nın şüpheli olabileceğini hiç düşünmemiş gibi şaşırıyor. "Dur, düşüneyim... Evet, dün sabah kesin dersteydi."

Not alan McAdam homurdanıyor. "Tamamdır o zaman."

"Evet..." diye devam ediyor Bill. "Bu ayrıntıyı hatırlıyorum çünkü tuvalete gitmişti ve bu biraz sinir bozucu olmuştu. Yaşlılar bile dersten önce tuvalete gitmeleri gerektiğini bilirler. Bu, enerji merkezindeki çi akışını bozuyor, yani bedenin yaşam gücü dengesini. Anlarsınız ya."

"Öyle mi?"

Bill kendi kendine gülüyor. "Bir dergide öyle okumuştum."

McAdam not defterine bakarken sen, "Bir dakika..." diye araya giriyorsun. "Carla tam olarak ne zaman mola verdi?"

"İşte asıl soru şimdi geldi." Bill yanaklarını şişiriyor. "Sanırım... 10.30 gibiydi. Dersin ortasındaydı, normalde yapmadığı için dikkatimi çekti ama en arkadaydı, kimseyi rahatsız da etmedi. Bence kimse görmemiştir bile."

Çavuş ile birbirinize baktınız.

"Ne kadar sürmüştü?"

"Onu da o yüzden hatırlıyorum..." dedi Bill. "En az beş dakika. Geri gelmeyecek sandım ama sonunda geldi."

"Geri geldiğinde nasıldı?"

"Biraz telaşlıydı, sanki koşmuş gibi."

"Bu sana garip gelmedi mi?"

Bill başını iki yana salladı. "Hayır, tuvaletler yukarıda, birinci katta. Bu da çoğu kişinin derse başlamadan evvel ihtiyaçlarını gidermesinin bir diğer sebebi."

McAdam tek kaşını kaldırıyor.

Carla gerçekten de "gidip gelmiş" olabilir... ama tuvalete değil.

- Defterine **C6** yaz ve **81**. bölüme geç.

27

"Her daim birilerine danışabiliriz..." diye öneride bulunuyorsun.

McAdam, en yakındaki garaj yoluna doğru ilerleyerek, "Mükemmel bir fikir..." diye cevap veriyor.

"Hayır, öyle rasgele değil..." diyorsun. "O gizemli aramayı yapan kişi bu sitede oturuyor, hatırlasana? Harry Kennedy'yi ölmeden hemen önce arayan adam."

McAdam hemen defterine bakıyor, biraz utanmış bir halde. "Tabii ya..." diyor. "Robert Graham. 27 numara, yani..." Etrafa bakıyor, numaraları inceliyor ve sonra işaret ediyor. "Şurada olması lazım, köşeyi dönünce."

McAdam, yaptığı hatayı telafi etmek için hızlıca karşıya geçiyor. Bu, "mükemmel" polis olmak isteyen çoğu poliste gördüğün bir şey. Ama mükemmel diye bir şey yok ve bu saplantı terfi almalarının önüne geçebiliyor. Sen mükemmel olmadığının ve her şeyi yapamayacağının bilincindesin; bu nedenle de eksikleri kapatacak polislerle çalışıyorsun ve onlara güveniyorsun. Sana göre iyi liderlik böyle bir şey, McAdam'ın da bunu zamanla öğrenmesini umuyorsun.

27 numarayı tam McAdam'ın tarif ettiği yerde buluyorsunuz. Çavuş sen yetişene kadar çoktan kapıya gelmiş zili çalıyor. Görüşme yapacağın kişinin görmek isteyeceği son şey terli bir dedektif olacağı için bu sıcakta çok koşmamaya çalışıyorsun.

Genç bir kadın, kucağında bir çocukla kapıyı açıyor. Eşofman, tişört ve ince bir hırka giymiş, siyah saçları atkuyruğu yapılmış; tam bir genç anne kıyafeti.

"Merhaba?" diyor, dikkatli bir şekilde.

McAdam kimliğini gösteriyor ve seni tanıtıyor. Sen Robert Graham'ı soramadan kadın sözünü kesiyor:

"Ne oldu? Alina'ya bir şey mi oldu?"

Kadının Doğu Avrupalı aksanını fark ederek, "Alina mı?" diye tekrarlıyorsun.

"Evet, Alina Martinescu. Kız kardeşim."

- Defterine **A1** yaz ve **152**. bölüme geç.

28

"Onu ilk siz gördünüz Memur Zwale. Buyurun gidin."

"Daha yeni kurudum ben..." diye itiraz ediyor Zwale. "Hem siz bana Jennifer ile birlikte jeneratöre gitmemi söylemiştiniz."

Resepsiyon görevlisi ona tebessüm ediyor. "Beni bahane etmeyin..." diyor. "Ben gayet iyiyim."

Memur Zwale içini çekerek ana girişe doğru koşuyor.

McAdam, uzaklaşan polis memurunun arkasından neşeyle sesleniyor: "Onsuz geri dönme sakın!"

Bu esnada, şüphe uyandıracak şekilde samimi davranan Carla Nesbitt'i bekleme odasına alıyorsun. McAdam da peşinden geliyor ve biraz mahremiyet sağlamak adına kapıyı arkasından kapatıyor.

Dün sabah aydınlık ve güneşli bir malikâneye hoş bir manzara sunan pencerelerden dışarı bakıyorsun. Şimdi ise elektrikler kesik ve fırtına bulutları gökyüzünü kaplamışken, birbirinizin yüzünü zar zor görebiliyorsunuz.

"Öyleyse..." diyor Carla, açık bir şekilde. "Şüpheleriniz neler? Ne buldunuz?"

Fazla ayrıntıya girmemeye özen göstererek, "Harry Kennedy'yi öldürmek için hem nedeni hem de fırsatı olan birkaç kişiyi tespit ettik..." diye yanıtlıyorsun. "Sanırım kim olduklarını tahmin edebilirsiniz."

"Bunu bana söylemenizi tercih ederim."

"Elbette ama size hatırlatmalıyım ki bu davada hâlâ bir şüpheli konumundasınız."

Carla, hâlâ şüpheli sayılmasına gerçekten şaşırmış görünüyor. "Saçmalık..." diyor. "Harry öldürüldüğünde ben çimlerde Tai Chi yapıyordum."

"Bayan Nesbitt, ben düz bir insanım..." diyor McAdam. "O yüzden direkt soracağım, Bay Kennedy'nin hayatını kaybettiği eski depoda neden DNA'nızı bulduğumuzu açıklar mısınız?"

Soru onu bir an şaşırtıyor ama milletvekilleri zor sorulara alışkın oldukları için kısa sürede toparlanıyor. O güler yüzlü hali birden buz kesiyor.

"Hangi depodan bahsediyorsunuz?" diye soruyor.

"En üst kattaki 312 numara. Yakın zamana kadar hep kilitli olan oda."

"Bilmiyorum ki. Orada tenis malzemeleri mi var? Malikânede bir sürü yere dokunmuş olmalıyım."

"Ama DNA'nız tenis topunda değil..." diyorsun. "Bay Kennedy'nin kanıyla birlikte lavaboda çıktı. Onunla ilişkiniz nasıl olursa olsun, onun sizi sevdiğini biliyoruz. Dizüstü bilgisayarında bulduğumuz gençlik fotoğraflarınız her şeyi anlatıyor. O nedenle sizden bir açıklama bekliyoruz."

Carla Nesbitt sanki ne diyeceğini merak ediyormuş gibi gözlerine bakıyor ama birini konuşturmanın yolunun, onları konuşmak zorunda hissettirecek bir sessizlik yaratmak olduğunu biliyorsun. Karşındaki deneyimli bir milletvekili bile olsa bu işe yarıyor.

"Pekâlâ, tamam..." diyor Carla nihayetinde göz temasını keserek. "Sanırım bu er ya da geç ortaya çıkacaktı fakat rica etsem şimdilik bunu kendi aranızda saklı tutabilir misiniz?"

"Söz vermiyorum..." diye karşılık veriyorsun. "Ama daima ihtiyatlı davranırız."

Carla, Çavuş McAdam'a şüpheyle baktıktan sonra tekrar sana dönüyor. Beklenmedik bir şekilde gözleri yaşlarla doluyor ve derin bir nefes alıyor.

"Harry ile aramızda... bir ilişki vardı. Depo, gizli buluşma noktamızdı."

Bu itiraf seni pek şaşırtmıyor. "Peki lavabodaki DNA'nız?"

"Odada banyo yoktu..." derken sesi tekrar eski sert haline geri dönüyor.

"Sanıyorum ki kimsenin sizi birbirinizin odasına girip çıkarken görmesini istemiyordunuz, bu nedenle o odayı kullandınız. Nasıl yapıyordunuz peki?"

Carla iç geçiriyor. "Önceden saatleri ayarlıyorduk, Harry önden gidip odayı açıyordu ve beni bekliyordu. Zaten derslere pek katılmıyordu, kimse de nerede olduğunu merak etmiyordu. Sonra ben de boş zamanımda bir meditasyon odası ayarlıyordum ama kullanmıyordum."

"Onun yerine depoya gidip, Harry Kennedy ile birlikte oluyordunuz."

Sessizce başını sallıyor.

Dün Kennedy'nin masaj ayarlayıp seansın sadece yarısını kullanmasının bencillik olduğunu düşünmüştün. Şimdi Carla Nesbitt'in sürekli özel oda ayarlayıp hiç kullanmadığını öğrendin. Belki de bu ikisi birbirleri için yaratılmıştı.

"Peki o depo anahtarını nereden bulmuş?" diye soruyorsun.

Carla omuz silkiyor. "Hiçbir fikrim yok."

Defterini şu sırayla kontrol et:

- Eğer defterinde C14 yazıyorsa **142**. bölüme geç.
- Eğer defterinde C4 yazıyorsa **184**. bölüme geç.
- Eğer defterinde C1 yazıyorsa **55**. bölüme geç.
- Aksi halde **93**. bölüme geç.

29

Kalabalığa dönerek, "Mesele gayet basit..." diyorsun. "Çoğunuzun belki de haberdar olmadığı şey, Alina'nın kız kardeşi Roxana'nın aylardır Harry Kennedy ile bir anlaşmazlık içinde olduğu. Roxana ve küçük ailesi, Kennedy Homes'a ait bir evde yaşıyor ve bu evin, görünüşe göre tamir etmeyi reddettiği sızdıran pencereleri var."

Flora burnunu çekiyor. "Burrowlands'deki konutlar, kusur teminatı süresini aşmış durumda. Onarımlar bizim mesuliyetimizde değil."

"Hiç kimse Burrowlands'den bahsetmedi Bayan Kennedy..." diye dikkat çekiyor McAdam. "Bu nedenle, hangi konutlardan bahsettiğimizi biliyor olmanız oldukça dikkat çekici. Sıkça rastlanan bir sorun muydu bu?"

"Kesinlikle hayır..." diye karşılık veriyor Flora küçümseyici bir tavırla. "Hem şikâyetten hem de şikâyetçiden haberdarım. Ancak kız kardeşinin burada çalıştığından bihaberdim. Aman Tanrım, kız kardeşi kanunları idrak edemeyecek kadar basiretsiz olduğu için mi Harry'yi katletti gerçekten?"

"Hayır!" diye itiraz ediyor Alina. "Belki de öldürmek istedim. Siz de tıpkı onun gibi bir suçlusunuz."

Flora'nın Alina'ya bir kez daha yumruk atmasını istemediğinden, kadınların arasına giriyorsun.

Alina'ya, "Ne yazık ki kız kardeşinizin eviyle ilgili mesele bir suç teşkil etmiyor..." diyorsun. "Bize telefon görüşmesinin zamanı hakkında yalan söylediniz, çünkü kız kardeşiniz ile Kennedy arasındaki bağlantıyı fark etmememizi istediniz. Ancak o görüşme, Kennedy hâlâ sizin masaj masanızdayken gerçekleşti. Onun Roxana ile konuştuğunu duydunuz ve kim olduğunu anladınız, değil mi? Kız kardeşinizin hayatını cehenneme çevirdiğini

öğrenince, öfkenize hâkim olamadınız ve kasıtlı olarak onu sıcak taşlarla yaktınız. Otopsi sırasında vücudundaki izleri tespit ettik."

Oda bir anda topluca nefessiz kalıyor.

"Ama onu ölüme götüren asıl olay, sonrasında yaşandı. Harry Kennedy odayı öfkeyle terk etti, ve siz onun gidip Stephen'a her şeyi anlatmasından korktunuz. Zaten yöneticinin, Bay Kennedy gibi insanlara her istediğini yapmasına izin verdiğine dair suçlamaları duyduk; buna çalışanlara sarkıntılık etmek de dahil." Gözlerini Stephen Cheong'a dikiyorsun. O, mahcup bir şekilde perişan görünse de tek kelime etmeden susuyor. "Harry Kennedy, bedenine öfkeyle yaptığınız şeyin somut kanıtlarıyla çıkıp gidince paniğe kapıldınız. Şikâyet edip Stephen'ın sizi kovacağından korkarak onu takip ettiniz ve öldürdünüz, sonra da tüm zaman boyunca odanızda kaldığınızı iddia ettiniz."

"Bu doğru değil!" diye itiraz ediyor Alina. "Onun o depo odasında öldürüldüğünü söylediniz ama benim anahtarım yok. Oraya nasıl girebilirim ki?"

"Bunu karakolda öğreniriz. Çavuş, Bayan Martinescu'yu tutuklayın."

- **185**. bölüme geç.

30

Çavuş McAdam, elleri direksiyonun üzerinde, bu davanın seyrini değiştirebilecek muhtemel noktalardan birini seçmeni sabırla bekliyor. Parmaklarını zihninde çalan hayali bir davulun ritmine göre hareket ettiriyordu; kuşkusuz zihninde yüksek ve gürültülü bir müzik "dinliyordu". Bu müziği zihninde tuttuğu için memnundun.

"Bir sonraki durağımız neresi?" diye soruyor. "Yoksa bugünü burada noktalamak ister misiniz?"

(Eğer bu bölümle ilk defa karşılaşıyorsan, defterine ***KONUM: 1*** *yaz. Aşağıdaki yerlerden sadece ikisine gidebileceksin, o nedenle iyi düşün.)*

- Eğer KONUM numaran şu anda 3 ise, **94.** bölüme dön.

Aksi halde, aşağıdaki seçeneklerden birini seç:

- Burrowlands konut sitesini ziyaret etmek için **62.** bölüme geç.
- Carla Nesbitt'in seçim bölgesi ofisini ziyaret etmek için **160.** bölüme geç.
- Flora Kennedy'nin avukatını ziyaret etmek için **125.** bölüme geç.

31

Bu mühim haberi Stephen'a iletmenin vaktinin geldiğine karar veriyorsun.

"Üç hafta evvel, kimliği meçhul bir şahıs Harry Kennedy'ye kısa bir mesaj göndermiş. Mesaj kodlanmıştı, bu yüzden mesajın önemli olduğunu düşündük ve mesajı deşifre ettik. Anlaşıldı ki mesajı atan kişi, 'Çiçek Çocuk' dedikleri birinin, saklanarak bir seradan dört palet mal aldığını görmüş. Bunu açıklayabilir misiniz?"

Stephen'ın yüzü hiç değişmiyor. "Hayır, açıklayamam. Siz açıklayabilir misiniz?"

"Bay Cheong, kendiniz söylediniz, çiçek yetiştirmekte zorlanıyorsunuz. Çoğu spa için bu sorun olmaz ama sizin bütün işiniz çiçeklerle terapi üzerine kurulu, değil mi? Burada yetiştirdiğiniz çiçekleri kullandığınızı söylüyorsunuz. Yani, sizin de dediğiniz gibi, şirketinizin 'en önemli özelliği' bu."

"Çevrenize bakın..." diyor Stephen. "Elysium'da gördüğünüz her çiçek, ya bahçelerimizden ya da bir seradaki bir alandan toplanmıştır."

"Ama ilk başta nerede yetiştiler? Dostlarınız buraya dikmeden önce çiçekleri bir seradan toptan satın aldığınızı öğrenirlerse bundan pek hoşlanmazlar. Hatta buna sahtekârlık bile diyebilirler. Ya Harry Kennedy bunu öğrenmiş olsaydı?"

"İtibarınızı korumak için ne yapardınız?" diye düşüncelerini tamamlıyor McAdam.

Sanki bir şey arıyormuş gibi yüksek yataklardaki bitkilerin arasında yürümeye başlıyorsun. Bir şey bulmayı beklemiyordun ama bu Stephen Cheong'u daha da sıkıştıracaktı ve insanlar panikleyince her şeyi söylerdi.

Müdür ne ima ettiğini nihayet idrak etmiş gibi arkandan adımlıyor.

"Hayır, hayır, durun..." diyor. "Onu ben öldürmedim! Bay Kennedy'yi bulan bendim, hatırlıyor musunuz? Katil bensem neden acil yardım hattını arayayım ki?"

"Belki de kendinize inkâr edebilme imkânı yaratmak için..." diye belirtiyorsun. "Tıpkı şu an yaptığınız gibi. Ayrıca 312 numaralı odanın anahtarına sahip olan tek kişi de sizsiniz."

"Size olanları zaten anlattım, Bay Kennedy'yi bulduğumda seradan dönüyordum. Öldüğü sırada onun yakınında bile değildim."

"Öyle iddia ediyorsunuz..." diyor McAdam. "Ama bunu doğrulayabilecek başka bir kişi var mı? Bahçıvanlarınızdan herhangi biri sizinle birlikte miydi?"

Stephen acı dolu bir ifadeye bürünüyor. "Hayır. Yalnızdım."

"Aynen öyle. Sözünüze güvenmememizi mazur görürsünüz."

- Defterinde yazılı olan P1'in üstünü çiz ve **103**. bölüme geç.

32

Tank'in bir sonraki tur için döneceği havuz kenarında duruyorsun ve yaklaşmakta olan Tank'e, "Bay Destroyer..." diye sesleniyorsun.

Tank havuzun kenarına ulaşıyor ve bedenini döndürüyor. Bir an için yüzmeye devam edeceğini ve senden kaçacağını düşünüyorsun ancak havuzun yalnızca bir çıkışı olduğu göz önüne alındığında, bu uzun vadeli bir plan gibi gözükmüyor. Fakat Tank duruyor ve suyun yüzeyinde kalarak gülümsüyor.

"Dedektif ve zarif yardımcısı burada. Ne hoş bir sürpriz bu böyle."

"Size birkaç soru sormak istiyoruz."

Tank, havuz kenarına tutunarak suyun yüzeyinde kalıyor. "Ben açık bir kitabım. Buyurun sorun."

"Mümkünse karada..." diyorsun.

"Ah, hiç de eğlenceli değilsiniz. Çavuşunuzu da bana suyun içinde eşlik etmeye ikna etmeyi umuyordum."

Alaycı bir hayal kırıklığıyla gözlerini devirerek sudan dışarı çıkıyor. Tank'in fiziksel olarak mükemmel durumda olduğu inkâr edilemez bir gerçek ve kendisi de bunun farkında. Dövmeyle kaplı kaslarından su damlarken, yakındaki şezlonga doğru ilerliyor ve Çavuş McAdam ile göz temasını bozmadan bedenini kurulamaya başlıyor.

"Akşam için bir planın var mı güzelim?" diye soruyor ona. "Kelepçelerini al da gel odama, istediğin kadar tutukla beni."

Neredeyse gülecekken bu kaba flörtün McAdam'ı rahatsız etmek ve Tank'i sorguya çekmenizi engellemek için yapılmış bir numara olduğundan şüpheleniyorsun. Neyse ki McAdam da buna aldırış etmeyerek sakinliğini koruyor.

"Bay Kennedy'nin sipariş ettiği paketi getirmem gerekip gerekmediğine bağlı..." diyor McAdam alaycı bir gülümsemeyle. "Bu konuda ne biliyordunuz?"

"Harry yakışıklı bir adamdı çavuş ancak benim tarzım değildi..." diye cevap veriyor Tank. "O küçük mavi haplar, görünüşe göre eşi de dahil olmak üzere herkes için olduğu kadar benim için de bir sürprizdi. Acaba onun akıbeti ne olacak?"

"Bu sizin sorununuz değil..." diyorsun. "Ben sizin yerinizde olsam, kendi durumunuz için daha fazla endişelenirdim."

- Eğer defterinde T3 yazıyorsa **127**. bölüme geç.
- Aksi halde **161**. bölüme geç.

33

Sözü sen devralıyorsun: "Biliyor musunuz, geriye dönüp düşündüğümde, dün sizinle ilk karşılaştığımız zaman Harry Kennedy'nin ölümüne verdiğiniz tepkiye hayret ettim. O esnada küçümseyici bir tavır sergilemiştiniz ve aranızda herhangi bir sevgi bağı olmadığını ima etmiştiniz."

Carla, bağdaş pozisyonundan kurtularak bacaklarını yere doğru uzatıyor. "Ne söylemeye çalışıyorsunuz?"

"Şey, öncelikle, neden siz ve Harry'nin geçmişte yakın olduğunuzdan bahsetmediniz?"

"Size bunu kim söyledi?"

McAdam telefonunu havaya kaldırıyor ve Kennedy'nin düşüstü bilgisayarında bulunan arşivdeki fotoğraflar arasında geziniyor.

"Bunlar Bay Kennedy'nin bilgisayarındaydı..." diye açıklıyorsun Carla'ya. "Anlattığınızdan çok daha farklı bir tablo çiziyorlar."

Carla omuzlarını silkiyor. "Bunlar çok eski zamanlardı. Gençtik ve aptaldık."

"Yani artık bitti mi? Köprünün altından çok mu sular aktı?"

"Öyle gibi."

Cebinden, Kennedy'nin cüzdanında bulduğunuz Carla ve Kennedy'nin olduğu fotoğrafı çıkarıyorsun. "Harry, bu fotoğrafı öldüğü güne dek yanında taşıyordu."

Carla fotoğrafı elinizden alıyor ve sessizlik içinde ona bakıyor. Belki de hatıralara dalmış bir halde, ilk kez Kennedy'nin ölümü karşısında hüzünlü bir ifadeye bürünüyor ve parmağını eski fotoğrafın üzerinde gezdiriyor. Ardından kendini toparlıyor ve fotoğrafı geri veriyor.

"Pekâlâ, evet, aramızda bir yakınlaşma vardı. İşler tatsızlaşana dek eğlenceliydi de. O zamandan beri ilişkimiz tamamen profesyonel bir şekilde ilerledi. O konutlar inşa ediyordu, ben de bazen onları satın alıyordum, hepsi bu."

"Bu önceki davranışlarınızı pek açıklamıyor."

"Gerçekten mi dedektif, siz hiç kötü bir ayrılık yaşamadınız mı? Eski sevgilinizle aynı odada bulunmayı bile zorlaştıran türden?"

Fotoğrafı ondan geri alıyorsun. "Görünüşe göre Harry Kennedy aynı şekilde hissetmiyordu."

Carla derin bir nefes alıyor. "Dürüst olmak gerekirse, her zaman bana karşı bir şeyler hissettiğinden şüphelenmiştim. Ya da belki de sadece son bir kez birlikte olmak istiyordu ama ben yirmi yıldır evliyim."

Sana meydan okurcasına, neredeyse ona itiraz etmeye cesaret edip edemeyeceğini sınarcasına bakışlarını üzerine dikiyor ancak ona itiraz edebileceğin bir delilin yok.

- Defterine **C9** yaz ve **144**. bölüme geç.

34

Bu sırada Jennifer, Alina'nın göz çevresini temizlemeyi bitiriyor ve masaj terapistini rahatlatmak adına ona sarılıyor. "Cildinde bir açılma yok canım."

Bu sırada, yoga eğitmeni olduğunu düşündüğün başka bir çalışan elinde bir makyaj çantasıyla geliyor ve masaj terapistinin morarmış gözünü kapatmak için işe koyuluyor.

"Alina, Harry Kennedy sizi de mi taciz etmişti? Az önce Bayan Kennedy'nin suçlamasına bu şekilde tepki vermenizin nedeni bu muydu?"

Alina içini çekiyor. "O beş para etmez bir domuzun tekiydi. Erken gittiğine sevindim, böylece onu daha fazla görmek zorunda kalmadım. Biliyor musun, o yakışıklıların bazıları var ya, işte onlar en beterleri oluyor."

- Eğer defterinde **T3** yazıyorsa, **140.** bölüme geç.
- Aksi halde, **173.** bölüme geç.

35

McAdam'a arabayı kenara çekmesini söylüyorsun ve tarlaya bakmak için arabadan iniyorsun. Yol boyunca uzanan çit, girişi engelliyor ama arka tarafı, içinden tahta bir merdiven olan yüksek bir çitle ayrılmış hayvan otlağına bakıyor.

Otlağa yürümek beş dakika sürüyor ve orada sadece koyun olduğunu görmek seni rahatlatıyor. Ne azgın boğalar ne de ürkek atlar var. Yine de McAdam gergin ve temkinli, yanından ayrılmıyor. Koyunlar yolunuzdan kaçışıp uzaktan izlemeye başlıyorlar.

"Onlar senden senin onlardan korktuğundan daha çok korkuyor çavuş..." diye McAdam'ı rahatlatıyorsun.

"Senin için kolay..." diye cevaplıyor, koyun pisliklerinin etrafından dikkatlice yürürken.

Harry Kennedy'nin inşa etmek istediği tarlaya çıkan merdivenden tırmanıyorsunuz ve etrafınıza bakmak için tepede duruyorsunuz. Bölgedeki otlakların çoğu, haftalardır süren sıcak havadan sararmış olmasına rağmen, bu tarlaların hâlâ yemyeşil olduğunu fark ediyorsun. Bu da bu bölgenin bir taşkın ovası olduğunun kanıtı.

Koyunların olduğu yer, etraftaki en yüksek nokta. Taşkın ovası ise daha aşağıda, yolun diğer tarafındaki Burrowlands evleri ise ondan da aşağıda. Buradan akan yağmur suları doğal olarak o alçak yerlerde birikecek. Uzman olmasan bile, taşkın ovasına yeterli drenaj olmadan ev yapılırsa, yukarıdaki tarladan gelen suyun direkt evlerin üzerine akacağını anlaman zor değil.

Taşkın ovasına adım attığında, yerin ayağınızın altında biraz yumuşak olduğunu hissediyorsun.

"Sandığımız kadar kuru değil..." diyorsun. "Yağmurlu zamanlarda burası bataklığa dönüyordur."

Kenarlardaki daha sert zeminde yürüyerek etrafa bakıyorsun. Uzun otlar ve kır çiçekleri, özellikle ortadaki ıslak kısımda olmak üzere, her yerde açmıştı.

"Buranın drenajını sağlamak ve ardından üzerine inşaat yapmak oldukça zahmetli bir iş olurdu..." diyor McAdam. "Bir sonraki yerleşkeyi su basmasını bir kenara bırakalım; hatalı bir uygulama neticesinde zemin çökmesi gibi vahim bir durumla karşı karşıya kalınabilirdi. Bu, bir aceminin üstesinden gelebileceği bir iş değil, muhakkak."

"Katılıyorum..." diye onu onaylıyorsun. "Fakat belki de bir üçkâğıtçı için uygun bir iş. Bu arazi, muhtemelen tüm bu nedenlerden ötürü son derece ucuzdur, ki bu da Kennedy'nin mevcut mali sıkıntıları göz önüne alındığında cazip gelmiş olmalı."

"Aynen. Burayı çok cüzi bir fiyata satın al, ilkbaharda drenajını yap, ardından her yeri betonla kapla ve yaz mevsimi boyunca birkaç konut inşa et. Muhtemelen satın alanlar birkaç sene sonrasına kadar herhangi bir aksaklık fark etmeyeceklerdi."

Haklıydı ancak ilk etap, planın onayını almak olurdu. Kennedy'nin böyle bir onayı yoktu ve yakın zamanda alabileceği de pek olası görünmüyordu.

"Sanırım göreceğimizi gördük. Burrowlands'in kendisine bir göz atalım."

Hâlâ merakla bakan koyunların yanından geçerek merdivenden geri çıkıyorsunuz. Arabaya dönmeden önce ayakkabılarındaki çamuru temizlemek için ayağını tahta bir direğe sürtüyorsun.

- Defterine **P2** yaz ve **191**. bölüme geç.

36

"Dolandırıcılık ve şantaj..." diyorsun kısaca. "Stephen'ın dediği gibi, Elysium'un 'en önemli marka özelliği' burada yetişen çiçeklerle terapi yapılması. Ama kötü hava şartları yüzünden çiçek yetiştirmekte sorun yaşıyorlar. Çiçeksiz kalmak olmaz, o yüzden kendi yetiştirmiş gibi göstermek için başka bir seradan çiçek alıyor."

Stephen hiçbir şey söylemeden, kanıt sunmanı bekliyor.

Sen de görmeyi beklediği kanıtı gösteriyorsun. "Bunu, yerel bir seradan, Elysium'un hesaplarına girmemesi için direkt Stephen adına kesilmiş, 11.000 sterlinden fazla çiçek faturası bulduğumuz için biliyoruz..." diyorsun. Müdüre dönüyorsun. "Bizim teorimiz, Harry Kennedy'nin bu sahtekârlığı öğrenip size şantaj yaptığı yönünde. Bu yüzden ona Elysium'da bedava VIP konaklaması verdiniz ve şımarık bir çocuk gibi davranmasına

göz yumdunuz. Ama sonra karşınıza bu dengesiz işadamından kurtulmak için bir fırsat çıktı. Dün sabah çiçek seralarında değildiniz, buradaydınız ve Harry'nin Alina'nın yanından erken çıktığını gördünüz. Onu depoya çektiniz ve işini bitirdiniz. Harry Kennedy'nin ağzındaki gül, onun neden ölmesi gerektiğinin sembolüydü."

Memur Zwale, telefonunu havaya kaldırarak Stephen'ın çalışma masasının çekmecesinde bulduğu faturanın fotoğrafını gösteriyor.

"Bir dakika..." diyor müdür. "Siz... ofisime gizlice girdiniz ve çekmecelerimi mi karıştırdınız? İzin almadan mı? Yanınızda bir arama emri var mıydı?"

"Orası bir suç mahalli..." dedi McAdam umursamaz bir tavırla. "Arama emrine ihtiyacımız yok."

"Aslına bakarsanız bence var..." dedi Tank kalabalığın arasından. "Üstelik Harry, Stephen'ın ofisinde öldürülmedi, değil mi? Dolayısıyla orası bir suç mahalli sayılmaz."

Odada arama izni gerekip gerekmediği konusunda hararetli bir tartışmaya çıkıyor. Onlara kulak asmadan McAdam'a Stephen Cheong'u tutuklamasını söylüyorsun.

Bu karar başına iş açacağa benziyor.

Tank, Stephen'ın ofisinin olay yeri olmadığı konusunda haklı. Ofisi aramak için ya arama izni ya da Stephen'ın izni gerekiyordu ama ikisi de yoktu. Memur Zwale'e aramayı sen emretmemiş olsan da bu kararı onaylamıştın ve hatta bulduklarını Stephen'a karşı kullanmaya da çalıştın.

Karakolda Stephen'ın avukatı, hiç zaman kaybetmeden davanın yasadışı bir aramaya dayandığını savunuyor. Başka kanıtlarının olduğunu ve artık nerede araman gerektiğini bildiğine göre daha fazlasını bulabileceğini söylediğinde, avukat bunu "zehirli ağacın meyvesi" olarak nitelendiriyor – yani, bundan sonra elde edeceğin her şeyin bu önceki yasadışı eylem

nedeniyle geçersiz sayılacağını savunuyor. Savcılık danışmanı da aynı fikirde olunca, Stephen'ı suçlamada bulunmadan serbest bırakmaktan başka seçeneğin kalmıyor.

Olanları öğrenen Başkomiser, seni, McAdam'ı ve Zwale'i perişan ediyor. Dikkatsiz ve açıkça yozlaşmış davranışların yüzünden ağır bir azar işitiyorsun. Birini tutuklamaya o kadar hevesliydin ki, izin verdiğin eylemlerin sonuçlarına gözlerini bilerek kapattın ve genç bir polis memurunun, kıdemli bir memurun kötü etkisi altında kalmasına neden oldun. Belki doğrudan yasadışı bir şey yapmadın ama baş sorumlu sensin, dolayısıyla tüm sorumluluk da sana ait. Başkomiser seni sadece davadan almakla kalmıyor, aynı zamanda üçünüzü de soruşturma tamamlanana kadar açığa alıyor. Harry Kennedy cinayeti elbet bir gün çözülecek ama bu cinayeti çözen sen olmayacaksın. Sonradan her şeyin nasıl bu kadar kontrolden çıktığını düşünüyorsun. Muhtemelen hatanın temelleri en başta, McAdam'ın Flora'nın arabasını yasadışı bir şekilde aramasına göz yumduğunda atılmıştı.

Eğer buna izin vermeseydin, Memur Zwale de senin Stephen'ın ofisinde aynısını yapmasını onaylayacağını düşünmezdi.

Acaba Stephen'ı suçlamakta haklı mıydın ama kendi yozlaşmışlığın mı seni alt etti? Yoksa katil baştan beri bambaşka biri miydi?

- Gerçeği öğrenmek konusunda umutsuzluğa kapılma. Sadece defterinde (ve vicdanında) temiz bir sayfa aç ve 1. bölüme geri dön, yeniden dene.

Şimdilik bu kadar...

SON

37

Tabii, eğer Çavuş McAdam haklıysa ve Jennifer Kennedy'yi öldürmek için anahtarı aldıysa, onunla yattığını inkâr edecektir. Keşke o anahtarı bulabilsen...

• **136.** bölüme geç.

38

"Sizin arkadaşlıktan öte bir ilişkiniz olduğunu biliyoruz..." diyorsun. "Hatta siz ve Harry Kennedy sevgiliydiniz, bunu bize itiraf etmiştiniz zaten."

Odayı toplu bir şaşkınlık nidası sarıyor.

"Sen, Carla?!" diye haykırıyor Flora Kennedy. "Bunu nasıl yapabildin? Nasıl?"

McAdam, bütün bakışlar Carla'ya yönelmişken, dul kadının omzuna teselli edici bir şekilde elini koyuyor.

Milletvekili, dudaklarını sımsıkı kapatarak, "Yorum yok..." diyor.

"Gerek yok..." diye cevap veriyorsun. "Sen ve Harry Kennedy'nin eşlerinizden gizli buluşmak için 'tesadüfen' aynı anda burada olmayı ayarladığınızı biliyoruz. Kimse şüphelenmesin diye dışarıya karşı birbirinizden hoşlanmıyormuş gibi davrandınız. Hatta Flora'nın Jennifer'ın onunla yattığına dair şüphesini artırmak için fırsat bile kolladınız."

Resepsiyonist sessizce, "Size ben olmadığımı söylemiştim..." diyor.

"Hayır, siz değildiniz. Ama siz de onların planının bir parçasıydınız Bayan Watts. Güvenlik kameraları olmadığı için bu spa merkezinde gizlice dolaşmak kolaydı, bu da Carla'nın deponun anahtarını çalmasına yardımcı oldu."

Jennifer, dehşet içinde milletvekiline dönüyor. "Bunu siz mi yaptınız? Fakat nasıl?"

"Rutinini öğrenmek ve 312 numaralı odanın uzun zamandır kullanılmadığını bilmek için sık sık buraya geliyordu..." diye izah ediyorsun. "Carla her gece anahtarlığını nereye koyduğunu izledi ve oda anahtarını çaldı. Sonra da bunu Harry'ye verdi. Odaya ilk girdiğimizde, kapı kolunun rahatça ve sessizce açıldığını fark ettim, bu da sık kullanılan bir kapıda olur, yıllardır açılmayan bir kapıda değil." Tekrar Carla'ya dönüyorsun. "Ama bir şeyler ters gitti. Personelden birinin bir şeyler olduğunu anlayıp ilişkinizi ortaya çıkaracağından mı korktunuz? Yoksa Harry'nin Flora'ya her şeyi itiraf edeceğinden mi endişelendiniz?"

"Bu saçmalıkla nereye varmaya çalışıyorsunuz?" diye soruyor Carla sabırsızlıkla.

"Cinayete, Bayan Nesbitt. Kennedy ile ilişkiniz ortaya çıkarsa, hoş olmayan nedenlerle manşetlerde bulacağınızı ve istifa etmeniz gerekeceğini biliyordunuz. Kocanızın bu konulardaki tutumuna bağlı olarak, boşanabilirdiniz de."

Milletvekili sana küçümseyerek bakıyor. "Bunun için Harry'yi öldüreceğimi mi sanıyorsun? Neden bunun yerine ona ilişkimizin bittiğini söylemeyeyim ki?"

"Çünkü o zaman bunu herkese anlatmakla kalmaz, bu hikâyeyi gazetelere iyi paraya satıp maddi sorunlarını biraz çözebilirdi. Bu yüzden Tai Chi dersinden ayrıldınız, onu depoya çektiniz, bıçakladınız ve çimlere geri dönmeden önce balkondan aşağı attınız. DNA'nız 312 numaralı odanın lavabosunda bulundu. Muhtemelen ellerine bulaşan Kennedy'nin kanını orada yıkadınız."

"Bu çok saçma. Cevap vermeme bile değmez."

"Cevap vermenize gerek yok. Çavuş, Bayan Nesbitt'i tutuklayın."

- **196.** bölüme geç.

39

"Emin misiniz? Çünkü bu sabah Henry Kennedy'nin cansız bedeni bulunmadan önce koridorda onunla kavga ettiğinizi gören bir görgü tanığı var."

Tank bastırmaya çalışsa da öfkeyle titriyor. Ona bakarken cüssesi göz önüne alındığında birini ne denli kolaylıkla etkisiz hale getirebileceğini düşünmekten kendini alamıyorsun.

"O aptal terapist, değil mi?" diyor.

Sorusunu duymazdan gelerek, "Onun peşinden koştuğunuzu gördüler..." diye cevap veriyorsun. "Bu hemen unutulacak bir şey değil."

Öfkesini bastırmak için derin bir nefes alıyor. "Tamam, evet. Ona ödünç verdiğim birkaç spor eşyamı geri istiyordum, *çok* pahalı bir hidrasyon kabı ve bir fitness bandı. Onları kullanmıyordu."

McAdam'la bakışıyorsunuz. "Bay Kennedy'nin odasında bunların hiçbirini bulamadık, değil mi çavuş?"

"Hayır, bulamadık." Çavuş Tank'e dönüyor. "Eğer kavga ettiğiniz tek şey sana git dediği zamansa, neden onu görmediğini söyledin?"

"Çünkü Harry'yi benim öldürdüğümü düşüneceğinizi biliyordum..." diye tersliyor Tank. "Sizin gibilerle daha önce de uğraştım. Hiçbir şey düşünemiyorsunuz, sıfır hayal gücü."

"Ona eşyalarını veriyorsan, arkadaş olmalısınız..." diyorsun. "Tanımadığın birine bunu yapmazsın."

"Ben eli açık biriyim..." diye cevap veriyor Tank meydan okurcasına.

- Eğer defterinde T3 yazıyorsa, **127**. bölüme geç.
- Aksi halde **161**. bölüme geç.

40

McAdam üst kata, kurbanın odasına bakmaya giderken, sen de resepsiyona gidiyor ve Jennifer'dan Harry Kennedy'nin programına bakmasını istiyorsun.

"Lotus paketimizi satın almıştı..." diyor Jennifer. "Özel olarak baktığınız bir şey var mı?"

"Sadece şimdiye kadar nelere katıldığını ve daha sonra nelere katılacağına bakmak istiyorum. Lotus paketi nedir?"

"Elysium'daki tüm üyelik paketleri isimlerini bitkilerden alıyor. Lotus çiçeği, en özel paketimiz, üyelerin programlarını kendilerine göre ayarlamalarına ve öncelikli olarak istedikleri seanslara kaydolmalarına olanak sağlıyor."

"Öncelikli kayıt mı? Yani mesela son anda bir yoga dersine katılmaya karar verebiliyordu ve yer yoksa bile ona bir şekilde kontenjan ayarlamanız gerekiyordu, doğru mu?"

"Aynen öyle. En iyi üyelerimiz için her şeyi hallederiz." Jennifer bunu gözlerinin içi gülmeden, sahte bir gülümsemeyle söylüyor.

Bu, Kennedy'nin programının bir zaman çizelgesinden ziyade, o an canının istediği yere gittiğinin bir kaydı olduğu anlamına geliyordu.

"Merak ettim de lotus çiçeği paketi ne kadar?"

Jennifer hiç düşünmeden, "Haftalık 9.000..." diyor. "Ödemesi peşin olarak alınır."

Bir anlığına nutkun tutuluyor ki bu belki de söyleyebileceklerin düşünüldüğünde en iyisi. Eğer kurban bu kadar büyük bir harcamayı anında yapabiliyorsa, mali kayıtlarını incelemek oldukça ilginç olacak demektir.

"Bay Kennedy konaklaması boyunca hangi seanslara katıldı?"

Jennifer bilgisayarının ekranını tarıyor. "Bir bakalım... Epey bir masaj terapisi almış. Masaj terapisi daima en çok rağbet

görendir. Birkaç polenli banyo. Hafta başında bir korollik yoga seansı ancak ondan sonra seanslara katılmamış. Aynı durum bitki pilatesi, homeopati dersi, çiçekli yüzme, çimlerde Tai Chi için de geçerli... Her birinden yalnızca birer seansa katılmış."

"Bu, onları denediği ancak beğenmediği anlamına mı geliyor?"

Resepsiyonist omuz silkiyor. "Lotus üyelerine sadece isterlerse program konusunda yardımcı oluyoruz. Yoksa istediklerini yaparlar. Bakalım başka ne var?... Birkaç meditasyon seansı ve birkaç kez tenis kortu ayırtmış. Geri kalanı kendi boş zamanıydı."

"Bu ne anlama geliyor?"

"Yani planlanmış bir etkinliğe katılmadığı anlamına geliyor. Birçok üyemiz, programları olmadığında bahçede yürümeyi veya jakuzide rahatlamayı tercih ediyor. Bazı gruplar bir araya gelip oyun falan oynuyorlar."

Bunun bir işe yaramayacağını düşünüyorsun, belki de Kennedy'nin odasını incelemelisin. Ama buraya kadar gelip, bu kadar parayı ödedikten sonra hiçbir şey yapmaması garipti. Ayrıca deneyimlerine göre kurbanın neler yaptığının izini sürmek çoğu zaman cinayeti çözmenin anahtarı oluyordu.

"Dün akşam, saat 19.00 sularında tenis kortunu ayırtmış mıydı?"

"O saatte bunu yapmasına gerek yok. Akşam yemeğinden sonra pek kimse oynamaz."

"Peki ya bu sabah? 10.00 ile 11.00 arası bir masaj seansı vardı, sonrasında nerede olması gerekiyordu?"

Jennifer programa bakıyor ve başını sallıyor. "Hiçbir yerde. Alina ile olan seansı bugünkü tek randevusuydu."

"Bu normal mi? Bir 'Lotus üyesi' için bile?"

Omuz silkiyor. "Bay Kennedy biraz, nasıl desem, spontane biriydi. Onun için son dakikada masaj terapisti bulmam gereken birkaç durum olmuştu."

Spontane mi yoksa dürtüsel mi? Bu, Kennedy'nin depo odasında ne işi olduğuna dair bir ipucu olabilir mi?

Jennifer, söylediklerini doğrulayan, Kennedy'nin programının bir çıktısını sana uzatıyor.

- Defterine **J4** yaz.
- Eğer defterinde A2 yazıyorsa, **150**. bölüme geç.
- Eğer defterinde T6 yazıyorsa, **86**. bölüme geç.
- Aksi halde **16**. bölüme geç.

41

"Yeterince açık değil mi?" diyorsun. "Harry Kennedy, buradaki çoğu kişinin hiç düşünmediği biri tarafından öldürüldü. İstediği gibi gelip giden, sürekli burada olduğu için kimsenin dikkatini çekmeyen biri: Jennifer Watts."

"Bu doğru değil!" diye itiraz ediyor Jennifer. "Yani tamam, kimsenin beni fark etmediği doğru. Ama Harry'yi ben öldürmedim, bunu yapmak için hiçbir nedenim yoktu."

Memur Zwale, kalabalıktaki diğer herkes kadar hayrete düşmüş görünüyor. "Haklı..." diyor, "Jennifer'ın Harry Kennedy'yi öldürmek için hiçbir sebebi yoktu. Yanılıyor olmalısınız!"

McAdam, "Kes sesini çavuş!" diye bağırıyor.

İşte bu yüzden şüphenden Zwale'e bahsetmemiştin. Belli ki son birkaç günde Jennifer'ı beğenmeye başlamıştı.

"Üzgünüm Zwale ama bence o yaptı. Açıklamama izin ver..."

Suçlamanı destekleyecek kanıtların var mı?

Not defterindeki ipuçlarını şu sırayla kontrol et:

- Eğer defterinde J2 ya da J5 yazıyorsa **176**. bölüme geç.
- Eğer defterinde J3 yazıyorsa **115**. bölüme geç.
- Aksi halde **11**. bölüme geç.

42

"Tamam çavuş, çıkar onu oradan..." diye emrediyorsun. "Hemen!"

Zwale hiç tereddüt etmeden kendini suya atıyor, genç polisin hataları olsa da cesaretinden şüphe edilemez.

Tank, akıntıya karşı mücadele etmeye devam ediyor, nehrin ancak dörtte birini geçebilmişti ancak bütün enerjisini suyun üstünde kalmaya ve başını suyun dışında tutmaya harcıyordu. Genç memur Zwale güçlü kulaçlarla, teknoloji devine ulaşıyor ve hemen bir kolunu onun etrafına dolayarak her ikisini de sırtüstü pozisyona getiriyor. Akıntıya karşı koymak yerine, suyun onları kıyıya doğru sürüklemesine izin veriyor ve bütün gücünü nehrin kıyısına geri dönmeye odaklıyor. Sen ve McAdam da onlarla birlikte kıyıdan koşarak ilerliyorsun. Genç memur da yavaş yavaş kıyıya yaklaşıyor.

Sonunda onlara yardım edebileceğin kadar yaklaşıyorlar. Şemsiyeleri rüzgâra teslim edip McAdam'ın elini tutuyorsun, o da diğer eliyle Zwale ve Tank'e uzanıyor, memurun gömleğine yapışıyor. Hep birlikte hareket ederek ikisini de nehir kıyısına çekiyorsunuz.

Zwale, Tank'i önüne iterek sudan çıkmasını sağlıyor, McAdam yarı boğulmuş adamı sudan çekerken Memur Zwale de kendi çabasıyla kıyıya çıkıyor.

Tank, hırıltılı bir şekilde öğürüyor ve çimenlerin üzerine su kusuyor. Zwale de elleri dizlerinde, iki büklüm olmuş vaziyette, soluk soluğa kalmış halde duruyor. Bugün yaptıkları için takdir edilmesini sağlamak adına zihnine bir not düşüyorsun.

Ama şu an daha önemli olan Tank'i ve ekibinizi yağmurdan kurtarmak. McAdam ve Zwale, Tank'e destek olurken, hep birlikte spa merkezine doğru ilerliyor, merdivenleri çıkıyor ve giriş lobisine giriyorsunuz.

Jennifer Watts hemen temiz havlu yığınından bir deste havlu alarak dağıtıyor. Sırılsıklam olmuş giysilerinizi kurutmak için bir havludan daha fazlası gerekecek olsa da teşekkür ederek bir tane alıyorsun.

"Ben jeneratörü çalıştırmayı deneyeceğim. Benim için endişelenme Joseph..." diyor Jennifer, Zwale'e. "Üstesinden gelebilirim."

McAdam, Zwale ve sen kurulanırken Tank'e doğru dönüyorsun. "Kimden kaçıyordun anlatsana? 'O'nun seni de bulacağını, sıradakinin sen olacağını söylemiştin."

Tank titreyerek ve nefes nefese, "Tabii ki Stephen Cheong..." diye cevap veriyor. "Harry'yi o öldürdü... Şimdi de ortalığı temizlemek için peşime düştü... Önce elektriği kesti, sonra elinde çekiçle üzerime yürüdü... Onu tutuklamanız gerekiyor!"

"Dur bakalım, yavaşla..." diyor McAdam sakin bir şekilde. "Stephen'ın sana saldırdığını mı söylüyorsun?"

"Saldırmaya çalıştı... Odamdan çıktım, Stephen elinde çekiçle koridorda bana doğru koştu... O yüzden kaçtım!"

Etrafınızda neler olduğunu merak eden insanlar toplanmaya başlıyor. Zwale ayağa kalkıp insanlardan geri çekilmelerini ve Tank'e biraz kendine gelebilmesi için alanı sağlamalarını söylüyor. Sonra herkesin konuşulanları duymayacakları kadar uzaklaştığından emin oluyor.

McAdam şüpheyle Tank'e bakıyor. "Stephen'ın sana neden saldırdığını açıklayabilir misin?"

Teknoloji devi nefesini düzene sokup içini çekiyor. "Çünkü Stephen'ın yerel bir seradan çiçek aldığını sadece Harry ve ben biliyorduk ama Stephen herkese çiçekleri kendisinin yetiştirdiğini söylüyordu. Harry benden onu takip etmemi istedi ve ben de her şeyi kendi gözlerimle gördüm! Stephen tam bir sahtekâr. Bu yüzden Harry burada bedava kaldı, ben de daha iyi bir odaya geçtim, yoksa her şeyi anlatacaktı. Ama Stephen onu susturmak için öldürdü ve şimdi sıra bana geldi!" diye bağırıyor.

"Ama Stephen elektriği neden kasıtlı olarak kesti ki?"

"Bilmem, ona sorun..." diyor Tank. "Bulabilirseniz tabii. Adam kaçığın teki!"

"Daha önemlisi..." diyorsun. "Harry bu sahtekârlığı nereden biliyordu? Bildiğimiz kadarıyla buraya daha önce hiç ayak basmamıştı bile. Stephen'ın yalan söylediğinden nasıl şüphelendi? Sen mi söyledin?"

Tank'in kafası karışmış gözüküyor. "Hayır, hiçbir fikrim yoktu. Birkaç ay önce, yatırımlarımızı konuşurken Harry birden Stephen'dan bahsetti ve bir dahaki sefere burada kalırsam onu izlememi, minibüsle çıktığında da takip etmemi söyledi. Gerçekten de sabahın ikisinde gizlice çıktı, kimsenin onu görmesini istemiyordu. Ama ben gördüm. Şimdi onu tutuklayacak mısınız?"

"Çiçek işleri bizim işimiz değil."

"Onu demiyorum, aptal! Harry'yi o öldürdü, bana da saldırmaya çalıştı!"

Bu, etraftaki kalabalığın duyabileceği kadar yüksek bir ses. Meraklı kalabalık Tank'in kimden bahsettiğini merak etmeye başlıyor. Olayı yatıştırmaya karar veriyorsun.

"Bay Destroyer... Gördüğünüz şey, Stephen Cheong'un çatıdaki deliği tamir etmeye gitmesiydi. Yağmur girmesin diye geçici bir tahta çaktı. Size çekiçle koşmuyordu, yanınızdan çekiçle geçti."

Tank sana şüpheyle bakıyor. "Bence yine de Harry'yi o öldürdü..." diyor sessizce.

"Öyle düşünebilirsiniz ama sizin de cevaplamanız gereken sorular var."

- Not defterine **S2** yaz, ardından diğer notlarını aşağıdaki sırayla kontrol et:
  - Eğer defterinde F5 yazıyorsa **146**. bölüme geç.
  - Eğer defterinde T7 yazıyorsa **112**. bölüme geç.
  - Aksi halde **170**. bölüme geç.

43

McAdam telefonunu kapatıyor. "Yardımsever emlakçı, dört evin de Standard Umbrella adında bir şirkete ait olduğunu söyledi."

"Carla Nesbitt'in şirketi. Kennedy Homes'un da yakın zamanda yüklü bir ödeme yaptığı aynı şirket. İlginç, değil mi?"

Carla'nın evleri satmaya bu kadar hevesli olmasının sebebi neydi? Pencerelerdeki sızıntılar gibi sorunlardan kurtulmak mı istiyordu? Yoksa kâr elde etme peşinde miydi? Tabii bu nedenlerin ikisi de olabilir. Bu ülkede fiyatlar hep artıyor gibi görünüyor ve Carla, mal varlıklarını satıp parayı alarak kenara çekilen ilk ya da son ev sahibi olmayacak.

Bir dahaki karşılaşmanızda Kennedy'nin ödemesinin ne için olduğunu sormanın yanı sıra aklınızdaki bu soruları da milletvekiline sormayı aklının bir köşesine not ediyorsun. Ama şimdi, sıradaki adıma geçme zamanı. Burrowlands'i görmek istemiştin ve bu merakını gidermiş oldun.

- KONUM numarasına **1** ekle ve **30**. bölüme geç.

44

"Emin misiniz? Çünkü bu sabah, cesedi bulunmadan kısa bir süre önce koridorda onunla tartıştığınızı gören bir tanığımız var."

Tank, gözleri öfkeyle açılmış bir şekilde sana bakıyor. "Aslına bakarsanız Bay Destroyer, Harry Kennedy'yi hayatta son gören kişi siz olabilirsiniz."

Tank bastırılmış bir öfkeyle kıvranıyor ve fiziğini düşününce birini ne kadar kolay alt edebileceğini merak etmeden duramıyorsun.

"Şu lanet olası terapist, değil mi?" diye hırlıyor.

Soruyu görmezden gelip devam ediyorsun. "Onun peşinden koşarken görülmüşsünüz. Öyle kolay unutulacak bir şey değil."

Derin bir nefes alarak kendini kontrol etmeye çalışıyor. "Evet, tamam. O spor ekipmanlarını geri almak istiyordum. Size söyledim, pahalı şeyler ve o onları kullanmıyordu."

McAdam, belli ki buna pek inanmıyor. "Gerçekten mi? Eğer tek derdiniz spor ekipmanlarıysa ve o da size defolup gitmenizi söylediyse, neden hiç görmediğinizi söylediniz?"

Tank alaycı bir şekilde sırıtıyor. "Çünkü bunun, onu benim öldürdüğüm anlamına geleceğini biliyordum. Ve haklıydım, değil mi? Sizin gibilerle daha önce de uğraştım. Sıfır hayal gücü."

Bu kadar hızlı düşünüp bu savunmayı yapması ilginç. Üstelik iki dakika öncesine kadar Kennedy'nin intihar ettiğini sanıyordu. Bu zekâsının mı bir sonucu, yoksa düpedüz yalan mı söylüyor? Her neyse, şu an ondan daha fazla bilgi alamayacak gibisiniz.

"Teşekkürler, şimdilik bu kadar..." diyorsun, tam çıkmak üzereyken duraksayıp ekliyorsun: "Aslında, bir şey daha var. Merakıma bağışlayın ama yeni isminizi seçmenize ne sebep oldu?"

Tank, yoga matını ve asma çeliklerini toplarken yüzünde sinsi bir gülümseme beliriyor.

"Uzun hikâye. Eski okul arkadaşlarımla bir bekârlığa veda partisini, Dorset'teki eski bir tank eğitim sahasını ve biraz fazla içilmiş şampanyayı içeriyor diyelim."

McAdam burnundan soluyarak gülüyor. "Ne hayat ama, değil mi?"

Tank'e zamanını ayırdığı için teşekkür edip onun yan sınıftaki dersine geri dönmesine izin veriyorsun.

- Defterine **T6** ve **T8** yaz.
- Eğer çoktan Alina ya da Carla'yı sorguladıysan, **120**. bölüme geç.

Aksi halde, sorgulamak için bunlardan birini seç:

- Masaj terapisti Alina'yı sorgulamak için **48**. bölüme geç.
- Milletvekili Carla'yı sorgulamak için **177**. bölüme geç.

45

"Carla ve Kennedy burada gizlice buluşmuşlarsa..." diye sesli bir şekilde düşünüyorsun. "Nasıl yalnız kalmış olabilirler?"

McAdam, "Ne demek istiyorsun?" diye soruyor.

"Harry Kennedy'nin masaj seansları dışında hiçbir derse katılmadığını biliyoruz ve masajlarda da terapist yanlarında olduğu için gizli bir şey yapamazlardı. Ama evde ya da bahçede karşılaştıklarında aralarının kötü olduğu ve burada olmalarının tesadüf olduğu izlenimini vermek için kavga ediyor gibi davranıyorlardı."

McAdam bu ihtimal üzerinde düşünmeye başlıyor. "Belki de çalışanların mesai saatleri dışında görüşüyorlardı? Konuklar yaşam merkezinde kalıyor, belki de herkesin uyumasını bekleyip sonra buluşuyorlardı."

"Birbirlerinin yatak odalarına girip çıkmaları sabahın köründe bile riskliydi. Nerede buluşabilirlerdi ki?" Sonra aklına bir şey geliyor. "Tabii ya, kullanılmayan depo. Yerdeki çarşafları hatırlıyor musun?"

McAdam onaylarcasına başını sallıyor. "Kennedy'de 312'nin anahtarı mı vardı yani?"

"Belki de. Kullanılmayan ve sürekli kilitli olan bir oda, gizli buluşmalar için ideal olurdu."

Carla'yı bir dahaki sefere gördüğünüzde bu soruları sormaya karar veriyorsun.

- **100**. bölüme geç ve doğrudan bölümün sonunu oku.

46

"Karar verdim..." diyorsun. "Güvenlik kamerası kayıtlarını alacağız, sonra da Elysium'a gidip Flora Kennedy ile konuşacağız. Aynı zamanda pakete de bakarız."

McAdam homurdanarak karakola doğru sürüyor. Ama yolun yarısında Zwale'den bir telefon geliyor.

Telefonu açıyorsun, "Ne var Memur Zwale?" diye soruyorsun.

"Dedektif özür dilerim, ben onu durduramadım..." Sesi paniklemiş geliyor.

"Sakin ol. Ne oldu?"

Zwale derin bir nefes alıyor. "Az önce Flora Kennedy'yi tutukladık. Saldırı ve belki de adam öldürmekten."

McAdam frene basıyor ve arabayı kenara çekiyor. "Adam öldürme mi? Ne haltlar oldu?" diye soruyor.

"Paket, efendim. Meğer Harry Kennedy kargoyla Viagra[4] sipariş etmiş. Flora onu kaybetmiş, Stephen Cheong'u genelev işletmekle suçlamış ve kavga etmişler... Sonra da ona saldırmış, o da kayıp başını resepsiyon masasına vurmuş."

Lobiye baktığında gördüğün mermer masayı hatırlıyorsun.

"Memur Zwale, hemen ambulans çağırın."

Zwale içini çekiyor, "Çağırdım zaten..." diyor. "Doktor Wash'ı da aradım. Çok kan var..."

McAdam hızla arabayı döndürüp sirenleri ve çakarları açıyor. Ama sen neredeyse hiçbir şey duymuyorsun. Miden bulanıyor, Zwale'e güvenip olay yerinde bırakma kararını defalarca kafanda döndürüyorsun. O hâlâ telefonda bir şeyler söylüyor ama sesi sana uzak ve boğuk geliyor.

---

4 Viagra: Sildenafil sitrat etken maddesini içeren, erektil disfonksiyon (sertleşme sorunu) tedavisinde kullanılan reçeteli bir ilaç. İlk olarak 1998 yılında tıbbi kullanım için onaylanmıştır. (ç.n.)

McAdam mükemmel bir şoför ve yağmurlu yollara rağmen yarım saatten kısa sürede Elysium'a varıyorsunuz. Arabayı ambulansın yanına çekip merdivenleri hızla çıkıyorsun. Lobide üniformalı memurlar, meraklıları uzak tutmak için bir kordon oluşturmuş.

Sağlık görevlileri çoktan hazırlıklarını tamamlamış. Onlara soran bakışlarını yöneltiyorsun ama biri sadece başını sallıyor.

Dr. Wash ve bir adli fotoğrafçı, Stephen Cheong'un cansız bedeninin etrafında sessizce hareket ediyor.

Olayın bu kadar çok tanığı varken, Flora Kennedy'nin mahkûmiyeti önümüzdeki haftalarda kaçınılmaz oluyor. Ancak senin kaderin hâlâ belirsiz.

Başkomiser, böylesine gergin bir durumu genç bir polis memurunun ellerine bırakman nedeniyle seni sert bir şekilde uyarıyor ve McAdam'ın bunun iyi bir fikir olmadığını söylediğini hatırlıyorsun. Olay soruşturulana kadar masa başına alınıyorsun ve Elysium davasını başka bir dedektif devralıyor.

Harry Kennedy'nin cinayeti belki çözülecek... Ama çözen sen olmayacaksın.

- Defterini temizleyip **1.** bölüme dönebilir ve tekrar deneyebilirsin.

Şimdilik bu kadar...

SON

47

Ne anlama gelebileceğini düşünerek şifreli mesajı bir kez daha okuyorsun.

"Üç hafta önce, isimsiz biri Harry Kennedy'ye bir mesaj göndermiş. Mesajda, 'Çiçek Çocuk'un bir fidanlıktan dört palet... bir şey... satın aldığı yazıyor."

"Muhtemelen çocuk değildir..." diye espri yapıyor McAdam.

Onun bu yersiz şakası karşısında kaşlarını çatıyorsun. "Çavuş komik olmaya çalışma. Hayır, en bariz cevap çiçekler olur. Ve *'görünmez olmaya çalışıyordu'* kısmı, bu kişinin fark edilmek istemediğini gösteriyor."

Bir an sessizce düşünüp taşınıyorsun ve sonra kafanda bir ışık yanıyor.

"Memur Zwale'in Stephen Cheong'un ofisinde bulduğu faturayı hatırlıyor musun? Green Fingers Fidanlığı'ndan gelmişti."

"Çiçek Çocuk..." diyor McAdam, anladığını belli ederek. "Biri, Stephen'ın çiçekleri satın alıp kendi yetiştirmiş gibi göstermeye çalıştığını görmüş. Ama birinin onu izliyor olması için en başından şüphelenmesi gerekmez miydi?"

"Bence de öyle. Mesajın ilk kısmına tekrar bak."

"Haklıydın..." diye okuyor McAdam. "Tabii ya. Bu, Kennedy'nin zaten bir şeylerden şüphelendiğini ve bu isimsiz gönderenin durumu takip etmesini istediğini gösteriyor."

"Hatta mesajı başkası okumasın diye şifrelemesini de istemiş." Bildiklerini McAdam'a özetliyorsun. "Stephen Cheong gizlice çiçek alıp misafirlere kendi yetiştirmiş gibi satıyordu. Kennedy bir şekilde bunu fark etmiş ve birinden Stephen'ı izlemesini istemiş. Gerçekten de Stephen'ı seradan büyük bir alım yaparken görmüş ve Kennedy'ye haber vermiş. Böylece Kennedy, Stephen'ı kontrol edebiliyordu ve bu durum kolayca tehdit veya şantaja dönüştü. Belki de Stephen bu yüzden Kennedy'ye Lotus paketini bedavaya verdi."

"Şantaj ha? Cinayet için en eski nedenlerden biri. Önceden de söylediğim gibi, hepimizin sırları var. Özellikle de insan işi tehlikedeyken sırlarını korumak için her şeyi yapar."

Doğru. Stephen, sırrı ortaya çıkmasın diye Kennedy'yi öldürmüş olabilir miydi?

"O zaman bir soru daha var..." diyor McAdam. "Bu mesajı kim gönderdi?"

"Bence iki soru var çavuş. Mesajları gönderen anonim gönderici kim, bu bir. İkincisi de bu mesaj neden üç hafta önce gönderilmiş?"

McAdam'ın kafası karışıyor. "Anlamadım."

"Harry Kennedy daha önce hiç buraya gelmemişti ve duyduğuma göre sağlıklı yaşam merkezlerine pek meraklı biri de sayılmazdı. Yalan söylediğinden şüphelenmesi bir yana, Stephen Cheong'u nereden tanıyordu? Ve Stephen'ın yaptıklarını neden umursasın ki?"

"Hiçbir fikrim yok. Anlatmaya devam et."

Gülümsedin. "İşte sorun da bu, ben de bilmiyorum. Ama umarım öğrenebiliriz..."

- Defterine **S7** yaz ve **100.** bölümün son kısmına dön.

48

Geçen bir personel seni zemin kattaki misafirlere açık olmayan alandaki dinlenme odasına yönlendiriyor. İçeri girdiğinde, masalar ve banklardan oluşan sade ve kullanışlı bir oda ile karşılaşıyorsun. İlginç bir şekilde odada hiç çiçek olmadığını fark ediyorsun. Görünen o ki, çiçeklerin iyileştirici gücü personele kadar uzanmıyor. Keza bakım bütçesi de. Odaların köşelerinden boyalar dökülüyor, hasar görmüş ve çizilmiş mobilyalar ise eski güzel günlerini çoktan geride bırakmış. Alina'yı bir köşede oturmuş kahvesini yudumlarken buluyorsun. İnce yapılı ve sessiz biri, sadece yüzüne düşen bir tutam siyah saçını kulağının arkasına sıkıştırdığında ya da kahvesinden bir yudum aldığında sükûneti bozuluyor. Çavuş McAdam'la birlikte kendinizi tanıtıyorsunuz ve sorular sormak için nazikçe Alina'nın yanına

oturuyorsunuz. Alina size aslen Romanyalı olduğunu ve orada masaj terapisti olarak eğitim aldığını anlatıyor. Beş yıl önce İngiltere'ye gelmiş, kısa bir süre sonra küçük kız kardeşi Roxana da ablasını takip ederek İngiltere'ye gelmiş, burada bir İngiliz ile evlenmiş. Elysium'da çalışmaya başlayalı da üç sene olmuş."

"Siz de evli misiniz?" diye soruyorsun. Bugünden sonra size bakabilecek bir aileniz var mı?"

Alina başını sallıyor. "Roxana benim ailem, biz birbirimize bakarız."

Daha fazla üstelemek istemediğin için konuyu değiştiriyorsun.

"Bay Kennedy'nin bu sabah sizinle bir seansı vardı, doğru mu?"

"Evet, 10.00'dan 11.00'e kadar ama bir telefon geldiği için yarım saatte çıktı."

"Yani seans sırasında biri onu mu aradı? Telefonu yanında mıydı?"

Başını sallıyor. "Hayır. Yani, evet, telefonu vardı. Biliyor musunuz onu telefonsuz hiç görmedim. Bana sadece gitmesi gerektiğini söyledi."

"Merak ediyorum da neden sadece yarım saatlik randevu almadı? Neden böyle bir randevuyu boşa harcadı?"

Alina omuzlarını silkiyor. "Onun için bir şey fark etmezdi. Satın aldığı pakete her şey dahil, bu nedenle erken çıkarak hiçbir şey kaybetmiyordu."

Belki hiçbir şey kaybetmiyordu ama kullanmayacağı bir seans için yer ayırtmak, başka birinin randevu almasını engelemiş olabilirdi. Bu da Kennedy'nin bencil bir yanı olduğunu gösteriyor. Bu paketin ne kadar tuttuğunu merak ediyorsun.

"Bay Kennedy gittikten sonra onu tekrar gördünüz mü?" diye soruyorsun.

"Sadece koridora çıktığında, dövmeci Tank'in onu kovaladığını gördüm."

"Dövmeci dediğiniz kişi Tank Destroyer mı? Bay Kenndy'yi mi kovalıyordu?"

Stephen; teknoloji kralı ve Harry Kennedy'nin arkadaş olduklarını söylemişti. Tank, kurbanı canlı gören son kişi olabilirdi.

"Evet. Ona seslendi ve konuştular. Ne konuştuklarını duymadım ama Bay Kennedy konuşmak istemiyordu, anlarsınız ya?"

"Ben direkt bir kadınım Bayan Martinescu..." diyor McAdam. "Bu yüzden kafam karıştı ve sormadan edemeyeceğim, neden Bay Kennedy'yi seansını bitirmeye ikna etmeye çalışmadınız?"

"Benim haddime değil..." diyor Alina. "Stephen, burada kaldıkları sürece yaşam merkezinin onlara ait olduğunu düşündüğümüz için onlara 'Dostlar' dememizi istiyor. Gelip gidiyorlar, anlayabildiniz mi?"

"Pekâlâ, peşinden gitmediyseniz, o boş kalan yarım saatte ne yaptınız?"

Masaj terapisti endişeli görünüyor. "Ben... odamda kaldım ve dinlendim. Stephen'ın bilmesini istemedim."

"Bir müşterinin erken ayrılması sizin suçunuz sayılmaz, değil mi?" diyor McAdam.

"Hayır, tabii ki..." diye hızlıca cevaplıyor Alina. "Ama Jennifer'a yeni bir randevu alabileceğim konusunda haber vermeliydim. Stephen, merkezin kalabalık olması için her zaman çalışmamızı istiyor çünkü merkezin işletmesi oldukça masraflı."

Tekrar müşteri çekmenin anahtarının, Harry Kennedy gibi insanları ilgilenmedikleri seanslara sürüklemek yerine ne isterlerse yapmalarına izin vermek olduğunu düşünüyorsun ancak belki Stephen Cheong farklı düşünüyordur.

"Aklınıza gelen başka bir şey var mı? Bay Kennedy seansınız sırasında garip bir şey yaptı mı veya söyledi mi? Erken ayrılmasının dışında..." diye soruyorsun.

Alina başını sallıyor. "Hayır, üzgünüm. Sadece normal bir masaj seansıydı, anlarsınız ya? Onu tekrar görmedim ta ki... Stephen bağırana kadar. Sonra hepimiz onu yerde gördük."

Terapist daha fazlasını bilmiyor gibi göründüğünden, onu dinlenme odasında bırakıyorsun.

- Defterine **A5** yaz.
- Eğer Carla ya da Tank'i çoktan sorguladıysan **120.** bölüme geç.

Aksi halde, sorgulamak için birini seç:

- Milletvekili Carla'yı sorgulamak için **177.** bölüme dön.
- Teknoloji devi Tank'i sorgulamak için **73.** bölüme geç.

49

"Mesele bir ihtiyaç meselesi değildi..." diyorsun. "Mesele bir arzu meselesiydi... Hem karşılıksız hem de gayrimeşru."

Bu açıklama, doğal olarak, toplanmış kalabalığın dikkatini çekiyor. Herkes biraz daha öne doğru eğiliyor.

"Harry Kennedy ile Carla Nesbitt arasında yasak bir aşk yaşanıyordu. Bir zamanlar genç âşıklar olan bu ikili, gizlice yeniden bir araya geldi ve Elysium'da 'tesadüfen' aynı zamanda kalmayı planladı. Bu planlarına dair bir kısa mesaj bile var."

Bir anda odada herkes nefesini tutuyor.

Konuşmana devam ediyorsun. "Ama karşılıksız olan aşk Flora Kennedy'nindi. İnsan başka ne için boşanmak ister ki? Sebebi en eski nedenlerden biri olmalı: Kocası onu aldatıyordu ve bundan daha da kötüsü, kadın Flora'nın tanıdığı biriydi."

Flora, yüzü kızaran Carla Nesbitt'e sinirle bakıyor.

"Bu doğru mu?" diye soruyor Flora. Milletvekili hiçbir şey söylemiyor.

"Bayan Kennedy, bunu biliyordunuz..." diye homurdanıyor McAdam. "Kocanızı bu yüzden öldürdünüz, değil mi? Eski sevgilisiyle birlikte olduğunu öğrendiniz ve kıskançlık sizi ele geçirdi."

"Yemin ederim ki Harry'nin burada olduğunu bilmiyordum. Ayrıca görülmeden buraya nasıl gelebilirim ki? Şehirdeki güvenlik kameralarını kontrol ederseniz, avukatımın ofisinden doğrudan eve doğru gittiğimi görebilirsiniz."

McAdam başını sallıyor. "Görünüyorsunuz evet... Buraya dönmeden önce. Kameraların kadrajına tekrar girene kadar on dakika yoksunuz, sonra da malikâneden evinize doğru gidiyorsunuz."

"Ben sadece farklı bir güzergâhtan gittim..." diyor Flora, neredeyse ağlayarak. "Düşünecek çok şeyim vardı. Ama Harry'yi öldürmek aklımın ucundan bile geçmedi! Onun... onunla birlikte olduğunu bilmiyordum." Son kelimeyi sanki küfreder gibi söylüyor, bunun üzerine Carla irkiliyor.

"Sanmıyorum..." diyorsun. "Kameralar sizi buraya yakın bir yerde gösteriyor. Kameraların olmadığı evden gizlice geçip kocanızı öldürmek ve sonra arabanıza dönüp eve gitmek için yeterince zamanınız vardı."

Sonunda Carla Nesbitt araya giriyor. "Bu çok çaba gerektiren bir şey dedektif. Flora gerçekten böyle bir şeyi becerebilecek bir kadın gibi mi duruyor? Yanlış anlama Flora..." diye ekliyor.

"Sessiz sakin tiplerden korkmak lazım Bayan Nesbitt. Bugün Bayan Kennedy, kaçmak için pencereye tırmandı. Ne kadar imkânsız bir plan olursa, o kadar az şüphe çeker."

Flora Kennedy sessizce ağlamaya başlıyor. Tıpkı bahanesi gibi, buna da inanmıyorsun.

"Bir de kurbanın ağzındaki gül var. Bir çiçek... ya da *flora*[5] mı demeliydim?"

---

5 Flora: Latince kökenli bir isim olup "bitki örtüsü" veya "çiçek" anlamına gelir. (ç.n.)

Dul kadın burnunu çekiyor. "Bunun beni işaret ettiğini düşünmüyorsunuz herhalde. Neden böyle bir ipucu bırakayım ki?"

"Bazı suçlular bilinçaltında yakalanmak ve cezalandırılmak ister..." diyorsun. "Ben de bunu memnuniyetle yaparım. Çavuş, Bayan Kennedy'yi tutuklayın."

- **172.** bölüme geç.

50

Yere düşmek üzere olan çıktıları kurtardığında zihninde bir şey kıpırdamıştı ve şimdi bunun ne olduğunu fark ediyorsun.

"Satışta olan o evleri tekrar görebilir miyim?" diye soruyorsun.

Bayan Gibbs, gülümseyerek size ev ilanlarını uzatıyor. "Yoksa birini almayı mı düşünüyorsunuz?"

"Korkarım ki hayır... Ama bana garip bir şekilde tanıdık geliyorlar. Bu evler tam olarak neredeydi?"

"Ah, evler Burrowlands'de. Dört ev var, hepsi de oldukça makul fiyatlarla satışta. Eminim çok geçmeden alıcı bulacaklar."

Tam da düşündüğün gibi. Bunlar, daha önce satışta gördüğün evlerin aynısı. Ayrıca, satışta kaldıkları süre boyunca fiyatlarının iki kez düşürüldüğünü fark ediyorsun.

"Bay Kennedy'nin yeni konut projesini Burrowlands'in yanına inşa etmek istediğini biliyorsunuz, değil mi?"

"Öyle mi?" Bayan Gibbs pek de etkilenmiş görünmüyor. "Dediğim gibi, anneciğim bana bundan hiç bahsetmedi. Eğer önemli olsaydı, mutlaka söylerdi. Kendiniz söylediniz, onun hayatında olup biten neredeyse her şeyi bilirim."

Bu konuda şüphe duymak için bir nedenin yok ancak sekreterin sesi giderek savunmacı bir hal alıyor.

McAdam devreye girerek biraz daha iltifat ekliyor.

"Demek hem annenizin şirketini yönetiyorsunuz hem de onun mülklerini idare ediyorsunuz. Büyük bir sorumluluk."

"Evet, öyle..." diyor Sharon, dikleşerek. "Günlük kiracı yönetimini dışarıdan bir firmaya devrediyoruz tabii. Standard Umbrella bir emlak kiralama şirketi değil. Ama yine de bakım işleriyle ilgilenmek, alım satımları yürütmek gerekiyor."

"Standard Umbrella'nın Kennedy Homes ile nasıl bir ilişkisi var?"

Bayan Gibbs'in yüzüne kısa süreli bir tiksinti ifadesi yerleşiyor. "Hiçbir ilişkimiz yok. Annem bazen Bay Kennedy'nin inşa ettiği evleri satın alır ama hepsi bu."

"Teşekkürler Bayan Gibbs. Sadece bir soru daha: Bu sabah saat 10.00 ile 11.00 arasında neredeydiniz?"

"Spor salonumdaydım ve sormadan söyleyeyim, bunu doğrulayabilecek en az bir düzine kişi var."

Şaşkın bakışını fark edince omuz silkerek ekliyor: "Aptal değilim, dedektif. Başka türlü neden böyle bir soru sorasınız ki?"

Ona teşekkür edip McAdam'ın arabasına geri dönüyorsunuz. Bu, önemli bir ilerleme gibi görünüyor.

"Standard Umbrella, ha?" diyor çavuş, not alırken. "Bu demek oluyor ki Kennedy'nin o 7.000 sterlini kime ödediğini öğrendik. Carla Nesbitt onun için ne tür bir danışmanlık yapıyor olabilir ki?"

"Pek sanmıyorum..." diyorsun. "Asıl soru, bu paranın ne için ödendiği. Bir sus payı mı? Yoksa onun için bir şey yapması için verilen bir teşvik mi?"

"Konseyi planları onaylamaya ikna etmek gibi... Ama bunu yapmadığını biliyoruz."

McAdam haklıydı. Burada bir bağlantı olduğu açık ama hâlâ birçok şey eksik.

"Sharon Gibbs'in nerede olduğunu tekrar kontrol et. Ayrıca, Standard Umbrella ve geçmişi hakkında bilgi topla. Mesela,

Bayan Nesbitt'in daha önce Kennedy Homes'tan kaç mülk aldığını öğrenmek iyi olabilir."

"Bu da bir ihtimal. Ancak, eğer yeni projedeki bir mülkü satın almak isteseydi, Kennedy'ye neden ters davransın ki?"

"Kennedy'ye böyle davrandığını yalnızca onun sözüne dayanarak biliyoruz..." diye hatırlatıyorsun.

- Defterine **C1** yaz ve KONUM numarana **1** ekle. Sonrasında **30.** bölüme geç.

51

McAdam duraksıyor.

"Kurbanın dahil olduğu o konut projesiyle ilgili neler olduğunu öğrenmek için belediyeyi de aramamı ister misiniz?"

"İyi fikir. İmar departmanıyla iletişime geç ve Carla Nesbitt'in gerçekten o planları engelleyip engellemediğini öğren..." diyorsun. Ardından bunun anlamını düşünmeye başlıyorsun. "Bu belki de bağlantılı olmayabilir çünkü Kennedy yeterince kızgın olsaydı, kurban değil katil olmasını beklerdim. Yine de bu aşamada bilmediğimiz çok şey var. İş planlarını öğrenmek, onun kim olduğunu daha iyi anlamamıza yardımcı olabilir."

McAdam başını sallıyor ve telefon görüşmelerine başlıyor.

- Defterine **C7** yaz ve **162**. bölüme geç.

52

Aklın yine şantaj ihtimaline gidiyor.

Zaten Harry Kennedy'nin, Stephen Cheong'un çiçekleri dışarıdan alıp kendi yetiştirmiş gibi gösterdiğini öğrendiğini ve bu işe Tank Destroyer'ı da dahil ettiğini biliyorsun. Şimdi, Carla Nesbitt'in söylediklerini dinlerken, Kennedy'nin yöneticiden

ilk şüphelenmeye başlamasının sebebinin de bu olabileceğini fark ediyorsun.

Kennedy hakkında bildiklerine bakılırsa, ufak bir şantajdan çekinecek biri olmadığı açık. Eğer Stephen Cheong'u köşeye sıkıştırmışsa, bu durum Kennedy'nin nasıl olup da Elysium tamamen doluyken yer ayırtabildiğini ve neden Lotus paketini bedavaya aldığını açıklayabilir.

Ama en önemlisi, bu durum yöneticinin işini korumak için Kennedy'yi susturmak istemesi için güçlü bir sebep olurdu. Hem de sonsuza dek.

- Defterine **S6** yaz ve **25**. bölüme geç.

53

Çavuş McAdam ve polis memuru Zwale'e dönerek, "Bayan Kennedy'yi daha önce kullandığımız bekleme odasına götürün ve ondan mantıklı bir şeyler duymaya çalışın..." diyorsun. "Ona saldırı suçlamasıyla gözaltına almak için yeterli sebebimiz olduğunu hatırlatın. Bu, elinizde bir koz olabilir."

Memur ve çavuş, Flora'yı uzaklaştırırken, sen de hızla Jennifer ve Alina'nın peşine düşüyorsun. Bir an için onları kaybettiğinden endişeleniyorsun ama sonra dağılan kalabalığın arasındaki bir boşluktan geçerken personel alanına yöneldiklerini görüyorsun. Çiçeklerle dolu halka açık alanlarla bu soyut, solmuş boyalarıyla dikkat çeken odanın zıtlığını bir kez daha fark ederek mola odasına giriyorsun. Jennifer, Alina'yı bir bankın yanına götürüyor ve orada bir diğer kadın personelle buluşuyorlar.

Jennifer seni içeri girerken görünce, "Onu tutuklayacak mısınız?" diye soruyor. "Çünkü öyle yapacakmışsınız gibi durmuyordu." Sonra mutfak bölümüne gidip bir dolaptan ilkyardım çantasını alıyor ve masaya geri dönerek Alina'nın hızla moraran gözüne antiseptik mendillerle müdahale etmeye başlıyor.

"Bu seni tatmin eder mi?" diye soruyorsun. "Bu yarayı iyileştirmez."

Diğer kadın personel sana sert bir bakış atarak, "Mesele bu değil..." diyor. "O kadın tehlikeli. Büyük ihtimalle Bay Kennedy'yi öldürdü ve şimdi de bize saldırıyor!"

Alina, antiseptiğin yanmasını hissederek irkilirken, "Ben sorun çıkarmak istememiştim..." diyor. "Öyle şeyler söylememeliydim."

Jennifer hemen karşı çıkıyor. "Saçmalama. Kendini suçlamaya başlama. Yumruğu atan o oldu. Sen sadece gerçeği söyledin."

Masanın diğer ucunda durarak rahat bir tavır sergilemeye çalışıyorsun. "Bay Kennedy'nin elinin biraz fazla dolaştığını daha önce neden söylemediniz?" diye soruyorsun Jennifer'a.

Omuz silkiyor. "Önemli görünmedi. Zaten öldü, artık kimseye zarar veremez. Ama buradaki kadın personelin hepsine sorabilirsin; elleri ahtapot gibiydi. Sana verdiğim zaman çizelgesine bak. Randevularının hepsi farklı kadınlarla çünkü 'Güller'i peçete gibi harcayıp atıyordu."

"Peki ya siz, Bayan Watts? Size de dokundu mu?"

Resepsiyonist acı bir kahkaha atıyor. "Sadece bir kez. Nereye gidebileceğini söyledim."

"Bay Kennedy'nin davranışını Stephen'a bildirdiniz mi?"

Diğer kadın personel iç çekiyor. "Ne faydası var? Zengin müşteriler ne isterse yapıyor ve Stephen da paralarına muhtaç olduğu için hiçbir şey yapmıyor. İşin doğası bu."

"O zaman neden başka bir yerde çalışmıyorsunuz? Her spa merkezi böyle değildir, değil mi?"

Üç kadın da aynı sessiz, şüpheci ifadeyle sana bakıyor.

- Defterine J5 yaz.
- Alina'ya Kennedy ona da zarar verdi mi diye sormak için **34**. bölüme geç.
- Elysium'un finansal sıkıntılarını öğrenmek için **194**. bölüme geç.

54

"Bulduğun anahtarla ilgili bir sonuca da ulaştım..." diye ekliyor Dr. Wash.

Şaşırıyorsun. "Onun laboratuvara geri gönderildiğini bile fark etmemiştim. Teslim ettiğim polis memuru, fırtına çıkmadan hemen önce yetişmiş olmalı."

"Gerektiğinde hızlı hareket edebiliriz. Anahtar, bulunduğu toprağa yerleştirilmeden önce yıkanmış ancak üzerinde hâlâ bazı kan izleri vardı. DNA testi yapacak vaktim olmadı ama bu izlerin Harry Kennedy'nin kan grubuyla eşleştiğini doğrulayabilirim."

"Tıpkı Stephen'ın kıyafetlerindeki kan gibi."

"Aynen öyle."

Bu, anahtarın ya Kennedy öldürüldüğünde üzerinde olduğunu ya da daha olası bir ihtimalle katil tarafından olaydan sonra kullanılıp depo odasındaki lavaboda yıkandığını gösteriyor. Peki o katil Stephen Cheong mu? Kennedy'nin kanının üzerinde bulunduğu tek şüpheli o.

- **100.** bölüme geç.

55

Not defterini karıştırarak bağlantıları birleştiriyorsun.

"Yani Bay Kennedy size yakın zamanda 7.000 pound ödemekle kalmamış, bunu gizli bir ilişkiniz varken yapmış. Bu konunun neden gizli kalmasını istediğinizi anlayabiliyorum."

Carla kibirle, "Bu ödemeden haberim bile yoktu..." diye tepki gösteriyor. "Sharon, paranın hesaba yatırıldığını söyleyene kadar farkında bile değildim. Zaten şirketin bir sonraki ödeme döngüsünde iade edilmesi için talimat verdim."

"Danışmanlık ücreti olarak faturalandırılmış..." diyorsun, üzerine giderek. "Peki, ne için? Kennedy'nin Burrowlands'in yanındaki taşkın yatağına inşaat yapma planını onaylamadığınızı zaten biliyoruz ki unutmayalım, orada size ait birkaç mülk var ve belediyenin imar departmanına onun adına müdahale etmeyi reddettiniz. O halde tam olarak hangi konuda danışıldı?"

"Size zaten söyledim; hiçbir şeyle." Omuz silkerek devam ediyor. "Zaten artık o araziyle ilgili bir şey yapılacağını sanmıyorum. Flora, vasiyet açıklandıktan sonra muhtemelen şirketi satacaktır."

"Bu sizi üzer mi?" diye soruyor McAdam.

"Yeni sahipler, size birkaç bin pound rüşvet vermeye pek hevesli olmayabilir."

Carla, çavuşa adeta ateş saçan gözlerle bakıyor. "Ben yanlış hiçbir yapmadım."

- **93**. bölüme geç.

56

Şifresi çözülmüş mesajı okuyup anlamını düşünüyorsunuz.
Not defterini şu sırayla kontrol et:

- Eğer defterinde P1 yazıyorsa, **31**. bölüme geç.
- Eğer defterinde P6 yazıyorsa, **78**. bölüme geç.
- Eğer defterinde S1 yazıyorsa, **121**. bölüme geç.
- Eğer defterinde T6 yazıyorsa, **195**. bölüme geç.
- Aksi halde, **105**. bölüme geç.

57

Jennifer'a Alina'yı nerede bulabileceğinizi soruyorsun. Jennifer bilgisayarını kontrol ediyor.

"Alina her zamanki terapi odasında, yani 208 numarada ama şu an bir 'Dost' ile birlikte."

"Peki, Bayan Martinescu ne zaman müsait olacak?" diye soruyorsun.

Jennifer zaman çizelgesini inceliyor. "Sabahın geri kalanı ve tüm öğleden sonra dolu. Onu öğle arasında yakalamak zorundasınız."

"Bunu pek tercih etmem. Rica etsek, 208 numaralı odanın nerede olduğunu hatırlatır mısınız?"

"Söyledim ya, şu an bir danışanı var."

"Ve dedektif de beklemek istemediğimizi söyledi..." diye sertçe çıkışıyor McAdam. Onun saldırgan köpekbalığı tavrının bazen ne kadar işe yaradığını inkâr etmek zor.

Jennifer isteksizce tarif veriyor. Geçtiğiniz birinci kat odaları genellikle geniş ve ferah, büyük pencereleri var; kuşkusuz yaz günlerinde çok hoş olmalı ancak şu an yağmur camları hiddetle döverken içeri kasvetli bir hava hâkim. İkinci kattaki odalar ise daha küçük ve mahremiyet için kapıları kapalı tutuluyor.

208 numaralı odayı bulup kapıyı çalıyor, beklemeden içeri giriyorsunuz.

Bir adam, sadece eşofman altıyla, yüzüstü bir şekilde masaj masasına uzanmış. Sırtına yerleştirilmiş küçük yuvarlak taşlar var. Alina, elinde metal bir maşa tutarak başında duruyor. Arkasında, daha fazla taşın sıralandığı, yuvarlak ve cilalı görünümlerinin sıcak bir yüzeyde bekletildiği bir ısıtıcı göze çarpıyor.

Yüksek tavanlı oda, sadece lambalarla aydınlatılmış; doğal ışık alacak penceresi yok. Duvarları kaplayan bol miktarda bitki ve çiçek, ortamı sıkışık ve boğucu hissettiriyor.

Alina şaşkınlıkla başını kaldırıp, "Meşgulüm. Sizinle sonra konuşuruz..." diyor.

Flora'nın attığı yumruğun izi makyajla iyi gizlenmiş olsa da terapistin göz çevresindeki hafif şişliği fark ediyorsun. "Ne yazık ki bu mümkün değil..." diyorsun. "Lütfen dışarı çıkıp bizimle konuşun. Dostunuz oldukça rahat görünüyor, eminim birkaç dakika bekleyebilir."

Alina ellerini beline koyarak, "Hayır..." diye ısrar ediyor. "Size meşgul olduğumu söylüyorum. Jennifer'dan randevu ayarlamasını isteyebilirsiniz."

Masaj masasında yatan adam başını kaldırıp sizi ve Çavuş McAdam'ı tepeden tırnağa süzüyor, ardından homurdanıyor.

"Polis, öyle mi? Size 'birkaç dakika' asla yetmez – aahhh!"

Adam acı içinde bağırıyor, bu ani tepki Alina'yı da korkutuyor.

Hızla maşayı kullanarak adamın sırtındaki taşları kaldırıyor ve özür diliyor.

"Gördünüz mü!" diye öfkeyle çıkışıyor Alina. "Dikkatimi dağıttınız! Bitirmemi beklemelisiniz."

"Sanırım zaten bitirdik..." diyor adam, acıyla yüzünü buruşturarak. Doğruluyor, askıdaki bir bornozu alıp üzerine sarıyor, ardından seni sertçe iterek odadan çıkıyor.

Ancak kalkmadan önce, sırtında sıcak taşlardan ötürü oluşan iki küçük, yuvarlak kızarıklığı fark ediyor ve McAdam'la göz göze geliyorsunuz.

Odaya girerken kapıyı kapatıyor ve sorguya başlıyorsunuz. "Alina..." diyorsun. "Bay Kennedy'nin sırtında, omurgası boyunca üç yanık izi bulduk. Bunun neyle yapıldığını anlayamamıştım ama şimdi oldukça bariz görünüyor ki sıcak taşlarla yanmış. Bunu siz mi yaptınız?"

"Bunu ona herkes yapmış olabilir..." diye savunmaya geçiyor.

"Patoloğumuz yanıkların ölümünden hemen önce oluştuğunu belirledi. Ve dün tek randevusu seninleydi."

Terapist derin bir nefes alıp omuzlarını düşürüyor. "Tamam, evet. Bir kazaydı. Ama sadece küçük bir yanık. Onu ben öldürmedim, yemin ederim."

- Defterine **A4** yaz ve aşağıdaki sıraya göre kontrol et:
- Eğer defterinde A1 yazıyorsa **21**. bölüme geç.
- Eğer defterinde A8 yazıyorsa **108**. bölüme geç.
- Aksi halde **119**. bölüme geç.

58

Öne eğilip Carla'nın görüşünü engelleyen ortadaki bitkiyi alıyor ve yere koyuyorsun.

"Ölmeden kısa bir süre önce, Harry Kennedy daha önce hiç iş yapmadığı bir firmaya, Standard Umbrella'ya 7.000 sterlin danışmanlık ücreti ödedi. Bu firmayı tanıdığınıza eminim."

Carla seni dikkatle süzüyor. Sanki onun zihnindeki çarkların dönmesini izliyorsun, ne kadar bilgi sahibi olduğunu anlamaya çalışıyor. Sonunda, soruna başka bir soruyla karşılık veriyor.

"Bu konu hakkında bir şeyler bildiğimi size ne düşündürdü?"

"Belki de Bay Kennedy ile olan ilişkiniz hakkında bize tamamen dürüst olmadığınız için." Gözleri şaşkınlıkla büyüyor.

"Birçok mülkü olan bir ev sahibisiniz. Bunlardan bazıları Burrowlands'de, şu an hızla elden çıkarmaya çalıştığınız mülkler. Eğer Kennedy'nin yeni planı onaylansaydı, sizin bizzat bahsettiğiniz olası sel felaketinin tam ortasında kalacaklardı. Sahip olduğunuz mülklerden kaçı Kennedy Homes'tan satın alınmıştı?"

Bu büyük bir riskti, çünkü McAdam henüz Carla'nın emlak işini araştırma fırsatı bulamadı. Ama sezgilerinin seni doğru yönlendirdiğine inanıyorsun... Ve yanılmıyorsun.

"Yıllar içinde belki bir düzine..." diyor Carla nihayet. "Harry'nin birçok kusuru vardı ama iyi bir yatırım alanı gördüğünde anlardı."

"Burrowlands'in yanındaki taşkın yatağı hariç, tabii. Standard Umbrella sizin şirketiniz, değil mi? Gerekirse Şirketler Dairesi'ni arayabileceğimizi biliyorsunuz."

Carla bir an duraksıyor, ardından su şişesinden bir yudum alıyor.

"Benim ve eşimin. Mülk portföyünü yönetmek için kullanıyoruz, başka şeylerin yanı sıra."

"Başka ne gibi şeyler?"

"Birçok halka açık etkinliğe katılıyorum dedektif..." diyor alaycı bir tonda. "Oldukça talep gören biriyim."

"Belli ki öylesiniz. O halde size tekrar soruyorum ve bu sefer dürüst bir cevap istiyorum. Bay Kennedy size neden 7.000 sterlin ödedi?"

- **82**. bölüme geç

59

Odaya şöyle bir göz gezdiriyor ve başka bir ipucu bulup bulamayacağını merak ediyorsun.

- Defterinde T8 yazıyorsa **104**. bölüme geç.
- Aksi halde **7**. bölüme geç.

60

Onaylayarak başını sallıyorsun. "Güzel iş çıkardınız çavuş. İyi bir inisiyatif gösterdiniz. Bu, davada başka ipuçlarının ortaya çıkmasına yardımcı olabilecek değerli bir bilgi."

Ardından Zwale'e dönerek anlamlı bir şekilde soruyorsun: "Siz de aynı fikirde değil misiniz, memur?"

Zwale'in itirazı yüzünden okunuyor. Onu anlıyorsun; genç ve hevesli, iyi bir izlenim bırakmak istiyor. Ama herkes bilir ki

zaman zaman kuralları biraz esnetmek, polislik işinin bir parçasıdır. Sonunda, yetkini istemeyerek de olsa kabul ediyor.

"Elbette..." diye mırıldanıyor. "Anlıyorum."

Çavuş McAdam memnuniyetle başını sallıyor ve hepiniz tekrar spa merkezine giriyorsunuz.

- Defterine **P12** yaz ve **139**. bölüme geç.

61

Oda, Alina'yı neden suçladığını açıklamanı bekliyor... Ama gerçekte sen de bundan tam olarak emin değilsin. Onun suçlu olduğuna dair güçlü bir his taşıyorsun ancak bu iddianı destekleyecek somut bir kanıtın ya da motivasyonuna dair kesin bir delilin yok.

Sadece şüphelerin var ve kanıt olmadan bunlar yalnızca spekülasyondan ibaret.

Belki de Alina'yı suçlayarak aniden itiraf etmesini ummuştun ama bu plan işe yaramamış gibi görünüyor.

Zaman uzayıp giderken McAdam genzini temizleyerek sessizliği bozuyor. Ona, Alina'yı tutuklamasını söylüyorsun ve masaj terapistinin karakolda gözaltına alınmasının ardından gerekçelerinizi açıklayacağına dair söz veriyorsun.

Hayal kırıklığına uğramış kalabalık yavaşça dağılırken fısıltılar arasında dedektiflik yeteneğine dair şüpheler yükseliyor.

- **154**. bölüme geç.

62

Kasabanın içinden arabayla yarım saatlik bir mesafede olan Burrowlands'e giderken yolculuk sırasında iki kez trafiğe takılıyorsunuz. Çavuş McAdam bunun en kısa yol olduğuna ve

kasabanın etrafından dolaşsanız daha da uzun süreceğine dair ısrarını sürdürüyor.

Sonunda trafiği aşıp mülke yaklaşırken önce yolun biraz yukarısında kalan, uzun otlar ve yabani çiçeklerle kaplı geniş bir tarla görüyorsun. Zincirli bir çitle çevrilmiş ve üzerine "Satılık" yazan bir tabela asılmış. Kennedy Homes'tan bahsetmese de Harry'nin yeni evleri inşa etmek istediği yerin burası olduğunu hemen anlıyorsun.

"Az kaldı, neredeyse geldik..." diye seni rahatlatıyor McAdam.

"Görüyorum..." diyorsun. "Aslında, Kennedy'nin inşaatı nereye yapmak istediğine şöyle bir göz atmak faydalı olabilir. Tam burası işte."

"Sel ovası mı? Bir tur atacaksanız şimdi tam zamanı. Şimdilik botlara gerek yok ama yarın yağmur bekleniyor."

- Yoldan saparak sel ovasına bakmak için **35**. bölüme geç.
- Doğrudan Burrowlands'e gitmek için **191**. bölüme geç.

63

Odadakiler Carla'yı neden suçladığını açıklamanı bekliyor... Ama gerçekte sen de bundan tam olarak emin değilsin. Onun suçlu olduğuna dair güçlü bir his taşıyorsun ancak bu iddianı destekleyecek somut bir kanıtın ya da motivasyonuna dair kesin bir delilin yok.

Sadece şüphelerin var ve kanıt olmadan bunlar yalnızca spekülasyondan ibaret.

Belki de Carla'yı suçlayarak aniden itiraf etmesini ummuştun ama bu plan işe yaramamış gibi görünüyor.

Zaman uzayıp giderken McAdam genzini temizleyerek sessizliği bozuyor. Ona, Carla'yı tutuklamasını söylüyorsun ve milletvekili karakolda gözaltına alınmasının ardından gerekçelerinizi açıklayacağına dair söz veriyorsun.

Hayal kırıklığına uğramış kalabalık yavaşça dağılırken fısıltılar arasında dedektiflik yeteneğine dair şüpheler yükseliyor.

- **154**. bölüme geç.

64

Bir anlığına, McAdam'ın arabasında sessizlik hüküm sürüyor. Güneş camlardan içeri vurup klimayı sınarken, sen de aklında soruşturmayı devam ettirmek için gitmek istediğin yerleri gözden geçiriyorsun. Ancak henüz McAdam'a harekete geçmesini söylemeye fırsat bulamadan, telefonu sessizliği bozuyor ve tanımadık bir numaradan gelen aramayla titriyor. McAdam, telefonunu hoparlöre alarak ön panelin üzerine koyuyor ve çağrıyı yanıtlıyor.

"Çavuş McAdam, buyurun."

"Selam, merhaba. Ben Nigel Baker, belediye imar departmanında denetçiyim. Kennedy Homes'un yeni bir konut projesi için sunduğu planlarla ilgili bilgi almak istediğinizi duydum. Nedenini öğrenebilir miyim?"

"Bay Baker, üzülerek bildirmeliyim ki Harry Kennedy bu sabah şüpheli bir şekilde ölü bulundu. Ne olduğunu anlayabilmek için son dönemdeki faaliyetlerini inceliyoruz."

Hattın diğer ucunda bir süre sessizlik oluyor. Öyle ki Bay Baker'ın telefonu kapattığını düşünmeye başlıyorsun ancak ardından Bay Baker derin bir nefes veriyor.

"Pekâlâ! Bir ölüm hakkında hiçbir şey bilmediğimden eminim ama konuşmak isterseniz, hemen uğrarsanız size on dakika ayırabilirim. Yarın itibariyle iki haftalığına tatile çıkıyorum."

Yine bu gizemli konut projesinin Kennedy'nin ölümüyle bağlantılı olup olmadığını ya da her şeyin bir oyalamadan ibaret olup olmadığını merak ediyorsun. Ancak şimdi harekete

geçmezsen ve daha sonra bunun önemli olduğu ortaya çıkarsa, belediye denetçisi tatilden dönene kadar pişmanlık olabilirsin.

"Teşekkürler Bay Baker..." diyor McAdam. "Muhtemelen uğrarız. Hoşça kalın." Çağrıyı sonlandırdıktan sonra arabayı çalıştırıyor.

"Evet dedektif, ilk durağımız neresi?"

- Nigel Baker'ın teklifini kabul edip belediyenin imar bölümüne gitmek için, **17**. bölüme geç.
- Konut projesinin bir oyalama olduğunu düşünüyorsan ve daha önemli başka ipuçlarını takip etmek istiyorsan, **30**. bölüme geç.

65

*(Eğer bu bölümü ilk kez okuyorsan, not defterine **SORGU: 1** yaz.)*

"Belli ki birini sorguya almak için sabırsızlanıyorsunuz..." diyor McAdam. "Şanslı şüpheli kim bakalım?"

- Eğer SORGU numaran şu an 4 ise **123**. bölüme geç.

Aksi halde aşağıdaki seçeneklerden birini seçmelisin:

- Alina Martinescu'yu sorgulamak için **57**. bölüme geç.
- Carla Nesbitt ile devam etmek için **183**. bölüme geç.
- Stephen Cheong ile yeniden konuşmak için **19**. bölüme geç.
- Tank Destroyer ile meseleleri tartışmak için **1**. bölüme geç.

66

"Oldukça basit..." diyorsun. "Bence sizin cinayet motivasyonunuz en eski sebeplerden biriydi: kıskançlık."

Tank şaşkın bir ifadeyle bakıyor. "Harry'yi neden kıskanayım ki? Onun sahip olduğu hiçbir şeyi istemedim."

"Maddi olarak belki..." diyorsun. "Ama bence siz, onun Jennifer Watts ile olan ilişkisini kıskandınız."

Odadaki herkes bir anda nefesini tutuyor ve gözler resepsiyoniste dönüyor.

"Ama biz..." Jennifer hızla itiraz ediyor. "Harry hiç benim tipim değildi."

"Eşi böyle düşünmüyor..." diyorsun. "Ve bir insan, eşinin kiminle ilgilendiğini en iyi bilen kişi olur, değil mi? Sonra Tank gerçeği öğrendi ve kıskandı. Söyle bakalım Bay Destroyer, Harry ile birlikte miydiniz? Yoksa sadece öyle olmasını mı istiyordunuz?"

"Buna cevap vererek kendimi küçük düşürecek değilim..." diyor Tank soğukkanlılıkla. "Hatta Harry'nin biseksüel olup olmadığını bile bilmiyorum."

"Tam da böyle söylemeniz beklenir..." diye araya giriyor McAdam. "Ve dedektif haklı, kıskançlık en eski ve en güçlü motivasyonlardan biridir."

Başınla McAdam'ı onaylıyorsun. "Bay Destroyer, Alina sizi Kennedy'yle tartışırken gördü, hem de onun terapi seansından çıktıktan hemen sonra. Yani spa merkezinin üst katlarındaydınız. Kimse sizi havuza girerken görmedi ve duvardaki saate rağmen havuza ne zaman girdiğinizi hatırlamadığınızı söylüyorsunuz. Son olarak, artık güçlü bir motivasyonunuz olduğunu da biliyoruz. Çavuş, Bay Destroyer'ı tutuklayın."

- **131**: bölüme geç.

67

"Fırtına yakında duracak gibi görünmüyor..." diyor biri, lobide toplanan kalabalık da mırıldanarak onaylıyor. İnsanlar kapılara ve pencerelere yaslanarak fırtınayı hayranlıkla izliyor ve gökyüzünü aydınlatan şimşekleri seyrediyorlar.

"Doğru söylüyorlar..." diyor McAdam. "Burada mahsur kaldık resmen. Kahretsin, yarın eşimin doğum günü."

"Merak etmeyin çavuş. Eminim o zamana kadar eve dönmüş olursunuz. Bu fırtına birkaç saatten fazla sürmez."

"Evet ama öncesinde Tesco'ya uğrayıp ona çiçek almam lazım."

"Ne kadar romantik. Belki Jennifer Watts sana solmamış birkaç tane bulabilir."

McAdam'ın bu fikri ciddiye alması seni dehşete düşürüyor ama yine de içeride kalmanın doğru karar olduğundan eminsin, üstelik sadece kendi güvenliğin için değil.

"Şöyle düşün..." diyorsun, sesini alçaltarak. "Evet, biz mahsur kaldık ama Harry Kennedy'nin katili de burada, bu spa merkezinden çıkamıyor."

"O halde kimin yaptığını biliyor musunuz?"

"Yüzde yüz emin değilim..." diye itiraf ediyorsun. "Ama güçlü bir şüphem var ve kimse bir yere gidemediğine göre, bunu kesinleştirmek için yeterli vaktimiz olabilir. Fırtına bizim için avantajlı olabilir."

McAdam kalabalığa seslenmek için hazırlanıyor ama onu durduruyorsun.

"Hayır, çavuş. Eğer haklıysam, burada başka kimse tehlikede değil. İnsanları zaten olduklarından daha fazla endişelendirmeye gerek yok. Üstelik eğer içeride bir katil olduğunu duyurursak, 'Kim yaptı?' demeye kalmadan sahte suçlamalar ve güvenilmez tanıklarla boğuluruz. Şimdilik sessiz kalalım."

McAdam homurdanıyor. "Bu havada bunu söylemesi yapmaktan daha kolay."

Telefonun çalıyor ve çıkarıp baktığında, arayanın Dr. Wash olduğunu görüp hoş bir şekilde şaşırıyorsun.

- **5.** bölüme geç.

68

"Vakit ayırdığınız için teşekkürler Bay Proctor..." diyerek kapıya yönelirken Çavuş McAdam'a seni takip etmesi için işaret ediyorsun. "Sizinle tekrar iletişime geçeceğiz."

Merdivenleri hızla inip tam Flora kapıyı açtığında resepsiyon bölümüne varıyorsunuz. McAdam durumu hızlı kavrayarak kapının girişini engelliyor. Dul kadın şaşkınlıkla bir adım geri çekilirken, çavuş ileri atılıyor ve sen de peşinden gidiyorsun. Böylece hepiniz kendinizi binanın dışında buluyorsunuz.

"Bayan Kennedy..." diyorsun nazikçe. "Sizi yeniden görmek ne güzel. Bay Proctor ile bir randevunuz mu vardı?"

"Sadece ona kocamın ölümünü bildirmeye geliyordum..." diye cevap verdi. "Ama görünüşe göre siz benden önce davranmışsınız."

"Çavuşun sizi eve götürmesini istememin bir nedeni vardı. İnsanları bilgilendirmek konusunda endişelenmenize gerek yok; bu bizim işimiz."

Dışarıda dururken sıcak havayı hissediyorsun ama Flora bundan hiç etkilenmiş gibi görünmüyor, aksine sanki içinde bir buz kutusu varmış gibi.

"Bu doğru olabilir..." diyor. "Ama yapılması gereken düzenlemeler var, ki bunları Bay Proctor'un halletmesi gerekiyor."

"En azından boşanma belgeleri hazırlamak zorunda kalmaz..." diyor McAdam.

Bu riskli bir strateji ve Flora bunun üzerine kafası karışmış bir şekilde kaşlarını çatıyor.

"Ne söylemeye çalışıyorsunuz?"

"Merhum eşinizden boşanmayı düşünüyordunuz, değil mi?"

"Hayır, bu doğru değil. Eğer bilmek istiyorsanız, boşanma prosedürlerini kız kardeşim için araştırıyordum. Harry ile çok mutlu bir evliliğimiz vardı. Şimdi, eğer izin verirseniz..."

Flora geçmeye çalışırken yine yolunu kesiyorsun. "Görünen o ki, şirket işleri hakkında size doğruyu söyleyecek kadar mutlu bir evliliğiniz yokmuş. Kennedy Homes'un iyi durumda olduğunu söylediniz ama aslında ciddi bir borcu var. Kocanız bunu sizden sakladı mı?"

Flora bu haberle sarsılmış gözüküyor. "Ben... borç mu? Gerçekten mi? Ama Harry'nin hep... hayır, bir yanlışınız olmalı."

"Korkarım ki hayır. Size koca bir uğursuzluk miras kaldı Bayan Kennedy."

Flora bir şey söyleyecek gibi oluyor ama vazgeçiyor. "Şu an bunları düşünemiyorum dedektif. Halletmem gereken işlerim ve avukatımla randevum var. Affedersiniz."

Flora Kennedy sizi geçip binaya giriyor.

Sen ve McAdam onu izledikten sonra arabaya geri dönüyorsunuz. Öğlen sıcağından kurtulduğunuz için rahatlamıştın ve klima sizi serinletene kadar bir süre sessiz kalıyorsunuz. Arabada duş olsaydı hemen duş bile alabilirdin.

Sonunda düşüncelerin tekrar davaya dönüyor. "Flora en son gördüğümüzden çok daha az üzgün görünüyordu..." diyorsun. "Etkileyici bir öz kontrol, değil mi?"

"Evet ama işlerin durumuna gerçekten şaşırmış gibiydi. Harry'nin onu üzmemek için saklaması mantıklı..." diyor McAdam.

"Belki de yeni siteyi yapınca işlerin düzeleceğini düşünüyordu, böylece Flora hiçbir şey bilmeyecek ve tatsız bir konuşmadan kurtulacaktı."

"Sadece konsey planları onaylarsa..." diye hatırlatıyor McAdam.

Haklıydı ve bunun için Carla Nesbitt'in yardımının gerektiğini biliyordun. Gerçekleşmeyen bir yardım.

Ama bütün bunlar Flora Kennedy'nin kocasının ölümündeki olası rolünden uzaklaşıyor. Kız kardeşinin boşanmak istediği

hikâyesine inanmıyorsunuz ama Flora zaten boşanmayı düşünüyorsa neden cinayet gibi riskli bir yola başvursun?

Senin de McAdam'ın da bu soruya henüz bir cevabınız yok.

- Defterine **F1** yaz ve KONUM sayına **1** ekle.
- Sonrasında **30**. bölüme geç.

69

Memur Zwale hızla kafasını çeviriyor. "Sanırım o ses bodrumdan geldi. Jennifer orada!"

Personel alanının kapısı aralık. Zwale, McAdam'ın peşinden koşarak içeri giriyor. Bir memura Tank'e göz kulak olmasını söylüyorsun, sonra ikisini takip ediyorsun. Elektrik kesik olduğu için içerisi karanlık, sadece birkaç pencere fırtınalı ışığı içeri alıyor. Ama Zwale ve McAdam, aralarındaki gürültüyle kolayca bulunabilecek kadar fazla ses çıkarıyorlar ve kısa süre sonra onları ileride, tamamen karanlık bir odaya açılan başka bir kapının önünde buluyorsun. Zwale, elini göğsüne doğru götürerek fenerini alıp kullanmayı düşünüyor ama sonradan üniformasını giymediğini hatırlıyor. Onun yerine, McAdam, kendi fenerini kullanıyor. Işık huzmesi, kapının ötesinde, aşağı inen taş basamakları aydınlatıyor.

"Önden, evlat..." diyor McAdam, gereksiz bir şekilde, çünkü Memur Zwale çoktan hızlıca basamakları inmeye başlıyor ve Jennifer'a sesleniyor.

Sen de telefonunun fenerini açıp onları takip ediyorsun, dikkatlice merdivenleri inerek bodruma giriyorsun. McAdam, Zwale'in yolunu aydınlatarak, geniş, kemerli alanda boş şarap rafları ve tozlu rafları gösteriyor. Karanlığın derinliklerinde odanın köşesinde iki ışık huzmesi görüyorsun. Birisi yerde hareketsiz yatıyor, çıplak tuğlalara doğrultulmuş. Diğeri ise korkmuş bir yüzü doğrudan aydınlatıyor...

"Bayan Kennedy!" diye bağırıyor Zwale. Fenerin ışığı kayıyor ve telefonunun ışığında, onun Jennifer'ı tuttuğunu görüyorsunuz. Resepsiyonist öfkeli.

Yüzünde bir rahatlama ifadesiyle, "Bana saldırdı!" diye bağırıyor Flora. "Onu tutuklayın!"

"Saçmalık!" diye hırlıyor Jennifer. "Asıl o bana saldırdı, ben de kendimi savundum. Tutuklanması gereken kişi o!"

Zwale kadınları ayırıyor. "Zaten tutukladık, hatırlıyor musunuz? Bayan Kennedy, gerçekten etrafta böyle dolaşmayı kesmelisiniz. Şimdi, neler oldu anlatın?"

"Belki işinizi düzgün yapsaydınız, dolaşmak zorunda kalmazdım..." diye hırlıyor dul kadın. "Siz zaman kaybederken, burada Jennifer'ın Harry'yi öldürdüğünü çözdüm. Onunla yatıyordu, sonra bunun yüzünden kovulabileceğini fark etti, Harry sesini çıkarmasın diye onu öldürdü. O depo odasını biliyordu, anahtarları var ve her zaman herkesin nerede olduğunu biliyor. Her şey çok açık."

"Beni boşuna suçlamayın..." diye itiraz ediyor Jennifer. "İnanın, kocanız hiç de benim tipim değildi."

"Bayan Kennedy..." diyorsunuz. "Diyelim ki haklısınız, o zaman bize başvurmalıydınız. Kendi başınıza harekete geçmemeliydiniz, zaten başınız yeterince dertte. Jennifer'a ilk sizin saldırdığınız doğru mu?"

Flora, Memur Zwale'in kollarından kurtulmaya çalışırken, hayal kırıklığıyla homurdanıyor. "Ona 'saldırmadım'. Sadece onu korkutmak ve gerçeği söylemesini sağlamak istedim."

"Tanrım..." McAdam iç çekerek söyleniyor. "Uyduruk teoriler üretmeye başlamadan önce en azından jeneratörü çalıştırmaya başlayalım."

Derin bir nefes alıyorsun. Bodrumda yaşananlar gerçekten işleri karıştırmış gibi görünüyor. Flora'nın söylediklerinde davaya dair bir şeyler var mı? Yoksa araştırmanın diğer yollarına mı odaklanmalısın?

- Defterine **J3** yaz.
- Eğer defterinde halihazırda **S2**, **S6** ya da **S7** yazıyorsa, **199**. bölüme geç.
- Aksi halde **13**. bölüme geç.

70

Flora, sorular sormaya başladığında üzgün bir ifadeye bürünüyor.

"O paketin içeriğini gördüğünüzde yaptığınız suçlamaları açıklayabilir misiniz? Neden hemen eşinizin Elysium çalışanlarından biriyle ilişki yaşadığını düşündünüz?"

Dul kadın gözlerini kaçırarak, "Başka türlü neden buraya böyle şeyler göndersin ki?" diye yanıtlıyor. "Resepsiyondaki kız tam onun tipi zaten. Genç, sarışın ve büyük göğüsleri var."

Bu pek de sıra dışı bir zevk sayılmazdı ve zamanında, Flora Kennedy'nin kendisi de tam olarak bu tanıma uyuyordu. Belki de Jennifer'ı suçlamasının nedeni, bunu fark etmesiydi.

"Eşinizin başka kadınlarla ilişkisi olur muydu?"

Derin bir iç çekerek, "Bu ilk olmazdı..." diyor. "Özür dilerim, o an öfkeyle patladım. Sonra o kız Harry hakkında o şeyleri söyleyince..."

McAdam araya giriyor. "Biliyor musunuz, dün sabah arabanızın buraya doğru geldiğini gösteren güvenlik kamerası kayıtları var. O yüzden size tekrar soruyorum: Avukatınızla görüştükten sonra buraya geldiniz mi? Eşinizle yüzleşip boşanmayı mı talep ettiniz?"

Flora'nın yüzü ifadesiz bir maskeye dönüşüyor.

"Yorum yok."

- Eğer defterinde F1 yazıyorsa **198**. bölüme geç.
- Aksi halde, **175**. bölüme geç.

71

"Bay Destroyer'ı araştırdım..." diyor McAdam, sen yüzücüye doğru yaklaşırken. "Kırk iki yaşında, gerçek adı Thomas Ball. İkinci dot-com[6] patlaması sırasında, o şey her neyse, bir servet yapmış. Bilgisayar programcıları için bir tür kaynak sağlayan bir internet sitesi işletiyormuş."

"O, alışılagelmiş tipik inek öğrenciler gibi görünmüyor..." diyorsun.

"Evet, ve sanırım çoğunun da onun kadar parası yoktur. Vikipedi sayfasına göre, işini Google'a 800.000.000 dolara satmış. Eğer becerebilirsen, güzel iş."

Tank'in başka bir tur atmak üzere döneceği havuz kenarındaki noktada durarak, "Bu, onun yeni adıyla nasıl ilişkilendirilebilir?" diye yüksek sesle düşünüyorsun.

Yüzücü size doğru yaklaştıkça "Bay Destroyer..."[7] diye sesleniyorsun.

Tank havuzun kenarına ulaşıyor ve bedenini döndürüyor. Bir an için yüzmeye devam edeceğini ve senden kaçacağını düşünüyorsun ancak havuzun yalnızca bir çıkışı olduğu göz önüne alındığında, bu uzun vadeli bir plan gibi gözükmüyor. Fakat Tank duruyor ve suyun yüzeyinde kalarak gülümsüyor.

"Dedektif ve zarif yardımcınız da burada. Ne hoş bir sürpriz bu böyle."

"Size birkaç soru sormak istiyoruz."

---

6 Dot-com boom (1990'ların sonları) internetin hızla gelişmesiyle, özellikle internet tabanlı şirketlerin değerinin hızlı bir şekilde arttığı bir dönemi ifade eder. Bu dönemde, birçok yeni teknoloji ve e-ticaret şirketi kuruldu ve hisse senetleri büyük bir değer kazandı. Ancak 2000'li yılların başında, bu şirketlerin çoğunun sürdürülebilir iş modelleri oluşturamaması ve kârlılık sağlamakta zorlanmaları nedeniyle, "dot-com balonu" patladı ve birçok yatırımcı büyük kayıplar yaşadı. (ç.n.)

7 Destroyer, İngilizcede "yıkıcı, yok eden" anlamına gelir. (ç.n.)

Tank, havuz kenarına tutunarak suyun yüzeyinde kalıyor. "Ben açık bir kitabım. Buyurun sorun."

"Mümkünse karada..." diyorsun.

"Ah, hiç de eğlenceli değilsiniz. Çavuşunuzu da bana suyun içinde eşlik etmeye ikna etmeyi umuyordum."

Alaycı bir hayal kırıklığıyla gözlerini devirerek sudan dışarı çıkıyor. Tank'in fiziksel olarak mükemmel durumda olduğu inkâr edilemez bir gerçek ve kendisi de bunun farkında. Dövmeyle kaplı kaslarından su damlarken, yakındaki şezlonga doğru ilerliyor ve Çavuş McAdam ile göz temasını bozmadan bedenini kurulamaya başlıyor.

"Akşam için bir planın var mı güzelim?" diye soruyor ona. "Kelepçelerini al da gel odama, istediğin kadar tutukla beni."

Neredeyse kahkaha atacaktın ama bu kaba flörtün McAdam'ı rahatsız etmek ve Tank'in onu sorguya çekmenizi engellemek için yaptığı bir numara olduğundan şüpheleniyorsun. Neyse ki McAdam da buna aldırış etmeyerek, sakinliğini koruyor.

"Önce adınızla başlayalım, adınızı neden değiştirdiniz?"

Tank'in yüzünde kurnaz bir gülümseme beliriyor. "Uzun hikâye. İşin içinde birkaç eski okul arkadaşıyla bir bekârlığa veda partisi, Dorset'te kullanılmayan bir tank eğitim sahası ve biraz fazla şampanya var."

McAdam burnundan soluyarak gülüyor. "Varlıklı kesimin hayatı işte, değil mi?"

Tank artık daha rahat göründüğünden, daha önemli sorulara geçiyorsun. "Dün sabah 10.30 ile 11.00 arasında neredeydiniz?"

Tank bir anda geriliyor, temkinli ve savunmacı bir tavır takınıyor.

"Birkaç yerdeydim aslında. Koşuya çıktım, geri geldim, havuzda bir düzine tur attım, sonra duşa girip odama gittim. Çiçek Çocuk bağırıp çağırmaya başlayana kadar da oradaydım."

"Çiçek Çocuk derken, Stephen Cheong'u kastediyorsunuz, değil mi?"

"Aynen öyle."

"Onun cesedi bulduğunu gördünüz mü? Bu pencereler avluya bakıyor."

"Hayır. Bakın, tam olarak ne zaman yüzdüğümü bilmiyorum. Emekli olduğumdan beri saat takmıyorum."

"Ve o sırada burada tek başınaydınız?" diye soruyor McAdam.

"Evet. Yani, giderken birkaç kişiyle karşılaştım ama sabahın o saatinde havuzda kimse olmaz. Zaten bu nedenle seviyorum."

"Az önce kaçta olduğunu bilmediğinizi söylemiştiniz ama..." diyor McAdam.

Tank, McAdam'a sert bir bakış fırlatıyor ve içgüdüleri, artık aralarındaki alaycı flörtleşme'nin sona erdiğini söylüyor. Görünen o ki, bu işadamının Harry Kennedy'nin öldüğü saatte nerede olduğuna dair sağlam bir görgü tanığı yok.

Kennedy'nin sözde ortak yatırımı aklına takılıyor. Onun mali durumuyla ilgili bildiklerine göre, ne riskli bir teknoloji girişimini ne de herhangi farklı bir şeye yatırım yapabilecek durumdaydı. Tank'in iş dünyasındaki önceki başarılarına rağmen, Kennedy onu zar zor tanıyordu. O halde neden onun işine finansal destek vermeyi kabul etsindi ki?

"Bu sabah gelen pakete geri dönelim..." diyorsun. "Kennedy, böyle bir şey beklediğini size söylemiş miydi? İkinizin arasındaki ilişki tam olarak neydi?"

Tank alınmış bir şekilde karşılık veriyor. "Bunun sizinle ne ilgisi var?"

"Cinayet söz konusu olduğunda, her şey bizi ilgilendirir. Üstelik dün onun odasının kapısında nöbet tutan polisle tartışırken gördüm sizi. İçeri girmeye oldukça hevesliydiniz."

Tank kaşlarını çatıyor. "Harry'ye burada kaldığı süre boyunca birkaç spor malzemesi ödünç verdim, hepsi bu. Bir hidrasyon kabı ve bir fitness bandı."

"Öyleyse yakın arkadaş mıydınız? Tam olarak ne kadar yakındınız?"

Bir süre sana gergin gözlerle bakıyor, en sonunda pes ediyor. "Eğer kastettiğiniz şey oysa, hayır, yatmıyorduk. Harry'yi pek tanımıyordum, bu hafta tanıştık ama ben asi tipleri severim. Birbirimizin işine yatırım yapmaya karar vermiştik. Ben onun yeni konut projesine yatırım yapacaktım, o da benim AI girişimime." Ardından küçümseyici bir ifadeyle ekliyor: "Bu arada, AI dediğim şey yapay zekâ oluyor."

"Harry Kennedy'yi en son ne zaman gördünüz?"

"Öldüğü geceden önce... Birlikte tenis oynadık, jakuzide biraz vakit geçirdik, sonra yatmaya gittik. Tabii birlikte değil..." diye ekliyor.

Defterine T6 yaz ve aşağıdaki sıraya göre kontrol et:

- Eğer defterinde A5 yazıyorsa, **39**. bölüme geç.
- Eğer defterinde T3 yazıyorsa, **127**. bölüme geç.
- Aksi halde, **161**. bölüme geç.

72

Flora Kennedy, hızla toparlanıyor ancak ne hakkında konuştuğunuzu bilmediği her halinden belli.

"Yeni konut projesinin belediye tarafından onaylanmayacağını bilmiyor muydunuz?" diye soruyorsun.

"Şey... Harry bana henüz bir şey söylememişti. Eve döndüğünde söyleyecekti herhalde."

"Eşinizin bunu size söylememesinin sebebi ne olabilir?"

Bakışları pencereye dönüyor. "Harry genellikle beni işin sert yönlerinden korurdu dedektif. Büyük fikirlerle ona yardımcı olurdum ancak şirketi yönetmenin ayrıntılarına takılmazdım."

Kennedy'nin eşinden sakladığı başka hangi sırlar olduğunu merak ediyorsun.

- **134**. bölüme geç.

73

Stephen, resepsiyonist Jennifer'ın Tank Destroyer'ın nerede olduğu hakkında bilgi verebileceğini söylüyor, bu yüzden ona doğru dönüyorsunuz. Jennifer, mevcut seans rezervasyonunu kontrol ediyor ve sizi birinci kattaki bir odaya yönlendiriyor. Yolda, Çavuş McAdam telefonundan teknoloji milyarderini araştırıyor.

"Doğum adı Thomas Ball..." diye anlatıyor McAdam. "Kırk iki yaşında, ikinci dot-com patlaması[8] sırasında, o şey de her neyse, bir servet yapmış. Bilgisayar programcıları için bir tür kaynak sağlayan bir internet sitesi işletiyormuş." McAdam ıslık çalarak ekliyor: "Vikipedi sayfasına göre, bu işi Google'a 800.000.000 dolara satmış. Güzel para."

"Yeni isminin bununla nasıl bir bağlantısı var acaba?" diye sesli düşünüyorsun ama McAdam'ın buna bir cevabı yok.

"Elysium'un Dostları" grubuna bir yoga eğitmeninin ders verdiği parlak ve güneşli bir odaya yaklaşıyorsunuz. Odaya girdiğinizde sizi güçlü çiçek kokuları karşılıyor; yere renkli taçyaprakları serpilmiş ve her yoga matının etrafı çiçekli bir sarmaşığın dallarıyla süslenmiş.

"Vay canına..." diye mırıldanıyor McAdam.

---

8 Dot-com boom (1990'ların sonları) internetin hızla gelişmesiyle, özellikle internet tabanlı şirketlerin değerinin hızlı bir şekilde arttığı bir dönemi ifade eder. Bu dönemde, birçok yeni teknoloji ve e-ticaret şirketi kuruldu ve hisse senetleri büyük bir değer kazandı. Ancak, 2000'li yılların başında, bu şirketlerin çoğunun sürdürülebilir iş modelleri oluşturamaması ve kârlılık sağlamakta zorlanmaları nedeniyle, "dot-com balonu" patladı ve birçok yatırımcı büyük kayıplar yaşadı. (ç.n.)

"Demek korollik yoga[9] bu..." diyorsun. "*Korolla*, bir çiçeğin taçyaprakları için kullanılan başka bir terim."

"Stephen Cheong'un bitkilerinin sağlığı konusunda neden endişelendiği şimdi anlaşılıyor..." diyor McAdam.

Dış görünüşün yanıltıcı olabileceğini herkesten daha iyi biliyorsun ancak sınıfta başka bir erkek olmasa bile Tank Destroyer'ı kolaylıkla tanıyabileceğinden eminsin. Bronz tenli ve kaslı, kolları ve göğsü, karmaşık desenler ve birbirine dolanmış soyut şekillerden oluşan dövmelerle kaplı. Düzgün sakalı ve kel kafası, derin çizgili yüzünü çerçeveliyor. Kaşında da bir piercing var.

Sonunda fark ediyorsunuz ki, Tank Destroyer yalnızca dikkat çekmekle kalmıyor, aynı zamanda onu daha önce gördüğünüzü hatırlıyorsunuz. O, Harry Kennedy'nin yatak odasının dışında bir polis memuruyla tartışan adamın ta kendisi.

Eğitmenden rahatsızlık verdiğiniz için özür dileyip Tank Destroyer'ı yan taraftaki odaya davet ediyorsun. Burası aynı düzenle ve geniş, güneş ışığını toplayan pencereleriyle malikânenin bahçesine bakan bir oda ancak şu anda kullanılmıyor. Tank yoga matını ve getirdiği kesilmiş bitkileri yere seriyor, ardından yoga yapmaya devam ederek sizinle konuşuyor. Çavuş McAdam mahremiyet için kapıyı arkanızdan kapatıyor.

"Bay Destroyer, Harry Kennedy ile ilişkiniz nasıldı?" diye soruyorsun.

"İyi bir adamdı..." diyor Tank, matın üzerinde esneme hareketleri yaparken. "Buradaki huzuru ve sessizliği seviyorum, yanlış anlamayın ama birinin gelip ortalığı biraz hareketlendirmesi de hoş oluyor."

---

9 Korollik Yoga: Geleneksel yoga disiplinlerinden farklı olarak, modern fitness yaklaşımlarını ve meditasyonu birleştiren bir yoga türüdür. Genellikle esneklik, denge ve zihinsel rahatlama odaklıdır. Uygulayıcılar, fiziksel hareketleri bilinçli nefes alma teknikleriyle birleştirerek bedensel ve zihinsel uyumu sağlamaya çalışırlar. (ç.n.)

"Nasıl hareketlendirmesi?"

Tank omuz silkiyor. "İnsanlar burayı bir manastır gibi görüyor. Ama Harry işleri pek ciddiye almazdı, biraz yaramazlık yapmayı severdi."

"Diğer misafirler –pardon, 'Dostlar'– bu durumu nasıl karşılardı?"

"Bunu umursayacak kadar dikkat ettiğimi söyleyemem..." diye yanıtlıyor Tank.

Elysium'a düzenli geldiği söylenen bir adam için, teknoloji milyarderinin tepkileri burada yaşanan olaylara karşı oldukça ilgisizdi.

"Bay Kennedy'yi en son ne zaman gördünüz?" diye soruyor McAdam.

"Dün gece. Birlikte tenis oynadık, ardından jakuziye girdik ve sonra uyumaya gittik. Ayrı odalarda..." diye ekliyor, McAdam'a göz kırparak. "Rekabetle karşı karşıya olup olmadığınızı merak ediyorsanız." McAdam gözlerini devirmeden edemiyor.

"Beraber olmayı mı tercih ederdiniz?" diye soruyorsun. "Daha önce sizi onun odasına girmeye çalışırken gördüm."

Tank kaşlarını çatıyor. "Harry'ye burada kalırken biraz spor ekipmanı ödünç verdim, hepsi bu kadar. Bunun ölümüyle bir ilgisi yok ama sizin polisiniz odasına girip onları geri almama izin vermedi."

"Soruşturma tamamlandığında alabilirsiniz..." diye ona güvence veriyorsun. "Ne aramalıyız? Tişört mü? Eşofman altı mı?"

Tank pozisyonunu değiştiriyor, sırtını oldukça rahatsız görünen bir şekilde geriyor. "*Çok* pahalı bir hidrasyon kabı ve bir fitness bandı. Sizin elemanlarınızın bunları çalmasını istemem, ne mal olduğunuzu biliyorum."

"Memurlarımız en yüksek standartlarda çalışır..." diyorsun. "O eşyalar odasındaysa, güvenle geri verene kadar kayıt altına

alınıp saklanacak. Şimdi, Bay Kennedy ile dün gece ne konuştuğunuzu anlatır mısınız? Önemli bir şey var mıydı?"

Tank omuz silkerek, bu pozisyonda bile etkileyici bir fiziksel beceri sergiliyor. "İş, yatırımlar, arabalar. Normal şeyler."

"Ve davranışlarında sıra dışı bir şey yok muydu? Tuhaf bir şey söyledi mi ya da karakterine aykırı bir şey yaptı mı?"

"Aksine, oldukça sıradandı..." diyor Tank. "Kaltak Nes'le bir tartışma, benimle tenis ve jakuzi keyfi, sonra yatağa. Kitabına uygun."

"Carla Nesbitt'i mi kastediyorsunuz?" diye soruyorsun. McAdam, aşağılayıcı lakaba sessizce tıslıyor.

Tank gülüyor. "Kim olabilir ki? Yeni konut projesine engel olacağını söylemişti, biliyorsunuz, Burrowlands arazisinin yanındaki. O bölge için 'sel ovası' gibi saçma sapan bir şeyden bahsediyor. Yeni inşaat gerçekten kasabaya fayda sağlardı ama politikacılar bunu yapar, değil mi? İyi işler yapmaya çalışan iyi insanların önünde dururlar."

"Bunu tecrübelerinize dayanarak mı söylüyorsunuz?"

Tank, tek bacak üzerinde durduğu bir pozisyon alıyor, kollarını yana açmış şekilde. "Keskin bir zekânız var dedektif. Size karşı dikkatli olmam gerekecek. Madem yakında öğreneceksiniz, size söyleyeyim; birbirimizin işlerine yatırım yapmayı planlıyorduk."

Tank'in ifadesi ciddileşiyor. "Bu yüzden bir binadan atlamasını anlayamıyorum. Dün ondan ayrıldığımda morali iyiydi."

"Atlamadı..." diye açıklıyorsun. "Üzgünüm, bunu söylemek zorundayım ama Bay Kennedy'nin ölümü bir kaza değildi, o öldürüldü."

Tank dengesini kaybedip yere yığılıyor, şok içinde elleri ağzına gidiyor.

"Hayır! Aman Tanrım!"

Devam ediyorsun: "Bu nedenle, bu sabah 10.30 ile 11.00 arasında nerede olduğunuzu sormak zorundayım."

Tank bir anda geriliyor, temkinli ve savunmacı bir tavır takınıyor.

"Birkaç yerdeydim aslında. Koşuya çıktım, geri geldim, havuzda bir düzine tur attım, sonra duşa girip odama gittim. Çiçek Çocuk bağırıp çağırmaya başlayana kadar da oradaydım."

"Çiçek Çocuk?"

"Onu tanıyorsunuz, buranın patronu. Stephen Cheong."

"Cesedi bulduğunu gördünüz mü?" diye soruyorsun, havuzdaki yüzücüler arasında potansiyel tanıklar olabileceğini düşündüğünüzü hatırlayarak. "Havuzun pencereleri avluya bakıyor."

"Hiçbir şey görmedim."

"Tam olarak ne zaman yüzmeye başladınız?"

"Bilmiyorum. Emekli olduğumdan beri saat takmıyorum."

"Yalnız mıydınız? Havuzda başka biri var mıydı?" diye soruyor McAdam.

"Hayır. Havuz yolunda birkaç kişiyle karşılaştım ama sabah o saatte havuzda kimse olmaz. Bu yüzden o saatleri seviyorum."

"Az önce saat kaç olduğunu bilmediğinizi söylediniz..." diyorsun.

Tank, McAdam'a sert bir bakış atarak karşılık veriyor.

"Ayrıca emekli olduğunuzu söylediniz..." diye belirtiyorsun. "Peki Bay Kennedy'nin yatırım yapabileceği bir işe nasıl sahipsiniz?"

Tank burnundan soluyarak cevap veriyor. "Teknolojide kimse tam anlamıyla emekli olmaz. AI destekli bir girişim kuruyorum –AI, yapay zekâ demek, bu arada– ve Harry bunun potansiyelini gördü. Şimdi, başka bir şey var mı? Yoksa günümü daha fazla mahvedecek misiniz?"

"İzin verirseniz son bir soru soracağım. Dün, Harry'yle konuştuğunuz son gün müydü? Yoksa bu sabah da kendisini gördünüz mü?"

"Dün geceden beri tek bir kelime bile duymadım..." diyor Tank, kaşlarını çatarak.

- Eğer defterinde A5 yazıyorsa, **44**. bölüme geç.
- Aksi halde, **178**. bölüme geç.

74

Carla'nın kızını, milletvekilinin ofisinde gördüğün anı hatırlıyorsun ve zihninde bir teori şekilleniyor.

"Zaman çizelgelerini düşündüğümüzde... Harry Kennedy'nin Sharon Gibbs'in babası olma ihtimali var mı? Bu, ona cinayet için bir motivasyon sağlayabilir mi?" diye soruyorsun.

"Ne şekilde?" diye karşılık veriyor McAdam.

"Emin değilim. Belki annesini korumaya çalışıyordur? Eğer Harry Kennedy gerçekten bir yalancı ve hilekâr biriyse, bu daha kötü bir şeye dönüşebilir."

İç çekerek, "Evet, kulağa mantıklı geliyor ama ekip onun cinayet saatlerinde başka bir yerde olduğu iddiasını inceledi. Spor salonunun güvenlik kameraları Sharon Gibbs'in sabah 10.40'a kadar orada olduğunu gösteriyor. Bu durumda Harry Kennedy'yi öldürmek için buraya zamanında gelmesi mümkün değil..." diyor.

Hayal kırıklığına uğruyorsun. Sharon'ın Kennedy'nin gizli çocuğu olma ihtimali yine de önemli olabilir mi? Henüz bundan emin değilsin.

- **149**. bölüme geç.

75

"Özellikle de..." diye ekliyor McAdam. "Yapay zekâ işine yatırım yapanların hepsi küçük yatırımcılar."

McAdam'a hayranlıkla bakıyorsun. "Bunu bildiğini bilmiyordum."

McAdam telefonuna dokunup sırıtıyor. "Bilgisayar uzmanı olmasam da interneti kullanabiliyorum. Bu insanları bulmak kolay, dediğim gibi çoğu göz önünde olmayı seviyor. Küçük yatırımcılar bile her yerdeler."

"Muhtemelen daha büyük oynamaya çalışıyorlar. Ama Tank zaten başarılı olmuş biri ve yeni işi çok popülerse, neden büyük yatırımcılar çoktan dahil olmadı?"

McAdam omuzlarını silkiyor. "Belki de bunu ona sormalıyız."

- **117**. bölüme geç.

76

McAdam, Stephen'ı tutukluyor ve fırtına dinmeye başladığında onu karakola götürüyor. Ancak işler kısa sürede tersine dönüyor.

Stephen'ın, Harry Kennedy'yi öldürmek için mantıklı bir motivasyonu olsa da eksik olan şey gerçek kanıtlar. Adli tıp, Stephen'ı depo odasında tespit edemiyor ve kimse de o sabah onu evde görmemiş. Kennedy ile birlikte olduğuna dair herhangi bir tanıklık da bulunmuyor; avukatı ise Elysium'un maddi açıdan zor durumda olduğunu ve banka tarafından bir iki ay içinde el konulmasının muhtemel olduğunu savunuyor. Stephen'ın dolandırıcılığını açığa çıkarmak, bu olayı birkaç hafta hızlandırmış olabilir, ancak sadece birkaç hafta...

Dosya başarısızlıkla sonuçlanıyor. Sana olan inancını kaybeden Başkomiser, seni daha farklı ve daha basit bir davaya tayin ediyor ve Elysium cinayetini devralması için başka bir dedektifi çağırıyor. Harry Kennedy'nin cinayeti hâlâ çözülebilir ama bunu çözecek olan sen olmayacaksın.

Sonrasında, neyin yanlış gittiğini düşünüyorsun. Stephen'ı suçlamakta haklı mıydın ama yeterince kanıt toplayamadın mı?

Belki de dolandırıcılığını örtbas etmek dışında bir sebeple mi öldürdü? Ya da katil tamamen başka biri miydi?

- Gerçeği öğrenmek için ümitsizliğe kapılma. Defterini temizleyip **1**. bölüme dönebilir ve tekrar deneyebilirsin.

Şimdilik bu kadar...

SON

77

Kilerden geçerken, sadece tozla dolu boş raflar arasında, Jennifer'ın Harry Kennedy hakkındaki söylediklerini düşünerek parçaları birleştirmeye çalışıyorsun.

"Yani Kennedy gerçekten her kadın çalışanla flört etmeye mi çalışıyordu?"

"Gerçekten de öyle yapıyordu..." diyor resepsiyonist. "Özellikle masaj terapistleriyle. O kadar tahmin edilebilir ki..."

"Ama artık değil..." diye belirtiyorsun. "Sorun kökünden çözülmüş gibi diyebiliriz."

Jennifer'ın gülmesi seni şaşırtıyor, sonra hemen gülüşünü bastırmaya çalışıyor.

"Dedektif, Harry Kennedy'nin 'Güller'e sarkıntılık eden tek adam olduğunu düşünüyorsanız, göründüğünüzden daha saf olmalısınız. Burada büyük para harcayanlar istediklerini yapar."

"Peki ya yönetime şikâyet etme imkânınız yok muydu?"

"Stephen'a mı? Zaten buna göz yuman o. Paralarını başka bir yere kaptırmak istemez, değil mi?"

- Defterine **A3** yaz ve **166**. bölüme geç.

78

"Maalesef sorgu biraz daha devam edecek..." diyorsun. "Hatta buna 'dördüncü derece' bile denebilir... ki bu da uygun olurdu, çünkü Stephen Cheong'un fidanlıktan satın aldığını gördüğünüz palet sayısı dört değil miydi?"

Bu bir risk. Dijital adli inceleme, şifrelenmiş mesajın kimden geldiğini tespit edemedi ancak Stephen'a "Çiçek Çocuk" diye hitap eden tek kişi Tank'ti.

Tank tereddüt ediyor, muhtemelen ne kadar bilgin olduğunu hesaplamaya çalışıyor ancak suçlamaların fazlasıyla spesifik. Tank pes ediyor ve bir ıslık çalıyor.

"Sanırım bunu çözebilmenize hayran kaldım. Şifreleme uygulamasını Harry'ye ilk veren kişi bendim, biliyor musunuz? Boş zamanlarımda üzerinde çalıştığım bir şeydi. Nasıl kullanacağınızı çözebildiniz mi?"

"Bahsettiğiniz 'uygulama' hakkında hiçbir fikrim yok Bay Destroyer. Sadece şifreleme kodunu çözdüm ve mesajı tercüme ettim."

Beklemediğin bir şekilde, Tank gülüyor. "Ha! Şimdi daha da etkilendim. Bravo dedektif, bravo."

"Mesaj..." diyor McAdam, konuşmayı yeniden konuya geri getirerek. "Neden Harry Kennedy'ye gönderdiniz? Bunun neyle ilgili olduğunu açıklar mısınız?"

Tank geriye yaslanıyor ve ellerini başının arkasında birleştiriyor. "Şefiniz her şeyi çözmüş görünüyor. Neden siz açıklamıyorsunuz dedektif, ben de bir hata yaparsanız söylerim."

Bu, açık bir taktikti; köşeye sıkıştığını anlayan Tank, kontrolü ele geçirmeye çalışarak kendini bilgilerin hâkimi olarak göstermeye çabalıyor. Ancak onu sıkıştırmış durumdasın ve acele etmene gerek yok.

"Stephen Cheong'un gizlice bir seradan çiçek satın aldığını gördünüz. Bu yıl kötü hava koşulları nedeniyle ürünlerinde sorun yaşadığını zaten biliyoruz. Ancak Elysium'un 'benzersiz marka vaadi', terapi için kullandıkları tüm çiçekleri kendilerinin yetiştiriyor oluşu. İşte bu yüzden mesajınızda belirttiğiniz gibi, *'görünmez olmaya çalışıyordu'*. Eğer çiçekleri dışarıdan satın aldığı ve kendi ürünüymüş gibi gösterdiği ortaya çıkarsa, şirketin itibarı yerle bir olabilir. Şimdiye kadar nasıl gidiyorum?"

"Devam edin..." diye karşılık veriyor Tank, gülümseyerek.

"Burada sizin yardımınıza ihtiyacım var. Stephen'ın bu alışverişi gizli tutmak istemesini anlayabiliyorum... Ama sizin onu neden izlediğinizi ya da neden, Bay Cheong'u neredeyse tanımayan Harry Kennedy'ye bu bilgiyi ilettiğinizi anlayamıyorum."

McAdam iç çekiyor. "Sanırım olayı çözdüm. Şantaj."

Tank ellerini sevinçle çırpıyor. "Güzellik ve zekâ! Mutlaka numaranızı almalıyım çavuş."

Onun konuşmayı saptırma girişimini bir kez daha görmezden geliyorsun.

"Tabii ki... Stephen, Harry Kennedy'ye Lotus paketini ücretsiz verdi ve sizin de susmanız karşılığında paketinizin seviyesini yükseltti. Şansınıza işler tersine döndü."

"Öyle olmak zorunda değil..." diyor Tank, sesinde bir endişe iziyle. "Ona hiçbir şey söylemek zorunda değilsiniz."

"Bay Destroyer, az önce bize söylediklerinizi..."

"Durun bir dakika, ben size hiçbir şey söylemedim. Tüm konuşmayı yapan sizsiniz, unutmayın. Adımı bu işe karıştırmayın."

"Artık bunu yapmak zor olacak, mesajı sizin gönderdiğinizi itiraf ettiğinize göre. Bu kanıt, Stephen Cheong'un, Harry Kennedy'yi öldürmek için güçlü bir nedene sahip olduğunu gösteriyor."

Tank, şezlongda aniden doğruluyor. "Kesinlikle! Ve eğer ona ağzımı açtığımı söylerseniz, sıradaki ben olurum!"

"Siz güçlü bir adamsınız..." diyor McAdam, onu nazikçe kışkırtarak. "Kendinizi savunamaz mısınız?"

"Ne kadar spor yaparsanız yapın, bıçaklanmaktan korunamazsınız."

"Evde polis koruması var Bay Destroyer. Tamamen güvendesiniz." Tank, pek de rahatlamış gibi görünmüyor.

"Bu işlerin Stephen'la ilgili olduğunu ilk kim fark etti?" diye soruyorsun. "Siz mi yoksa Harry Kennedy mi?"

"Harry..." diye itiraf ediyor Tank. "İlk tanıştığımızda ona bu uygulamayı gönderdim, böylece özel olarak konuşabilecektik."

"Bir dakika..." diye araya giriyor McAdam. "Bu uygulamayı Carla Nesbitt'e de mi verdiniz?"

Tank, sanki milletvekiline bir yumruk atmayı düşünüyormuş gibi bakıyor. "Asla. Ama belki Harry ona vermiştir, kim bilir. Neden, Carla da mı kullanıyormuş?"

Açık vermemeye çalışarak, "Tüm olasılıkları değerlendiriyoruz..." diyorsun. "Lütfen devam edin, Harry ile özel olarak konuşuyordunuz, değil mi?"

"Evet. İlk başta ona Elysium'dan bahsettiğimde pek ilgilenmedi. Ama birkaç hafta sonra birdenbire, Stephen'ın bir şeyler çevirdiğini düşündüğünü ve buraya bir dahaki gelişimde onu gözlemlemem gerektiğini söyledi. Harry'nin bir düşüncesi vardı; kimse ortada değilken Stephen'ın gizlice bir yerlere gittiğini düşünüyordu. Nitekim bir gece, Stephen'ı şüpheli bir şekilde dolanırken gördüm, ardından markasız bir minibüse binip uzaklaştı. Ben de onu takip ettim."

"Fidanlığa, çiçek satın aldığını gördüğünüz yere..." diye ekliyor McAdam. "Sonra mesajı gönderdiniz. Büyük ihtimalle Harry Kennedy, sessiz kalması karşılığında Stephen'dan ücretsiz bir konaklama talep etti. Peki neden para istemedi? İşine yarardı."

"Stephen'ın parası mı var sanki? Burası çok kısıtlı bir bütçeyle dönüyor."

Acaba bu tek sebep bu muydu? Harry Kennedy için Elysium lüks bir konaklama ve paradan daha değerli bir hale gelmiş olabilir miydi?

- Defterinde yazan P6'nın üstünü çiz ve yerine **S2** yaz. Sonrasında **89**. bölüme dön.

79

Memur Zwale yanına geliyor ve sana güncel bilgileri vermeye başlıyor.

"Jennifer ile konuştum – Jennifer Watts, yani resepsiyonist. Çok yardımcı oldu. Normalde, 312 numaralı odanın anahtarı masasının arkasındaki kilitli bir dolapta olurmuş. Bu sabah biz geldikten sonra anahtarın orada olmadığını fark etmiş fakat ne zaman alındığını hatırlamıyormuş."

"Her gün kontrol etmiyor muymuş?"

"Görünüşe göre etmiyormuş. Depo odasının yıllardır kullanılmadığını söyledi, bu yüzden o anahtarı takip etmezmiş."

Bu haber üzerinde düşünüyorsun. "Yani anahtar bu sabaha kadar herhangi bir zamanda alınmış olabilir, belki birkaç gün ya da haftalar önce. Bu bize pek yardımcı olmuyor, değil mi?"

"Evet, üzgünüm. Ama yalnızca iki anahtar olduğunu söyledi; birisi dolaptan kaybolan anahtar, diğeri de yöneticinin kendisinin."

Stephen'ın kendi anahtarı varken anahtarı çalmış olması pek olası değil – tabii ki, eğer suçlamalardan uzak durmak için bunu yapmamışsa.

McAdam derin bir nefes alıyor. "O zaman burası tıkandı. Teşekkürler, memur."

Zwale görevine geri dönerken, bir sonraki adımını planlamaya karar veriyorsun.

- Masaj terapisti Alina'yı sorgulamak için **48**. bölüme geç.
- Milletvekili Carla'yı sorgulamak için **177**. bölüme geç.
- Teknoloji devi Tank'i sorgulamak için **73**. bölüme geç.

80

Giriş lobisinde duruyor ve düşmüş avizeye bakıyorsun. Bu, kariyerinde karşılaştığın en karmaşık davalardan birisi. Seni birçok farklı yola sürükledi ama şimdi, nihayet doğru sonuca ulaştığını hissediyorsun.

"Uzaklara dalıp gittiniz..." diyor McAdam. "Aklınızda ne var?"

"Cinayet, çavuş. Güdüsü, yöntemi ve faili."

"Ben düz bir kadınım dedektif. Öyle büyük kelimeler bana göre değil."

Artık Çavuş McAdam'ın "düz kadın" rolünü insanları kendisini hafife almaya yönlendirmek için oynadığını biliyorsun. Belki zamanla senin yanında bu rolü oynamayı yakında bırakacaktır ama şimdi yine de şüphelilerle başa çıkarken oldukça işe yarıyor.

"Dün sabahtan beri burada yaşanan her şeyden sonra, kimin yaptığını bildiğimden eminim..." diyorsun. "Ayrıca neden ve nasıl yaptığını da anladığımı düşünüyorum. Herkesi bir araya toplayalım."

"Nerede?"

Etrafına bakıyorsun eski ve yeni unsurların uyumsuz bir şekilde bir araya geldiği bu lobi, oldukça uygun görünüyor. "Buradan daha iyi bir yer olabilir mi? Tüm personeli ve yönetimi toplayın – Flora Kennedy, Tank Destroyer ve Carla Nesbitt de dahil. Hepsi gerçeği duymalı."

McAdam, insanları toplamak için hızla harekete geçiyor ve bu işte Zwale'den yardım alıyor. Onlar bunu yaparken, sen Flora

Kennedy'ye göz kulak oluyorsun. Ama bodrumdaki kaçamağından sonra dul kadın hiçbir yere gidecek gibi görünmüyor. Zaten önceden zor durumdaysa, şimdi işler onun için daha da kötüleşmiş durumda.

Orada olmasını istediğin herkes kısa süre içinde lobiye toplanıyor. Bu toplantı, merdivenlerden ve kapı eşiklerinden olup biteni izleyen birçok Dost'un da merakını uyandırıyor.

Fısıltılar ve tahminler, onları buraya neden çağırdığını merak eden kalabalığın arasında dalgalar gibi yayılıyor. Elysium'u saran son olaylar göz önüne alındığında, bundan sonra ne olabileceğini merak ediyorlar. Sen, Çavuş McAdam ile toplanan insanların önlerinde dururken, Memur Zwale ve diğer polisler kapıyı kontrol ediyor.

"Buraya geldiğiniz için teşekkür ederim..." diyorsun, meraklarını gidermeye hazır bir şekilde. "Sizi buraya topladım çünkü Harry Kennedy'nin nasıl ve neden öldüğünü, bir de bunun kimin tarafından yapıldığını anlamanız çok önemli."

"Yani biliyorsunuz?" diye soruyor Tai Chi eğitmeni olan Bill Cheong, "Cinayeti çözdünüz mü?"

"Biliyorum. Ve her şeyin cevabı motivasyonda saklı; sadece Bay Kennedy'nin nasıl öldürüldüğü değil, neden öldürüldüğü de önemli. Ama önce dün sabah olanlara kısaca bakalım. Herkesin anlattıklarında çelişkiler var ama kesin bildiğimiz bazı şeyler var. Bunlar tartışılmaz, salt gerçekler."

Odaya bir sessizlik çöküyor ve herkes sözlerine kulak kesiliyor.

"Harry Kennedy'nin 10.00 ile 11.00 arasında bir masaj terapisi seansı vardı ve bu seans sırasında Alina ona hizmet verdi. Bu bir saatlik süre içinde, Kennedy'nin bir telefon görüşmesi yaptığına dair bir tartışma var; bu görüşme, seansın ortasında onu çıkmaya zorlayan bir şey miydi, yoksa çok sonrasında mı gerçekleşti, bilinmiyor."

Alina hafifçe mahcup bir şekilde bakıyor ama net bir açıklama yapmıyor.

Devam ediyorsun: "Buna rağmen, Kennedy, 10.30'da Alina'nın odasından çıkmış ve seansı tam yarım saat erken kesmişti. Tank, üstüne mayo almak için yukarıya çıkıyordu ve Kennedy masaj odasından çıkarken ikisini de gördü."

Tank ve Alina birbirlerine bakıp başlarını sallıyorlar.

"Kapıda onu gördüm..." diyor teknoloji devi. "Kesinlikle oradaydı."

"Ve ben seni Harry'yi kovalarken gördüm..." diye karşılık veriyor terapist. "Sonrasında da ölüydü."

"Kesinlikle..." diyorsun. "Alina, Stephen'ın onu boş bir şekilde görmesini engellemek için odasına çekildi. Hiçbir yönetici, müşteri sorumlu olsa bile personelinin boş durmasını sevmez."

"Yakışıksız bir görüntü..." diyor Stephen. "Hem de burada her zaman yapılacak bir şey vardır."

Konuşmaya devam ediyorsun: "Bu noktada spekülasyon yapmamız gerekiyor. 10.30 ile 10.45 arasındaki on beş dakika kritik... ancak büyük ölçüde bilinmiyor, en azından belirlenen altı şüpheli açısından. Bir noktada Tank havuza girmeye gitmişti... ama ne zaman girdiğini söyleyemiyor ve başka kimse onu havuza girerken görmedi."

"Harry ile koridorda konuştuktan sonra hemen girdim..." diye itiraz ediyor Tank. "Başka kimse yoktu, bu benim suçum olamaz, değil mi?"

"Onunla ne hakkında konuştun?" diye soruyor Carla Nesbitt.

"Bu senin işin değil, Kaltak Nes."

Milletvekili, Tank'in düşmanlık dolu tavrından rahatsız olarak geri çekiliyor.

"Gerçekten, Bay Destroyer..." diye uyarıyor McAdam. "Böyle bir dil kullanmanıza gerek yok."

Anın kontrolünü yeniden sağlamaya çalışarak araya giriyorsun. "Senin hakkında, Carla, şunu söyleyebilirim ki..."

Carla, kendi adına konuşmakta kararlı şekilde sözünü kesiyor. "Ben Bill ile bahçede Tai Chi yapıyordum..." diye itiraf ediyor. "O buna şahitlik yapabilir."

Tai Chi eğitmeni omuzlarını silkiyor, "Ayrıca şahidim ki saat 10.30'da tuvalet molası verdin..." diyor.

Milletvekili ona kızgınlıkla bakıyor ancak öfkesini sessizce içine atıyor.

Tekrar söze giriyorsun: "Bu sırada Alina kendi çalışma odasındaydı. Sizin yanınızda kimse yoktu, doğru mu?"

"Hayır. Yani, evet, kimse yoktu. Kitap okudum ve bir sonraki randevumu bekledim, biliyorsunuz ya?"

"Ancak o randevu hiç gelmedi, çünkü Harry'nin cesedi Stephen tarafından bulundu... Stephen, serada çalıştığını ve ardından bankayla telefon görüşmesi yapmak üzere ofisine döndüğünü iddia ediyor."

"Bu bir 'iddia' değil. Ben oradaydım, serada bitkilerle ilgileniyordum."

"Yanınızda başka kimse var mıydı?"

Yönetici tereddüt ediyor. "O saatte yanımda kimse yoktu. Genellikle seralarda yalnız çalışırım."

Jennifer Watts'a dönüyorsun. "Tıpkı Jennifer'ın resepsiyon masasında yalnız çalıştığı gibi, değil mi? Yani sigara molası verdiğinde ne kadar süreyle ayrıldığını kimse doğrulayamaz."

Resepsiyonist kafası karışmış bir şekilde sana bakıyor. "Bunun neyle ilgisi var?"

Onu biraz daha merakta bırakıp Flora'ya dönüyorsun. "Bayan Kennedy, saat 09.30'da avukatınızla bir görüşmeniz vardı. Oradan evinize doğru yola çıktınız ama kamera kayıtları bu tarafa doğru saptığınızı ve arabanızın on dakikalığına kamera-

lardan kaybolduğunu gösteriyor. Özellikle bir Ferrari'yle, buraya uğrayıp sonrasında yine saat 11.00'de evde olmanız gayet mümkün."

"Beni birinin görmüş olması gerekmez mi?" diye itiraz ediyor dul kadın. "Öncelikle, o genç kadının önünden geçmem gerekirdi... ah."

Gülümseyerek, Flora'nın meydan okuyan tavrının gerçeği fark ederken nasıl kaybolduğunu izliyorsun. "Molada olması muhtemel olan genç kadını mı kastediyorsunuz? Burada, Elysium'da kapalı devre güvenlik kamerası sistemi olmadığını da biliyoruz. Anlaşılan, kameraları ve insanları atlatma konusunda oldukça yeteneklisiniz."

Sonunda Stephen Cheong'a doğru dönüyorsun.

"Göz ardı edilemeyen tek şey, Harry Kennedy'nin cesedinin bulunmasıydı. Nereden geldiğiniz fark etmeksizin, onu avluda yatarken buldunuz. Saati yere düştüğü anda durmuştu: 10.43. Ve iki dakika sonra, 10.45'te insanlara haber verdiniz. Herkes olup biteni görmek için koştu ve polis çağrıldı." Şüphelilerin üstünde tek tek göz gezdiriyorsun. "Ve o anda, biriniz cinayetten sıyrıldığınıza inanıyordu."

"İnanç güçlü bir şeydir..." diyor McAdam. "Ama gerçekleri değiştirmez." Bu dava boyunca aranızda bazı anlaşmazlıklar olmuş olsa da şimdi yanında durduğunu bilmek sana güven veriyor.

Oda yeniden sessizliğe bürünüyor, camlara vuran yağmurun sesi ve uzaktan gelen hafif bir gök gürültüsü duyuluyor.

"Peki, kim yaptı o zaman?" diye bağırıyor Bill Cheong, herkesin aklındaki soruyu dile getirerek. "Öylece durmayın, söyleyin artık!"

Bir suçlama yapmak için hazırsın. Ama baş şüpheliyi parmaklıklar ardına hapsedebilmek için yeterli kanıtın var mı?

- Alina'yı suçlamak için **155.** bölüme geç.
- Carla'yı suçlamak için **197.** bölüme geç.

- Flora'yı suçlamak için **124**. bölüme geç.
- Stephen'ı suçlamak için **6**. bölüme geç.
- Tank'i suçlamak için **109**. bölüme geç.

81

Bill Cheong'a işine geri dönmesi için izin verirken, Jennifer Watts ile tekrar görüşmeye karar veriyorsun ancak o artık ön büroda değil.

"Bir dakika önce buradaydı..." diyorsun etrafa bakarak. "Nereye gitmiş olabilir?"

Sonra ana giriş yönünden gelen kahkahalar duyuyorsun. Biri alçak, diğeri tiz iki ses konuşuyor. Derin olan ses ise sana bir yerlerden tanıdık geliyor...

Yağmurdan ön kapıyı koruyamayacak kadar dar olan portiğin altına çıkıyorsun. Yağmur her geçen dakika şiddetleniyor ve gökyüzü daha da kararıyor. Barınağın altında Jennifer'ı ve Memur Zwale'i konuşurken buluyorsun. Aslında, aralarındaki yakınlık ve paylaştıkları gülümsemeler göz önüne alındığında, daha çok flört ediyor gibi görünüyorlar.

Genzini temizliyorsun. Polis memuru irkilerek, şaşkın bir şekilde doğruluyor ve sanki polis akademisine geri dönmüş gibi hazır ol pozisyonuna geçiyor.

"Bu havada burada ne yapıyorsunuz?" diye soruyorsun.

Zwale cevap vermek için kekelemeden önce Jennifer bir cihazı ağzına götürüyor, içine çekiyor ve çilek kokulu yoğun bir buhar bulutu üflüyor.

"İçeride elektronik sigara içmek yasak..." diye omuz silkerek açıklıyor.

Zihnin depo odasına ilk girdiğin zamana gidiyor, orada da hafif bir çilek kokusu vardı.

"Bayan Watts, en son ne zaman 312 numaralı odadaydınız?" diye soruyorsun.

"Dün, siz odanın kilidini açmamızı istediğinizde. Anahtar kilit kutusunda yoktu, bu yüzden Stephen'ı bulmaya gittim ve birlikte açtık. Neden sordunuz?"

"Daha önce oraya girmediğinizden emin misiniz?"

Başını sallıyor. "Aylardır girmedim."

Bu mantıklı bir hikâye ve odada çilek kokusunun olmasının nedenini açıklayabilir. Eğer Kennedy'yi öldürmüşse, dün odaya daha fazla duman üfleyerek bu gerçeği gizlemiş olabilir.

Dikkatini Zwale'e çeviriyorsun. "Memur Zwale, Bayan Kennedy'yi polis merkezine götürüyor olmanız gerekmiyor muydu?"

Yağan yağmuru işaret ederek, "Yağmurun dinmesini beklesem daha iyi olur diye düşündüm..." diye cevap veriyor aceleyle. "Onu bekleme odasına kilitledik, bir yere gidemez."

Tam o sırada portik çatısından bir su dalgası dökülerek malikânenin basamaklarına sıçrıyor. Bu havada araba kullanmayı sen de istemezdin. Fakat Zwale'in önce sana danışmasını tercih ederdin, en azından biraz inisiyatif almış gibi görünürdü.

"Ayrıca..." diyerek karar vermene fırsat bırakmadan devam ediyor. "Jennifer'ın anlatacağı ilginç bir şeyler vardı. Hadi, dedektife bana anlattıklarından bahset."

- Eğer defterinde T2 yazıyorsa, **148**. bölüme geç.
- Aksi halde, **126**. bölüme geç.

82

"Peki..." diyerek iç çekiyor Carla. "Evet, Kennedy Homes, Standard Umbrella'ya bir ödeme yaptı. Ama yemin ederim ki bunu beklemiyordum. Hadi, hesaplarımızı inceleyin; o tutar

için herhangi bir fatura kesilmediğini göreceksiniz. Aslında şirketin bir sonraki ödeme döneminde tamamını iade etmeyi düşünüyordum ama sonra Harry... işte, olanları biliyorsunuz. Gerçekten, bu durum çok can sıkıcı."

"Harry Kennedy için biraz daha can sıkıcı oldu..." diye homurdanıyor McAdam.

Carla'nın ödeme için fatura kesilmediğine dair sözlerinden şüphe etmesen de ödemenin bilgisi dışında olduğuna dair ısrarına da aynı derecede kuşkuyla yaklaşıyorsun. Yine de elinde belge olmadığı sürece aksi yönde bir kanıt sunamıyorsun.

"Peki ya satışa çıkan evler?" diye soruyorsun. "Harry Kennedy'nin yanı başındaki arazisinde bir proje planladığı sırada, sizin evlerinizi satmanız oldukça ilginç bir tesadüf değil mi?"

"Belediye tarafından onaylanmamış bir proje..." diye hatırlatıyor Carla. "Gerçek şu ki dedektif, ev sahipliği işi beni fazlasıyla yordu. Artık dayanacak gücüm kalmadı."

"Ancak günlük işleri bir kiralama ajansı yürütüyor olmalı..." diyor McAdam. "Siz sadece kira parasını alıp keyfinize bakıyorsunuz."

Carla ona zehir zemberek bir bakış atıyor. "Bunu ancak yeni bir kombi için servet harcamamış ya da çatının bir kiremidi yarım santim oynadı diye dava açmakla tehdit eden kiracılarının yanında bir ustanın peşinden koşmamış bir kadın söyleyebilir."

"Kalbim parçalandı..." diyor McAdam, pek de inandırıcı olmayan bir ses tonuyla.

"Anladığım kadarıyla bu sözler tecrübenizden geliyor..." diyorsun Carla'ya. "Size hak veriyorum."

"Teşekkür ederim. İnanın bana, kazandığım para buna değmiyor."

Gülümseyerek cevap veriyorsun. "Ah, evler için dememiştim, Harry Kennedy için demiştim."

- Eğer defterinde C5 yazıyorsa, **33**. bölüme geç.
- Aksi halde, **187**. bölüme geç.

83

"Sorunuzu kendiniz cevapladınız..." diyorsun. "Bir boşanma süreci aylar, hatta yıllar sürebilir. Sonunda Kennedy Homes'un yarısını alabilirdiniz ancak zaten zor durumda olan bir işten bahsediyoruz, bankada neredeyse hiç para kalmamış. Her şey bu yeni konut projesine bağlıydı ve o da bir yere varmıyor gibi görünüyor."

Flora itiraz ediyor. "Mali sorunlardan haberim yoktu. Harry bana işlerin yolunda olduğunu söylemişti, onun günlük işlerine karışmazdım."

"Boşanmayı düşündüğünüz bir adamın sözüne bu kadar kolay inandığınızı mı iddia ediyorsunuz? Diyelim ki siz inandınız ama avukatınız buna inanmazdı. Kennedy Homes'un mali sıkıntıda olduğunu –belki de Harry'nin zar zor karşılayabildiği bir 'danışmanlık' için büyük bir meblağ ödediğini– öğrendiğinizi ve artık yeter dediğinizi düşünüyorum. Sonuçta, bir boşanmayla şirketin daha büyük bir kısmını alsanız bile, eski eşiniz yine de şirketi yönetiyor olacaktı."

"Onu da batırarak..." diye mırıldanıyor dul kadın.

"Belki. Ama o öldüğünde şirketin tamamını devralıyorsunuz ve artık şirketi istediğiniz gibi yönetebilirsiniz. Ayrıca, dün sabah buraya geldiğinizi de kabul ettiniz."

Odada bir uğultu kopuyor.

"Bir de size, aptallık ettiğimi fark edince geri döndüğümü söyledim..." diyor Flora, gözyaşlarına boğulmak üzereyken. "Aklımda pek çok şey vardı ama bunların hiçbiri Harry'yi öldürmeyi içermiyordu!"

"Emin misiniz?" diye soruyorsun. "Kocanızı öldürmek için yeterli motivasyonunuz vardı. Buradan geçtiğinizi, evin içinde –ki orada kamera yok– sessizce dolaşıp onu öldürmediğinizi ve ardından arabanıza dönüp eve gitmediğinizi yalnızca sizin sözünüze dayanarak bilebiliriz."

Carla Nesbitt araya giriyor. "Bu kadar zahmete girer miydi dedektif? Flora gerçekten bunları becerebilecek bir kadın gibi mi görünüyor? Alınma Flora..." diyor.

"Yavaş atın çiftesi pek olur Bayan Nesbitt. Bugün erken saatlerde Bayan Kennedy, gözaltından kaçmak için bir pencereden dışarı tırmandı. Ve ne kadar sıra dışı bir plan olursa, şüphe çekme ihtimali de o kadar düşük olur."

Flora Kennedy hafifçe inleyerek gözyaşlarına boğuluyor. Ancak bu gözyaşlarının, tıpkı mazereti gibi gerçek olup olmadığına ikna olmuş değilsin.

"Bir de kurbanın ağzına yerleştirilen gülden bahsedelim. Bir çiçek... ya da *flora*[10] mı demeliyim?"

Dul kadın burnunu çekiyor. "Bunun beni işaret ettiğini düşünemezsiniz. Neden... neden böyle bir ipucu bırakayım ki?"

"Bazı suçlular, bilinçaltında tutuklanmayı ve cezalandırılmayı isterler..." diyorsun "Ve ben de bunu yapmaktan mutluluk duyarım... Çavuş, Bayan Kennedy'yi tutuklayın."

- **172.** bölüme geç

Çözülen mesajı okuduğunda, sana söylenen her şeyin doğru olmadığını şimdi anlıyorsun.

Eğer defterinde P9 yazıyorsa, **9.** bölüme geç.

- Aksi halde, **165.** bölüme geç.

---

10 Flora: Latince kökenli bir isim olup "bitki örtüsü" veya "çiçek" anlamına gelir. (ç.n.)

85

"Bu oldukça basit..." diyorsun. "Sanırım, aslında iddia ettiğiniz gibi bir multimilyoner değilsiniz. Belki bir zamanlar öyleydiniz ama ya her şeyinizi kaybettiniz ya da belki hiçbir zaman sahip olmadınız. Her halükârda artık küçük çapta işler yapıyorsunuz, çaresizce nakit arayışındasınız ve küçük yatırımcıların parasını toplamaya çalışıyorsunuz. Elysium'da düzenli olarak bulunmanızın sebebi bu mu? Harry Kennedy gibi iş insanlarını bulup onları girişimlerinize yatırım yapmaya ikna etmek mi?"

"Bunda yasadışı bir şey yok..." diyor Tank.

"Hayır, yok. Ve onun sizinle karşılıklı bir yatırım anlaşmasına vardığını öğrendiğinizde eminim çok mutlu olmuşsunuzdur. Ama birbirinizin ödemesini hâlâ bekliyordunuz, değil mi? Finansal bir cesaret oyunu oynuyordunuz."

"Bu işler zaman alır. Sözleşmeler hazırlanmalı..." diyor Tank savunmaya geçerek.

"Fakat parayı yoktan var edemezsiniz. Kennedy'nin size vaat ettiği paraya sahip olmadığını keşfettiğinizde ne hissettiniz? Eminim çok öfkelenmişsinizdir. Onu yatırım yapmaya ikna etmek için harcadığınız tüm zaman ve enerji bir boşa gitmişti. O sizi kandırmaya çalışıyordu."

Flora Kennedy şaşkınlık içinde güçlükle solumaya başlıyor ancak bunun daha çok etraftaki kalabalığı etkilemek için yaptığını, gerçek bir şaşkınlık taşımadığını düşünüyorsun.

Devam ederek, "Alina, Kennedy'nin terapi seansından çıktıktan sonra onunla tartıştığınızı gördü; bu da sizi evin üst katında olduğunuzu gösteriyor. Havuz alanına girdiğinizi kimse görmedi ve duvarda bir saat olmasına rağmen ne zaman girdiğinizi bilmediğinizi söylüyorsunuz. Ayrıca artık Harry'yi öldürmek için bolca sebebiniz olduğunu da biliyoruz..." diyorsun.

Tank sana sert bir bakış atıyor ve bir an için güvenliğinden endişe ediyorsun. Bir sahtekâr olabilir ama cüssesinin ve gücünün sahte olmadığı çok açık.

"Bir şey biliyorsam..." diyor yavaşça. "O da elinizde tek bir kanıt kırıntısı bile olmadığıdır. Çünkü ben yapmadım. Harry hiçbir şekilde beni tehdit etmedi ve ben de onu öldürmedim. Evet, parası yoktu – henüz. Hatta biliyor musunuz bana dilenen e-postalar bile attı. Ama o parayı bir şekilde bulacaktı, ona inanıyordum."

"Sanmıyorum..." diyorsun. "O e-postalar, onun odasına girmeye çalışmanızın asıl sebebi, değil mi? Su matarası arıyor gibi yapıyordunuz ama aslında onun dizüstü bilgisayarını çalmayı planlıyordunuz, çünkü orada sizi suçlayacak delillerin bulunabileceğinden korkuyordunuz. Ancak memurlar bunu engelledi, çünkü görevlerinin ne olduğunu biliyorlar." McAdam'a dönerek, konuşmaya devam ediyorsun. "Çavuş, lütfen siz de göreviniz yerine getirin ve Bay Destroyer'ı tutuklayın."

- **131.** bölüme geç.

86

"Tank Destroyer'ın da Lotus paketi aldığını mı varsayıyorum?" diye soruyorsun.

"Bu hafta aldı..." diyor Jennifer. "Stephen ona bir paket yükseltmesi yaptı."

"Yükseltme mi? Bay Destroyer'ın zengin bir adam ve buranın düzenli, yüksek ücret ödeyen müşterilerinden biri olduğunu sanıyordum."

Resepsiyonist iç geçiriyor. "Eminim parası vardır ama buraya çok fazla harcadığı söylenemez. Genelde Tank, Standart Gül paketini alır, bu daha çok 'kullandıkça öde' tarzında daha düşük

bir sabit ücretle sunulan bir program. Ama bu hafta rezervasyonunda ücretsiz olarak Lotus paketine yükseltildiğine dair bir not vardı. Stephen bazen düzenli müşterilere özel jestler yapar."

"Gül paketi ne kadar?"

"Günlük 100 pound..." dedi Jennifer. "Yine peşin ödenir."

Bir keresinde birinin, "Zenginler zengin kalır çünkü paralarını harcamazlar..." dediğini duymuştun. Belki de bu, bir multimilyoner teknoloji patronunun Elysium'da en düşük masrafla kalmayı tercih etmesinin sebebidir. Peki, paket isminin Gül olması önemli mi? Gül, bu davada tekrar tekrar karşınıza çıkıyor: Elysium'un logosunda, kurbanın ağzında, Stephen'ın kadın personeline taktığı lakapta ve şimdi de bir paket adında. Tüm bunlar nasıl bir bağlantı içinde?

- Defterine **T2** yaz ve **16.** bölüme geç.

87

"Bay Kennedy'nin diğer personelle olan sorunlarından zaten haberdar mıydınız?" diye soruyorsun. "Anladığım kadarıyla, dün sabaha kadar onun seans yapmadığı son terapist sizdiniz."

"Tabii ki biliyordum. Kadınlar olarak birbirimizle konuşuruz."

Oda bir anda sessizleşiyor. Aklına bir soru daha geliyor.

"Bayan Martinescu –Alina– Romanya'dan neden ayrıldınız?"

"Çalışmak için. Buradaki maaş daha iyi ve Roxana için de daha iyi oldu. O bir İngiliz ile evlendi ve şimdi Valeria'yı güvenli bir yerde yetiştirebiliyorlar."

"Romanya güvenli değil mi?" diye soruyor McAdam.

Alina, gözlerini kısarak ona bakıyor. "Bizim için değil."

- Defterine **A7** yaz ve **SORGU** numarana 1 ekle.
- **65.** bölüme geç.

88

Sessizce hareket ederek kapıya yaklaşıyor ve kulağını dayayıp içerideki konuşmayı dinliyorsun. Büyük bir şaşkınlıkla, Tank'in Flora Kennedy ile konuştuğunu fark ediyorsun.

"Ne bildiğin ya da bilmediğin umurumda değil..." diyor Tank öfkeyle. "O parayı istiyorum. O benim hakkım!"

"Saçmalık..." diye karşılık veriyor Flora. "Harry gerçekten bir söz verdiyse bile ki sanmıyorum, bu borç olduğu anlamına gelmez. Eğer bunu benden tahsil etmeyi düşünüyorsan, tekrar düşün. Zaten ortada para falan yok."

"O zaman bir yerden bul! Harry ölmüş olabilir ama borç yok olmaz."

"Bu bir borç değil! Bana belge göster, o zaman konuşuruz. O zamana kadar defol git."

Konuşma sona eriyor ve ayak seslerinin uzaklaştığını duyuyorsun.

Mümkün olduğunca sakin bir şekilde kapıyı açıyor, içeride birilerinin olduğunu bilmiyormuş gibi davranıyorsun. Tank, lobinin diğer ucundaki geniş merdivenlerden çıkıyor, Flora ise ortada gözükmüyor.

"Vay canına!" diyor McAdam. "Kaç tane multimilyoneri dul bir kadını tehdit ederken gördünüz?"

"Daha da önemlisi..." diyorsun. "Flora Kennedy neden etrafta serbestçe dolaşıyor?"

Personel girişi yazan koridora ilerleyip, dul kadını gözaltında tutması gereken polis memuru Zwale'in önünde duruyorsun. Zwale, Jennifer'ın ona üniformasının yerine verdiği spor kıyafetlerle kapının önünde bekliyor.

"Memur, Bayan Kennedy nerede?" diye soruyorsun.

Zwale, soruya şaşkınlıkla bakıyor. "İçeride..." diyor, arkasındaki kapıyı işaret ederek. "Kıyafetlerini değiştirmesi için mahremiyet tanımak amacıyla dışarıda bekledim ama o zamandan beri buradayım."

Kapıyı açıyorsun. Küçük oda, raflarla dolu; üzerinde Elysium damgalı tişörtler ve spor kıyafetleri katlanmış şekilde duruyor. Ne yazık ki bu kıyafetler şu an kullanıma uygun değil, çünkü odanın arka duvarındaki bir pencere açık ve içeriye şiddetli yağmur giriyor.

Zwale özür dilemeye başlıyor ancak onu durduruyorsun.

"Kendini suçlama memur. Sanırım hiçbirimiz Bayan Kennedy'nin böylesine cesurca bir kaçış planı yapacağını beklemezdik. Bu havada çok uzağa gidemez, o yüzden onu tekrar bulmaya odaklanalım."

- Defterine **F5** yaz ve **137.** bölüme geç.

89

"Bu işte bir finansal düğüm var..." diyorsun Tank'e. "Eğer Kennedy Homes'a yatırım yapıyorsanız, o para nerede? Şirketin kayıtlarını inceledik ve dışarıdan gelen herhangi bir para görünmüyor. Neden size inanalım ki?"

"Tabii ki henüz işlem tamamlanmadığı için..." diye küçümseyici bir tavırla cevap veriyor Tank. "Bu iş öyle el sıkışıp 100.000 poundu teslim etmekle olmaz dedektif. Sözleşmeler hazırlanır, avukatlara ücret ödenir."

"Ama Harry Kennedy sizin istediğiniz paraya sahip değildi. Kennedy Homes mali açıdan kötü durumdaydı. Bunu biliyor muydunuz? Sizi hiç endişelendirmedi mi?"

Tank gülerek cevap veriyor. "Dedektif, benim yatırımcı sıkıntım yok. Herkes bu aralar yapay zekâ işine girmek istiyor; yeni

gözde alan bu. Harry'nin, parayı bulduğunda öne çıkacağını biliyordum. Şimdi işimiz bitti mi? Yüzmeye devam etmek istiyorum."

Bu aşamada Tank'e daha fazla soru sormak zor ancak tavırlarında, hâlâ sana her şeyi anlatmadığını düşündüren bir şeyler var.

"Henüz bitmedi. Dün sabahı bir kez daha gözden geçirmek istiyorum. Koşudan sonra havuza geldiğinizi söylediniz, değil mi? Dışarıdayken garip bir şey gördünüz veya duydunuz mu? Şüpheli davranan biri ya da yerinde olmayan bir şey?"

"Hiçbir şey..." diyor Tank. "Mekân çevresinde birkaç tur koştum, sonra geri döndüm..."

"Stephen Cheong'u gördünüz mü? Görünüşe göre o sırada bahçelerdeymiş."

"Fark ettiğimi söyleyemem, koşarken kafam başka yerde olur."

"Ön girişten mi yoksa avludan mı döndünüz?"

"Ön girişten..." diye cevap veriyor tereddütsüzce. "Hatırlıyorum, çünkü o korkunç kadının çilek kokulu buharının içinden geçtim."

"Jennifer Watts'ın elektronik sigarası..." diyerek başını sallıyor McAdam. "O halde sizi görmüş olmalı, değil mi? Bulunduğunuz yeri doğrulayabilir mi?"

Tank biraz düşünüyor, sonra başını sallıyor. "Onu görmedim. Ama o aromayı başka kimse kullanmıyor."

Konuşmanın tükendiğini hissediyorsun ve Tank'ten şimdilik alabileceğin bilginin bu kadar olduğunu düşünüyorsun. Yüzmesine devam etmesine izin verirken sen ve McAdam havuz alanından çıkıyorsunuz.

"Şu yapay zekâ işini bir araştırır mısınız çavuş? Tank'in hikâyesinde hâlâ bir şeyler yerine oturmuyor. Harry Kennedy'nin parasına ne kadar ihtiyacı olduğunu merak ediyorum."

McAdam omuz silkerek cevap veriyor. "Yatırımcıya ihtiyacı olmasına şaşırdım. Adam milyonlar ediyor."

"Doğru. Ama ben Tank gibi bir girişimci olmasam da akıllı bir iş insanının kendi parasını riske atmadığını bilirim."

- Defterine **T7** yaz ve SORGU numarana **1** ekle.
- Eğer defterinde halihazırda T2 yazıyorsa, **193**. bölüme geç.
- Aksi halde, **65**. bölüme geç.

90

"Şimdi düşündüm de..." diyor Baker. "Carla Nesbitt yakın zamanda Bay Kennedy'nin planları hakkında bana bazı sorular sormuştu. Ama soruları daha çok son tarihlerle ilgiliydi."

"Son tarihler mi?"

"Evet, nihai karar tarihimiz, önerilen inşaat takvimi ve benzeri şeyler. Planlar onaylanırsa bazı mülkleri satın almayı düşünüyor diye varsaymıştım. Kendisi yerel bir ev sahibi. Ancak ona planların mevcut haliyle büyük olasılıkla reddedileceğini söylemiştim."

"Ona nedenini söylediniz mi peki?"

"Üzgünüm, hatırlamıyorum. Bu bir meclis toplantısının ardından gelişigüzel bir konuşmaydı, resmi bir yazışma değildi."

Baker'a zamanını ayırdığı için teşekkür edip McAdam'ın arabasına dönüyorsun. Nefes almayı zorlaştıran binadan ayrıldığın için memnun olsan bile dışarısı hâlâ sıcak ama en azından biraz rüzgâr esiyor. Konuşmadan çok fazla bir şey öğrenmemiş olsan da Harry Kennedy hakkında bazı şeylerin pekiştiğini hissediyorsun.

Aklına gelen bir soru şu: Carla Nesbitt neden Kennedy'nin konut planı için son tarihleri merak ediyordu? Bu planları konseyde savunmamıştı, öyleyse son tarihler onun için neden önemliydi? Acaba başka bir şekilde mi bu işe dahil olmuştu ve bunu size anlatmamış mıydı?

Güneş ufukta alçalırken, gün bitmeden gitmek istediğiniz birkaç yer daha olduğunu fark ediyorsun. Acele etmen gerekiyor.

- Defterine **P7** yaz ve **30**. bölüme geç.

91

"Doktor..." diye yanıtlıyorsun. "Ne var ne yok?"

"Otopsiyle ilgili haberler..." diye kuru bir şekilde cevap veriyor. "Ön incelememi tamamladım. Hazır olduğunuzda morga gelin de detayları sizinle paylaşayım."

"Şimdiden daha iyi bir zaman olamaz. Az sonra oradayız."

Telefonu kapatıyorsun ve McAdam sana sorgulayıcı bir bakış atıyor. "Sosyetik doktoru ziyarete mi gidiyoruz?"

"Bu şekilde çağrılmaktan hoşlanacağını sanmıyorum. Hadi bakalım, iyi bir doktorun yaptığı muayenenin ardından Harry Kennedy'nin bize neler anlatabildiğini görelim."

Memur Zwale'e, polislerin mekândaki herkesten en kısa sürede ifade almasını sağlamasını söylüyorsun. İnsanları uzun süre tutamazsın, bu noktada zaman kritik öneme sahip. Elysium ve Finchcote Malikânesi'ni şimdilik arkanızda bırakarak, Çavuş McAdam'ın arabasıyla morga doğru gidiyorsunuz. McAdam lastiklerin çığlıkları eşliğinde hızla uzaklaşırken, radyoyu açıyor ve son ses rock müzik çalmaya başlıyor. Şarkıcı, işkence tezgâhında acı çekiyormuş gibi sesler çıkarıyor.

"Çavuş, Bay Kennedy zaten ölü..." diye bağırıyorsun, hayatınız pahasına koltuğuna tutunurken. "Ne kadar hızlı varırsak varalım, bu durum değişmeyecek."

"Emma da böyle derdi..." diye gülerek cevap veriyor McAdam, gazdan ayağını çekip müziğin sesini kısarken. "Trafik birimine katılmam gerektiğini söylüyor."

"Trafik birim eğitimi alıyormuş gibi hissettirdiği kesin. Emma ne iş yapıyor?"

McAdam gülümsüyor. "Evi çekip çeviriyor, her şeyin düzenli olmasını sağlıyor. Çocuklar okula başladığından biraz daha kolaylaştı ama yine de yapılacak çok şey var, bir de Champ var tabii. Köpeğimiz..." diye açıklıyor.

"Anladım. Evet, bunu hayal edebiliyorum. Nasıl bir köpek?" Aklında McAdam'ın gururla bir rottweiler ya da belki bir dobermanı gezdirdiği bir görüntü canlanıyor.

"Welsh Corgi..." diyor. "Aman, tam bir baş belası."

Bu da sana varsayımda bulunmamayı öğretiyor. Yolun kalanını rahat bir sessizlik içinde geçiyorsunuz; nehrin üzerinden, kasabanın dışına doğru ilerliyorsunuz. Son birkaç haftanın bunaltıcı sıcağı yüzünden tarlalar ve yol kenarları kahverengiye dönmeye başlamış. Geçen arabaların ardından toprağın küçük bulutlar halinde havalandığını görüyorsun. Hava yakında değişip hoş bir yağmur gelecek gibi.

Bir süre sonra McAdam, kasabanın kenarındaki tek katlı mütevazı bir binanın otoparkına dönüyor. Binanın niteliğini gösteren tek işaret, bir ambulans tasarımıyla kaplanmış minibüs ve aksi halde depo kapısına benzetilebilecek bir sürgülü kapının yakınında duruyor.

McAdam arabayı park ediyor ve içeri giriyorsunuz. Morgun titizlikle kontrol edilen serin atmosferi sizi rahatlatıyor. Girişte imza attıktan sonra, Dr. Wash'ın laboratuvarına doğru ilerliyorsunuz. Harry Kennedy'nin temizlenmiş ve çıplak bedeni, ortadaki metal masada beyaz bir çarşafın altında uzanmış halde.

Doktor Wash, plastik perdenin arkasında bilgisayarında çalışırken bir yandan da salatasını yiyor.

"Bir dakika içinde geliyorum..." diyor. "Sonuçları bir an önce isteyeceğinizi düşündüm, bu yüzden öğle yemeğimi erteledim."

"Doktor, bu sağlıklı bir şeye benziyor..." diyorsun. "Ne yiyorsunuz?"

Gülümsüyor. "Taze lahana, edamame fasulyesi ve zencefilli soya soslu havuç. Nefis bir şey."

McAdam, yüzünü bir hoşnutsuzluk ifadesiyle buruşturuyor. "Bu yemek, çiftlik hayvanlarının yediği bir şeye benziyor. Bana her gün hamburger verseler hayır demem."

Dr. Wash, ağzındaki lokmayı çiğnerken gülüyor. "Demek çiftliğimden haberiniz var, ha? Belki eve gidince birazını George için hazırlarım."

"George mu? O, kocanız mı?"

"Hayır çavuş, George bir İngiliz Alp keçisi. En yaşlı hayvanım, yaşlılık günlerinde koyun koruyucusu rolüne yerleşti." Yarım bıraktığı salatasını kenara itiyor, kısa beyaz saçlarının üzerine bir bone takıp ekrandan çıkarak ellerini yıkamaya başlıyor. "Şimdi, cesede gelecek olursak... İlk değerlendirmemde biraz acele etmiş olabilirim."

"Nasıl yani?" diye soruyorsun. "Bunun bir intihar olduğunu söylemeye kalkmıyorsunuz herhalde?"

Dr. Wash, Kennedy'nin cesedine doğru yürüyor ve üzerindeki örtüyü kaldırıyor. Yaralardaki kan temizlenmiş ancak yaralar hâlâ ağır ve laboratuvarın daimi keskin dezenfektan kokusuyla birleştiğinde midenin bulanmasına neden oluyor.

"Hayır, ama onu öldürenin kesin olarak çatal olduğunu söyleyemem..." diye açıklıyor. "Ölümün kan kaybından olduğu kesin ancak bu, göğsündeki darbeden mi yoksa yere düşerken başını çarpmasından mı kaynaklandı, bunu söylemek mümkün değil. Gördüğünüz gibi, düşüş başına ve yüzüne ciddi hasar vermiş. Hatta düşmeden önce kafasına darbe almış bile olabilir fakat çakıllı yola çarptığında bunun kanıtı yok olmuş olur."

Dr. Wash, bahsettiği bölgeleri işaret ediyor. Çavuş McAdam, Kennedy'nin kafasını yakından inceliyor. Sen ise biraz geride durarak söylediklerine güvenmeyi tercih ediyorsun.

"Bir şey daha var, bunu cesedi temizleyene kadar fark etmemiştim."

Bir asistanın yardımıyla, Kennedy'nin cesedini ters çeviriyor ve sırtını gösteriyor. Omurgası boyunca üç küçük, yuvarlak kırmızı leke dikkatini çekiyor.

"Bu da ne?" diye soruyor McAdam.

"Bunlar hafif yanık izleri gibi görünüyor..." diye cevap veriyor Dr. Wash. "Ayrıca ölümden hemen önce oluşmuşlar. Ölmeden en fazla altı saat önce meydana geldiklerini söyleyebilirim."

Çemberlere yakından bakıyorsun ve neyin bu izlere neden olmuş olabileceğini düşünüyorsun.

"Başka bir şey var mı? Savunma yaraları gibi?"

"Yine, kesin bir şey söylemek zor. Tırnaklarının altında, düştüğü balkonla aynı türden görünen toprak ve kum vardı. Ancak kum kumdur; bu yüzden bunu kesin olarak kanıtlayabileceğimizi sanmıyorum. Yaralara gelince, yeni kesikler var ama sadece bir tarafında."

Dr. Wash, Kennedy'nin sağ kolunu kaldırarak bir dizi kesik ve morluk gösteriyor.

"Bunların savunma yarası olduğunu düşünmüyor musunuz?" diye soruyorsun.

"Bahçe çatalı keskin bir alet değil..." diye açıklıyor. "Uçları keskin elbette ama gerçek bir bıçağın keskinliğine sahip değil. Bu kesikler çok daha net bir şekilde bir tür kesici bıçakla tutarlı. Bu savunma yaralarını ima etse de bunların yalnızca bir kolda bulunması oldukça sıra dışı bir durum."

Bir an bunun üzerinde düşünüyorsun, ardından kanlı cam kırıklarını anımsıyorsun.

"Balkona açılan Fransız pencereleri kırılmıştı. Bu kesikler, kırık cam parçalarından kaynaklanmış olabilir mi?"

Dr. Wash, yaralara bir kez daha bakıyor ve tatmin olmuş bir şekilde başını sallıyor. "Evet, bunu açıklıyor."

"Güzel. Saatinden bir şey elde edebildiniz mi?"

"Sıradan bir saat, yere çarptığında 10.43'te durmuş. Ayrıca anahtar kartının odasına ait olduğunu doğruladık, olağandışı bir şey yok."

"Tüm bunları kaba bir hipotezde bir araya getirelim..." diyorsun. "Kennedy odasında bıçaklandı, bu yüzden yerdeki kan ve

dışarıya uzanan kan izleri var. Fransız pencerelere doğru sendeledi, cam panellere çarparak onları kırdı ve kolunu kesti. Dışarıya, balkona çıkarak korkuluğa kanlı bir el izi bıraktı. Sonra korkuluklardan aşağı düştü. Katili içeri döndü, lavaboda temizlendi, ardından odadan çıktı ve kapıyı kilitleyerek anahtarı yanına aldı."

Çavuş McAdam başını sallıyor. "Ayrıca Bay Kennedy'nin önce kapıya, sonra da balkondan aşağı itildiği, yani düşmediği ihtimali de var."

"Doğru..." diye kabul ediyorsun. "Hâlâ açıklanması gereken çok şey var, özellikle telefonunun neden üç metre uzağa fırladığı ve ağzına gülün tam olarak ne zaman yerleştirildiği ile ilgili. Ama bu bir başlangıç. Katılıyor musunuz doktor?"

"Hipotezi doğrulamak sizin işiniz..." diye yanıtlıyor Dr. Wash, spekülasyona girmemeye kararlı şekilde. "Benim işim tamamlandı ve size söyleyebileceğim başka pek bir şey yok. Kennedy, sağlıksız bir diyetle yaşayan ellili yaşlarda bir erkek için tipik bir sağlık durumundaydı. Kalp ve karaciğeri pek iyi durumda değildi ama yakın zamanda karşılaşabileceği ciddi bir hastalık veya sorun da yoktu."

"Ağzındaki gül önemli bir detay mı?"

Doktor, söz konusu gülü tuttuğu muayene tepsisini kaldırıyor. "Sıradan bir gül..." diye cevap veriyor. "Taze koparılmış, muhtemelen daha önce tahmin ettiğimiz gibi balkondaki bitkiden olabilir. Biraz ezilmiş, bu da düştüğü sırada ağzında olduğunu ve darbeden etkilendiğini gösteriyor. Sıra dışı ve korkunç bir detay elbette. Ama ölümüne doğrudan bir katkısı olmamış."

Güle dikkatlice bakarak sırlarını açığa çıkarmasını diliyorsun. Keşke bitkiler konuşabilseydi...

"Başka bir şey var mı?" diye soruyorsun.

"Sadece şu: Müdürün bize verdiği kıyafetler üzerinde kan grubu analizi yaptım ve üzerindeki kanın büyük ihtimalle maktule ait olduğunu doğruladım."

"Kesin bir eşleşme mi?"

"Evet, hem de oldukça nadir bir tür. Harry Kennedy'nin kan grubu A Rh negatifmiş. Bu Birleşik Krallık nüfusunun yüzde onundan azında görülüyor. Tabii bir DNA testi olmadan yüzde yüz emin olmak mümkün değil ama bu koşullarda, üzerindeki kanın büyük ihtimalle maktule ait olduğunu rahatlıkla söyleyebilirim."

"Bir katilin 'cesedi bulmuş gibi' davranıp, üzerindeki kanı açıklamaya çalıştığı ilk vaka olmazdı..." diyor McAdam. Çavuş haklıydı ve bu da Stephen Cheong'un şüpheliler listenizde kalmasını gerektiriyordu.

"Teşekkürler doktor. Sizi rahat bırakalım ki öğle yemeğinizi bitirin."

Ancak çıkmadan önce, patolog seni kenara çekiyor ve alçak sesle soruyor.

"Yeni ekip arkadaşıyla işler nasıl gidiyor?" Kapıya doğru hafçe başıyla işaret ediyor. Çavuş McAdam, çoktan dışarı çıkmış.

"O kadar da yeni değil..." diyorsun. "McAdam, Northumberland'da dava çözme konusunda iyi bir sicile sahip. Bugün biraz inişli çıkışlıydı, bazı şeyleri kaçırdı ama bazen de çok isabetli gözlemleri oldu. Umuyorum ki zamanla işler yoluna girecek."

"Evet, tabii. Karşılık vermekte üzerime yoktur dedektif ama insan, polisten daha ilk on saniyede hakaret duymayı beklemez."

"Bunu heyecana bağlayabiliriz doktor. Merak etmeyin, onu yakından inceliyorum. McAdam'ı tavırlarına değil, vardığı sonuçlara göre değerlendirmekten yanayım."

"Sadece şundan emin olun, eğer o yanıp kül olursa, sizi de beraberinde yakmasın..." diyor Dr. Wash kapıyı senin için açarken.

Adli tıptan çıkıp sıcak öğleden sonrası güneşi altında Çavuş McAdam'ı seni beklerken buluyorsun. Sana doğru bakarak,

"Her şey yolunda mı?" diye soruyor.

Arabasına doğru ilerlerken "Evet..." diye cevap veriyorsun. "Ama şunu söyleyeyim, eğer her seferinde ona karşı tepkini belli edersen, Doktor Wash seni kızdırmaya devam edecektir. Aksanına aldanma; Doktor Wash kariyeri boyunca dobra konuşan polislerle çalıştı ve hangi düğmelere basacağını çok iyi bilir."

McAdam burun kıvırıyor. "Sadece anlamıyorum; eğer çiftlik hayvanları besliyorsa neden onları işe yaramaz hale getiriyor? Yazık, leziz etler boşa gidiyor."

"Bir köpeğin olduğunu söylememiş miydin?" diye soruyorsun.

"Evet. Ne olmuş yani?"

"Çocuklarınıza sorun. Hayvanları etlerini 'israf etmeden' beslemek konusunda oldukça farklı bir bakış açıları olacağından şüpheleniyorum."

Arabasına binerken, "Bu aynı şey değil..." diyor homurdanarak.[1] "Peki şimdi nereye? Malikâneye geri mi dönüyoruz?"

"Henüz değil. Üniformalıların herkesin ifadesini almasına izin verelim. İnsanları yeniden sorguya almadan önce biraz düşünmelerine izin verelim. Bugünün geri kalanını ise ağımızı daha geniş bir alanda atmak için kullanmak istiyorum."

Ancak bir karar veremeden, telefonuna dijital adli tıp laboratuvarında kıdemli bir teknisyen olan Penny'den bir çağrı düşüyor.

"Penny..." diyorsun, telefonu hoparlöre alıyorsun, böylece McAdam da duyabiliyor. "İyi bir haber var mı?"

"Pek değil..." diyor Penny. "Kurbanın telefonu ciddi şekilde hasar görmüş, hem dışı hem içi çok sayıda darbe çatlağıyla dolu. Kartı bağladık ve çok önceden yapılan birkaç ön kurtarma işlemimiz oldu ama daha fazlasını elde edip edemeyeceğimizi bilmiyorum."

"Hiçbir şeyden iyidir..." diye onu rahatlatıyorsun. "Şu ana kadar ne buldunuz?"

"Bir metin mesajı, kurban tarafından üç gün önce Carla Nesbitt'e gönderilmiş."

McAdam gülümseyerek, "Ne diyor?" diye soruyor.

Penny tereddüt ediyor. "Sorun bu. Mesaj karışık, tam anlamıyla saçma. Ekibimden biri bunun bir kod olabileceğini düşünüyor. Olabilir ama daha önce hiç gördüğüm bir kod değil."

"Anladım. Bunu bana gönderebilir misin? Ve telefondan parmak izi aldınız mı?"

"Aldık ama hepsi Bay Kennedy'ye ait. Başka parmak izleri varsa bile, telefondaki hasar onları yok etmiş olabilir."

Belirsizlik, bu davanın ortak bir özelliği gibi görünüyor.

"Şimdi mesajı gönderiyorum. İyi şanslar."

Penny'ye teşekkür ediyor ve aramayı sonlandırıyorsun.

Birkaç saniye sonra Penny'den bir metin mesajı geliyor:

Metin Mesajı #1: Harry Kennedy'den Carla Nesbitt'e, 3 gün önce
hua twif fqec cqec bieiw paewm feb oua. muw'c cqowt O fuw'c
ciuu oo hua kelt uac

"Yanılmıyor..." diyor McAdam, omzunun üstünden bakarak. "Bu tam anlamıyla saçmalık."

"Ya da belki gerçekten bir şifre. Bu da beni düşündürüyor, neden Harry Kennedy bir mesajı bu kadar gizlemeye çalışsın ki?" Belki ilham gelir de mesajı daha sonra çözmeyi başarırsın diye mesajın bir kopyasını alıyorsun. "Metin gerçekten saçma olsa bile, Carla Nesbitt'e, o kadar insan arasından neden Kennedy'nin mesaj attığını sormalıyız."

"Taciz?" diye McAdam öneride bulunuyor. "Söylemlerine bakılırsa, Carla Nesbitt o tür biri gibi görünüyor."

Bu doğru fakat hiçbir zaman bariz cevaplara güvenmedin. Çoğu zaman, bu cevaplar daha derin bir gerçeği gizler.

"Kennedy'nin finansal bilgileri geldi mi?"

McAdam, e-postasını kontrol ediyor ve gülümsüyor. "Doktorla görüşürken gelmiş. Hadi bir göz atalım... oh ho."

Eğilip neyin bu kadar etkileyici olduğunu görmek için baktığında, karşına bir hesap tablosunun hücreleri çıkıyor. Bu, seni şaşırtıyor çünkü çavuş, ince ayrıntılardan uzak duracak biri gibi görünüyordu.

"Bunu gerçekten anlayabiliyor musun?" diye soruyorsun.

"Tanrım, hayır..." diyerek gülüyor. "Kayıtlardan bir özet talep ettim. Şunu dinle: Kennedy Homes zor durumda, çok az nakdi var. Tedarikçilere ve bankaya da büyük borçları var."

"Flora Kennedy işlerin iyi gittiğini söylememiş miydi?"

"Bilmediği şeyler onu incitmez, sanırım."

Yani ya Flora sana yalan söylemişti ya da Harry işindeki durumu karısından gizliyordu. Şirket zor durumda olduğuna göre, belediye yeni konut projesine onay verse bile, nasıl inşa edebilecekti? Banka ona daha fazla kredi vermeyi göze alır mıydı?

McAdam özeti okumaya devam ediyor. "Kennedy'den bu borçları karşılamak için çok fazla ödeme gelmiyor ama üç haftа önce şirket, danışmanlık ücretleri için 7.000 pound ödeme yapmış."

"Bu garip mi? Danışmanlar genellikle iyi ödeme alır."

"Evet ama görünüşe göre Kennedy Homes, bu firmayla daha önce iş yapmamış. Nakit sıkıntısı çekerken yeni bir satıcıyla anlaşmak biraz garip."

"Danışmanlık firması ne isimle anılıyor?"

"Standard Umbrella diye geçiyor, adını hiç duymadım."

Şirketin adını sen de hiç duymamıştın ama araştırmaya değerdi. "Başka bir şey var mı?"

"Kesinlikle var. Finans ekibinden Elysium'a yapılan ödemeyi kontrol etmelerini istedim. Görünen o ki, ödemesi yok. Kişisel ve ticari hesaplarından hiçbir ödeme yapılmamış, hatta kredi kartında bekleyen ödeme bile yok."

"Ama resepsiyonist, tüm ücretlerin önceden ödenmesi gerektiğini söylemişti."

"Evet. Belki de bu ona yönetimin bir hediyesidir?"

Stephen Cheong gibi nakit akışı konusunda endişeli bir adamın, 9.000 poundluk ücretten feragat etmesini neyin tetiklemiş olabileceğini merak ediyorsun.

Defterini şu sırayla kontrol et:

- Defterinde A2 yazıyorsa, **3**. bölüme geç.
- Defterinde C7 yazıyorsa, **64**. bölüme geç.
- Aksi halde, **30**. bölüme geç.

92

"Yüzeyde karmaşık görünebilir..." diyorsun kalabalığa hitap ederken. "Aslında oldukça basit. Bu davanın ipucu, bir anlamda, başından beri burnumuzun dibindeydi... Ama aynı zamanda birkaç yıl öncesine ve tamamen başka bir ülkeye dayanıyor."

Düşen avizenin önünde ileri geri dolaşmaya başlıyorsun; her adımına, lobinin camlarına sert yağmurlar savuran rüzgâr eşlik ediyor.

"Buradaki birçok kişinin Harry Kennedy'yi öldürmek için bir sebebi vardı ve bu da işleri oldukça karmaşık hale getirdi. Bazen gerçek katili gözden kaçırıp yanlış bir yola sapıp sapmadığımı merak ettim. Tıpkı sizin gibi Bay Destroyer."

Tank bir anda irkilip dikkat kesiliyor. "Ne? Ben yapmadım. Orada değildim."

"Evet, doğru. Harry Kennedy ile en son görülen kişi olmanıza ve gerçek bir görgü tanığınız olmamasına rağmen, onu öldürüp, havuza koşup, biraz yüzüp, ardından herkesle birlikte cesedin yanına dönmek için yeterli zamanınız olduğunu sanmıyorum. Üstelik kimse görmeden."

Sözde teknoloji dâhisi derin bir nefes alıyor.

"Tabii, bu sizi diğer günahlarınızdan aklamıyor. Dolandırıcılık, sahtecilik ve kim bilir daha ne tür işler... İyi bir insan değilsiniz Bay Destroyer ama bir katil de değilsiniz."

Bunun üzerine biraz daha rahatlamış görünüyor fakat karşı çıkmıyor. Ardından Carla Nesbitt'e dönüyorsun.

"Peki ya siz, Bayan Nesbitt?"

Omuz silkiyor. "Tai Chi dersindeydim, orada olan herhangi birine sorun."

"Ama dersin ortasında ara verdiniz..." diye araya giriyor Bill Cheong.

Milletvekili kızarıyor. "Evet, tuvalet molasıydı. Eee, ne olmuş yani?"

"Yani, tuvalete hiç gitmemiş olabilirsiniz..." diye açıklıyorsun. "Onun yerine Harry Kennedy'yi depo odasına çekip öldürmüş olabilirsiniz."

"Sonuçta, DNA'nızı depo odasındaki lavaboda bulduğumuzu göz ardı edemeyiz. Ancak bunu Harry'yi öldürdükten sonra bırakmadığınızı düşünüyorum. Oradaydı, çünkü siz ve Harry o odayı gizli buluşmalarınız için kullanıyordunuz."

Flora, hızla başını çevirip Carla'ya öfkeyle bakarken, Carla soğukkanlılığını koruyor.

"Bununla birlikte, sizin onu öldürmüş olduğunuzu düşünmüyorum..." diye devam ediyorsun milletvekiline hitap ederek. "Formunuz iyi olabilir ama üç kat merdiveni koşarak çıkıp, Harry'yi öldürüp, yıkandıktan sonra beş dakika içinde tekrar Bill Cheong'un dersine geri dönmek sizin için bile zor olurdu."

Carla, Flora'yı görmezden gelerek, bu sözlere karşı kendini hem iltifat almış hem de aşağılanmış hissediyor ama sonunda sadece kısa bir baş selamıyla yetiniyor.

Yöneticiden gelen bir itirazı tetikleyerek, "Stephen Cheong da başka bir bariz şüpheli..." diyorsun.

"Ben öldürmedim..." diye ısrar ediyor Stephen. "Onu bulan bendim."

"Klasik bir hile..." diye açıklıyorsun. "Birini öldürüp sonra cesedini bulmuş gibi yapmak, üzerinizdeki kanı ve kurbanın

üzerinde bırakmış olabileceğiniz kanıtları açıklamak için sağlam bir bahane sunar. Ve şüphesiz ki burada, Elysium'da dönen oldukça karanlık işler var. Bunları, raporumu verdikten sonra mali suçlar araştırma ekibi inceleyecek. Ancak sizin cinayet işleyebilecek biri olduğunuza inanmıyorum."

Stephen, bu sonuca varmış olmandan rahatlamış ancak mali suçlar araştırma ekibini çağıracağına dair tehdidinden dolayı endişelenmiş görünüyor. Haklı da.

"Elbette Flora Kennedy'yi de düşündüm..." diye devam ediyorsun. "Boşanmak üzereyken şimdi her şeyin mirasçısı olan dul kadın."

Flora dehşetle bakıyor. "Eğer onu öldüreceksem neden boşanma zahmetine gireyim ki?"

"İyi bir soru. Ama mirasınızın hiçbir değeri olmadığını biliyorsunuzdur herhalde. Kennedy Homes'un ne parası var ne de malı mülkü, özellikle de kocanızın yeni inşaatı ile ilgili kumarı ters gittiği için."

Flora içini çekiyor. "İyi bir işadamıydı ama tam bir *kumarbazdı*. Harry sürekli kolay para kazanmanın yollarını arardı."

"Bu durumda, şirketten para kazanabilmenin tek yolu onu satmak, ondan da elinize çok az bir şey geçebilir. En iyisi Ferrari'nizi satmak... ki onunla dün sabah buraya gelip Harry'yi öldürüp sonra evinize dönebilirdiniz." Flora sinirle irkiliyor. "Ama kimse sizi görmeden bunu yapabileceğinizi sanmıyorum. Kusura bakmayın ama pek de göze çarpan biri değilsiniz."

"Yine de onun bir ilişkisi olduğundan şüphelendi..." diyor Jennifer Watts. "Viagra'ya nasıl tepki verdiğini hatırlayın. Ve Alina'ya vurdu! Zaten onu bunun için tutuklamıştınız."

"Haklısınız..." diyorsun. "Ama anlaşılan Flora, Harry'yi değil, kadınları suçluyordu. Zaten istese bu ilişkileri kanıtlamak çok zor olmazdı. Bu da bizi size getiriyor Bayan Watts."

Resepsiyonist şaşkınlıkla bakıyor. "Yemin ederim onunla birlikte olmadım! Herkese yaptığı gibi bana da asıldı ama onu reddettim."

"Elimizde sadece sizin sözünüz var. Bir ara Flora'nın iddialarında haklılık payı olabileceğini düşündüm."

"Harry öldürüldüğünde deponun etrafında bile değildim. Zaten, odanın anahtarını çalmam gerekmezdi ki. Anahtar kutusuna geri koyardım olur biterdi."

"Ama bu, anahtara erişimi olan iki kişiden biri olarak hemen şüpheleri üzerinize çekerdi. Dün sabah gerçekten bütün sabahı resepsiyonda mı geçirdiniz? Beş dakika ortadan kaybolsanız kimse yadırgamazdı. Herkes lobideki çilekli elektronik sigara kokunuza alışmış."

Jennifer kaşlarını çatıyor. "Tamam, haklısınız, bir ara mola verdim. Ama yukarıya çıkmadım, dışarı çıktım!"

"Size inanıyorum. Cinayet için yeterli bir sebebiniz olduğunu sanmıyorum ve o elektronik sigara kendi kendine çalışmıyorsa, o kokunun burada olması için sizin de burada olmanız gerekiyordu."

Resepsiyonist rahatlıyor. Sonra ne olduğunu anlıyor ve odadaki herkes gibi o da Alina'ya dönüyor.

Daha doğrusu, Alina'nın az önce durduğu yere.

"Hey! Bırak kolumu, pislik!"

Sen konuşurken masaj terapisti, sessizce kalabalığın arasına karışıp çıkışa doğru ilerliyordu. Ama buna hazırlıklıydın; üniforması olmadığı için Memur Zwale'den, Dostlar'ın arasına karışmasını istemiştin. Zwale, terapistin kolunu sıkıca kavradı.

"Geriye sadece Alina Martinescu kaldı..." diyorsun. "Şimdi size onun Harry Kennedy'yi nasıl ve neden öldürdüğünü anlatacağım."

- **200**. bölüme geç.

93

Carla iç çekiyor. "Bakın, Harry hakkında bir oyun oynadığım için özür dilerim ama bir skandalı göze alamam. Kocamın hiçbir şeyden haberi yok ve öğrenmesine de gerek yok."

"Bu durumu garanti altına almak için ne kadar ileri gidebilirdiniz, merak ediyorum?"

Ne ima ettiğini anlaması birkaç saniyesini alıyor. Anladığında ise gözleri öfkeyle parlıyor.

"Buna nasıl cüret edersiniz! Harry öldüğünde ne depoya ne de Harry'ye yakın bir yerdeydim. Çimenlikte, bir düzine insanla birlikte Tai Chi yapıyordum. Ayrıca, bana göre Harry'yi kimin öldürdüğü bariz görünüyor."

"Öyle mi? Söyleyin bakalım."

Milletvekili gözlerini devirmeden önce bir an duraksıyor. "Tabii ki o korkunç karısı, Flora. Öfkesinin nasıl olduğunu gördünüz zaten. Ayrıca, Harry'nin bir ilişkisi olduğunu düşünüyordu."

"Ki bu konuda haklıydı ama o sevgilisinin Jennifer Watts olduğunu sanıyordu."

"Bildiklerime göre ikimizle de olabilir. Harry ve o çapkın elleri, kadınların yanında asla güvenilir değildir. Zaten biz de yıllar önce bu yüzden ayrıldık."

"Yine de onunla yatmaya devam ettiniz..." diye araya giriyor McAdam.

Carla omuz silkerek cevap veriyor. "Acı çekmeden eğlencenin tadını çıkarıyordum çavuş. Sanırım siz anlamazsınız. Flora ise kesinlikle anlamaz. Maalesef her zaman oldukça saf biri olmuştur."

Flora Kennedy'yi düşünmeye başlıyorsun. Kıskançlık ya da aşağılanma onu kocasını öldürmeye itmiş olabilir mi?

"Harry'nin buraya gelmesinin tek sebebi sizinle buluşmak mıydı?" diye soruyorsun. "Yoksa başka işleri de mi vardı?"

Carla omuzlarını silkerek cevap veriyor. "Bunu ona sormanız gerekirdi ama artık soramazsınız tabii. Harry bana başka bir işi olduğunu söylemedi. Hatta Elysium'dan bu yılın başına kadar hiç bahsetmedi, Elysium konusu ise ansızın açıldı."

"Çünkü sizin düzenli bir üye olduğunuzu mu öğrenmişti?"

"Sanırım biri ona söylemiştir. Sizin cehaletinize rağmen, dedektif, oldukça tanınan biriyim."

Kendini laf sokmaktan alıkoyuyorsun. "Harry'ye Elysium hakkında ne söylediniz?"

"Tanrı aşkına, ne dediğimi hatırlamıyorum. Burayı ne kadar sevdiğimden, genelde çok rahatlatıcı bulduğumdan –en azından normalde– ve Stephen'ın mucizevi yeşil parmaklarından bahsetmiş olabilirim. Galiba bu ilgisini çekti, çünkü birkaç hafta önce bir sonraki ziyaretimin ne zaman olduğunu sordu ve o tarihlerde rezervasyon yaptırdı. Açıkçası bir yer bulmasına şaşırdım. Gördüğünüz gibi, yılın bu zamanı oldukça yoğun."

"Üstelik..." diyor McAdam. "Harry Kennedy bunun için ödeme de yapmamış. Görünüşe göre Stephen Cheong, Harry Kennedy'ye ücretsiz bir VIP paketi vermiş. Bunun hakkında ne söyleyebilirsiniz?"

Carla gerçekten şaşırmış görünüyor. "Hiçbir şey. Birbirlerini tanıdıklarını bile fark etmemiştim."

Sohbet doğal bir şekilde sona eriyor gibi görünüyor ancak tecrübelerinden biliyorsun ki bazen en ilginç itiraflar tam da bu anlarda gelir.

"Stephen'ın 'mucizevi' yeşil parmaklarından bahsetmiştiniz..." diyorsun. "Ne demek istediniz?"

Carla omuz silkerek yanıt veriyor. "Bahçıvan değilim dedektif, ama Stephen'ın hava şartlarından sürekli şikâyet etmesine

rağmen Elysium'un harika bitki ve çiçeklerinden etkilenmek için bahçıvan olmaya gerek yok. Çok sıkı çalışıyor."

Defterine C10 yaz ve aşağıdaki sıralamaya göre kontrol et:

- Eğer defterinde S7 yazıyorsa, **159**. bölüme geç.
- Eğer defterinde S1 yazıyorsa, **192**. bölüme geç.
- Eğer defterinde S2 yazıyorsa, **52**. bölüme geç.
- Aksi halde, **25**. bölüme geç.

94

Öğleden sonra güneşi artık akşam güneşi olmuştu ve McAdam'ın arabasının gösterge panelindeki saate baktığında, burada ne kadar süredir vakit geçirdiğini fark ediyorsun. Oysa, teknik olarak mesain bir saat önce bitmişti.

"Hadi günü burada kapatalım, böylece ailenin yanına dönebilirsin..." diyorsun McAdam'a. "Eminim Champ kapıda seni bekliyordur."

"Doğrusunu söylemek gerekirse Champ daha çok Emma'nın köpeği..." diye yanıtlıyor telefonunu çıkarırken. "Onu besleyen o, bu nedenle bütün gün bacaklarının dibinden ayrılmıyor. Hemen ona mesaj atıp yakında evde olacağımı söyleyeyim." Telefonunu çıkarıp bir mesaj yazarken, kilit ekranındaki aile fotoğrafını fark ediyorsun.

"Çocukların kaç yaşında?" diye soruyorsun.

"Nora dokuz, Douglas yedi yaşında." Sana fotoğrafı gösteriyor: McAdam ve başka bir kadın, sarışın bir erkek çocuğu ve tasmasını tuttuğu, gülümseyen bir Corgi ile Asyalı bir kız çocuğu birlikte poz vermişler.

"Hepiniz çok mutlu görünüyorsunuz..." diyorsun beğeniyle. McAdam teşekkür ederek başını sallıyor ve mesajını gönderdikten sonra yola koyuluyor. Kendi düşüncelerinle baş başa

kalınca, fotoğrafa verdiğin tepkiyi düşünüyorsun. Çalışırken sergilediği tavırlar nedeniyle çavuşun aile fotoğraflarında da somurtmasını mı beklemiştin? İşteki tepkisel tarzının evde de aynı olmasını gerektiren bir durum yoktu gerçi. Belki de bu tavır, Emma ve çocuklarının yanındayken kendisine izin verilmeyen şeyler için bir tür çıkış yoludur diye düşünüyorsun.

McAdam, kasabanın yoğun yollarından geçerken, gün içinde öğrendiklerini düşünüyorsun. Suç mahalliyle ilgili hipotezin şu ana kadar sağlam kalmış olsa da, kesin bir suçlama yapmak için yeterli kanıta sahip değilsin. Öte yandan, Kennedy cinayetiyle ilgili şüphelilerin sayısı da giderek artıyor. Çoğunun da görgü tanığı var gibi görünüyor ancak birçok görgü tanığının, insanların sandığı kadar sarsılmaz olmadığını biliyorsunuz.

Bu davanın anahtarının motivasyon olduğundan eminsin. Harry Kennedy *neden* öldürüldü? Bunun birkaç olası cevabını zaten buldun. Belli ki biraz uyanık biriydi, bir eliyle insanları etkilerken diğer eliyle onları dolandırıyordu. Ama bu konuda daha fazla bilgi bulabilmek mümkün mü?

Gece, eve doğru yapılan yolculuk sırasında normalden hızlı bir şekilde iniyor gibi geliyor ancak gözlerinin seni yanılttığını fark ediyorsun. Loş ışık, gecenin çökmesinden değil, toplanan bulutlardan kaynaklanıyor.

"Bu pek de hayra alamet görünmüyor..." diyorsun. "Sonunda sıcaklardan biraz kurtulacak mıyız?"

"Hava durumu oldukça kötü görünüyormuş..." diye yanıtlıyor McAdam. "Bugün başladığımız iyi olmuş. Yağmur altında ceset incelemek hiç eğlenceli değil."

Düşüncelerin kısa bir süre, Harry Kennedy'nin inşa etmek istediği taşkın yatağına kayıyor. Eğer şiddetli yağmur yağarsa, Burrowlands sakinleri o tarlanın işini yapmasına güvenmek zorunda kalacak.

Evine doğru yaklaştıkça, iri yağmur damlaları aracın ön camına düşmeye başlıyor.

"Eğer bu ciddi bir şeye dönüşürse, sabah seni almaya biraz geç kalabilirim..." diyor McAdam. "Emma yağmurda araba kullanmaz, bu yüzden çocukları okula benim bırakmam gerekecek."

"Çok geç kalma..." diyorsun, McAdam seni evinin önüne bırakırken. Hafif bir yağmur çiseliyor, bu yüzden anahtarlığını çıkarıyor ve ön kapıya doğru koşmaya hazırlanıyorsun. "Elysium'u uzun süre kapalı tutamayız. Yarın, insanları gitmeden önce sorgulamak için son şansımız olabilir."

***

Akşam yemeği için düzgün bir şey hazırlamak için çok geç olduğundan, buzdolabının arkasında kalmış bir hazır yemeği mikrodalgada ısıtarak idare ediyorsun. Zaten yemeğin tadını pek alabildiğin de söylenemez, çünkü zihnin tamamen davayla meşgul. Elindeki ipuçlarını ve bilgileri bir kez daha gözden geçiriyor, parçaları birleştirmeye çalışıyorsun.

Daha sonra televizyonun karşısında rahatlamaya çalışırken bile aklın hâlâ meşgul durumda. Harry Kennedy ve kimliği belirsiz saldırganının o kullanılmayan depo odasında ne işleri vardı? Eğer mahremiyet istiyorsa, odası hemen koridorun aşağısındaydı. Bu, katilinin onu odaya götürdüğü anlamına mı geliyor? Yoksa oraya isteyerek gitmemiş olabilir mi?

Sonunda evinin dış kapısını kilitliyor ve yatağa giriyorsun. Ancak yine de rahatlamakta zorlanıyorsun.

Nihayet, yağan yağmurun ritmi, hiperaktif zihninin yapamadığını başarıyor ve uyuyakalıyorsun. Ancak bu huzursuz bir uyku oluyor ve sabah uyandığında yağmur hâlâ yağarken, kendini hiç dinlenmiş hissetmiyorsun.

Bir duş ve kahvaltı biraz toparlanmanı sağlıyor. Kısa süre içinde kendini güne hazır hissediyorsun ve gün için umutlarınızı ve planlarınızı gözden geçiriyorsun. Dijital adli bilişim eki-

binden, Kennedy'nin dizüstü bilgisayarıyla ilgili haber almayı umuyorsun. Bilgisayar şifresini kırmaları genelde uzun sürmüyor. Belki bu, dosyada ihtiyaç duyduğun ilerlemeyi sağlar.

Çavuş McAdam'ın gelmesini beklerken, onunla bir davada geçirdiğin ilk günü düşünüyorsun. Kendisi biraz dik kafalı ve açıksözlü ancak belki de bu, daha düşünceli ve temkinli olan yaklaşımınla iyi bir denge oluşturabilir. İnsanlara bazı iyi sorular sordu ve senin bile düşünmediğin bir iki içgörü sağladı. Tabii ki biraz daha nazik olması gerektiği yerler vardı ama bu konuda ona örnek olabileceğini düşünüyorsun. Genel olarak, bu sabah yeni ortaklık hakkında dünden daha olumlu hissediyorsun.

Tam o sırada bir korna sesi duyuluyor ve çavuşun arabasını dışarıda park ettiğini görüyorsun. Paltonu sırtına geçirip bir şemsiye alıyorsun, arabaya doğru koşarak hızlıca biniyorsun.

"Sanırım onu yakaladık..." diyor çavuş, seni selamlamadan önce.

"Kimi yakaladık?"

"Flora Kennedy'yi." McAdam telefonunu kaldırıyor. "Trafik kamera ekibi, Ferrari'sini takip ederek tüm gece çalışmış. Avukatından söylediği saatte ayrılmış ama sonra Elysium yönüne doğru ilerlemeye başlamış, ardından kameraların görüş açısından on dakika boyunca kaybolmuş. Tekrar kadraja girdiğinde, uzaklaşıyor. Sana söylemiştim; biraz hız yapsa yetişirdi. Karakola gidip görüntüleri izlememizi ve zamanlamaları doğrulamamızı istiyorlar."

Flora Kennedy yalan söylemişti. Bu, aradığın dönüm noktası olabilir mi? McAdam'a istasyona gitmesini söyleyemeden telefonun çalmaya başlıyor. Arayanın, Memur Zwale olması seni şaşırtıyor.

"Memur..." diyerek açıyorsun. "Ne oldu?"

Genç adamın sesi telaşlı geliyor; arka plandaki gürültü yüzünden sesini yükseltmek zorunda kalıyor.

"Üzgünüm sizi aramak zorunda kaldım dedektif. Elysium'dayım ve burada küçük bir sorun var."

"Ne tür bir sorun?" Zwale'i hoparlöre alıyorsun, böylece McAdam da dinleyebiliyor.

"Bayan Kennedy burada ve bu sabah teslim edilen bir paketi almakta ısrar ediyor. Paket Harry Kennedy'ye gönderilmiş ama resepsiyonist Jennifer, bize haber vermek yerine Flora'yı arayıp paketi isteyip istemediğini sormuş. Ne olup bittiğini, ona neden orada olduğunu sormadan önce fark edemedim. Şimdi de paketi ona vermemiz için diretiyor."

Bu açıklama arka plandaki gürültüyü anlamanı sağlıyor. Şimdi Flora Kennedy'nin sesi, biriyle tartışırken net bir şekilde duyuluyor.

"Kim Harry Kennedy'ye, özellikle de inziva merkezine, bir paket göndermiş olabilir ki?" diye yüksek sesle düşüncelerini dile getiriyorsun. "Orada olduğunu bilen kişi sayısı bile sınırlıydı. Memur, paketin içinde ne olduğunu biliyor musunuz? Nereden gönderilmiş?"

"Söylemesi zor. Çok büyük değil, muhtemelen internetten sipariş edilmiş. Henüz açmadık çünkü delil bütünlüğünü bozmak istemedim."

"Aferin..." diyor McAdam. "Bayan Kennedy'ye bu paketin potansiyel bir delil olduğunu ve ona veremeyeceğimizi açıkla."

"Zaten söyledim..." diye iç çekiyor genç adam. "Tatmin olmadı. Sanırım siz konuşursanız daha etkili olur."

McAdam telefonu elinin tersiyle kapatıyor ve sana dönüyor. "Eğer Flora bu cinayeti işlediyse, bu paket çok önemli olabilir. Çocuk haklı, oraya gidip ona yardımcı olmalıyız."

Sen o kadar emin değilsin. "Flora dün buraya geldiğinde, Zwale durumu kendi başına idare edebilmişti, hatırlıyor musun? Hatta onun kendi ayakları üzerinde durması gerektiğini söylemiştin."

McAdam omuz silkerek cevap veriyor. "Doğru ama hepsini bir anda öğrenmesi gerekmiyor. Biraz rehberlikten kimseye zarar gelmez. Ayrıca güvenlik kamerası kayıtları bir yere gitmiyor."

Öte yandan, Flora Kennedy'yi suçlayan görüntüleri ne kadar hızlı doğrularsanız, Elysium'a dönüp onunla yüzleşmek de o kadar hızlı mümkün olacak.

Telefonu açıyorsun. "Memur, yardıma ihtiyacın var mı? Yoksa durumu kendi başına halledebilir misin?"

"Şey... halledebilirim..." diyor Zwale, zoraki bir özgüvenle. "Bana bırakın."

McAdam sessizce kafasını sallıyor.

- Zwale'in Flora Kennedy ile tek başına ilgilenmesine izin vermek için **46**. bölüme geç.
- Elysium'a gitmek ve durumu kontrol altına almak için **167**. bölüme geç.

95

Defterini kontrol et:

- Eğer defterinde C1 yazılıysa, **130**. bölüme geç
- Eğer defterinde C15 yazılıysa, **58**. bölüme geç
- Eğer defterinde C5 yazılıysa, **33**. bölüme geç.

Aksi halde **187**. bölüme geç.

96

McAdam açıklıyor: "Yardımcı olan emlakçı, o dört evin tamamının tek bir şirkete ait olduğunu doğruladı. Şirketin adı da... *Standard Umbrella*."

"Bu, Kennedy Homes'un 'danışmanlık hizmetleri' için yakın zamanda birkaç bin pound ödediği firma değil mi?"

"Aynen öyle. Eğer bu bir tesadüfse, ben de bir salon çiçeğiyim."

"Şirket hakkında daha fazla bilgi almak için Companies House'a göz atmalıyız. Burada göründüğünden fazlası olmalı."

McAdam telefonunda tekrar yazmaya başlıyor. "Gerek yok, internet sitelerinden kontrol edebilirim. Artık her şey çevrimiçi."

"Evet, teşekkürler çavuş. Cardiff'e gidip şahsen Gümrük ve Gelir İdaresi'ne sormayı düşünmüyordum zaten."

McAdam, yazarken mırıldanıyor. "Standard Umbrella... Tuhaf bir isim aslında. Sanırım bugünlerde benzersiz bir isim bulmak zor... Tamam, işte burada. Yönetim ve danışmanlık şirketi, başka bir şey belirtilmemiş. Ne öğrenmek istiyorsunuz?"

"Yönetici ve hissedarlardan başlayalım."

McAdam bir bağlantıya tıkladıktan sonra gülüyor. "Aha! Görünüşe göre aynı kişiler ve tahmin edemeyeceğin biri çıkacak."

"Kesinlikle haklısın, çünkü tahminde bulunmayacağım. Sadece kim olduğunu söyle."

McAdam telefon ekranını sana gösteriyor. "Tek değil, *iki* Nesbitt: Carla ve kocası. İkisi de bu şirketin müdür ve hissedarları."

Bu, olayın seyrini tamamen değiştiriyor. Carla neden bu evleri satmaya bu kadar hevesli ki? Carla neden evleri satmak için bu kadar istekli? Acaba onların da mı pencereleri su alıyor ve bu yüzden kurtulmak istiyor? Yoksa kâr peşinde mi? Tabii bu ikisi de aynı anda doğru olabilir. Ülkede fiyatlar sürekli yükselişte ve milletvekili, evini satıp parasını alan ilk ya da son ev sahibi değil.

Şimdilik yola devam etme vakti. Burrowlands'in bu dava için önemli olabileceğini hissetmiştin ve burada öğrendiklerin bunu destekliyor.

- Defterine **C1** yaz ve KONUM numarana **1 ekle**. Sonra **30**. bölüme geç.

97

"Teşekkürler, Bayan Gibbs. Son bir soru daha: Bu sabah saat 10.00 ile 11.00 arasında neredeydiniz?"

"Spordaydım ve siz sormadan söyleyeyim, bunu doğrulayabilecek bir düzine insan var." Şaşkın ifadeni görünce omuz silkiyor. "Aptal değilim dedektif. Başka neden sorasınız ki?"

Ona teşekkür edip McAdam'ın arabasına dönüyorsun. Bu durumun bir yerden birbiriyle bağlantılı olduğunu hissediyorsun ama hâlâ eksik çok fazla parça var.

"Carla Nesbitt'in, kızına Kennedy'nin planlarından hiç bahsetmediğine inanmıyorum..." diyor McAdam sessizliği bozarak. "Ama neden bunun hakkında yalan söylüyor? Burada neler dönüyor?"

"Bilmiyorum. Bu davayla ilgili bir şeyler tuhaf ve sanki önemli bir noktayı kaçırıyoruz. Gerçeği bulana kadar kazmaya devam etmemiz gerekiyor."

- KONUM numarana **1 ekle** ve **30**. bölüme geç.

98

Yani, Kennedy öldürülmeden üç gün önce, Carla Nesbitt'e ona ödediği parayı hatırlatan bir mesaj göndermiş. Üstelik bu miktar, Kennedy Homes'un başka bir şirkete "danışmanlık hizmetleri" için ödediği tutarla bire bir aynı.

- Eğer defterinde P3 yazıyorsa, **4**. bölüme geç.
- Aksi halde, **122**. bölüme geç.

99

Carla'ya dönüp, "Aslında, farkında bile olmadan Stephen'ı açığa çıkarmada kritik bir rol oynadınız Bayan Nesbitt..." diyorsun.

Milletvekili kafası karışmış bir şekilde, "Neden bahsettiğinizi hiç anlamıyorum..." diye karşılık veriyor.

"Ona Stephen Cheong'u öve öve bitiremediğinizi söylediniz..." diye açıklıyorsun. "Kötü hava koşullarına rağmen, Elysium'un çiçeklerini yetiştirme yeteneğini 'mucizevi' olarak anlattınız. Ancak Harry, söylediklerinize inanmadı. Bunun yerine, Stephen'ın bir dolandırıcılık peşinde olduğunu düşündü."

"Dolandırıcılık mı? Ne demek istiyorsunuz?"

- **132**. bölüme geç.

100

"Son bir şey daha var..." diyor Dr. Wash. "Kurbandaki kol kesikleri ve morlukları hatırlıyor musunuz? Daha detaylı bir inceleme sonucunda, bunların aynı olaydan kaynaklanmadığını düşünüyorum."

"Ne demek istiyorsunuz? İki farklı savunma yarası mı?"

Doktor, "Tam olarak değil..." diye cevaplıyor. "Bunu daha önce de belirtmiştim; kesikler, ölümden hemen önce meydana gelmiş. Ancak morluklardaki renk değişimi, en az kırk sekiz saat önce oluştuğunu ve birinin kurbanın kolunu sıkıca kavradığını gösteriyor."

McAdam, hiçbir şey söylemeden sessizce bir karate hareketi yapıp lobinin olduğu yöne işaret ediyor. Sen daha farklı bir şekilde ifade ederdin ama aklınızdan geçen tam olarak aynı şeydi.

"Bu, güçlü birisi tarafından yapılmış olabilir mi doktor?" diye soruyorsun. "Belki bir dövüş sanatları ustası?"

"Bu benim uzmanlık alanımın ötesinde..." diye yanıtlıyor Dr. Wash. "Ama böyle bir eğitimi olan birinin oldukça güçlü bir tutuş kuvvetine sahip olması muhtemel."

Ona teşekkür edip telefonu kapatıyorsun. Peki, kanıtlar neden Carla Nesbitt ve Harry Kennedy'yi kullanılmayan ve genellikle kilitli olan bir depo odasına götürüyor? Ve o lavaboyu başka kim kullanmış olabilir?

McAdam'ın da söylediği gibi, burada mahsur kaldığınıza göre en iyisi birkaç görüşme daha yapmak. Ancak önce, dijital adli tıp ekibinin başka bir şey bulup bulmadığını öğrenmek istiyorsun ve bu yüzden Penny'yi arıyorsun.

"Dedektif..." diye cevap veriyor. "Aslında sizi aramak üzereydim. Harry Kennedy'nin dizüstü bilgisayarında ilginç e-posta yazışmaları bulduk. Biri Kennedy Homes'un avukatıyla yapılan bir görüşme, Burrowlands'deki evlerin onarımlarından şirketin sorumlu olup olmadığını kontrol etmiş."

"Avukatın yanıtı ne olmuş peki?"

"Onu doğrulamışlar. Görünüşe göre, müteahhitler inşaat tamamlandıktan sonra sadece iki yıl boyunca onarım yapmakla yükümlü. Buna 'kusur sigortası dönemi' deniyor. Bu, Burrowlands sakinleri için kötü bir haber, çünkü çoğu şikâyet sadece geçen yıl ortaya çıkmaya başlamış. Sızdıran pencereler, sıkışan kapılar, bu tür şeyler."

"Gerçekten kötü bir haber..." diye onaylıyorsun. "Anlaşılan Kennedy, kâr uğruna kısa yolları tercih etmekten çekinmemiş."

Penny devam ediyor: "Bir de Tank Destroyer adında biriyle yazışma var. Dosyaya göre Elysium'da tanık olarak bulunuyor, değil mi?"

"Dahası da var, o bir şüpheli. Ne hakkında konuşmuşlar?"

"Teknik olarak konuşmamışlar, çünkü her şey tek taraflı. Kennedy tarafından Tank'e gönderilmiş neredeyse bir düzine e-posta var; yatırım için para istiyor. İlk başlarda nazik bir üslupla yazılmış ama zamanla giderek daha öfkeli bir hal alıyor. Tank hiç cevap vermemiş. Kennedy, pek çok kişiye para istemek için e-posta göndermiş gibi görünüyor. Ama Tank'e yazdığı bu mesajlarda özellikle saldırgan bir ton var."

Bu oldukça ilginç. Bir sonraki sorguda Bay Destroyer'a sormak üzere bu bilgiyi kenara not ediyorsun.

"E-posta dizisini size ilettim, kendiniz de inceleyebilirsiniz..." diyor Penny. "Elinize geçtiğinde bana haber verin."

McAdam şimdiden telefonuna bakıyor. "Geldi, sorunsuz ulaştı..." diyor. "Penny, o bozuk metin mesajlarıyla ilgili bir gelişme var mı peki?"

"Aslında evet..." diye cevaplıyor. "Sonunda şifreli oldukları anlaşıldı. Harry Kennedy'nin telefonunda metinleri şifreleyip çözen bir uygulama bulduk, yani biri mesajı görse bile şifreyi bilmeden okuyamaz."

"Peki, şifre sizde mi?" diye soruyorsun.

"Evet ama söyleyeyim, epey karışık bir şifre. Harflerin çoğu basit bir değiştirme şifresi ama sesli harfler farklı, bu da yanlış sonuç çıkmasına yol açabiliyor."

McAdam telefonuna not almaya başlıyor. "Nasıl çalışıyor?"

"Temel şifre '- 9'. Yani şifreli mesajda K varsa, bu alfabenin 11. harfi demek. 9 çıkarırsan 2 kalır, bu da alfabenin ikinci harfi olan B. Yani karışık metindeki her K, B oluyor."[11]

McAdam hızlıca yazarken kaşlarını çatarak soruyor, "Peki kodlu mesajda B varsa? İki eksi dokuz, eksi yedi yapar. Öyle bir harf yok ki."

---

11 Her harf dokuz kez geri ancak sesli harflerde istisna olabilir.

"Şifre alfabenin başından sonuna dönüyor..." diye açıklıyor Penny. "Yani eksi yedi yerine, yirmi altıdan, yedi çıkarıp on dokuzuncu harf olan S'yi buluyorsun."

"Sesli harflerin bir istisna olduğunu söylemiştiniz..." diye hatırlatıyorsun. "Bu nasıl oluyor?"

Penny iç geçiriyor. "İşte mesele de o. Sesli harfler çıkarma işlemine tabi değil, değişiyorlar – ama her zaman değil, cümlenin içeriğinin ne olduğuna bağlı. Orijinal mesajdaki sesli harfler, şifreli mesajda alfabedeki bir sonraki sesli harfle değiştiriliyor, dokuz eklemek yerine. Yani A, E oluyor, E, I oluyor, böyle gidiyor. Bu da demek oluyor ki çözmeye çalıştığın mesajdaki bir sesli harf, başka bir sesli harf ya da dokuz sıra gerisindeki bir ünsüz olabilir. Mesela bir İ, bir E olabilir, yani bir önceki sesli harf ya da dokuz harf gerisindeki Z olabilir."

"Aman Tanrım!" diyor McAdam nefesini vererek. "Peki hangisinin doğru olduğunu nasıl anlayacağız?"

"Yanındaki harflerin bağlamına göre anlam çıkarıyoruz. Ne yazık ki başka bir yolu yok. İkinci mesajın ilk kelimesini ele alalım mesela. Şifreli hali bğzc diyelim; eğer her harften dokuz çıkarırsak, sonuç syqt oluyor. Ama eğer 'ğ' sesli harfini bir geri çevirirsek, ortaya *gönder* kelimesi çıkıyor. Bu örnekte hangisinin doğru olduğu oldukça açık." Birden telefon kapanıyor ve Penny'nin sözü yarıda kalıyor. Geri aramayı deniyorsun ama telefonun çekmiyor.

"Çavuş, senin telefonun çekiyor mu?"

McAdam notlarından başını kaldırıyor. "Evet, az önce kullanıyordum, aa!" Ekrana bakıyor ve homurdanıyor. "Sinyal yok."

Senin telefonunda da aynı şekilde sinyal olmadığını gösteriyor. "Fırtına yerel telefon direğini devirmiş olmalı. Ne sinir bozucu!"

Neyse ki, Penny mesajları ilk gönderdiğinde onları bir yere not etmiştin ve şimdi şifreyi tam olarak çözmek için yeterince bilgiye sahipsin.

Mesajlara yeniden bakıyorsun:

Mesaj 1#: Harry Kennedy'den Carla Nesbitt'e, 3 gün önce

himo kowow wi olow uumadawa kouohuamaw. leheabew ewuecvehelelevo bewve.

Mesaj #2: Harry Kennedy'den Carla Nesbitt'e, 13 gün önce

U pidi fonuf niçin uflluoydun. Gfiv uful fofofu, bufo soyfemi-woçufof sfofu.

Mesaj #3: Bilinmeyen Numaradan, Harry Kennedy'ye, 20 gün önce

UEOBUPUF,TEOTEO TUFUFY WOFEOEFT. DOFK CFTF SFFN EUF.

"Gerçekten karmaşık bir şifre..." diye mırıldanıyor McAdam. "Tersine mühendislikle çözmek de oldukça zor."

"Harry Kennedy'nin neden bunu kullandığına şüphe yok..." diye yanıtlıyorsun. "Asıl soru, bu mesajların cinayetiyle bağlantılı olup olmadığı."

Mesajları çözmeye başlıyorsun, bu sırada dışarıdaki fırtına hız kesmeden devam ediyor.

***

Mesajları çözdüğünde, her birinin içinde bir sayı bulunduğunu göreceksin. Bu sayıyı **14** ile çarp ve çıkan yeni sayıya karşılık gelen bölüme giderek McAdam ile tartışın.

NOT: Eğer Penny'nin verdiği şifre olmadan mesajlardan bir ya da birkaçını daha önce çözmüşsen, kendini tebrik et – ayrıca kitabın sonunda ek puan kazanacaksın. Ancak şimdi keşfedecek daha fazla şey var, bu nedenle mesajlardaki her sayıyı 14 ile çarp ve defterine özellikle dikkat ederek ilgili bölüme yeniden git. Her mesajı tartıştıktan sonra bu bölüme geri döneceksin.

- Mesajlarla yapabileceğin her şeyi yaptıktan sonra devam etmeye hazır olduğunda, **143.** bölüme geç.

101

Lobiye açılan bekleme odasına girdiğinde, McAdam, Çavuş Zwale ve Flora Kennedy'yi beklerken buluyorsun. Dinlenme odasının aksine, bu odada pencereler var. Yağmur, buraya geldiğinden çok daha şiddetli şekilde camlara vurmaya devam ediyor.

Kapıyı kapatıp oturuyorsun. Flora başını ellerinin arasına almış, yere bakıyor.

"Bayan Kennedy..." diye başlıyorsun. "Söylemeliyim ki başınız ciddi şekilde belada. Alina'ya yönelik saldırınızı bir kenara bırakırsak, davada değerli olabilecek bir delili tehlikeye attınız. O paketin içeriğini gördüğünüzde yaptığınız suçlamaları açıklayabilir misiniz? Eşinizin Elysium personelinden biriyle ilişki yaşadığını nasıl düşündünüz?"

"İlişki mi? Off." Flora sana bakmadan cevap veriyor. "Sadece bir 'anlık heyecan' olabilir. O, tam olarak onun tipiydi."

"Jennifer'dan mı bahsediyorsunuz? Eşinizin onunla cinsel bir birliktelik yaşaması olası mı?"

Dul kadın omuzlarını silkiyor. "Harry, genç ve güzel olan her şeyle birliktelik yaşayabilir. Buna alışmayı öğrendim sanırım."

"Paketi almakta neden bu kadar ısrar ettiniz? İçinde ne olduğundan şüpheleniyordunuz?"

"Hayır, ama... Harry'nin beni utandırma konusunda özel bir yeteneği vardı. Ve haklıyım da, değil mi?"

"Bu yüzden mi boşanmayı planlıyordunuz?"

Flora'nın yüzü, duygusuz bir maske gibi donuyor. "Avukatım, böyle sorulara 'yorum yok' diye cevap vermemi tavsiye etti."

McAdam araya giriyor. "Biliyorsunuz, dün sabah arabanızın buraya doğru geldiğine dair güvenlik kamerası görüntülerimiz var. O yüzden tekrar soruyorum: Avukatınızla görüştükten sonra mı buraya geldiniz?"

"Yorum yok."

"Bayan Kennedy... Eşinizi öldürdünüz mü?"

Bir an tereddüt ettikten sonra, "Yorum yok..." diye cevap veriyor.

Ondan daha fazla bilgi alamayacağınızı fark ediyorsun. Alina'ya yaptığı şeyin ardından başka seçeneğin yok. Ayağa kalkıp ona kötü haberi veriyorsunuz.

"Flora Kennedy, sizi 1988 tarihli Ceza Adaleti Yasası'nın 39. Maddesi uyarınca, darp suçlamasıyla tutukluyorum. Bir şey söylemek zorunda değilsiniz..."

Flora'yı tutuklarken tepkisi seni şaşırtıyor. Çoğu insan tutuklanınca çöker ve bitkin hale gelir ancak Bayan Kennedy güç ve sükûnetini yeniden kazanarak dimdik oturuyor, meydan okuyan bir ifadeyle sana bakıyor. Az önce umutsuzluk içinde olan dul kadın, şimdi dünyayla yüzleşmeye hazır görünüyor.

Memur Zwale'e onu nezarete götürmesi için gerekli düzenlemeleri yapmasını söylüyorsun. Ama öncesinde, dün alınan tanık ifadeleri hakkında bilgi alıyorsun.

"Maalesef kimse bir şey görmemiş..." diyor üzgün bir şekilde. "Çoğu kişi o sırada dersteydi ve avlu tarafına bakan yoktu. Bildiğimiz kadarıyla, Kennedy'yi en son görenler hâlâ Alina ve Tank."

- 113. bölüme geç.

102

Kararını veriyorsun.

"Memur Zwale, Bayan Kennedy'yi üst kata, bekleme odasına çıkarın ve onunla birlikte kalın. İnsanları takip edip tehdit etmesine bir daha izin vermeyin."

"Anlaşıldı. Buyurun, hanımefendi." Zwale, Flora'nın el fenerini alıp onu evin merdivenlerinden yukarı götürüyor.

Jennifer'a dönerek, "Bayan Watts, Stephen'la konuşmamız gerekiyor. Artık güvende olmalısınız, bu yüzden jeneratörü çalıştırma işine devam edin..." diyorsun.

Jennifer, "Elimden geleni yapacağım..." diye çekingen bir şekilde cevap veriyor ve karanlık bodruma doğru yürümeye başlıyor.

McAdam'la birlikte üst kata çıkıyorsunuz. Halihazırda personel alanında olduğunuzdan, Stephen'ın ofisine gitmek kısa sürüyor ve bu kez şansınız da yaver gidiyor. Ofis kapısı kapalı olsa da kapıyı çalıp içeri girdiğinizde onu masasının başında buluyorsunuz. Sen ve McAdam'ı görünce hemen ayağa kalkıyor ve sizi karşılamaya geliyor.

"Dedektif..." diyor, zorlama bir gülümsemeyle. "Size nasıl yardımcı olabilirim?"

Oda loş, avluya bakan pencereler elektrik kesintisinin yarattığı karanlığı gidermeye yetersiz kalıyor. Kalabalık oda derin gölgelerle dolu ve McAdam'ın saksı bitkisine takılıp sessizce küfrettiğini duyuyorsun.

"Sizinle küçük bir dolandırıcılık konusunu görüşmek istedim..." diyorsun. "Daha doğrusu, sizin yaptığınız dolandırıcılık, ki artık bu konuda hiçbir şüphe kalmadı. Çiçek hasadınız o kadar verimsizdi ki, müşterilerinizi –affedersiniz, Dostlarınızı– geri çevirmek yerine, yerel bir fidanlıktan çiçek satın alarak bunları kendi yetiştirdiğiniz çiçeklermiş gibi gösterdiniz. Dahası, Harry Kennedy bu durumu fark etti, sizi takip etti ve sanırım bu nedenle de size şantaj yaptı."

Bu kadar suçlamaya rağmen, Stephen sana bakmıyor bile. Bunun yerine, elindeki fenerle odada dolaşan McAdam'ı gözucuyla izliyor.

"Gerçekten ne dediğinizi anlamıyorum..." diyor Stephen, hızla masasının köşesine geçip McAdam'ın önünü kesiyor. "Sanki birisi benden nefret ediyormuş gibi size yalan yanlış şeyler anlatmış. Her duyduğunuza inanmamalısınız."

"Haklısınız..." diyor McAdam, feneri doğrudan Stephen'ın gözüne tutarak. Müdür irkilerek gözlerini kısıyor. "Ben kendi gözlerimle gördüklerime inanırım. Tıpkı şu an saklamaya çalıştığınız şey gibi."

McAdam'ın Stephen'ın tuhaf pozisyonunu fark ettiğini görmek seni sevindiriyor, çünkü bu nedenle ikiniz de masasının o köşesinin arkasında ne olduğunu göremiyorsunuz.

Sakin ama kararlı bir şekilde, "Lütfen çekilin, Bay Cheong..." diyorsun. "Hatta, en iyisi masanıza geçin de öyle konuşalım."

Müdür, köşeye sıkışmış bir hayvan gibi gözleri açılmış bir şekilde sana ve McAdam'a bakıyor. Kaçmaya kalkar diye kendini hazırlanıyorsun. Ama sonra omuzları çöküyor ve dediğin gibi masasının arkasına dönüyor, oturmadan önce derin bir nefes alıyor.

"Burada ne var?" McAdam sonunda Stephen'ın önünde ne olduğunu görebiliyor. "Elektrik kesintisi sizin için tam da yanlış zamanda olmuş gibi, değil mi?"

Omzunun üzerinden bakıp onaylarcasına gülümsüyorsun. Stephen'ın masasının yanında yerde, bir işlemin ortasında takılı kalmış bir kâğıt öğütücü var; Green Fingers Fidanlığı'ndan bir faturayı parçalıyor.

"Aman Tanrım!" diyorsun. "Bunun bayağı sağlam bir kanıt olduğunu düşünüyorsunuz, değil mi çavuş?"

"Gerçekten de öyle. Hatta bazıları buna, suçluyu mahkûm etmeye yetecek kanıt bile diyebilir."

Anı vurgularcasına, dışarıda gürültülü bir şimşek çakıyor.

"Tamam!" diye bağırıyor Stephen. "Tanrım, artık ne önemi var? İşler böyle giderse, Elysium önümüzdeki ay bankaya kalacak zaten."

"Öyle mi? Burada pek çok insan var. İşlerin iyi gittiğini varsayıyordum ya da belki de 'çiçek açtığını' demeliyim." Stephen kötü şakana gülmüyor. "Sorun ne?"

Müdür sandalyesine çöküyor ve iç geçiriyor. "Burada kalan çoğu müşteri indirimli kalıyor. Harry Kennedy'den bile ücret almadım, çünkü tekrar iş yapacağımızı düşündüm."

"Ama bu doğru değil, değil mi?" diye araya giriyor McAdam. "Ondan ücret almamanızın nedeni, dışarıdan çiçek aldığınızı herkese söylemekle tehdit etmesiydi."

"Tamam, evet, doğru. Ama ödeme yapmayan sadece o değildi. Burada neredeyse kimse tam fiyat ödemiyor. Müşteri çekmenin tek yolu bu, Jennifer bile bilmiyor."

Biraz düşünüyorsun. "Bay Cheong, ben bir işadamı değilim ama sanki fiyatlarınız giderlerinize göre çok yüksek gibi. Personelden kıssanız ya da çiçekleri bıraksanız olmaz mı?"

Stephen sana sanki Ay'a gitmenizi önermişsin gibi bakıyor. "Çiçekler Elysium'un en önemli özelliği." Şirketinin gül amblemli duvar plaketini gösteriyor. "Logomuzda bile var. Çiçekler olmadan, biz de kırsaldaki diğer spa merkezlerinden biriyiz sadece. Nasıl rekabet edeceğiz ki?"

"Daha iyi hizmet ve daha uygun fiyatlarla?" diye öneriyor McAdam alaycı bir şekilde.

"Personel olmadan iyi hizmet verememem ki..." diye söyleniyor Stephen ve başını ellerinin arasına alıyor. "Keşke o fidanlığı satmasaydım."

"Belki de..." diyorsun, pencereden dışarı bakarken. Avludaki beyaz olay yeri inceleme çadırı, rüzgârla boğuşuyor, rüzgâr onu yerinden sökmeye çalışsa da inatla yerinde duruyor. "En azından Harry Kennedy hayatta olurdu."

"Bir dakika..." diye karşı çıkıyor Stephen. "Tamam, çiçekleri dışarıdan aldığımı kabul ediyorum. Evet, Kennedy benden istediği tarihlerde bedava Lotus paketi alamazsa herkese söylemekle tehdit etti. Ama onu bunun için öldürmedim, yemin ederim! Ne anlamı var ki? Dediğim gibi, banka zaten yakamda."

"İtibarınız da var. Elysium batabilir ama herkes sizin dolandırıcı olduğunuzu öğrenirse, sonrasında yeni bir iş kurmanız zorlaşır."

Stephen sana ve McAdam'a karanlık bir ifadeyle bakıyor. Bakışlarındaki öfke mi yoksa meydan okuma mı çözemiyorsun. Tam o sırada, oda ışığı aniden yanınca gözleriniz kamaşıyor. Aslında ışık çok parlak değil ama uzun süre karanlıkta el yordamıyla ilerledikten sonra, sanki bir anda güneş açmış gibi geliyor!

Elektrikler geri geliyor – ve sadece ışıkları yakmakla kalmıyor. Zeminde bir yerden gelen bir vızıltı sesi duyuyorsun... Kâğıt öğütücü! Fidanlıktan gelen faturayı yok etme işini bitirmek için yeniden çalışmaya başlıyor. Gözlerini kırpıştırarak etrafında dönüyorsun. Çavuş McAdam'ı yerde, elinde fişi çekilmiş bir kabloyla, sanki bir zafer kazanmış gibi gülümserken görüyorsun. Vızıltı sesi kesiliyor.

"Bugünlük bu kadar parçalama yeter..." diyor McAdam ve cebinden bir delil torbası çıkarıyor. "Laboratuvar biraz uğraşırsa bunu birleştirebilir diye düşünüyorum."

McAdam, kâğıt öğütücünün toplama haznesini açarak parçalanmış kâğıt şeritlerini delil torbasına yerleştirmeye başlıyor. Aynı anda sen de yere eğilerek fidanlığa ait, henüz parçalanmamış olan fatura kısmını dikkatlice koparıp alıyorsun. Stephen ise sessizce inliyor.

- **80**. bölüme geç.

Yönetici alınmış bir ifadeyle sana bakıyor ancak o cevap vermeden önce bir soğuk hava dalgası hissediyorsun ve biri, "Dikkat edin!" diye bağırıyor.

Ne olduğuna bakmak için döndüğünde sıra dışı bir manzarayla karşılaşıyorsun. Bir çalışan, seranın kapısını açarak dışarı çıkmaya hazırlanırken, kapının yanında duran Çavuş McAdam'a

ait olan açık şemsiye rüzgârın etkisiyle havalanıyor. Parlak renkli şemsiyenin başınızın üzerinden geçerek havada taklalar atmasını ve sulama sistemini kıl payı ıskalamasını izliyorsun.

McAdam utançla gülümseyerek hızla şemsiyenin peşine düşüyor. Şemsiye, yükseltilmiş bir çiçek yatağına doğru alçalıyor.

"Dikkatli olun!" diye bağırıyor Stephen, ardından McAdam'ın peşinden koşmaya başlıyor. "Bunlar hassas safran çiçekleri, zarar görmesinler!"

"Merak etmeyin..." diye sesleniyor McAdam ve şemsiyeyi çiçeklerin üzerine düşmeden hemen önce yakalıyor. Hemen şemsiyeyi kapatıyor ve derin bir nefes alıyor. "Üzgünüm millet. Şemsiyenin böyle..."

Çavuş, cümlesini yarım bırakıp plastik saksılarda duran çiçeklere bakmaya başlıyor. Onun bir anda bahçeciliğe ilgi duyduğuna ihtimal vermeyerek, hızla yanına gidip onunla ve Stephen'la yükseltilmiş çiçek yatağını incelemeye başlıyorsun.

"Bak sen..." diye mırıldanıyor McAdam. "Bu da ne böyle?"

Onun bakışlarını takip edip çiçeklere doğru eğiliyor ve toprakta metalik bir şeyin parladığını görüyorsun.

Stephen hemen onu çıkarmak için hamle yapsa da McAdam elini kaldırarak onu durduruyor. "Bunu biz hallederiz, teşekkürler."

Bir çift nitril eldiven giyerek toprağı nazikçe kenara itiyorsun ve gümüş renkli bir metal şaft ortaya çıkıyor. Stephen şaşkınlıkla nefesini tutuyor.

Bu bir anahtar ve ona bağlı karton etiketin üzerinde "312" yazıyor – eski depo odası. Toprağa gömülü olmasına rağmen, metalin girinti ve çıkıntılarında hâlâ belli belirsiz kan lekeleri görünüyor.

Stephen şaşkınlıkla anahtara bakıyor. "Bu ne halt ediyor burada?"

"Aynı soruyu biz de size sorabiliriz..." diyorsun. "Bu, sizin üzerinizde taşıdığınız anahtar değilse, Harry Kennedy'nin depo odasına girip onu öldüren kişinin anahtarı olmalı. Yani, dediğiniz gibi, bunun burada ne işi var?"

"Bir dakika, bunu benim buraya koyduğumu mu düşünüyorsunuz?"

"Toprağa gömmeye çalıştığınızı tahmin ediyorum..." diyor McAdam.

"Ama malikânede bu kadar yer varken neden burayı seçeyim ki?" diye itiraz ediyor Stephen.

"Neden olmasın?" diyorsun. "Tecrübeli dolandırıcılar bile bir suçtan sonra paniğe kapılabilir. Özellikle de kanıtları yok etmek için az zamanları varsa. Şans eseri olmasaydı, bunu asla bulamazdık."

"Hayır. Ben tuzağa düşürülüyorum..." diyor müdür, kollarını kavuşturarak. "Biri bunu oraya beni kötü durumda bırakacağını bilerek koydu."

"Öyle mi?" diyor McAdam. "Kim olabilir peki?"

"Bilmiyorum! Bunu bulmak sizin işiniz değil mi? Belki de Carla Nesbitt koydu. Elysium'u yeterince iyi biliyor, her şeyi bir araya getirebilir. Herkesin buraya girebileceğini siz de gördünüz."

Stephan'ın haklılık payı var. Biri seni ve McAdam'ı, Stephen'a yönlendirmeye çalışıyorsa burası iyi bir yer... Ama sizin seralara gireceğinizi nereden bilebilir ki? Bu da şüphelerini tekrar Stephen'ın üzerine çeviriyor.

Şu an için iki taraf için de kesin kanıtın yok. Anahtarı bir delil torbasına koyuyorsun, torbanın iyice kapalı olduğundan emin olduktan sonra kendi şemsiyeni alıp müdürü çiçekleriyle yalnız bırakıyorsun. Yağmur hâlâ bardaktan boşanırcasına yağıyor ve bulutlar, evden buraya gelmek için çıktığından beri daha da kararmış vaziyette. Hızla içeri giriyor ve delil torbasını bir polis memuruna veriyorsun.

- Defterine **S5** yaz.
- Eğer defterinde P12 yazıyorsa, **147**. bölüme geç.
- Aksi halde, SORGU numarana **1 ekle** ve **65**. bölüme geç.

104

Tank Destroyer ile yaptığınız konuşmayı ve Harry Kennedy'ye ödünç verdiğini söylediği spor ekipmanlarını hatırlıyorsun. Lüks bir "hidrasyon kabı" (muhtemelen su şişesi için havalı bir tabirdi bu) ve bir fitness bandı olduğunu söylemişti. Ancak bu odada ne şişeyi ne de fitness bandını bulabildin ve odanın sadeliği göz önüne alındığında, onları gözden kaçırmış olman mümkün değil.

Peki bu eşyaları Kennedy yok etmiş olabilir mi? Ya da Tank yalan söylüyor olabilir mi? Neden Tank az önce bu odaya *gerçekten* girmeye çalışıyordu?

- 7. bölüme geç.

105

Şifreli mesajı yeniden okuyorsun ve yalnızca kelimeleri değil, aynı zamanda anlamını da çözüyorsun.

"Üç hafta önce, isimsiz biri Harry Kennedy'ye, bir 'Çiçek Çocuk'un' bir fidanlıktan dört palet... bir şeyler satın aldığı hakkında bir mesaj göndermiş."

"Muhtemelen gerçek çocuk değildir..." diye espri yapıyor McAdam.

"Çavuş, komik olmaya çalışma. Tabii ki çiçeklerden bahsediyor. 'Görünmez olmaya çalışmak' da kimsenin onu görmesini istemediği anlamına geliyor."

İkiniz de biraz düşündükten sonra, gerçek dank ediyor.

"Stephen Cheong..." diyorsun yavaşça. "Çiçek Çocuk."

McAdam ıslık çalıyor. "Ama birisi neden Stephen'ı bir fidanlıkta izlesin ki? Elysium'daki her şey bu mülkte yetiştiriliyor. Stephen, bunun onların 'özel marka vaadi' olduğunu söylemişti."

"Aynen öyle. Ama aynı zamanda son zamanlardaki kötü havadan şikâyet etti ve zorlandığını söyledi. Ya hiç başa çıkamıyorsa ve kendi mahsulünü desteklemek için bir fidanlıktan çiçek satın alıyorsa? Eğer bu ortaya çıkarsa, Elysium'un itibarı ağır darbe alır. Hatta bu yasalara aykırı bir sahtekârlık bile olabilir. Mesajın ilk kısmına bak."

"*Haklıydın...*" diye yüksek sesle okuyor McAdam. "Bu, Kennedy'nin bir şeyden şüphelendiğini ve bu isimsiz göndereenden gözlerini açık tutmasını istediğini gösteriyor."

"Sadece bu da değil, mesajı şifreleyerek göndermelerini isteyerek, başkalarının bunu okuyamamasını sağlamış."

Bu mesaj, kendi başına bir kanıt değil. Ancak doğru yorumladıysan, Stephen Cheong'a karşı oldukça ağır bir delil. Eğer Kennedy, Stephen'ın çiçekleri satın alıp konuklara kendi mahsulü gibi gösterdiğini biliyorsa, bu Elysium yöneticisi üzerinde büyük bir baskı oluşturmuş demekti.

Bu baskı, cinayet için en bilinen sebeplerden biri olan tehdit ve şantaja kadar varabilirdi...

"Geriye bir soru kaldı..." diye McAdam, düşüncelerini bölüyor. "Bu mesajı kim gönderdi?"

"Aslında, çavuş, bence iki soru var..." diyorsun. "Anonim gönderenin kimliği kesinlikle biri. Diğeri ise şu: Bu mesaj neden üç hafta önce gönderilmiş?"

McAdam kafası karışmış bir şekilde bakıyor. "Seni anlamadım."

"Harry Kennedy daha önce buraya hiç gelmemişti ve anlatılanlara göre zaten genelde sağlıklı yaşam kamplarına giden biri de değildi. Bir yalan söylediğinden şüphelenmeyi bir yana bırak, Stephen Cheong'un kim olduğunu nasıl bilebilirdi? Ve bu neden umurunda olsun ki?"

"Hiçbir fikrim yok. Devam et."

Gülüyorsun. "İşte mesele bu, benim de bir fikrim yok. Ama umarım bunu öğrenebiliriz..."

- Şimdi **100**. bölüme dön ve o bölümün sonuna geç.

106

"Dün sabah Tai Chi dersinde plansız bir mola verdiğinizi biliyoruz..." diyorsun Bill Cheong'a doğru başınızı sallayarak. "Hatta Bay Cheong, Harry Kennedy'nin depo odasında öldürüldüğü saatlerde en az beş dakika boyunca ortadan kaybolduğunuzu söylüyor."

Carla size küçümseyerek bakıyor. "Dedektif, ben orta yaşlı bir kadınım. Tuvalete 'gitme' ihtiyacım her an olabilir, biliyorsunuz. Elinizdeki kanıtlar gerçekten bu kadar mı?"

"Hayır. Ayrıca sabıka kaydınız olduğunu da biliyoruz... Bu sayede Bay Kennedy'nin öldürüldüğü 312 numaralı odanın lavabosunda DNA'nızı bulduk."

Milletvekili gülüyor. "Genç ve bekâr bir anneyken Sharon için birkaç bebek bezi çalmıştım. Bu da beni suç dehası bir katil yapmaz herhalde."

"Peki lavabodaki DNA'nızı nasıl açıklayacaksınız?"

"Harry beni bir gün oraya çekip yine o konut projesi hakkında konuşmak istedi. Oda kirli ve tozlu olduğu için çıkmadan önce ellerimi yıkamıştım."

"Odanın anahtarını nereden bulduğunu biliyor musunuz?"

Carla omuzlarını silkiyor, "Hiçbir fikrim yok. Neden bileceğim ki?" diyor.

"Siz ve Bay Kennedy'nin arasının kötü olduğunu herkes biliyor. Artık size karşı çıkamayacağına göre, onunla çok iyi arkadaş olduğunuzu istediğiniz kadar söyleyebilirsiniz ama ikinizin sürekli kavga ettiğini gösteren kanıtlar ortada. Bence Harry Kennedy'yi o depoya siz çektiniz, onu orada öldürdünüz, sonra da balkondan aşağı attınız. Tai Chi dersine dönmeden önce de bulaşan kanları temizlediniz."

"Bu tamamen saçmalık..." diyor kadın. "Ve buna cevap vermeyeceğim."

"Cevap vermenize gerek yok. Çavuş, Bayan Nesbitt'i tutuklayın."

- **196.** bölüme geç.

107

Taşan nehir suyunun köprüyü aştığını görünce, bugün gereksiz risk almaya gerek olmadığına karar veriyorsun.

"Geri dön çavuş. İyi araba kullandığını biliyorum ama bu delilik. Fırtına dinene kadar malikânede bekleyelim."

McAdam hayal kırıklığıyla içini çekiyor. "Haklısınız. Eminim fırtına yakında diner."

Keşke sen de onun kadar emin olabilseydin. Ama çatı çökmediği sürece Finchcote Malikânesi'nin içinde kalmak dışarıda olmaktan daha güvenli, orası kesin.

McAdam direksiyonu döndürürken araba birkaç kez kayıyor, bu da doğru bir karar verdiğine olan inancını pekiştiriyor. Sonunda, biraz önce ayrıldığınız yere, biraz daha hızlı bir şekilde malikâneye geri dönüyor, aracı park ediyor ve motoru kapatıyor.

İkiniz de kendinizi hazırladıktan sonra kapıları hızla açıp basamakları koşarak çıkıyor ve yeniden eve giriyorsunuz. Yağmura sadece birkaç saniye maruz kalmanıza rağmen, bu bile sizi sırılsıklam etmeye yetiyor. En azından hâlâ ayaktasınız.

Jennifer, resepsiyonda biriktirdiği bir sürü havludan birkaçını sana uzatıyor ve içini çekiyor.

"Size bu gece için kalacak bir yer ayarlayabiliriz sanırım dedektif..." diyor. "En kötü ihtimalle, sizi yedek yataklarla bekleme odasına alırız."

"Teşekkür ederim ama umarım buna gerek kalmaz..." diye cevap veriyorsun kendini kurularken.

Elysium'da geceyi geçirmek zorunda kalma ihtimali sana pek de cazip gelmiyor – özellikle de evin bir yerlerinde potansiyel bir katil varken.

Katil tekrar saldırabilir mi? Şüpheli listen giderek daralıyor ancak Harry Kennedy'yi öldürme motivasyonlarına bağlı olarak başka birine zarar verip vermeyecekleri hâlâ belirsiz. Eğer yanlış bir tahminde bulunursan, elinde bir ceset daha olabilir.

- **67.** bölüme geç.

108

"Bunu bize neden daha önce söylemediniz?" diye soruyorsun.

Alina omuzlarını silkiyor. "Çünkü bu kötü gözüküyordu, tamam mı? İşimi kaybetme riskini göze alamazdım dedektif. Paraya ihtiyacım var."

"Eminim ki çalışabileceğiniz başka yerler de vardır."

"Buradan gitmek istemiyorum. Ailem burada."

Bu, hayatını başka bir ülkeden buraya taşımış biri için anlaşılır bir durumdu.

"Ama bize söylemediğiniz tek şey bu değil, değil mi?" diye alçak sesle konuşmaya devam ediyorsun. "Dün, Harry Kennedy'nin saat 10.30'da seansınızdan ayrılıp bir telefon görüşmesi yaptığını söylemiştiniz."

Alina bu ani konu değişikliği karşısında şaşırıyor. "Evet, doğru."

"Bundan kesin olarak emin misiniz? Buradayken hiçbir telefon görüşmesi yapmadı mı?"

Alina sıcak taşları tekrar ısıtıcının üzerine koyarken göz temasından kaçınıyor. "Eminim. Hiç telefon görüşmesi yapmadı."

"O halde, Bay Kennedy'nin telefon kayıtlarında saat 10.20'de üç dakika süren bir arama gözükmesini nasıl açıklıyorsunuz?"

"Bilmiyorum. Bir hata olmalı."

McAdam sert bir sesle, "Burada tek hata senin yalan söylemen..." diye çıkışıyor. "Arayan kişi Robert Graham adında biri. Tanıdık geliyor mu?"

Alina'nın elindeki maşalar titriyor, sıcak taşlardan biri metal ısıtıcının üzerine düşüyor. Taşları aceleyle yerine koyup size dönüyor, yüzünde yenilgiyi kabullenmiş bir ifade var.

"Evet, tamam. Robbie, kız kardeşimin kocası ama arayan o değildi. Bay Kennedy'nin telefonu masaj sırasında çaldı. Ona buranın bir dinlenme yeri olduğunu, telefonunu kapatması gerektiğini söyledim ama beni dinlemedi."

"Sonra telefonu açtı ve ben masaja devam ettim..." diye anlatmaya devam ediyor Alina. "Bir kadınla tartıştığını anlayabiliyordum ama ancak ona 'Roxana' diye hitap ettiğinde kiminle konuştuğunu fark ettim. O benim kız kardeşimdi ve o an onun kim olduğunu anladım."

"Ne demek istiyorsun?" diye soruyor McAdam. "Bay Kennedy'nin adını zaten biliyordun herhalde?"

Alina omuzlarını silkiyor. "Onun, kız kardeşimin evini yapan aynı işe yaramaz Kennedy olduğunu bilmiyordum. Neden bileyim ki?"

Zihninde bir fotoğraf oluşmaya başlıyor. "Ve o da senin Roxana'nın kız kardeşi olduğunu bilmiyordu, değil mi? Ama onu sıcak taşlarla kasıtlı olarak yakınca hemen anlamıştır... Kaza değildi, değil mi?"

Alina başını sallıyor. "Hayır, değildi. O an kendimi kaybettim. O pislik bir suçluydu! Bir bebeğin, su sızdıran pencereleri olan bir evde uyumasına göz yumabilen, beş para etmez adamın tekiydi. Roxana aylardır onunla mücadele ediyordu. Ancak o, evi onarmaya yanaşmadı. Bu yüzden yaptıklarımdan pişmanlık duymuyorum."

"Buradan erken ayrılmasının esas sebebi de buydu, değil mi?" diye araya giriyor McAdam. "Tıpkı az evvelki arkadaşımız gibi; onu yaktıktan sonra öfkeyle oradan ayrıldı."

Alina sessizce başını sallıyor.

- 87. bölüme geç.

109

"Buradaki tek kişi var ki Harry Kennedy'yi öldürmek için yeterli nedene ve kurnazlığa sahip..." diyorsun. "Halihazırda yalanlara ve aldatmacalara batmış bir adam... ve kurbanı en son gören kişi. Öyle değil mi Tank?"

Sözde teknoloji milyarderi suçlama karşısında şok olmuş bir şekilde bakıyor. "Harry benim arkadaşımdı..." diyor, alınmış bir sesle. "Biz iş ortağı olacaktık. Onu neden öldüreyim?"

Bu iyi bir soru. Peki, onu suçlamak için elinde yeterli kanıt var mı?

Aşağıdaki sırayla not defterindeki ipuçlarını kontrol et:

- Eğer defterinde T5 yazıyorsa, **22**. bölüme geç.
- Eğer defterinde T4 yazıyorsa, **85**. bölüme geç.
- Eğer defterinde S2 ya da S6 yazıyorsa, **188**. bölüme geç.
- Eğer defterinde J3 yazıyorsa, **66**. bölüme geç.
- Aksi halde, **138**. bölüme geç.

110

"Bu oldukça basit..." diyorsun, kalabalığa hitap ederek. "Çoğunuzun bilmediği bir şey var: Alina'nın kız kardeşi Roxana, Harry Kennedy ile aylardır bir anlaşmazlık içindeydi. Roxana ve ailesi, Kennedy Homes'tan bir ev satın aldı fakat kısa süre içinde pencerelerin sızdırdığını fark etti. Üstelik bu sorun sadece onların evine özgü değildi."

Flora küçümseyerek burnunu çekiyor. "Burrowlands'deki evler kusur sigortası süresini doldurdu. Sigorta şirketleriyle iletişime geçmeleri gerekirdi."

"Burrowlands'den bahseden olmadı Bayan Kennedy..." diye araya giriyor McAdam. "Öyleyse hangi evlerden bahsettiğimizi bilmeniz oldukça ilginç, değil mi?"

Flora omuz silkerek cevap veriyor. "Hem şikâyetten hem de şikâyetçiden haberdarım. Ama kız kardeşinin burada çalıştığını bilmiyordum. Aman Tanrım, gerçekten de Harry'yi o mu öldürdü? Sırf kız kardeşi yasaları anlayamayacak kadar aptal diye mi?"

"Hayır!" diye çıkışıyor Alina. "Ama belki de ölmesini istemişimdir. Siz de en az onun kadar suçlusunuz!"

Flora'nın, Alina'ya ikinci bir mor göz kazandırmasını engellemek için aralarına giriyorsun. "Bu bir adalet meselesiydi, hukuk değil..." diyorsun. "Roxana ve ailesinin Harry Kennedy'den almasının imkânsız olduğu bir şey. Alina, telefon görüşmesinin saatini yanlış söyledi çünkü Kennedy ile kız kardeşi arasındaki bağlantıyı kurmamızı istemedi. Ama o arama, Kennedy hâlâ Alina'nın masaj masasında yatarken gerçekleşti. Onun, kız kardeşinin hayatını cehenneme çeviren adam olduğunu anladığında ise öfkelendi. Ona bilerek sıcak taşlarla zarar verdi ve bu izler otopsi sırasında ortaya çıktı."

Odada toplu bir nefes kesilme sesi duyuluyor.

"Ama bu yeterli gelmedi, değil mi Alina? Harry Kennedy öfkeyle odadan çıktı ve sen de peşinden giderek işi bitirdin. Onu öldürdün, balkondan aşağı ittin ve sonra da bütün gece odanda olduğunu iddia ettin."

"Bu doğru değil!" diye bağırıyor Alina. "Onun o depo odasında öldürüldüğünü söylediniz ama benim anahtarım bile yok! İçeri nasıl girebilirim ki?"

"Bunu karakolda öğreniriz." Bir bakış atarak McAdam'a dönüyorsun. "Çavuş, Bayan Martinescu'yu tutuklayın."

- **185.** bölüme geç.

111

Tam olarak nasıl buraya geldiğinizi anlamadan, kendini bir kitapçıda polisiye romanları bölümünün önünde buluyorsun.

Elinde böyle bir kitap var. Arka kapağını çevirip başlığı okuyorsun: *Cinayeti Çözebilir misin? Antony Johnston.*

Arka kapaktaki tanıtım yazısını gözden geçirirken, "Adını hiç duymadım..." diye mırıldanıyorsun.

Kitapçıdaki görevli, masanın arkasından başını kaldırarak, "Ne dediniz?" diye soruyor. "Eğer daha çok ilginizi çekiyorsa gerçek suçlarla ilgili kitaplarımız da var."

Görevli masayı işaret ediyor, üzerinde, bir polis dedektifi olan *Ruth McAdam*'ın imzaladığı *Asfalttan Daha Sert: Ölümcül Davalar* adlı ciltli bir kitap duruyor.

"Hayır, teşekkürler, sadece göz atıyorum..."

Sözlerin yarıda kesiliyor, çünkü elindeki kitaba yeniden dalıyorsun. *İnteraktif bir hikâye mi?* Ne ilginç bir fikir.

Nasıl ilerlemen gerektiğini anlamak için giriş bölümünü hızlıca inceliyorsun. Numaralandırılmış bölümlerden oluştuğunu ve kitabın baştan sona düz bir şekilde okunmaması gerektiğini öğreniyorsun ve yönlendirilmediğin bölümlere gitmemen gerektiğini de.

Keşke buraya nasıl geldiğini hatırlayabilsen ama eminim ki birazdan aklına gelir. Şimdilik, kitapçının dikkatli bakışları altında, bölüm **1**'e geçiyor ve okumaya başlıyorsun...

112

"Örneğin..." diyorsun. "Harry Kennedy ile olan ilişkinizden ve bahsettiğiniz 'karşılıklı yatırımdan' konuşalım. Aslında bu

yatırım henüz gerçekleşmemişti, değil mi? Paranın el değiştirmediğini biliyoruz."

Tank omuz silkerek cevap veriyor: "O, benim yeni yapay zekâ girişimime yatırım yapmayı kabul etti, ben de karşılığında onun yeni konut projesine yatırım yapacaktım. Bunda olağandışı bir şey yok. Sadece doğru zamanı bekliyorduk ve önce sözleşmelerin hazırlanması gerekiyordu."

"Büyük ihtimalle, ikiniz de büyük bir nakit girişi bekliyordunuz..." diyorsun. "Ama Kennedy Homes'un yakın zamanda yaptığı tek büyük ödeme, tamamen farklı bir şirkete gitmiş. Üstelik bu şirket, Carla Nesbitt'e ait."

Tank dişlerini sıkarak, tükürür gibi, "Yine o Kaltak Nes..." dedi. "Parayı benden önce onun alacağını tahmin etmeliydim."

- Defterine **T5** yaz, **180.** bölüme geç.

113

Sonunda, karanlıkta bir asır gibi süren tökezlemelerin ardından Jennifer bir köşeyi dönüyor ve zafer dolu bir çığlık atıyor.

"Aha!"

Hemen peşinden gidiyorsun ve duvara yaslanmış, sessiz ve alçak duran bir dizel jeneratörü görüyorsun. Egzozundan çıkan esnek gümüş boru tavana uzanıyor (dışarı açıldığını umut ediyorsun). Yanında ise yarım düzine yakıt bidonu istiflenmiş halde duruyor. Birini kaldırıp sallıyorsun ve içeride yakıtın şırpırdadığını duyuyorsun.

"Hadi bakalım, deniyoruz."

Jeneratörün deposunu doldururken Jennifer kontrolleri inceliyor. Başlat düğmesini buluyor, jikle kolunu çekiyor ve düğmeye basıyor. Nefesini tutuyorsun...

Çalışıyor! Jeneratör önce tıngırdıyor, öksürüğe benzer bir ses çıkarıyor ama sonra istikrarlı bir uğultuyla çalışmaya

başlıyor. Hemen mahzeni geçerek yukarı çıkıyorsun ve merdivenin sonunda ışıklı bir kapı görmek seni sevindiriyor. İçeri girdiğindeyse Jennifer daha çok bilgisayarının tekrar çalışmasına seviniyor.

Ne kadar süreceğini bilmiyorsun ve jeneratör yalnızca bir kat için yeterli ama ışığın ve gücün geri dönmesi biraz olsun içini rahatlatıyor.

Artık yapman gereken şey belli: Bir katili yakalamak.

- **80.** bölüme geç.

114

Sabırlı bir şekilde Flora'ya bakıyorsun.

"Jennifer Watts'ı kocanızın parasından etkilenen biri olarak suçladınız ve biz de Harry Kennedy'yle boşanmayı planladığınızı biliyoruz. Viagra[12] size gerçekten bu kadar mı şok edici geldi?"

"Bilmiyorum..." diyerek iç çekiyor Flora. "Sanırım ona bağırabildiğimde bir şekilde her şey daha kolaydı ama şimdi, o toprağın altında... Jennifer tam onun tipi, biliyor musunuz? Genç, sarışın, büyük göğüsleri var."

Bu pek de alışılmadık bir kadın zevki değil ve gençliğinde Flora Kennedy'nin de tam olarak böyle olduğunu söyleyebilirsin. Belki de bu benzerlik yüzünden Flora, Jennifer'ı suçlamıştı.

"Bayan Kennedy, dün sabah arabanızı güvenlik kameralarında bu yönde ilerlerken gördük. Yani size tekrar soruyorum: Avukatınızla görüştükten sonra buraya geldiniz mi? Kocanızla yüzleşip, boşanma talebinde bulundunuz mu?"

"Tonunuzdan hiç hoşlanmadım dedektif."

---

12 Viagra: Sildenafil sitrat etken maddesini içeren, erektil disfonksiyon (sertleşme sorunu) tedavisinde kullanılan reçeteli bir ilaç. İlk olarak 1998 yılında tıbbi kullanım için onaylanmıştır.

"Ben de bana yalan söylenmesinden hoşlanmıyorum. Son kez soruyorum, dün sabah bu malikâneye geldiniz mi?"

Flora meydan okurcasına bakışlarına karşılık veriyor.

"*Varsayımsal olarak*, diyelim ki yaptım. Avukatımla görüşüp Harry'den boşanma kararı aldım ve ona bunu söylemeye geldim. Belki de kimse beni görmesin diye gizlice içeri girmiş olabilirim. Ama ne zaman ki nerede olduğunu bilmediğimi ve daha fazla bekledikçe birinin beni görüp uyaracağını fark ettim, o zaman vazgeçip gittim."

"Yani, *varsayımsal olarak* konuşursak, Harry'yi görmediniz mi?"

"Kesinlikle hayır, görmedim."

Hikâye kulağa makul geliyor ancak aynı zamanda oldukça akla yatkın bir kurgu gibi de duruyor. Evdeki diğer insanlardan kasıtlı olarak kaçındığını iddia ettiği için, Flora'nın anlattıklarını doğrulayabilecek kimse bulunmuyor. Bu konuda sadece onun sözüne güvenmek zorundasın.

- Defterine F4 yaz, sonra **175.** bölüme geç.

115

"Harry Kennedy'yi öldürmek için bir hayli nedeniniz olduğuna inanıyorum..." diyorsun Jennifer'a, "Ve Flora da bu konuda sizinle aynı fikirde. İlişkinizi ilk fark eden Flora olmuştu ve sanırım Harry Kennedy'nin buraya 'mola verme' kisvesi altında gelmesinin sebebi de buydu. Harry, Flora'nın ilişkinizden haberdar olduğundan şüpheleniyor muydu? Ya da bu ilişkinin duyulması ve işinizi kaybetme riskiniz sizi endişelendiriyor muydu? Elysium müdavimleriyle ilişki yaşamak zaten yeterince kötü bir durumken, bunu *Elysium'da* yapmak çok daha vahim. Yoksa, Harry'nin diğer kadın personel ile de birlikte olmaya çalıştığını öğrenince kıskançlıktan mı öfkelendiniz?"

Jennifer, "Hiçbiri değil!" diye kızgın bir şekilde karşılık veriyor. "Size zaten söyledim onunla cinsel bir birlikteliğim olmadı! Sırtındaki izleri gördünüz!"

"Morluk dediğiniz sadece bir morluk..." diye karşılık veriyorsun. "Birlikte olduğunuz sırada da olmuş olabilir, başka bir şeyden de. 312 numaralı odanın kayıp anahtarını istediğiniz zaman, kimse sizi görmeden ulaşabildiğinizi de hatırlatayım. Onu alıp kullanabilecek ve sonra da saklayıp çalındığını söyleyebilecek tek kişi sizsiniz."

Jennifer şaşkınlıkla, "Bu çok saçma. Neden geri koymayayım ki?" diyor.

"Başkalarını zan altında bırakmak için. Anahtar yerinde olsaydı, odaya sadece siz ve Stephen Cheong girmiş olabilirdiniz. Ama 'çalınan' anahtar bizi yanlış bir yola soktu ve pek çok kişi zan altında kaldı."

"Bu çok saçma..." diyor Jennifer, kafası karışmış bir şekilde. "Ben hissedar falan değilim. İşimi seviyorum ama sırf işimi korumak için birini öldürmem, onunla birlikte olsam da olmasam da!"

"Gerçeği karakolda öğreneceğiz. Çavuş, Bayan Watts'ı tutuklayın."

- **157.** bölüme geç.

116

Jennifer ders programına bakıyor ve Tank Destroyer'ın şu an dersi olmadığını, hatta özel oda bile ayırmadığını söylüyor. Tam Çavuş McAdam'ı kontrol etmesi için gönderecektin ki, yanından geçen bir çalışan bunu duyuyor ve Tank'in birkaç dakika önce yüzme havuzuna ait soyunma odalarına girdiğini gördüğünü söylüyor.

Teşekkür edip malikânenin doğu kanadındaki havuz alanına doğru gidiyorsun. Binanın neredeyse tamamını kaplayan

uzun ve dar bir havuz, iç duvarda şezlonglar sıralanmış. Dış duvardaki pencereler, çimlerle kaplı avluya bakıyor. Havuzdayken pencerelerin ne kadar küçük ve loş olduğunu fark ediyorsun. Karşı kanat manzarası umduğun kadar net değil ama Harry Kennedy'nin düştüğü balkondaki beyaz çadırı görebiliyorsun. Böyle bir havada, cesedin Dr. Wash'ın morgunda olması ve tüm delillerin toplanmış olması iyi olmuştu; yoksa tüm kanıtlar mahvolmuş olacaktı.

Havuzun sığ kısmında, büyük bir duvar saatinin altında, bir Elysium çalışanı bir grup misafire su egzersizleri yaptırıyor. Su yüzeyinde yüzen çiçek yaprakları onları çevreliyor. Gruptaki insanlar arasında Tank'i arıyorsun ama onu göremiyorsun.

"Belki de bitirmiştir..." diyor McAdam, sinirle.

Ancak o anda, havuzun derin olan tarafına baktığında, birinin geniş kulaçlarla yüzdüğünü fark ediyorsun. Vücudunun her yeri dövmelerle kaplı biri.

"Grup terapisi Bay Destroyer'a göre değil galiba..." diyorsun ve havuzun kenarında onu yakalamak için aşağı yürümeye başlıyorsun.

- Eğer defterinde T6 yazıyorsa, **32**. bölüme geç.
- Aksi halde, **71**. bölüme geç.

117

Tank'le ilgili sorularına umduğundan daha çabuk cevap bulabilirsin. Bekleme odasından çıkmak üzereyken, kapının diğer tarafından gergin fısıldamalar duyuyorsun. Seslerden biri Tank'e, diğeri ise bir kadına ait gibi. Sesler o kadar yakın ki, kapının hemen yanında olmalılar. Eğer kulağını kapıya dayarsan, söylediklerini muhtemelen duyabileceksin. Ya da kapıyı açıp önlarla doğrudan yüzleşebilirsin.

- Kapıyı dinlemek için **88.** bölüme geç.
- Doğrudan yüzleşmek için **169.** bölüme geç.

118

McAdam, resepsiyondaki Jennifer'a Bay Kennedy'nin programını sorarken, sen de merdivenlerden çıkarak en üst kata ulaşıyorsun. Bu sefer eski depo odasını geçip doğrudan yatak odası kapısına yöneliyorsun. Kapıyı koruyan polis memuru odanın Kennedy'ye ait olduğunu onaylıyor.

"Biraz önce burada bir misafirle tartıştığını gördüm..." diyorsun memura. "Boylu boslu, dövmeleri vardı. Ne istiyordu?"

Memur omuzlarını silkerek, "Odaya girmeye çalışıyordu. Merhumun, ona ait bazı eşyalarını ödünç almış olduğunu söyledi. Ona, her şeyi incelendikten sonra alabileceğini söyledim..." diyor.

"Peki, nasıl tepki verdi?"

Sırıtarak, "Tahmin edebileceğiniz gibi, pek de iyi karşılamadı. İçeri girmeyi mi istiyorsunuz? Adli tıp ekibinin yolda olduğunu söylediler..." diyor.

"Yani bu odayı henüz incelemediler mi? Başka biri girdi mi?"

"Kesinlikle hayır. Buraya geldiğimizden beri buradayım..." diyor memur.

"Çok iyi. O zaman, ekip gelmeden önce hızlıca bir göz atacağım."

Bir çift nitril eldiven giyerek odaya giriyorsun. Oda, depo odasına kıyasla daha geniş bir alana sahip ve garip bir şekilde boşluk hissi veriyor. Odanın dekoru, eski ve yeni tarzların bir araya gelmesiyle oluşmuş; dört direkli yatak ve ahşap duvar panelleri, pürüzsüz çamdan yapılmış bir çalışma masası, ergonomik sandalyeler, duvara monte edilmiş bir elbise dolabı ve ışıltılı bir banyo ile bir arada bulunuyor. Pencereden bakıldığında, malikânenin arazisi görülebiliyor. Normal şartlarda buranın

yemyeşil bir manzara olması beklenirdi; çimlerle kaplı bir alan, ağaçların bulunduğu bölgeye kadar uzanıyor ancak mevsimin yaz olması nedeniyle hem çimler hem de yapraklar kahverengileşmeye başlamış. Diğer tarafta, araba yolunun ve çeşmenin, bulvar üzerinden köprüye ve malikânenin giriş kapısına doğru ilerlediğini fark ediyorsun.

Kennedy'nin eşyalarına baktıkça, odada hissettiğin boşluk duygusu da devam ediyor. Sanki bir haftalık en sıradan kıyafetlerini ve banyo malzemelerini getirmiş gibi. Polo tişörtler, chino pantolonlar, kot pantolonlar. Gillette marka tıraş bıçağı. Bunun bir çıkmaz sokak olup olmadığını merak ediyorsun. Belki de sen Kennedy'nin programına bakarken McAdam'ı bu odayı şöyle bir kontrol etmesi için göndermeliydin. Ama Harry Kennedy hakkında hâlâ anlamadığın çok şey olduğunu hissediyorsun ve deneyimlerine göre cinayeti çözmenin anahtarı kurbanı tanımaktır.

Tam o anda, dolabın alt kısmında, bir ceketin arkasına saklanmış küçük, gri bir sırt çantası görüyorsun. Onu çıkarıp açıyorsun ve içinde bir dizüstü bilgisayar buluyorsun. Potansiyel olarak çok daha ilginç. Ne yazık ki, açtığında bir şifre ekranıyla karşılaşıyorsun ve bu yüzden onu inceleyemiyorsun. Bilgisayarı, olay yeri inceleme ekiplerinin alması için masanın üzerine bırakıyorsun ve cekete dönüyorsun.

İçinde Kennedy'nin araba anahtarları ve cüzdanı var. Cüzdanda birkaç kredi kartı, kahve dükkânı sadakat kartı, sürücü ehliyeti (Harry Kennedy'nin kimliği konusunda şüphen olmasa da ehliyet sayesinde emin oldun) ve altmış pound var. Sıra dışı bir şey yok... ta ki sadakat kartlarından birini yerine koyarken aynı cebin derinliklerinde başka bir şey hissedene kadar.

Cepte bulduğun şeyi dikkatlice çıkarıyorsun ve cüzdanın içine sığacak şekilde kesilmiş eski bir fotoğraf buluyorsun. Fotoğrafta iki genç ve güzel görünümlü insan birbirlerine sarılmış

gülümsüyor. Fotoğraf en az yirmi yıllık olsa da kim oldukları konusunda yanılma payı yok: Harry Kennedy ve Carla Nesbitt.

- Eğer defterinde C3 yazıyorsa, **141**. bölüme geç.
- Aksi halde, **59**. bölüme geç.

119

"Bunu neden daha önce söylemedin?" diye soruyorsun.

Terapist omuz silkerek cevap veriyor. "Çünkü kötü bir izlenim yaratıyor, değil mi? Bu işi kaybetmeyi göze alamam dedektif. Paraya ihtiyacım var."

"Elbette çalışabileceğiniz başka yerler de vardır."

"Taşınmak istemiyorum."

Bunu düşünüyorsun. "Martinescu Rumen bir soyadı, doğru mu? Aksanınız da uyuyor."

Gözlerini şüpheyle kısıyor. "Eee, ne olmuş?"

"Buraya kadar bir kıta aşıp geldiğinize göre, bu bölgeyle nasıl bir bağınız olduğunu merak ettim sadece. Evli misiniz?"

"Hayır. Tek ailem kız kardeşim Roxana. Birbirimize göz kulak oluruz."

McAdam etrafa bakınıyor. "Bay Kennedy ile sabah seansını burada mı yaptınız?" diye soruyor ve Alina başıyla onaylıyor.

"O gittikten sonra nereye gittiniz?"

"Hiçbir yere. Koridorda dövmeli adamı, Tank'i, onunla konuşurken gördüm ama sonra kapıyı kapattım ve burada kaldım. Aslında Jennifer'a tekrar müsait olduğumu söylemeliydim ki başkası randevu alabilsin ama boş vaktimi kendime ayırdım."

"Harry ve Tank'in ne konuştuklarını duydun mu?"

Alina alınmış gibi bakıyor. "Hayır. İnsanların konuşmalarını dinlemem."

"Bay Kennedy'nin yanık izlerini Stephen'a söylemesinden endişelendiniz mi?" diye soruyorsun. "Seansı erken bitirmesinin asıl sebebinin bu olduğunu mu düşünüyorsunuz?"

Omuz silkerek cevap veriyor. "Eğer Stephen'a söyleseydi, onunla başa çıkmak zorunda kalırdım, anlıyor musunuz?"

"Peki, Kennedy'nin cesedini çimlerde bulduktan sonra Stephen'a gerçeği söylediniz mi?"

"Hayır, sadece erken ayrıldığını söyledim. Düşünmemiz gereken daha önemli şeyler vardı."

- Defterine **A5** yaz ve **87**. bölüme geç.

120

Ana giriş holüne geri dönüp resepsiyon masasına yöneliyorsun. Tam oraya varmak üzereyken, bavullarını sürükleyen yaşlıca bir grup misafir senden önce varıyor.

"Erken çıkış yapıyoruz..." diyor en öndeki adam, Jennifer Watts'a. "Burada kalmak güvenli değil." Sana küçümseyici bir bakış atıyor.

Resepsiyonist, sahte bir tebessümle cevap veriyor. "Sizi erken uğurlamak üzücü Bay Jones. Ancak kalan günleriniz için ücret iadesi yapamayacağımızı biliyorsunuz, değil mi?"

"Tabii ki yapabilirsiniz!" diye ısrar ediyor Bay Jones. "Tanrı aşkına, burada bir adam öldürüldü!"

Bunu, araya girme fırsatı olarak görüyorsun. "Aslında Bay Kennedy artık burada değil..." diye açıklıyorsun. "Dahası, kimsenin ayrılmasına izin veremeyiz. Öncelikle herkesin ifadesini almalı ve olayın nasıl gerçekleştiğini araştırmalıyız."

"Ne olduğu belli!" Bay Jones'un yanında dikilen, saçları beyaz ve kısa olan bir kadın sana parmağını sallıyor. "Bir adam bıçaklandı! Ya sıradaki kurban bizden biri olursa? Katil hâlâ bu binada olabilir!"

"Tam da bu yüzden herkesin burada kalması gerekiyor hanımefendi. Binanın her yerinde polis memurları var, yani güvendesiniz. Ama içiniz daha rahat edecekse, yalnız dolaşmamanızı ve en azından bir kişiyle birlikte hareket etmenizi öneririm."

"Bizi burada tutamazsınız!" diye hiddetleniyor Bay Jones. "Biz şüpheli değiliz!"

"Ama sizler potansiyel tanıklarsınız ve hepinizin Bay Kennedy'nin katilini yakalamamıza yardım etmek istediğini biliyorum. Yanılıyor muyum?"

Grup homurdanarak karşılık veriyor ama kabul etmeye başladıklarını fark ediyorsun. İstemeyerek de olsa bavullarıyla birlikte oradan ayrılıyorlar. Onları suçlayamazsın, Kennedy'nin öldürülme şekli doğrudan hedef alındığını gösteriyor ancak katilin tekrar saldırmayacağından emin olamazsın.

İnsanlar uzaklaşınca Jennifer sessizce soruyor: "Herkesin gerçekten burada kalması şart mı?"

"Ne yazık ki evet, en azından ifadeleri alınana kadar. Çalışanlar gece evlerine dönebilir ama yarın sabah tekrar burada olmaları gerekiyor. Bugün ya da yarın çıkış yapması gereken misafirler –pardon, 'Dostlar'– var mı?"

"Bir bakayım." Bilgisayarında birkaç işlem yapıyor. "Evet, altı kişi var."

Listeyi yazdırıp sana uzatıyor, gözün hemen bir isme takılıyor: Carla Nesbitt, milletvekili.

Lobide Memur Zwale'i arıyorsun. Bu görev tam ona göre. Ama ortalarda görünmüyor.

"Tanrı aşkına, bana kimin yetkili olduğunu söyleyin! Ben onun karısıyım!"

Bağırış ön girişten geliyor. Kapıya yönelip dışarı çıktığında, portiğin altında Zwale'in, iri yapılı sarışın bir kadınla tartıştığını görüyorsun. Kadın, altın takılar içinde yüzüyor; parmakları yüzüklerle kaplı, boynunda birkaç kolye, bileklerinde bilezikler

ve kulaklarında gösterişli küpeler var. Bunların toplam ağırlığı hakkında meraklanmadan edemiyorsun. Zwale, kadının içeri girmesini engellemeye çalışıyor ama bu savaşı kaybedecek gibi görünüyor.

"Yardımcı olabilir miyim?" diyerek onlara yaklaşıyorsun. "Kimin eşisiniz, tam olarak?"

"Ben Flora Kennedy..." diyor kadın. "Harry'nin karısıyım. Siz kimsiniz? Burada neler oluyor?"

Kadının yüzüne yakından bakınca ağır makyajını ve takma kirpiklerini fark ediyorsun.

"Memur, bırakın geçsin. Sorun değil."

Sessizce Jennifer'ın verdiği listeyi Zwale'e uzatıp, gitmek isteyen misafirleri şimdilik tutması için onu görevlendiriyorsun ve McAdam'a da lobide kalıp başka kimsenin kaçıp gitmemesini sağlamasını söylüyorsun. Sonra Flora Kennedy'yi, çalışanların ve kulak kabartan birkaç meraklı misafirin bakışları arasında giriş holündeki boş bir bekleme odasına götürüp kapıyı kapatıyorsun.

Burası, malikânenin hâlâ bir aile evi olduğu zamanlarda misafir kabul odası olarak kullanılmış olmalı. Uzun pencerelerden araba yolu ve bahçeler görünüyor. Şimdi ise odada, sıralanmış minderle kaplı banklar, verniksiz ahşap sehpalara dağılmış Elysium ve çevredeki turistik yerler hakkında broşürler, ayrıca Stephen Cheong'un ilgi duyduğu "ünlü iş insanı" biyografilerinden bazıları var. Duvara monte edilmiş büyük bir ekran sessizce, çiçeklerle dolu bir bahçede yoga yapan birini gösteriyor. Bankların arasındaki boşluklar saksılarla doldurulmuş ancak bazı çiçeklerin solmaya başladığını fark ediyorsun.

Flora bir bankın kenarına oturuyor, ayağını huzursuzca yere vuruyor. Aptal bir kadın değil, buraya geldiğinden beri bir şeylerin yolunda gitmediğini fark etmiş olmalı.

"Ne oluyor?" diye soruyor. "Sadece Harry'ye sürpriz yapmak istemiştim. Nerede o?"

Onun yanına oturuyorsun. "Sürpriz mi? Yani eşiniz sizi burada beklemiyordu?"

"Hayır..." diyor temkinli bir şekilde. "Ama artık sürpriz olmaktan çıktı sanırım. Neden onu göremiyorum?"

Derin bir nefes alıyorsun. "Bayan Kennedy... Eşiniz bu sabah ölü bulundu."

Bu tür haberleri insanlar farklı şekillerde alır. Kariyerin boyunca bunu defalarca söylemek zorunda kaldın ama geride kalanların nasıl tepki vereceğini asla önceden tahmin edemezsin.

Flora Kennedy donup kalıyor, bir süre konuşamıyor. Ne duyduğunu sorguluyor ne de tekrar etmeni istiyor. Sonra birden yıkılıyor, gözyaşları içinde hıçkıra hıçkıra ağlamaya başlıyor. Çığlıkları odada yankılanıyor.

Onu yalnız bırakıp bir polis memuruna onunla ilgilenmesini söylemeye hazırlanıyorsun fakat tam ayağa kalkarken Flora kendini toparlıyor ve "Nasıl öldü?" diye soruyor.

"İşte bunu öğrenmek için buradayız. Ancak ölümünü şüpheli olarak değerlendiriyoruz." Yeniden oturuyorsun. "Bayan Kennedy, size sormam gerekiyor, eşinize zarar vermek isteyebilecek biri var mı?"

"Hayır!" diye itiraz ediyor. "Harry her zaman güler yüzlü, insanları kolaylıkla etkileyen bir adamdı..." Bir an duraksıyor. "Gerçi, bazen insanları fazla etkilerdi ve sonrasında pişman olanlar olurdu. Ama bu sadece iş meselesiydi! Kimse onu öldürmek istemezdi." Burnunu çekiyor.

"Korkarım biri istemiş."

"Gerçekten, hâlâ inanamıyorum..."

"Anlıyorum. Başınız sağ olsun."

Flora başını iki yana sallıyor. "Hayır, demek istediğim, onun burada kaldığına inanamıyorum. Burası onun tarzı değil."

"Elysium'u mu kastediyorsunuz? Sağlık kamplarına gitmez miydi?"

Dik oturup dikkatle sana bakıyor. "Dedektif, benim kocam tam anlamıyla eski kafalı bir adamdı. Et ve Mercedes severdi, yoga ve aromaterapi değil. Burada olduğunu bilmiyordum bile. Bana sadece biraz kafa dinlemek istediğini söylemişti ve geçen hafta valizini toplayıp çıktı. Bu sabah postayla bir broşür gelene kadar hiçbir fikrim yoktu."

"Genellikle gittiği yerleri size söylemeden mi tatile çıkardı?"

Gözleri, TV ekranında döngü halinde oynayan bahçede yoga yapan kişinin videosuna kayıyor. "Size garip gelebilir dedektif ama biz sürekli birbirine yapışık bir çift değildik. Arada yalnız vakit geçirmeyi severdik."

"Peki ya siz, Bayan Kennedy? Elysium'a gelmeyi tercih eder miydiniz?"

Burnunu çekerek omzunu silkiyor. "Biri benim yerime öde-me yaparsa belki."

"O zaman eşinizin buraya gelme sebebi bu olabilir mi? Sizin için mi burayı araştırıyordu?"

"Bilmiyorum. Belki... Gerçekten bilmiyorum." İç çekerken aniden bir şey hatırlıyor. "Aman Tanrım, şirket... Şimdi her şeyle benim ilgilenmem gerekecek."

Başınla onaylayarak, "Öyleyse işin içinde miydiniz?" diye soruyorsun. "Eşiniz inşaat sektöründeydi, değil mi?"

"Biz kendimize *inşaat girişimcileri* diyoruz..." diye düzeltiyor. "Kennedy Homes, bölgedeki en prestijli emlak tasarım şirketidir. Konseptten inşaata kadar eksiksiz bir çözüm sunarız."

"Elbette. Yani şimdi devralacaksınız, öyle mi?"

Kadın gücenmiş görünüyor. "Durun bakalım. Eğer ima ettiğiniz buysa, Harry'yi bunun için öldürmedim."

"Hayır, elbette. Ve sanırım yeni konut projesinin engellenmesiyle sizin de elinizde bir sürü iş olacak."

"Evet, evet, doğal olarak."

- Defterinde C3 yazıyorsa, **174.** bölüme geç.
- Aksi halde, **72.** bölüme geç.

121

Memur Zwale'in Stephen'ın ofis çekmecesinde bulduğu belgede bir fatura numarası vardı. Onu not almış mıydın? Eğer aldıysan, numarayı *ters çevir* ve yeni numaraya karşılık gelen bölüme geç.

- Eğer not almadıysan, **105.** bölüme geç.

122

McAdam ıslık çalıyor. "Bir milletvekili ne kadar kazanıyor bilmiyorum ama 7.000 sterlin hiç de az bir para değil. Üstelik Kennedy'nin de paraya ihtiyacı vardı. Demek ki bunu almak için gerçekten çaresizdi."

"Bu mesajla da örtüşüyor, değil mi?" diyorsun. "*O 7.000 sterlinin ne için olduğunu biliyordun* cümlesi tam olarak bir rüşveti ima ediyor."

Zihninde bir şeyler kıpırdanıyor... Bir bağlantı var...

"Danışmanlık!" diye aniden fark ediyorsun.

McAdam gülümsüyor. "Bence emekliliğe kadar beklesen iyi olur. Yönetmeliklere aykırı olabilir."

"Hayır, ben değil! Kennedy Homes'un yakın zamanda Standard Umbrella'ya 7.000 sterlin danışmanlık ücreti ödediğini hatırlasana. Bu mesaj işte tam da o ödemeyle ilgili bir tehdit!"

- Eğer not defterinde C1, C8 veya C15 yazıyorsa, **179.** bölüme geç.
- Aksi halde, **12.** bölüme geç.

123

Bir sonraki hamleni planlamaya fırsat bulamadan, gökyüzünü aydınlatan bir şimşek çakıyor ve hemen ardından da gök gürültüsü patlıyor. Gün boyunca süren yağmur ve giderek kararan bulutlar yüzünden büyük bir fırtınanın gelmesini bekliyordun. Daha dün, sıcak biraz diner diye umut ediyordun ama bu kadarını da dilememiştin. Bir kez daha ne dilediğine dikkat etmen gerektiğini anlıyorsun.

Bir anda, bir patlama sesi daha duyuluyor; ardından lobiden şaşkınlık çığlıkları yükseliyor. McAdam'la göz göze geliyorsun, ikiniz de ne olduğunu merak ediyorsunuz. McAdam düşünmeden sese doğru koşuyor, sen de peşinden gidiyorsun. Lobiye vardığında ise karşındaki manzara seni hazırlıksız yakalıyor.

Finchcote Malikânesi'nin en görkemli parçalarından biri olan o büyük eski avize, giriş salonunun ortasına çakılmış. Metal ve camdan oluşan bir enkaz haline gelmiş; üzerine ıslak ve kırık dökük ahşap parçaları serpilmiş. Avizenin tavandaki eski yerinden ince ama durmaksızın bir su akıntısı sızıyor.

"Yaralanan oldu mu?" diye sesleniyor McAdam, masasında donup kalmış Jennifer'a.

"Şe... şey... sanmıyorum..." diye yanıtlıyor Jennifer, sesi titriyor, gözleri korkuyla dolu.

Avizenin yanına eğiliyorsun, boynunu uzatıp tavana bakıyorsun ve üstüne gelen su damlalarından kaçmaya çalışıyorsun. Bu şekilde görmen zor ama yukarıdan bir yerlerden gün ışığı süzülüyor gibi.

Çatının bir kısmı, aşırı yağış yüzünden çökmüş olmalı. Bu da birkaç katı etkileyerek sonunda avizenin düşmesine neden olmuş gibi görünüyor. Elysium'a ilk geldiğinde binanın ciddi bir bakıma ihtiyacı olduğunu fark etmiştin ama bu kadar çabuk

haklı çıkacağını düşünmemiştin.

"İşte haftayı sonlandırmanın güzel bir yolu..." diyor Carla Nesbitt, geniş merdivenlerden inerken, olup bitene yukarıdan bakıyor.

Gerek gürültü gerekse bağırış seslerini duyan personel ve Dostlar lobide toplanıyor. Havuz kenarından Tank Destroyer, rahat bir tavırla içeriye süzülürken bir yandan da kurulanıyor. Nihayetinde Stephen Cheong, evin arka tarafından, üzerindeki sular damlarken koşarak geliyor.

"Ne oluyor burada?!" diye soruyor panikle.

Çatı konusundaki fikrini anlatıyorsun ve bu onun daha da keyifsizleşmesine neden oluyor.

"Bir şey olduğunu nasıl anladınız ki?" diye soruyorsun. "Seraların dışından çarpma sesini duymuş olamazsınız."

"Jennifer mesaj attı..." diyor Stephen. Jennifer da onu başını sallayarak onaylıyor.

"Ben üstümü değiştiriyordum, o sırada sesi duydum..." diyor Tank, kimse bir şey sormamışken.

"Ben de artık ne zaman gitmemize izin vereceksiniz diye bakmaya geliyordum..." diye ekliyor Carla, iğneleyici bir şekilde.

Alina Martinescu, nefes nefese Carla'nın arkasından merdivenlerden hızla iniyor. "Benim odamın yanındaki oda mahvolmuş!" diye hıçkırıyor. "Duvarın öbür tarafından korkunç bir ses duydum ve gidip baktım. Tavanda ve zeminde kocaman bir delik var, sanki bir şey yukarıdan aşağı çakılmış geçmiş. O kadar yakınımdaydı ki!"

"Tanrım, ben de birkaç oda ötede kalıyordum..." diyor Carla, ürpererek.

"O odada biri var mıydı?" diye soruyor McAdam, hemen harekete geçmeye hazır bir şekilde.

Alina başını iki yana sallıyor. "Hayır, Tanrı'ya şükür. Kullanılmıyordu."

Kalabalığın içinde hayret ve dedikodu mırıltıları dalgalar gibi yayılıyor. Herkes bir sonraki adımın ne olacağını düşünürken sen, insanların bir kısmının merdivenleri tekrar yukarı çıktığını fark ediyorsun; kulaklarına "ölüm tuzağı", "tehlikeli" ve "katil" gibi kelimeler çalınıyor. Elysium'daki hava gitgide geriliyor.

Bu sırada, tavandaki su sızıntısı hâlâ devam ediyor. Jennifer masasının arkasındaki dolaptan bir kova çıkarıyor, diğer çalışanlara da ıslanan avizenin etrafına havlu serip suyu engellemeleri için talimat veriyor.

Stephen kendini toparlayıp telefonunu çıkarıyor. "Ted'i arayacağım..." diyerek kenara çekiliyor. Jennifer da sana dönüp Ted'in daimi tamircileri olduğunu açıklıyor. "Ama şu an burada değil..." diyor. "Ve bu havada buraya gelebileceğini de pek sanmıyorum."

Sen de onunla aynı fikirdesin. Stephen'ın telefon konuşmasını duymuyor olsan da yüz ifadesi ve vücut dili, Jennifer'ın tahmininde haklı olduğunu gösteriyor.

"Şey... Tamam..." diyor Stephen, telefonu kapatırken şaşkınlıkla. "Ted'in yolu sel altında kalmış, arabayla çıkamıyor. Mecburen işi ben halledeceğim."

Stephen'ın söyledikleri, sana Memur Zwale'in Flora Kennedy'yi yağmur altında polis merkezine götürdüğünü hatırlatıyor. Umarım iyilerdir diye düşünüyorsun.

Sanki bu düşüncenin karşılığı gibi, ana kapılar bir anda hızla açılıyor ve Zwale, yanında Flora Kennedy ile içeri sendeleyerek giriyor. İkisi de sırılsıklam ve perişan olmuş bir halde, içeri adım atıyor.

"Ne oldu böyle?" diyor McAdam. "Yoksa onu karakola yürüyerek mi götürmeye karar verdin?"

"Hayır, efendim..." diye kekeliyor Zwale. "Köprüye giden yol adeta bir nehir gibi akıyor. Riski göze almak istemedim, bu yüzden geri döndüm. Üzgünüm, daha erken ayrılmayı akıl etmeliydim. Havlusu olan var mı?" Gözucuyla Flora'nın sırılsıklam haline bakıyor. "Belki iki tane."

Jennifer'ın gönderdiği çalışanlar geri dönüyor. İçlerinden biri Zwale ve Flora'ya havlu uzatıyor. Jennifer da diğerlerine, havluları rulo yapıp avize enkazının etrafına yayılan suyu emmesi için yerleştirmelerini söylüyor.

"Üzerinizdekileri çıkarmalısınız..." diyor Jennifer Zwale'e, sonra hemen ekliyor. "İkiniz de, yani. Eminim ödünç alabileceğiniz spor kıyafetleri vardır. Benimle gelin."

Jennifer, onları personel dışında kimsenin giremediği bir odaya götürüyor. Flora ve Memur Zwale, yüzlerini ve saçlarını kurularken onu takip ediyor. Onlar geçerken, Zwale'e dul kadını fırtına geçene kadar o odada tutmasını söylüyorsun. Başını sallayıp onaylıyor ve Jennifer'ın peşinden gitmeye devam ediyor.

Elysium'un neredeyse tamamen bir resepsiyonistin kontrolünde işlemesi ilgini çekiyor. Sanki resepsiyonist değil de görünmeyen bir yönetici gibi – her şeyin yolunda gitmesini sağlayan asıl kişi oymuş gibi. Stephen bunun farkında mı acaba diye düşünüyorsun.

"Bence hâlâ şansımız varken buradan ayrılmalıyız..." diyor McAdam, sana sessizce. "Bu fırtına dinecek gibi durmuyor. Eğer şimdi çıkmazsak, burada mahsur kalabiliriz."

"Belki de çok geç. Zwale bile yolun güvenli olmadığını düşündü."

"O zaman hemen denemek için daha da çok nedenimiz var. Çok beklersek kesinlikle burada mahsur kalırız."

Haklı... Ve eğer karakola dönebilirsen muhtemelen oradan da eve dönmen mümkün olur. Ama bu, kendini riske atman anlamına da geliyor – ve Elysium'dakileri potansiyel bir katille baş başa bırakabilirsin. En azından şu anda, herkes malikânede, tabiri caizse, aynı teknede.

- Eğer malikâneden hemen ayrılmak istiyorsan, **15.** bölüme geç.
- Eğer fırtınanın geçmesini bekleyeceksen, **67**. bölüme geç.

124

"Harry Kennedy'yi öldüren kişi, belki de en az şüphelendiğimiz kişi..." diyorsun.

Kalabalığın çoğu hemen Carla'ya dönüp bakıyor ama sen başını iki yana sallıyorsun.

"Hayır, arada sırada yalan söylese de saygın bir milletvekili olan Carla değil. Bahsettiğim kişi, onu en iyi tanıyan ama belki de tanımamayı dileyen biri. Öyle değil mi, Flora?"

Bakışlarını Harry'nin dul eşi Flora'ya sabitliyorsun.

"Bu bir saçmalık!" diye itiraz ediyor, taktığı takılar hiddetle şıngırdıyor. "Tamam, kabul ediyorum. Harry'den boşanmayı planlıyordum. Ama o zaman neden onu öldürmem gereksin ki?"

Şimdi bu soruya cevap verme zamanı. Elinde suçlamanı kanıtlayacak yeterli delil var mı?

Not defterine bak ve ipuçlarını şu sırayla kontrol et:

- Eğer defterinde F4 yazıyorsa, **83**. bölüme geç.
- Eğer defterinde F3 yazıyorsa, **186**. bölüme geç.
- Eğer defterinde C12 yazıyorsa, **49**. bölüme geç.
- Eğer defterinde F2 yazıyorsa, **151**. bölüme geç.
- Aksi halde, **18**. bölüme geç.

125

Greenleaflane,[13] adının hakkını veren bir yer. Şehrin öbür yakasında, Finchcote Malikânesi'nden uzakta, ağaçlarla çevrili bir mahallede yer alıyor. Yol o kadar dar ve dolambaçlı ki, McAdam bile yavaş sürmek zorunda kalıyor.

13 "Greenleaf", İngilizcede "yeşil yaprak" anlamına gelir ve bölgenin ağaçlık yapısına gönderme yapar.

"Hâlâ Flora Kennedy'nin buradan yirmi dakikada gidip dönebileceğini düşünüyor musun?" diyorsun. "Ferrari'si olsa bile, burası hızlı gidilecek bir yol değil."

"Mesele motor gücü değil, nasıl sürdüğün. Eğer bu yolu sık sık kullanıyorsa, nasıl bir hızla gideceğini biliyordur."

"Yani Elysium'a zamanında varıp kocasını öldürmüş olabilir. Hadi, Flora'nın başka bir yerde olduğunu doğrulayacak Bay Proctor'u bulalım."

McAdam, "Proctor, Proctor ve Proctor" ofislerinin önüne park ediyor. Ağaçların sağladığı gölgeye minnetle bakarken, buranın ne kadar sessiz olduğunu fark ediyorsun.

Kuş cıvıltılarından ve arada geçen birkaç arabanın sesinden başka hiçbir ses yok.

İçeri girip resepsiyoniste kimliklerinizi gösteriyorsunuz. "Flora Kennedy ile ilgilenen Bay Proctor ile görüşmek istiyoruz."

"Ah, evet, o Bay Proctor olur..." diyor kadın hafif İskoç aksanıyla. "Konu hakkında bilgi verebilir misiniz?"

"Sen ona bunun bir polis meselesi olduğunu söyle yeter, tatlım..." diyor McAdam, aksanını biraz daha belirginleştirerek. "Ve bize, doğru Bay Proctor'u getirdiğinden emin ol."

Bu vatansever bağ kurma girişimi, iskambilden bir kule gibi yerle bir oluyor. Resepsiyonist, McAdam'a tepeden bakıyor, hem de oturduğu halde, ki bu başlı başına etkileyici bir hareket.

"Sadece bir Bay Proctor var..." diyor otoriter bir şekilde. "Diğer ortaklar Bayan Proctor ve Proctor Hanım."

Gülümseyerek McAdam'ı dirseğinle dürtüyorsun. "İnsan önyargılı olmamalı çavuş. Sonuçta yirmi birinci yüzyıldayız."

McAdam, kızarıyor ama sebebinden tam emin değilsin. Resepsiyonist tarafından fırçalandığı için mi, yoksa sen de aynı hatayı yapmana rağmen onu suçladığın için mi?

Resepsiyonist içeri haber verdikten kısa bir süre sonra Bay Proctor arka ofislerden çıkıp sizi karşılıyor. Kısa boylu, tombul

ve tamamen kel bir adam. Yüzü, sarkık yanaklarıyla bir buldok gibi ciddi.

"Size nasıl yardımcı olabilirim?" diyor, elini uzatarak. Ama sen tokalaşmıyorsun. "Flora Kennedy ile ilgili bir şeydi, değil mi?"

"Ne yazık ki öyle. Üzgünüm ama kocası Harry Kennedy, şüpheli bir şekilde ölü bulundu. Kendisi sizin de müvekkiliniz miydi?"

"Aman Tanrım!" Bay Proctor bir adım geriliyor, gerçekten sarsılmış gibi görünüyor. Önündeki masaya yaslanıp toparlanmaya çalışıyor. Sonunda, "Hayır, Bay Kennedy müvekkilim değildi. Bu... uzlaşılması zor bir durum olurdu."

"Anlıyorum. Özel olarak konuşalım mı?" Ofise açılan kapıyı işaret ediyorsun. Proctor bir an tereddüt edip saatine bakıyor, bu yüzden ekliyorsun: "Uzun sürmez."

"Pekâlâ... Bu durumda... Tamam ama fazla vaktim yok."

Sizi kısa bir koridordan geçirip kapalı kapıların yanından ilerletiyor. Merdivenlerden çıkınca, birinci katı tamamen kaplayan lüks bir ofise giriyorsunuz.

"Bay ve Bayan Kennedy'yi müvekkil olarak birlikte temsil etmek neden zor olurdu?" Deri koltuğa oturuyorsun ve McAdam kapıyı kapatırken devam ediyorsun. "Sonuçta ikisi iş ortağı, değil mi?"

"Ah, biz Kennedy Homes ile ilgilenmiyoruz." Proctor, başını hızla iki yana sallıyor. "Ben Bayan Kennedy'nin kişisel avukatıyım."

McAdam, şüphelerinin doğrulandığını belli eden bir bakış atıyor. "Demek kocasından boşanmayı planlıyordu. O yüzden ikisini birden temsil edemezdiniz."

"Buna yorum yapamam..." diyor Proctor, kesin bir dille. "Müvekkil gizliliği, biliyorsunuz."

"Peki, bu sabah saat 10 ile 11.00 arasında neredeydiniz Bay Proctor?"

"Buna neden cevap vermem gerektiğini anlamıyorum. Yoksa ben de mi şüpheliyim?"

"Öyle olmayabilirsiniz..." diye onu yatıştırıyorsun. "Ama müvekkiliniz öyle. Harry Kennedy öldüğüne göre, Flora Kennedy artık boşanmaya ihtiyaç duymuyor. Ayrılık durumunda işten almayı umduğu herhangi bir pay yerine, şimdi Kennedy Homes'un tamamını miras alacak. Bu sadece ona kocasını öldürmek için bir sebep vermekle kalmıyor, aynı zamanda o saatler arasında suç mahallinde olmadığını kanıtlamak için sizi de mazeret olarak gösteriyor. Bu yüzden bazı cevapları almaktan memnuniyet duyarım."

Proctor genzini temizleyip pencereye doğru bakıyor. "Durumunuzu anlıyorum dedektif. Ancak Bayan Kennedy'yi hangi koşullarda temsil ettiğimi açıklamam yasak. Yine de mevcut durumda, bu sabah burada bir görüşme yaptığımızı doğrulayabilirim. Saat 09.30'da geldi ve 10.30'a birkaç dakika kala ayrıldı. Bu, müvekkilimin ifadesini doğruluyor mu?"

McAdam'la göz göze geliyorsunuz. Eğer McAdam'ın sürüş süresi hakkındaki tahmini doğruysa, bu Flora'nın Elysium'a gidip Harry'yi öldürmesi ve saat 11.00'de evde olması için yeterli zamanı olduğunu gösteriyor.

"Bayan Kennedy'yi hangi koşullarda temsil ettiğim, ifadesi dikkatimi çekti..." diyor McAdam. "Bu oldukça spesifik bir ifade. Sanki seni yalnızca belirli bir görev için tutmuş gibi. Peki, Flora seni ne zaman işe aldı?"

Kesinlikle iyi bir soru. Bir avukatla bu kadar yakın zamanda anlaşmış olması, tek başına boşanma planladığını kanıtlamasa da bunu destekleyen güçlü bir delil olabilir.

Proctor yeniden saatine bakıyor, sonra pes ediyor. "Bu yılın şubat ayında." Ardından, aceleci bir ifadeyle ekliyor: "Başka bir sorunuz var mı? Daha fazla vaktim yok. Zaten daha fazla bilgi almak istiyorsanız, gidip Bayan Kennedy'ye kendiniz sormalısınız."

Bu adamdan mahkeme kararı olmadan başka bir şey koparamayacağını biliyorsun. Ama tam çıkmaya hazırlanırken, dışarıdan güçlü ve iyi ayarlanmış bir motor sesi duyuluyor.

Proctor endişeyle pencereye bakarken, McAdam pencereye yöneliyor ve gülümseyerek dönüyor.

"Belki de bunu düşündüğümüzden daha erken yapabiliriz."

Pencereye yaklaşıp bakıyorsun. Flora Kennedy, Ferrari'sini park ediyor.

Bu, Proctor'un önceden ayarlanmış bir randevusu mu, yoksa kocasının ölümünün ardından yapılan beklenmedik bir ziyaret mi? Proctor ağzını sıkı tutsa da Flora belki konuşur, tabii avukatı ona susmasını söylemezse.

Şimdi ne yapacaksın?

- Flora içeri girene kadar Proctor'un ofisinde beklemek için **171.** bölüme geç.
- Onu ofise girmeden önce karşılamak için **68.** bölüme geç.

126

Jennifer omuz silkerek konuşuyor. "Bunun ne kadar önemli olduğunu bilmiyorum ama Joseph –pardon, yani Memur Zwale– Harry Kennedy'nin konaklama ücretini ödemediğini söyledi. Bu beni şaşırttı. Stephen'ın bana haber vermeden başka 'Dostlara' da bedava konaklama verip vermediğini kontrol etmek istedim."

"Peki, ne buldun?" diye soruyorsun.

"Ara sıra yapıyormuş ama dikkatimi çeken şey, bu hafta iki kişiye bedava konaklama vermesi oldu. Harry Kennedy ve Tank Destroyer'a yapılan bir yükseltme."

Bu, Elysium'un sürekli yaşadığı mali sıkıntıları kısmen açıklayabilir.

"Ne tür bir yükseltme?"

"Tank normalde temel Gül paketini alır..." diye açıklıyor resepsiyonist. "Bu, daha düşük bir sabit ücretle, kullandıkça ödeme yapılan bir program. Ama bu hafta, Stephen onun girişine bir not düşerek ücretsiz olarak Lotus paketine yükseltilmesini sağlamış."

"Bay Destroyer buraya ne sıklıkla geliyor?"

"Yaklaşık ayda bir, beş gün kalıyor."

McAdam homurdanıyor. "Milyonlarca doları olan bir teknoloji milyarderi neden bedava yükseltme alıyor?"

Memur Zwale omuz silkerek cevap veriyor. "Bazı insanlar cimridir memur hanım. Amcam da zengindir ama bütün kıyafetlerini ikinci el dükkânlarından alır. Onun için bu, çocukken fakir olmaktan gelen bir alışkanlık."

Tank Destroyer artık milyonlar değerinde olabilir ama belki de o da parasız büyüdü. Yine de asıl soru şu: Stephen Cheong'un, Harry Kennedy'ye ücretsiz konaklama ve Tank Destroyer'a ücretsiz yükseltme vermesi tamamen tesadüf mü, yoksa işin içinde başka bir şey mi var?

"Bu bilgi işimize yarayabilir..." diyorsun Jennifer'a. "Kontrol ettiğiniz için teşekkürler."

Sonra duraksayıp ona bir soru daha yöneltiyorsun. "Size sormak zorundayım ve lütfen kusuruma bakmayın. Bayan Kennedy haklı mıydı? Kocasıyla birlikte miydiniz?"

Jennifer'ın tereddüt ettiğini görünce hızla ekliyorsun: "Sizi uyarayım, polise yalan söylemek suçtur."

"Aman canım..." diye araya giriyor Zwale, Jennifer'ı savunarak. "Kennedy tam bir pislikti, herkes öyle diyor. Jennifer onunla birlikte olmazdı!"

"Sessiz ol, memur!" diye sertçe çıkışıyor McAdam.

Jennifer gözlerini devirmeden edemiyor. "Ama o haklı..." diyor. "Bay Kennedy her kadına asılırdı, bana da aynısını yaptı. Ama ben ona haddini bildirdim. Onunla birlikte olmam mümkün değil. Bir milyon yıl geçse bile olmazdı!"

- Defterine **T2** yaz.
- Eğer halihazırda defterinde J3 yazıyorsa, **37**. bölüme geç.
- Aksi halde, **136**. bölüme geç.

127

"O zaman bana şunun cevabını ver..." diyorsun. "Senin tarifine uyan bir adam, Burrowlands bölgesinde bir aileyi –oldukça ürkütücü sayılabilecek bir şekilde– izlerken görülmüş. Bu aile, Kennedy Homes'la kötü işçilik yüzünden davalık olan ailelerden biri. Bana bunun hakkında ne söyleyebilirsin?"

Tank dikkatle seni süzüyor. "Kim görmüş peki?"

"Kameradasın, o yüzden inkâr etmeye kalkma. Anlamadığım şey şu: Harry Kennedy'yle ilk kez bu hafta tanıştığını söylemiştin ama bu yıldırma olayları bir aydan uzun süredir devam ediyor. Şimdi lütfen bana bunun tamamen bir tesadüf olduğunu söyleyerek zekâmı küçümseme."

Teknoloji milyarderi iç çekerek cevap veriyor. "Tamam, peki. Aslında Harry ile yaklaşık altı ay önce bir iş etkinliğinde tanıştım. İyi anlaştık ve karşılıklı yatırımlar yapmaya karar verdik."

McAdam kaşlarını kaldırıyor. "Ne kadar iyi?"

Tank alaycı bir şekilde gülümsüyor. "Neden, kıskandın mı?"

McAdam gözlerini kısarak cevap veriyor. "Bay Destroyer, az önce bize yalan söylediğinizi kabul ettiniz. Daha birkaç metre ötede öldürülen bir adamla tanışıklığınızı sakladınız. Size tavsiyem, çocuk gibi davranmayı bırakmanız ve gerçeği söylemeniz."

Tank gözlerini kaçırıyor. "Çünkü başımı derde sokmanızı istemedim, tamam mı? Harry'nin ölümüyle benim hiçbir alakam yok ve hayır, dün sabah havuzdayken hiçbir şey görmedim. Ama size baştan onunla arkadaş olduğumuzu söyleseydim, şüphelenirdiniz. Tıpkı şimdi yaptığınız gibi, değil mi?"

Bunu inkâr etmiyorsun, çünkü haklı. Ama Tank'in hikâyeyi saklamaya çalışması, onu daha da şüpheli duruma getiriyor.

"Elysium'a ziyaretlerinizi bilerek mi aynı zamana denk getirdiniz? Harry Kennedy'nin buraya ilk gelişi olduğuna göre, bunun da tesadüf olma ihtimali düşük."

"Hayır, tesadüf değildi. Harry'ye ilk tanıştığımızda buradan bahsetmiştim. O zamanlar hiç duymamıştı ama birkaç hafta önce beni arayıp geleceğini söyledi. Biz de burada buluşup iş konuşmaya karar verdik."

McAdam kollarını göğsünde kavuşturarak soruyor. "Peki Burrowlands'de ne işiniz vardı? Arkadaşına bir kıyak mı geçiyordun?"

Tank başını hafifçe yana eğerek gülümsüyor. "Aynen öyle bir şey. O sorun çıkaranlara, birinin onları izlediğini hissettirmek için."

- Defterine **T4** yaz ve **161**. bölüme geç.

128

Sen spa merkezini incelemeye devam ederken, McAdam, o dört evlik sırayı satan emlakçıyı arıyor. Bölge fena sayılmaz; zemin tamamen asfaltlanmış olsa da kenarlarda ağaçlar var, bu da çocuklar için yeterince yeşil alan sağlıyor. Kuş cıvıltıları havayı dolduruyor, anayoldan gelen trafik gürültüsü ise neredeyse hiç duyulmuyor. Genç ailelerin buraya taşınmalarının nedenini anlamak zor değil.

"Size yardımcı olabilir miyim?"

Karşı kaldırımdan bir kadın sesleniyor. Yanında, büyük bir şemsiyeyle gölgelenmiş bir bebek arabası var. Başta kibarca reddetmeyi düşünüyorsun ama sonra birkaç soru sormanın iyi olabileceğine karar veriyorsun.

"Aslında belki edebilirsiniz. Yolun karşısındaki tarlayı kimin satın aldığını biliyor musunuz?"

Kadın başını iki yana sallıyor. "Hayır, aylardır çitlerle çevrili. Siz inşaatçı mısınız?"

"Hayır, polisiz. Son zamanlarda orada olağanüstü bir şey gördünüz mü?"

"Ne gibi? Sonuçta burası sadece bir tarla."

Gerçekten de öyle ama nedense Harry Kennedy için büyük bir önem taşıyor gibi görünüyor.

"Şöyle söyleyeyim..." diye devam ediyor kadın. "Eğer gerçekten polisseniz, bu yeri inşa eden şirketle konuşmalısınız. Düpedüz sahtekârlar."

"Öyle mi? Neden?"

"Ne zaman şiddetli yağmur yağsa pencerelerimden su sızıyor, üstelik sadece benim değil. Evi yapan adam, binalar birkaç senelik olduğu için artık sorumluluk kabul etmediğini söylüyor. Kennedy Homes diye bir firma. Hepsi hapse girmeli."

Çevrene tekrar bakıyorsun fakat bu sefer farklı bir gözle.

"Bu siteyi Kennedy Homes mu inşa etti? Emin misiniz?"

Kadın gözlerini devirerek, sanki karşısında anlamakta zorlanan bir çocuk varmış gibi yavaşça konuşuyor. "Evet, tabii ki eminim."

"Aynı şirket..." diyorsun, düşüncelerini toparlayarak. "Kennedy Homes, tam karşıdaki tarlaya başka bir site daha inşa etmek için başvuruda bulunmuş."

"Böyle şeylere izin verilmemeli. Biliyor musun, pencere garantisi sadece iki yıl geçerliymiş. Ne biçim garanti bu? Resmen hiç yok gibi."

Bu konuda ona katılmamak zor. Ama Harry Kennedy gerçekten de sızdıran pencereler yüzünden mi öldürüldü? Bu, fazlasıyla aşırı bir tepki olurdu.

"Gerçek suçluları yakalamak istiyorsanız, gidip direkt ofislerini basın..." diyor kadın, yürümeye devam ederken. "Hepsi dolandırıcı."

Kadının uzaklaşmasını izlerken McAdam telefon görüşmesini bitiriyor.

"Vay canına..." diyor, gülümseyerek. "Bu gerçekten ilginç oldu. Öncelikle, tahmin et bakalım bu siteyi kim inşa etmiş?"

"Kennedy Homes."

"Ah." McAdam'ın gülümsemesi bir anda kayboluyor.

"Az önce şu genç anneden kesin bir dille öğrendim..." diyorsun. "Ayrıca Harry Kennedy'nin sahtekâr bir müteahhit olduğunu ve tutuklanması gerektiğini söyledi. Görünüşe göre bu sitedeki birçok evde sızdıran pencereler varmış."

McAdam tekrar gülümsüyor. "Bu, satışa çıkan o dört ev hakkında öğrendiklerimi açıklıyor olabilir."

- Eğer defterinde C1 yazıyorsa, **43**. bölüme geç.
- Aksi halde, **96**. bölüme geç.

129

Bodrumda, sadece toz birikmiş boş rafların arasından geçerken Jennifer'ın Harry Kennedy hakkındaki söylediklerini düşünüyorsun ve parçaları birleştirmeye çalışıyorsun.

"Demek Kennedy gerçekten de kadın personelin hepsine asılmış?"

"Aynen öyle..." diyor resepsiyonist. "Özellikle masaj terapistlerine. O kadar tahmin edilebilir ki."

"Buna Alina Martinescu da dahil mi?"

Jennifer bir an düşünüyor. "Sanmıyorum çünkü dün sabah onunla ilk randevusuydu. Daha önce ona masaj yapan herkes bana bir daha ona randevu vermemem için yalvarıyordu. Ama Elysium'da belli sayıda 'Gül' var. Er ya da geç birini tekrar ona yönlendirmek zorunda kalacaktım. Hiç de sabırsızlıkla beklediğim bir şey değildi, inan bana."

"Ama şimdi bu sorun çözülmüş oldu..." diyorsun.

Jennifer'ın birden kahkaha atmasına şaşırıyorsun ama hemen kendini toparlıyor.

"Dedektif, eğer Harry Kennedy'nin buradaki tek 'elleşmeyi seven' adam olduğunu sanıyorsan, göründüğünden daha saf birisin. Büyük harcama yapanlar burada canlarının istediğini yaparlar."

"Yönetime şikâyet etseniz olmaz mıydı?"

"Stephen mı? O zaten onların her şeyi yapmasına izin veriyor. Paralarını alıp başka yere gitmelerini göze alamaz, değil mi?"

- Defterine J2 yaz ve **166**. bölüme geç.

130

Öne uzanıp Carla'yı görmeni engelleyen orta boy bitkiyi kenara alıp yere koyuyorsun.

"Harry Kennedy ölmeden kısa bir süre önce, daha önce hiç iş yapmadığı bir firmaya, yani Standard Umbrella'ya 7.000 sterlin danışmanlık ücreti ödedi. Bu isim size tanıdık geliyor, değil mi?"

Carla gözlerini kısarak seni dikkatle inceliyor. Zihnindeki çarkların döndüğünü, ne kadarını bildiğini tahmin etmeye çalıştığını neredeyse görebiliyorsun. Sonunda, soruna bir başka soruyla karşılık veriyor.

"Neden soruyorsun?"

"Çünkü bu, sizin yüksek standartlarınıza göre bile hatırı sayılır bir miktar ve nefret ettiğinizi iddia ettiğiniz bir adamla yapılması oldukça garip bir anlaşma. Standard Umbrella'nın sizin şirketiniz olduğunu biliyoruz. Aynı şekilde, Burrowlands'de Kennedy Homes'tan satın alıp şimdi hızla elden çıkarmaya çalıştığınız birkaç evin de sahibi olduğunuzu da biliyoruz. Evlerin tam da Kennedy'nin yeni projesi onaylanırsa sel riski altına girecek bir bölgede olduğunu da biliyoruz ki bu da onları satmanızı zorlaştırırdı."

Carla gözlerini kırpıyor, üzerine gelen bu delil bombardımanını sindirmeye çalışırken yüzü soluyor. Ama sen geri adım atmıyorsun.

"O yüzden sorumu tekrar ediyorum..." diyorsun. "Ve bu sefer gerçekten bir cevap almak istiyorum. Bay Kennedy size 7.000 sterlini neden ödedi?"

- **82.** bölüme geç.

131

Tank masum olduğunu iddia etse de McAdam onu tutukluyor. Fırtına biraz dindikten sonra, onu karakola götürüyorsun.

Ancak yapılan daha derin araştırmalar, sözde teknoloji milyarderinin kimliğinin ve hayat hikâyesinin tamamen sahte olduğunu ortaya çıkarsa da cinayetle bağlantısını kanıtlayacak fiziksel bir delile ulaşılamıyor. Onun olay yerinde olduğunu gösteren hiçbir kanıt yok. Cinayet silahını elinde tuttuğuna dair de... Elinde sadece kendi şüphelerin var ve bu yeterli değil.

Dava elinden kayıp gidiyor. Başkomiser, sana olan güvenini kaybederek seni başka, daha basit bir vakaya atıyor ve Elysium cinayetini çözmesi için başka bir dedektif görevlendiriyor.

Harry Kennedy'nin katili elbet ortaya çıkacak... ama onu bulan sen olmayacaksın.

Sonrasında oturup neyin yanlış gittiğini düşünüyorsun. Tank gerçekten katil miydi ve sen sadece doğru kanıtları mı toplayamadın? Yoksa katil en başından beri başka biri miydi?

- Gerçeği öğrenmek için ümitsizliğe kapılma. Not defterinde temiz bir sayfa aç, **1.** bölüme geri dön ve yeniden dene.

Şimdilik bu kadar...

SON

132

"Bu, açıkça bir dolandırıcılık ve şantaj vakası..." diyorsun sakince. "Stephen'ın dediğine göre, Elysium'un 'benzersiz marka vaadi' burada yetiştirilen çiçeklerle yapılan bir çiçek terapisi. Ama kötü hava koşulları yüzünden yeterince çiçek yetiştiremiyor. Çiçeksiz bir terapi ise söz konusu bile olamaz. Bu nedenle bir fidanlıktan hazır bitkiler ve kesme çiçekler satın alarak bunları kendi yetiştirmiş gibi gösteriyor."

Stephen sessiz kalıyor ve kanıt sunmanı bekliyor.

Sen de sunuyorsun. "Bunu anlamamızı sağlayan birkaç sebep var – en önemlisi de bir görgü tanığımızın olması. Öyle değil mi Bay Destroyer?"

Tank, adının geçtiğine şaşırsa da başını sallayarak onaylıyor. "Onu fidanlıkta gördüm. Satın aldığı çiçekleri bir minibüsün arkasına yerleştiriyordu. Harry takip etmem için beni yönlendirmişti."

"Kesinlikle öyle..." diyerek Stephen'a dönüyorsun. "Senin bu dolandırıcılığını kanıtlayan Harry Kennedy, seni şantaj yaparak köşeye sıkıştırdı. Bu yüzden ona Elysium'da ücretsiz VIP konaklama verdin, Tank'e ise bedava bir paket yükseltme. İkisini de şımarık çocuklar gibi davranmalarına rağmen idare ettin."

"Hey!" diye itiraz ediyor Tank ama onu umursamıyorsun.

"Harry Kennedy seni köşeye sıkıştırmıştı..." diye devam ediyorsun. "Ama ondan kurtulmak için bir fırsat yakalamıştın. Dünden beri serada olduğunuzu söylüyorsun ama aslında sabah burada, ana binadaydın. Harry'nin, Alina'nın masaj seansından erken çıktığını gördün. Onu depo odasına çektin ve bir daha konuşamaması için susturdun. Ağzına koyduğun gül, Harry Kennedy'nin ölmesi gerektiğini anlatan şiirsel bir semboldü."

Stephen, suçlamaların ağırlığıyla sendeleyerek geri çekiliyor. "Tamam, kabul ediyorum, az miktarda çiçek satın aldım. Ama işlerin ne kadar zor olduğunu bilmiyorsunuz! Tanrım, yeniden başlayabilsem, çiçekleri tamamen bırakırdım. Hatta bu tesisi de bırakır, tekrar bir fidanlık işletmeye dönerdim. Ne olmuş yani bazı çiçekler burada yetiştirilmemişse? Aynı çiçekler sonuçta!"

Carla, memnuniyetsizce tıslıyor. "Elysium'u bütünsel bir inziva yeri olarak pazarlıyorsun Stephen. Eğer buradaki tüm bitkilerin elde yetiştirildiğini bilmek o özel dokunuşu vermiyorsa, biz ne için para ödüyoruz? Tam bir rezalet!"

"Sonuçta sadece çiçek..." diye söyleniyor Tank.

"Bu mesele çiçek meselesi değil!" diye sertçe çıkışıyor Carla.

Oda, yükselen seslerle dolarken, sen tartışmaları umursamadan McAdam'a dönüp Stephen Cheong'u tutuklamasını emrediyorsun.

- **76.** bölüme geç.

133

Bekleme odasından çıkıp lobiye geçtiğinde, Jennifer ezilmiş Viagra haplarını süpürmekle meşgul. Elinde faraş ve fırçayla, Memur Zwale'in, Flora Kennedy'yi zapt etmesine yardım eden Doğu Asyalı adamla sohbet ediyor.

"Bayan Kennedy'yi tutukladın mı?" diye soruyor Jennifer.

"Evet, tutukladım."

"İyi olmuş..." diyor adam. "İnsanlar buraya girip kavga çıkarabileceklerini sanmamalı."

Ona elini uzatıyorsun. "Bu arada, Bayan Kennedy'yi durdurma konusundaki yardımın için teşekkürler. Seni riske atmak istemezdim ama seni takdir ediyorum."

"Ben sadece iyi bir vatandaşım..." diye yanıtlıyor, tokalaşırken. Sıkı bir şekilde elini sıkıyor. "Hem, eğer işler kanlı hale gelseydi, Stephen'ın temizlik faturasıyla uğraşmasını istemezdim."

"Bu gerçekten düşünceli bir hareket, Bay?..."

"Cheong. Bill Cheong. Tai Chi derslerini ben veriyorum." Kendinden gurur duyduğunu gösteren bir gülümsemeyle ekliyor ve yanlış bir varsayımda bulunmanı engelliyor. "Evet, Stephen benim oğlum."

Jennifer, süpürgeyle yanından geçerken ona hafifçe dirsek atıyor. "Yaşasın torpil..." diye şaka yapıyor.

"Hiç sanmam..." diyorsun, gerçi sen de aynı şeyi düşünmüştün. "Ne zamandır burada çalışıyorsun Bay Cheong?"

"Üç yıldır. Açıldığı günden beri."

"Peki, daha önce nerede Tai Chi öğretiyordun?"

Bill, sana biraz daha yaklaşıp alçak sesle, "Hiçbir yerde ama bizim 'Dostlar'a sakın söyleme..." diye fısıldıyor. "İşi yaparken öğrendim, anladın mı?"

Demek torpil şakası yerindeymiş. McAdam inanamaz bir ifadeyle başını sallıyor.

Bill, Jennifer'a bakarak, "Ondan da birkaç tüyo aldım..." diyor. "Kendisi karate biliyor."

"Judo aslında..." diye düzeltiyor Jennifer, temizlik malzemelerini masanın arkasındaki dolaba koyarken. "Kendini savunma için, Tai Chi gibi değil."

"Olsun..." diyor Bill, gülümseyerek. "Onlar bunu bilmiyor."

- Eğer defterinde C3 yazıyorsa, **26**. bölüme geç.
- Aksi halde, **81**. bölüme geç.

134

Bekleme odasının büyük pencerelerinden süzülen güneş ışığı, duvarları kaplayan bitkileri besliyor. Bir an sessizce oturduktan sonra zor bir soruya geçiyorsun.

"Bunu sorduğum için bağışlayın Bayan Kennedy ama bu sabah saat 10 ile 11.00 arasında neredeydiniz?"

Flora çantasından bir mendil çıkarıp gözyaşlarını siliyor, ardından burnunu çekiyor. Kendini toparladıktan sonra cevap veriyor:

"Avukatımla birlikteydim. Greenleaf Lane'deki 'Proctor, Proctor ve Proctor' hukuk bürosunda. Randevum 09.30'daydı, oradan 10.30'da çıktım ve 11.00'de evdeydim."

"Ev dediğiniz neresi? Henüz kocanızın adresini belirleyemedik..." diye açıklıyorsun.

"Monkroyd Bulvarı'ndaki büyük evlerimizden biri."

"O halde bir polis memuru sizi eve bırakacak."

"Saçmalık..." diye karşı çıkıyor. "Gayet iyi durumdayım ve arabamı burada bırakmaya niyetim yok."

Bu tepkisi biraz garibine gidiyor. Yine de onu direksiyon başına geçmemesi için ikna etmeye çalışırken, dışarı çıkınca nedenini anlıyorsun. Polis arabalarının arkasında park edilmiş parlak kırmızı, üstü açık bir Ferrari. Belki de Flora Kennedy ve Çavuş McAdam hızlı arabalar hakkında konuşarak anlaşabilirlerdi.

Ne kadar soğukkanlı görünse de böyle bir şoktan sonra onun kendi başına araba kullanmasına izin veremezsin. Sonunda bir orta yol buluyorsunuz ve bir polis memurunun Ferrari'yi kullanmasına karar veriyorsunuz. Memur Zwale'in bu fırsata atlayacağını düşünüyorsun ama o şaşırtıcı bir şekilde geri duruyor. Bunun yerine, genç bir başka memur neredeyse ellerini ovuşturarak öne çıkıyor ve Bayan Kennedy güvenle araca bindikten sonra, Ferrari'nin hızla caddeden köprüye doğru uzaklaşmasını izliyorsun.

Tekrar içeri girip McAdam ve Zwale'i lobide topluyorsun. Zwale'den Greenleaf Lane ve Monkroyd Bulvarı'nı araştırmasını, McAdam'dan ise bu sabah bu iki nokta arasındaki güzergâhta bulunan herhangi bir güvenlik kamerası kaydını talep etmesini istiyorsun.

Zwale telefonuna bakarak, "Greenleaf Lane buraya otuz dakika mesafede görünüyor, Monkroyd Bulvarı ise on dakikadan az..." diyor. "Öne sürdüğü mazereti tutuyor gibi görünüyor."

McAdam omzunun üzerinden haritaya göz atıyor. "O kadar da emin olma. Bu süreler normal bir araba için geçerli. Bayan Kennedy'nin arabasının normal olmadığını hepimiz biliyoruz. Diyelim ki avukatıyla görüşmesi on dakika erken bitti ve 10.20'de çıktı. Gaza basarak 10.40'ta buraya varabilir, içeri süzülüp kocasını öldürebilir ve yine de 11.00'de evinde olabilir."

Elysium'da güvenlik kamerası kaydı olmadığı için Flora'nın içeri sızmış olması mümkündü. Ama içeride yüzlerce çalışan ve misafir varken kimse onu görmeden nasıl girebilirdi? Üstelik eski depo odasının anahtarını nasıl çalabildi? Daha önce hiç burada bulunmadıysa, deponun nerede olduğunu nasıl bilebilirdi? Ve Harry'yi nasıl masaj seansından çıkmaya ikna etti? Cevapsız kalan birçok soru vardı.

"Cinayet vakalarında eş, her zaman baş şüphelilerden biridir..." diye kabul ediyorsun. "Ama Flora Kennedy gerçekten perişan görünüyordu. Trafik kameraları hareketlerini netleştirebilir belki."

Tam o sırada aklına bir şey takılıyor. "*Flora*...[14] Kennedy'nin ağzındaki gülle bir bağlantısı olabilir mi dersin?"

"Bilmem..." diyor McAdam. "Ama sen onu bekleme odasında sorgularken ben arabasını biraz inceledim."

Telefonunu kaldırıp sana birkaç fotoğraf gösteriyor. İlk fotoğrafta Ferrari'nin ön yolcu koltuğunda Elysium'un bir broşürü ve üzerinde isimsiz kahverengi bir zarf duruyor. McAdam ekrana dokunarak diğer fotoğrafa geçiyor; zarf açılmış ve içinden çıkan belgeler görünüyor: Boşanma Hakkında Bilmeniz Gerekenler ve Boşanma Süreci Açıklandı gibi başlıklar taşıyan evrak bunlar.

---

14 Flora: Latince kökenli bir isim olup "bitki örtüsü" veya "çiçek" anlamına gelir.

"Ön koltukta duruyordu, ben de içine şöyle bir göz attım..." diye açıklıyor. "Bayan Kennedy kocasının ölümüne sandığımız kadar üzülmemiş olabilir."

Memur Zwale, McAdam'ın omzunun üzerinden bakarken şaşkınlıkla soruyor: "Zarfı açtın mı? Bu yasadışı bir arama değil mi?"

"Kesinlikle kurallara aykırı..." diye onaylıyorsun.

McAdam omuz silkerek, "Cinayet şüphelisi sonuçta. Ayrıca, üstü açıktı, kapıyı açmam gerekmedi. Zarfı açarken de eldiven kullandım. İyi ki de öyle yapmışım, değil mi? Bu durum her şeyi farklı bir açıdan gösteriyor..." diyor.

Sonra sana bakarak beklentiyle gülümsüyor.

- Çavuş McAdam'ı inisiyatifinden dolayı övmek için **60.** bölüme geç.
- Onu yasadışı arama yapması nedeniyle azarlamak için **156.** bölüme geç.

135

Sen ve McAdam, ana binanın avluya bakan kısmında bulunan müdürün ofisine giriyorsunuz. Şimdiye kadar gördüğün şık ve minimalist alanların aksine, burası dosyalar, klasörler, mektuplar, arşiv kutuları ve referans kitaplarıyla dolu bir kaosun içinde. Aralara yerleştirilmiş bitkiler ve çiçeklerin arasında, raflardan biri başarılı iş insanlarının biyografileriyle dolu; çoğu Amerikalı, hatta bazılarının dolandırıcılıktan yargılandığını bile hatırlıyorsun. Yerler ve raflar, farklı türlerde yeşilliklerle dolu ve saksılarla kaplanmış.

Böylesine dağınık bir yerde çalışmanın kazara olamayacağını düşünüyorsun. Daha yakından bakınca, bunun binadaki sorunları gizlemek için yapılmış olabileceğini fark ediyorsun. Rafların üzerindeki kabarmış boya ve çiçeklerin arkasındaki

hafif siyah küf lekeleri, rutubet ve hatta çürüme belirtileri gösteriyor. Finchcote Malikânesi gibi eski binalar sürekli bakım gerektirir ve Elysium'un bu konuda geri kaldığı çok açık.

Tüm bu kaosun merkezinde, beklediğinden daha genç, otuzlarında bir adam oturuyor. Üzerinde Elysium logolu, sıska vücuduna bol gelen bir polo tişört ve büyük, dijital bir akıllı saat var. Tırnak yemeyi bırakıp ayağa kalkıyor ve elini uzatıyor.

"Stephen Cheong..." diyor. "Tanrım, bu korkunç bir şey. Southend'den bir otobüs dolusu müşteri yarın gelecekti fakat iptal ettiler. Sabahtan beri buradan ayrılmak ve para iadesi almak isteyen insanlarla uğraşıyorum. Yakında gidersiniz, değil mi? Onu götürdüğünüzde burada işiniz bitmiş olacak, değil mi?"

"Aksine, Bay Cheong..." diyorsun. "Burada kalmamız için fazlasıyla sebep var. Bay Kennedy'nin ölümü bir kaza değildi."

Stephen sana ve McAdam'a boş boş bakıyor, gözlerini kırpıştırıyor. Sonunda gerçek kafasına dank ediyor ve rengi atarak sandalyesine çöküyor.

"Ama ben... sanıyordum ki... kim... Tanrım, biz sadece bir spa merkeziyiz! Nasıl?"

"Her şeyi sırasıyla konuşalım..." diyorsun. "Öncelikle, Bay Kennedy'yi bulan kişi siz miydiniz?"

Elini yüzüne sürüyor. "Evet, doğru. Seralarda çiçek yataklarını suluyordum. Şimdilerde her şey kuruyup gidiyor. İşimi bitirdim, saat 11.00'de bir görüşmem vardı, buraya dönmek için avludan geçiyordum ve... oradaydı."

"Ona dokundunuz mu?" diye soruyorsun.

"Evet, üzgünüm. Yapmamam gerektiğini biliyorum ama... İlk başta gerçek gibi gelmedi. Çok tuhaftı." Tişörtünü işaret ediyor. "Sizinkiler kıyafetlerimi aldı. Evime gidip değişene kadar yedek giysilerle idare etmek zorundayım."

"Göğsüne saplanmış bahçe çatalını gördüğünüzde, bunun bir kaza olamayacağını düşünmediniz mi?"

Stephen pencereden avluya bakıyor. "Bunu böyle söylediğinde kendimi aptal gibi hissediyorum ama başta tökezleyip düştüğünü düşündüm. Fakat sonra memurlarınız balkondan düştüğünü söyleyince, bana mantıklı geldi."

McAdam not alırken soruyor: "Bay Kennedy'yi bulmadan önce olağandışı bir şey duydunuz veya gördünüz mü? Bir çığlık, garip bir ses, herhangi bir şey?"

"Sanmıyorum. Dürüst olmak gerekirse o an bitkilere odaklanmıştım."

Kennedy'nin ağzına yerleştirilen çiçeği hatırlıyorsun. "Cesette size garip gelen bir şey var mıydı?"

"Ne yani, göğsüne saplanmış çatala ek olarak mı? Tanrım, hatırlamıyorum. Sanırım yoktu."

Yani müdür, cesedin ağzındaki çiçeği görmemişti... Ya da belki de çiçeği oraya koyan kişi oydu ve şimdi yalan söylüyordu.

"Epeyce bitki var." Etrafınızdaki saksılara doğru işaret ediyorsun. "Ve bahçelerin ötesindeki plastik tünelleri[15] daha önce fark etmeden edemedim. Sanırım bitkilere ilginiz var?"

Stephen tekrar gözlerini kırpıştırıyor, sonra açıklıyor. "Özür dilerim, bildiğinizi sanıyordum. Elysium, bütüncül çiçek terapisi konusunda öncü bir yer; korollik yoga, angiospermal homeopati, polenli banyolar ve benzeri şeyler. Tabii ki katı bir vegan diyet de uygulanıyor."

McAdam'a yan gözle bakarak, "Elbette..." diyorsun.

"Kullandığımız tüm çiçekler burada, bahçelerde yetiştiriliyor. Bu, markamızın özgün vaatlerinden biri. Son birkaç yıl hava koşulları açısından pek elverişli değildi ama idare ediyoruz, sezonun sonuna yaklaştık zaten."

---

15 Polytunnel (plastik tünel): Bitkileri rüzgâr, yağmur ve düşük sıcaklıklardan korumak için kullanılan, plastikle kaplanmış yarı dairesel seralara verilen ad.

"İlginç..." diyor McAdam ama ses tonundan hiç de ilgilenmediği belli.

"Birinin Harry'yi bıçakladığını, sonra da balkondan attığını mı düşünüyorsunuz?" diye soruyor Stephen. "Bu inanılmaz! Biliyor musunuz 312 numaralı odayı yatak odasına çevirmeyi düşünüyordum. Eğer yapmış olsaydım, belki de hâlâ hayatta olurdu..."

"Bunu düşünmeyin. Bay Cheong..." diyorsun. "Kendinizi suçlayamazsınız. Anladığım kadarıyla depo odası normalde kilitli tutuluyor ve sadece personel erişebiliyor, doğru mu?"

"Evet, doğru. Tek anahtar resepsiyonda durur."

"Sizin az önce memurlarımıza kapıyı açarken kullandığınız anahtar hariç herhalde..." diyorsun.

Stephen endişeli bir şekilde gözlerini kırpıştırıyor. "Ah, evet. Tabii, benim anahtarım hariç."

McAdam odanın içinde yavaşça dolaşıyor, rafları inceliyor, bitkilere göz gezdiriyor. "Binanın içinde güvenlik kameraları var mı?" diye soruyor.

Stephen başını iki yana sallıyor. "Negatif enerji, huzurlu atmosferimizi bozardı. Hem, bugüne kadar da hiç ihtiyacımız olmadı."

"Ta ki bugüne kadar..." diyor McAdam, sert bir şekilde. "Peki, Bay Kennedy o depoda olmaması gerekiyorsa, nerede olmalıydı? Sadece bornoz ve iç çamaşırı giyiyordu."

"Alina Martinescu ile bir masaj seansı vardı. Ama Alina, seansı erken bitirdiğini söyledi."

"Alina ile daha önce sorun yaşadınız mı?" diye soruyorsun.

"Hayır. Sessiz, çalışkan ve iyi bir masaj terapistidir. Onu personel dinlenme odasına gönderdim. Eğer konuşmak isterseniz hâlâ orada olabilir."

"Burada kaç çalışan var?" diye soruyor McAdam.

"Güne bağlı olarak 20 ila 25 kişi. 80 misafir ağırlayabiliyoruz. Tabii otobüs dolusu insan rezervasyonlarını iptal etmezse."

Stephen'ın işletmesi konusunda endişeli olduğu belli, bunu anlayabiliyorsun. Ama bu durum, cinayet soruşturmasının önüne geçemez.

Odanın penceresine doğru yürüyüp dışarı bakıyorsun. Beyaz polis çadırı görüş alanında, Dr. Wash cesedin kaldırılmasını yönetiyor.

Gelişi güzel bir tavırla, "Kimi arıyordunuz?" diye soruyorsun.

"Ne demek istiyorsun?"

Müdürün yüzüne bakıyorsun. "Saat 11.00'de bir telefon görüşmesi için buraya döndüğünüzü söylemiştiniz. Kiminle görüşecektiniz?"

"Bu sizi ilgilendirmez, değil mi?"

"Günün olaylarını göz önünde bulundurunca, sanırım ilgilendiriyor."

Bir an sana bakıyor, sonra iç çekerek pes ediyor. "Tamam, peki. Bankayla ipotek hakkında konuşacaktım." Senin sorgulayıcı bakışını görünce açıklamaya devam ediyor. "Burası sadece bir işyeri değil, bana ait. Finchcote Malikânesi satışa çıkınca eski fidanlık işimi sattım, burayı aldım ve Elysium'u açtım."

"Pahalıya patlamıştır."

Stephen yüzünü buruşturuyor. "Düşündüğünüz kadar değil, çünkü bina harap haldeydi. Sorun şu ki, hâlâ öyle. Çatı başlı başına bir felaket, taş işçiliği berbat durumda, kirişlerde kuru çürüme var... Bazen delirdiğimi düşünüyorum. Neyse, banka görüşmesini ertelemek zorundayım. Burada daha ne kadar kalacaksınız acaba?"

"Gerektiği kadar..." diyorsun kaçamak bir şekilde. "Ayrıca buradaki herkesin –siz ve personeliniz de dahil– bir süreliğine bölgeden ayrılmamasını rica ediyorum. Yarın çıkış yapması planlanan misafirler var mı?"

"Sanmıyorum, çoğu insan bir hafta kadar kalıyor. Ama en kesin bilgiyi resepsiyonda Jennifer'dan alabilirsiniz. Neden soruyorsunuz?"

"Çünkü Bay Kennedy'nin ölümünü araştırırken en az bir gün daha burada kalmaları gerekecek."

Stephen inleyerek başını iki yana sallıyor. "Bakın... Ölülerin arkasından kötü konuşmak istemem ama şunu bilmenizde fayda var: Harry Dostlar arasında pek de sevilen biri değildi."

"Dost? Onu yakından tanıyor muydunuz?" diye soruyorsun.

Stephen şaşırmış bir ifadeyle bakıyor, sonra açıklıyor. "Hayır, biz müşterilerimize 'Dost' deriz. Onları aileden biri gibi görürüz."

"Anladım. Ama diyorsunuz ki Bay Kennedy'nin pek Dost'u yoktu."

"Doğru. Ah, isterse ne kadar da çekici olabilirdi, özellikle de bizim 'Güller' gibi kadınlara karşı. Elli yaşlarında olmasına rağmen, Harry hâlâ bir serseri ruhuna sahipti. Gürültücü ve kendini ayrıcalıklı gören tavırlarıyla pek çok kişiyi rahatsız ediyordu. Buradaki tek gerçek Dost'u Tank Destroyer'dı."

McAdam neredeyse boğulacak gibi olur. "Affedersiniz, ne dediniz?"

"Bir başka Dost. Hatta buranın müdavimlerinden. Tank, internet sitelerinden büyük paralar kazandı ve ismini resmi olarak değiştirdi."

McAdam not alırken kaşlarını çatıyor. "Bay... Destroyer... hâlâ burada mı?"

"Az önce kimsenin ayrılmasına izin vermeyeceğinizi söylediniz, öyleyse burada olmalı. Jennifer'a sorabilirsiniz, Tank'in programına erişebilir."

Tam kapıdan çıkmak üzereyken duraksıyorsun. "Ya Bayan Nesbitt, milletvekili olan? Onunla az önce karşılaştık ve Bay Kennedy'nin intihar ettiğini varsaydı. İkisi nasıl anlaşıyordu?"

Stephen başını sallıyor. "Gördüğüm kadarıyla birbirlerinden vebadan kaçar gibi kaçıyorlardı. Karşılaştıklarında da mutlaka tartışma çıkıyordu, hatta dün akşamüstü tenis kortlarının yakınında büyük bir kavgaya tutuştular."

"Saat kaçta?"

"Yemekten sonra, 19.00 civarında."

Ona zamanını ayırdığı için teşekkür edip odadan çıkıyorsunuz. Dışarıda McAdam'la konuşuyorsun.

"Her yerde Güller var..." diyorsun. "İlginç değil mi? Hatta çalışanlarından bahsederken bile bu lakabı kullandı. *'Bizim Güllerimiz gibi kadınlar'* dedi. Stephen Cheong kesinlikle 'benzersiz marka vaadine' sadık biri."

McAdam başını iki yana sallıyor. "O noktayı kaçırmışım. Sanırım bir adamın, Tank Destroyer gibi bir ismi neden seçtiğini düşünmekle meşguldüm."

McAdam'ın böyle bir detayı atlaması seni şaşırtıyor. Üstelik çavuş bazı insanları zaten yanlış şekilde rahatsız etmiş durumda. Acaba beceriksiz bir ortakla çalışıyor olabilir misin?

"Detaylar çavuş. Daima detaylara dikkat etmelisin. Neyse ki Tank Destroyer hakkında yakında daha fazla bilgi edinebiliriz. Ama daha da önemlisi, sırf çapkın ve sevilmeyen biri olduğu için birinin Harry Kennedy'yi bahçe çatalıyla bıçaklayıp öldürebileceğini mi düşünüyoruz... yoksa bu cinayetin göründüğünden daha derin bir hikâyesi mi var?"

- Eğer defterinde P4 yazıyorsa, 79. bölüme geç.

Aksi halde, bir sonraki eylem planına karar ver:

- Masaj terapisti Alina'yı sorgulamak için **48.** bölüme geç.
- Milletvekili Carla'yı sorgulamak için **177.** bölüme geç.
- Teknoloji devi Tank'i sorgulamak için **73.** bölüme geç.

136

İçeri geri dönüp Jennifer'ı sigara molasını bitirmesi için yalnız bırakıyorsun ve sessizce Memur Zwale'e yaklaşıyorsun.

"Biliyorum, herkes üniformalı bir erkeği sever ama unutma ki görev başındasın ve Bayan Watts potansiyel bir şüpheli."

"Biliyorum..." diye itiraz ediyor. "Ama Jennifer burada olup biten her şeyi görüyor ve onunla iyi geçinmek, ağzını açmasını sağlamanın bir yolu."

Resepsiyonistle zaman geçirmek için onun tek derdinin bu olduğuna pek inanmasan da söylediklerinde bir mantık var.

"Peki ama onun yanında ne söylediğine dikkat et. Elimizdeki bilgileri kolay kolay belli etmemeliyiz. Şimdi, yağmur biraz hafifleyince Flora Kennedy'yi bizzat karakola götürmeni istiyorum. Onu kayda geçir ve işlemleri tamamla. Muhtemelen sadece bir uyarı alıp kurtulacak ama en azından kendine gelmesini sağlar."

Zwale'e görevini verdikten sonra McAdam'la bir sonraki adımınızı konuşuyorsunuz.

"Flora saldırı yüzünden bir uyarı alabilir..." diyor McAdam. "Ama ya kocasının cinayeti? Ortada yeterince güçlü bir motivasyon var ve arabasına ait güvenlik kamerası görüntüleri de mevcut."

"Öyle görünüyor..." diye kabul ediyorsun. "Ama bu olayın sadece evlilik sorunları ve miras meselesinden ibaret olduğunu düşünmüyorum. Hele ki Kennedy Homes'un devralınması pek de kârlı bir iş olmayacak gibi duruyorken."

"Evet, ama eğer bunu bilmiyorsa..."

McAdam'ın telefonu çalıyor ve konuşması yarıda kalıyor. Ekrana bakınca yüzüne kocaman bir gülümseme yayılıyor.

"Aha."

"Güzel bir haber mi?" diye soruyorsun.

"Görünüşe göre Carla Nesbitt'in sabıkası var. Tek başına kızını büyütüyormuş ve yirmili yaşlarındayken bebek malzemeleri çaldığı için yakalanmış."

"Mecburiyetten bebek bezi çalan genç bir anneyle yirmi yıl sonra işlenen soğukkanlı bir cinayet arasında büyük fark var çavuş."

Omuz silkerek cevap veriyor. "Benim tecrübeme göre, bir kez suçlu olan hep suçludur. O kadar da topluma örnek biri değilmiş yani. Ama asıl bomba bu değil. Dijital adli tıp ekibi de sonuçlarını gönderdi."

"Bugün haber almayı umuyordum. Ne bulmuşlar?"

McAdam e-postasını açıp okumaya başlıyor. "Penny, Kennedy'nin dizüstü bilgisayarına girmiş. Çoğu şey standart iş belgeleri, muhasebe kayıtları falan. Onları daha detaylı incelemeye devam edecek. Ama ilk bulduğu şeylerden biri eski bir fotoğraf koleksiyonu. Ve tahmin et bakalım, kim var fotoğraflarda?"

Yüzündeki sinsi gülümsemeden cevabı tahmin edebiliyorsun. "Carla Nesbitt?"

"Bingo. Üstelik oldukça samimi görünüyorlar, ne dersin?"

McAdam telefonunu kaldırıp birkaç fotoğrafı kaydırıyor. Harry ve Carla, ikisi de genç ve hayat dolu. İki fotoğrafta kollarını birbirlerinin omzuna atmış, gülümseyerek poz veriyorlar. Birinde Carla tek başına, şık giyinmiş halde bir gece kulübünde oturuyor. Son fotoğraf ise biraz daha yeni ama yine de günümüzden birkaç yıl öncesine ait. Gazeteden taranmış gibi görünüyor ve Carla'nın parlamentoya seçildiğini duyuran bir haberin içinde yer alıyor.

- Eğer defterinde C14 yazıyorsa, **74**. bölüme geç.
- Aksi halde, **149**. bölüme geç.

137

Lobiye geri dönüyorsun, paramparça olmuş avize hâlâ yerde. Etrafına dizilmiş havlular, tavandan düşen suyun çoğunu emmiş, geri kalan suyu da bir köşeye hapsetmiş. Kova ağzına kadar dolmuş, fırtına hâlâ tüm şiddetiyle devam etse de o küçük şelale durmuş gibi görünüyor.

Üzerinde ödünç aldığı spor kıyafetleriyle, Memur Zwale lobiyi geçip Jennifer'la konuşmaya gidiyor. Jennifer, senin tavanda açılan deliğe baktığını fark edince açıklıyor:

"Bay Cheong yukarı çıkıp çatıyı onardı. Sanırım sadece deliğin üstüne tahta çaktı ama hiç yoktan iyidir."

"En azından artık bununla uğraşmamıza gerek yok..." diyor McAdam. "Şimdi, Bayan Watts, size bir sorum var. Harry Kennedy'nin kolundaki morluğu ona tam olarak ne zaman yaptınız?"

Bu biraz riskli bir hamleydi. O morluğa sebep olacak güce sahip birkaç şüpheli daha vardı, mesela Tank Destroyer ya da Stephen Cheong. Ama McAdam'ın hamlesi işe yarıyor, çünkü Jennifer inkâr etmeye bile çalışmıyor.

"Tam olarak hatırlamıyorum..." diye omuz silkerek cevap veriyor Jennifer. "İki ya da üç gün önceydi. Harry Kennedy, banyodan çıktığım sırada beni köşeye sıkıştırdı, bir şeyler denedi. Ben de ona haddini bildirdim."

"Bir de o güzel morluğu unutmamak lazım..." diye ekliyor McAdam. "Sanırım Judo, kavrama gücünü de geliştiriyor, değil mi?"

Jennifer geri adım atmıyor. "Böyle bir herife haddini bildirdiğim için özür dileyecek değilim. Erkeklerin sınırlarını bilmeleri gerekiyor. Keşke bu onu durdurmaya yetseydi."

Ama neyi durdurmasını istediğini asla öğrenemiyorsun, çünkü tam o anda Elysium'un ışıkları sönüveriyor.

Sadece ışıklar da değil, lobideki duvarlara monte edilen ekranlar da bir anda kararıyor, Jennifer'ın bilgisayarı kapanıyor ve ortamın o sürekli, fark edilmez uğultusu bir anda yok oluyor.

"Bela üstüne bela..." diye homurdanıyor McAdam.

Elysium bir anlığına tamamen sessiz kalıyor, sanki malikânenin kendisi nefesini tutmuş gibi. Sonra aniden herkes birbirine seslenmeye, panikle bağırmaya başlıyor. Üst katlardan çığlık sesleri geliyor. Teknik olarak hâlâ gündüz sayılır ama dışarıdaki fırtına ve kara bulutlar yüzünden akşam olmuş gibi görünüyor. Az önce hissettiğin gerilim şimdi bütün binayı sarıyor, hemen birkaç memuru yukarı gönderip çığlık atanların iyi olup olmadığını kontrol etmelerini söylüyorsun.

McAdam cebinden bir el feneri çıkarıp lobide ışığını gezdiriyor.

"Elektrik gittiği için Wi-Fi araması bile yapamıyoruz..." diye şikâyet ediyor Jennifer. "Tamamen dış dünyayla bağlantımız koptu, jeneratörü çalıştırmam gerekecek."

"Malikânede jeneratör mü var?"

"Bodrumda..." diye onaylıyor Jennifer. "Ama en son ne zaman kullanıldığını ya da kontrol edildiğini bilmiyorum açıkçası. Burada işe başlamadan önce bile el sürülmemişti. Umarım hâlâ çalışıyordur." Telefonunun el fenerini çalıştırıyor ve resepsiyonun arkasındaki anahtar kutusunu açıyor.

"Memur, onunla git..." diyorsun Zwale'e.

Jennifer kaşlarını çatıyor. "Bunu tek başıma da halledebilirim..." diye karşı çıkıyor. Sonra dönüp Zwale'e, "Alınma Joseph..." diye ekliyor.

"Yapabileceğini biliyorum. Ama judo bilsen de bilmesen de, biri yanında olursa daha güvende olacağından eminim."

McAdam sessizce sana yaklaşıp fısıldıyor. "Bu ikisi buraya geldiğimizden beri birbirine göz süzüp duruyor. Zwale'in aklı işte değil ve üstüne üstlük şu an üniforması bile yok."

Sadece onun duyabileceği bir sesle cevap veriyorsun. "Katilin tekrar harekete geçmeyeceğinden emin olamayız. Elektrik kesintisi, saldırmak için mükemmel bir fırsat olabilir."

"O zaman ben gideyim..." diye öneride bulunuyor McAdam. Ama sen buna karşı çıkıyorsun.

"Hayır, burada kalmanı istiyorum. Önemli bir şey ortaya çıkarsa yanımda biri olmalı. Daha konuşmamız gereken insanlar var."

"Elektrik geri gelmeden pek bir şey yapabileceğinizi sanmıyorum..." diyor arkandan bir kadın sesi.

İrkilerek arkanı dönüyorsun ve karşında yüzünde şaşırtıcı bir gülümsemeyle Carla Nesbitt'i buluyorsun.

"Bayan Nesbitt, size nasıl yardımcı olabilirim?"

Milletvekilinin gülümsemesi hiç solmuyor. "Sohbet edebileceğimizi düşündüm. Sonuçta toplum içindeki konumum göz önüne alındığında, gelişmelerden haberdar edilmem uygun olur, değil mi?"

Başka bir deyişle, şimdiye kadar neler öğrendiğini bilmek istiyor. Carla'nın da şüphelilerden biri olduğunu düşünürsek, dikkatli olman gerekiyor. Ama bu dostane yaklaşımı yeni bir gelişme ve eline geçen fırsatı da kaçırmak istemiyorsun.

"Bu belki de iyi bir fikir Bayan Nesbitt. Ben de zaten sizinle tekrar konuşmak istiyordum."

Sözünü bitiremeden, Memur Zwale'in sesi duyuluyor:

"Şey... şimdi bakmayın ama galiba Tank Destroyer kaçmaya çalışıyor."

Zwale, resepsiyon masasının yanındaki pencereden dışarı bakıyor. Hızla yanına gidiyorsun ve işaret ettiği yere bakıyorsun. Yağmur ve rüzgâra karşı mücadele eden Tank Destroyer, merdivenlerden inip yol boyunca yürümeye çalışıyor.

"Bu ahmak buradan nasıl çıkacağını sanıyor?" diye söyleniyor McAdam. "Nehri geçmeyi başaracağını hiç sanmıyorum."

"Asıl soru şu: Onu böylesine bir fırtınanın ortasında gitmeye zorlayan şey ne?" diyorsun. "Ne oldu da aniden kaçma ihtiyacı hissetti?"

"Peşinden gidelim mi?"

Berbat hava koşullarına rağmen evet demeye niyetleniyorsun ama arkanda Carla Nesbitt genzini temizleyerek dikkatini çekiyor. Görünüşe göre milletvekili dostane bir ruh halinde ve onu sorgulamak için daha iyi bir fırsat bulamayabilirsin. Belki de Tank'i, Zwale tek başına halledebilir.

- Carla'yı bırakıp Tank'in peşine düşmek için **164**. bölüme git.
- Tank'in peşine Zwale'i gönderip Carla'yı sorgulamak için **28**. bölüme git.

138

Bir oda dolusu insan, senden Tank'i neden suçladığını açıklamanı bekliyor... ama gerçek şu ki, onlara ne açıklama yapman gerektiğini bilmiyorsun. Bu cinayeti Tank'in işlediğinden eminsin ama bu düşünceni destekleyecek bir kanıtın yok. Kanıt olmadan da şüphelerinin hiçbir anlamı kalmıyor.

Belki de Tank'i suçlamanın onu suçunu kendiliğinden itiraf etmeye iteceğini ummuştun ama öyle olmadı.

O an McAdam genzini temizleyene kadar uzadıkça uzuyor. Ona Tank'i tutuklamasını söylüyorsun ve teknoloji devi karakolda gözaltına alındıktan sonra neden böyle düşündüğünü açıklayacağına dair söz veriyorsun. Hayal kırıklığına uğramış kalabalık, dedektiflik yeteneklerin hakkında şüphelerle fısıldayarak dağılıyor.

- **154**. bölüme geç.

139

Polis Memuru Zwale girişteki görevine geri dönüyor. Sen ve McAdam, bir sonraki adımlarınızı konuşmak için lobinin bir köşesine, yani daha önce dikkatini çeken klima ünitesinin havalandırmanın yanına geçiyorsunuz.

"Az önce Flora Kennedy ile konuşmak, kocası hakkında bilmediğimiz çok şey olduğunu açıkça gösterdi..." diyorsun. "Birinin ölümünü anlamak istiyorsan, önce hayatını anlamalısın, derler. O yüzden işe buradan başlayalım. Ekibin Harry Kennedy'nin finansal kayıtlarını, hesap dökümleri, kredi kartları, ne varsa hepsini incelemesini istiyorum."

McAdam telefonunu çıkarıp bir arama yapmak üzereyken alaycı bir şekilde, "Yönetmeliklere uygun şekilde olacağından emin misin?" diye soruyor.

"Biraz daha az alay lütfen, çavuş."

Kaşlarını çatıyor. "Peki ya Kennedy Homes'un iş kayıtları? Onları da isteyelim mi?"

"Evet, iyi fikir. Flora Kennedy'nin şirketi miras alacağını göz ardı edemeyiz. Şaşkınlığı tamamen bir oyun olabilir. Bu bir öfke cinayeti mi, yoksa para meselesi mi, henüz bilmiyoruz. Harry Kennedy'nin hayatının her yönünü öğrenmemiz gerekiyor."

Defterini aşağıdaki sıralamaya göre kontrol et:

- Eğer defterinde A5 yazıyorsa, **14**. bölüme geç.
- Eğer defterinde C3 yazıyorsa, **51**. bölüme geç.
- Aksi halde, **162**. bölüme geç.

140

"Dün kardeşinle tanıştım..." diyorsun Alina'ya. "Bana Romanya'daki son işinde bazı sıkıntılar yaşadığını ve bu yüzden ayrıldığını söyledi. Bunun hakkında ne anlatabilirsin?"

"Roxana ile mi konuştunuz? Neden?" diye soruyor Alina, şaşkınlıkla.

"Endişelenecek bir şey yok..." diye onu rahatlatıyorsun. "Aslında biz oraya Robbie ile konuşmak için gitmiştik, Roxana'nın kim olduğunu ancak orada öğrendik." Ama fark ediyorsun ki Alina, asıl soruya henüz cevap vermedi. "Peki ya Romanya'dan ayrılman?..."

"Hiçbir erkek beni taciz edemez."

Normalde sıcakkanlı olan ifadesinin bir anda nasıl soğuduğunu görünce, bunu deneyecek bir adamın halini düşünmeden edemiyorsun. Geçmişinde ne yaşandıysa, Alina'nın bir daha asla aynı duruma düşmemeye kararlı olduğu çok açık.

"Bu yüzden mi Bay Kennedy çıktıktan sonra odanda kaldın ve Jennifer'a müsait olduğunu söylemedin?"

Soğukkanlılığını korumaya çalışsa da ifadesinde küçük bir çatlak fark ediyorsun. Gözlerini kaçırarak hafifçe başını sallıyor.

- **173.** bölüme geç.

141

Fotoğrafa daha yakından bakmak için pencereye doğru ilerliyorsun. Carla Nesbitt, Harry Kennedy ile iyi anlaşmadığını açıkça belirtmişti. Ama eski fotoğrafta yan yana, gülümseyerek güzel vakit geçirirken görünüyorlar. Üstelik Kennedy, bu fotoğrafı sadece cüzdanında saklamakla kalmamış, gizlemiş de.

Demek ki ilişkilerinin, en azından geçmişte, Carla'nın bahsetmeye gerek duymadığı bir yönü varmış Acaba milletvekili, Harry'nin bu fotoğrafı taşıdığını biliyor muydu? Eğer bilmiyorsa, bunu öğrendiğinde nasıl tepki verecek?

- Defterine **C5** yaz.
- Eğer defterinde T8 yazıyorsa, **104**. bölüme geç.
- Aksi halde, **7**. bölüme geç.

142

Bu soruyu sormanın nazik bir yolu olmadığı için, doğrudan konuya giriyorsun.

"Bayan Nesbitt, Harry Kennedy kızınız Sharon'ın biyolojik babası mıydı?"

Beklenmedik bir şekilde, milletvekili kahkaha atıyor.

"Kesinlikle hayır. Sharon, Harry ile tanışmamızdan çok önce dünyaya geldi. Sharon'ın babasıyla üniversite yıllarımızda tanıştım ve hamile olduğumu öğrenir öğrenmez beni terk etti. En son Bangkok'ta bir yerde yaşadığını duydum, benim için hiçbir önemi yok."

- Eğer defterinde C4 yazıyorsa, **184**. bölüme geç.
- Eğer defterinde C1 yazıyorsa, **55**. bölüme geç.
- Aksi halde, **93**. bölüme geç.

143

Geriye yaslanıp burnunun köprüsünü sıkıyorsun. "Bence şimdilik yeterince şifre çözdük, ne dersin? Neden Penny'nin gönderdiği e-postalara bir göz atmıyoruz?"

"Çoktan başladım bile..." diyor McAdam, telefonundan okuyarak. "Özet tam yerinde olmuş. Şuna bak, Harry'nin Tank'e gönderdiği e-postalar epey ilginç. Kennedy resmen öfkeden kudurmuş."

Sana mesajları gösteriyor. Kennedy'nin her e-postada daha da sinirlendiği açıkça görülüyor ve Tank'in cevap vermemesi durumu iyice kızıştırıyor. Sonunda Kennedy tehditlere başvuruyor ve geçen hafta gönderdiği bir e-postada teknoloji devini diğer yatırımcılara "ifşa edeceğini" söylüyor.

"Acaba neyi ifşa edecekti?" diye mırıldanıyorsun.

"Hiçbir fikrim yok, zaten hiçbir yerde açıklamıyor. Bu, Kennedy'nin son e-postası, buraya gelmeden birkaç gün önce göndermiş. Belki de konuşmanın devamını yüz yüze yaptılar."

"Umarım bu konuşma o e-postalardan daha tek taraflı geçmemiştir. Tank Destroyer hakkında, teknoloji sayesinde zengin olmuş biri olması dışında gerçekten ne biliyoruz?"

McAdam omuz silkerek cevap veriyor. "Pek bir şey bilmiyoruz. Genelde bu tip insanlar ilgi odağı olmayı sever ama Tank sanki özellikle bundan kaçınıyor. Vikipedi sayfası bile çok kısa, pek röportaj da bulamadım. Google'ın şirketini satın aldığına dair haberler ise tam bir reklam çalışması gibi, içinde elle tutulur bir şey yok. Yeni yapay zekâ girişimi için bir internet sitesi buldum ama o da detaydan çok stok fotoğrafla dolu."

"Bu tuhaf mı sence? Teknoloji şirketleri genellikle gizlilik içinde çalışır, başkaları fikirlerini çalmasın diye."

"Evet, doğru. Ama yine de Bay Destroyer'ın ne karıştırdığını merak etmeden duramıyorum."

- Eğer defterinde T7 yazıyorsa, **75**. bölüme geç.
- Aksi halde, **177**. bölüme geç.

144

"Bayan Nesbitt, söylemek istediğiniz başka bir şey var mı? Bay Kennedy ile geçmişte bir ilişkiniz olduğunu öğrendik ve emin olun, daha fazlasını da bulacağız. Bunu kendiniz anlatmanız sizin için daha iyi olur."

Carla hafifçe gülümsüyor. "Aslında var. Ama benimle ilgili değil. Resepsiyonist hakkında."

"Jennifer Watts mı?"

"Evet, her adım attığında o sinir bozucu anahtarlarını şıkırdatan kadın."

"Devam et."

Carla, kapı kapalı olmasına rağmen sesini alçaltıyor. "Bence Harry'yle sandığınızdan daha yakındılar, anladın sen."

"Bunu düşündürecek bir sebebiniz var mı?"

"Harry'yi tanırım, nasıl biri olduğunu da bilirim. O kadar Viagra'yı ne için kullanıyordu sanıyorsun?"

"Bayan Nesbitt, bu ciddi bir suçlama. Kanıt olmadan böyle konuşmak doğru olmaz. Jennifer'ın, Harry'yi kıskançlık yüzünden öldürdüğünü mü ima ediyorsun?"

"Görünüşüne aldanma. Dövüş sanatlarıyla ilgilendiğini biliyor muydun? Ayrıca, depo odasının anahtarını mı arıyorsunuz? Jennifer'da bütün anahtarlardan birer tane var. Bazen buranın sahibi Stephen değil de kendisiymiş gibi davranıyor."

Çavuş McAdam notlarına göz gezdiriyor. "Bildiğimiz kadarıyla, Bayan Watts cinayet işlendiği sırada resepsiyon masasındaydı. O yüzden onun yapmış olması pek mümkün değil."

"Bence tekrar gözden geçirmelisiniz. Günde kaç tane on dakikalık sigara molası verdiğini bir sorun bakalım."

Carla, lotus pozisyonuna geri dönüp telefonunun sesini açıyor ve oda yeniden okyanus dalgalarının sesiyle doluyor. Açıkça belli ki, konuşmanın bittiğini düşünüyor. Üstünü başını düzelterek ayağa kalkıyorsun.

- Defterine **C4** ve **J3** yaz.
- Harry Kennedy'nin telefonundan alınan ikinci mesajı çözdün mü? Eğer çözdüysen, not defterine **P9** yaz. Sonra, o mesajda bulunan sayıyı 14 ile *çarp* ve çıkan sonuca karşılık gelen bölüme git.
- Eğer mesajı henüz çözmediysen, odadan çık ve Carla'yı meditasyonuyla baş başa bırak. SORGU sayına **1 ekle** ve **65**. bölüme geç.

145

Şifreli mesajı bir kez daha okuyorsun, sadece kelimeleri değil, anlamını da çözmeye çalışıyorsun.

"Üç hafta önce, kimliği belirsiz bir kişi Harry Kennedy'ye bir mesaj göndererek *'Çiçek Çocuk'*un bir fidanlıktan dört palet dolusu... bir şey... aldığını bildirmiş."

McAdam, "Muhtemelen çocuk değildir..." diyor şakayla.

"Çavuş komedyenliğe kapılıp asıl işini bırakma. Hayır, en bariz cevap çiçekler. Ve *'görünmez olmaya çalışıyor'* ifadesi, bu kişinin görülmek istemediğini gösteriyor."

İkiniz de bir an düşünüyorsunuz, sonra birden taşlar yerine oturuyor.

"Memur Zwale'in, Stephen Cheong'un ofisinde bulduğu faturayı hatırla! Green Fingers Fidanlığı'ndan gelmişti."

McAdam başını sallıyor. "Çiçek Çocuk... Biri Stephen'ın bu çiçekleri aldığını görmüş ve onları kendisininmiş gibi göstermeye çalıştığını anlamış."

"Sadece herhangi biri değil..." diyorsun. "Stephen'a 'Çiçek Çocuk' diyen tek kişi kimdi?"

McAdam kaşlarını çatıyor. "Tabii ki Tank Destroyer. Ama neden onu izliyordu? Bir şeylerden mi şüphelenmişti?"

"Ya da Kennedy şüphelenmişti. Mesajın ilk kısmına bir daha bak."

McAdam mesajı yüksek sesle okuyor: *"Haklıydın."*

"Bu, Kennedy'nin bir şeylerden şüphelendiğini ve Tank'e gözünü açık tutmasını söylediğini gösteriyor."

"Sadece bu da değil..." diyorsun. "Mesajı şifreleyerek göndermesini istemiş ki başka biri okuyamasın." Şimdiye kadar bildiklerini toparlıyorsun. "Stephen Cheong gizlice çiçekler satın alıp misafirlere kendi yetiştirmiş gibi gösteriyor. Kennedy bunu bir şekilde fark etti ve Tank'ten Stephen'ı izlemesini istedi.

Nitekim, Tank onun fidanlıktan büyük bir alışveriş yaptığını gördü ve bunu Kennedy'ye mesajla bildirdi. Bu da Kennedy'ye Stephen üzerinde kullanabileceği bir koz verdi ki bu da kolayca tehdit veya şantaja dönüşebilirdi. Belki de bu yüzden Stephen, Kennedy'ye Lotus paketini bedavaya verdi."

McAdam başını sallıyor. "Ve Tank'in paketini de daha lüks bir pakete yükseltti. Şantaj, ha? Cinayet için en eski motivasyonlardan biri. Daha önce de söyledim, hepimizin sırları var. İnsanlar bunları korumak için her şeyi yapabilir, özellikle de geçim kaynakları tehlikeye girdiyse."

McAdam haklıydı. Peki, Kennedy'nin sırrını açığa çıkarmasını engellemek için Stephen onu öldürmüş olabilir mi?

"Yine de bir soru var..." diyorsun, mesajı tekrar inceleyerek. "Bu mesaj neden üç hafta önce gönderilmiş?"

McAdam kaşlarını çatıyor. "Anlamadım."

"Harry Kennedy daha önce buraya hiç gelmemiş. Üstelik, sağlıklı yaşam kampları pek de ona göre değil gibi görünüyor. Öyleyse, Stephen Cheong'un kim olduğunu nereden biliyordu? Dahası, onun yalan söylediğinden nasıl şüphelendi? Ve en önemlisi, neden umurunda olsun ki?"

McAdam omuz silkiyor. "Hiçbir fikrim yok. Devam et."

Gülüyorsun. "İşte mesele bu. Benim de bir fikrim yok. Ama umarım öğrenebiliriz..."

- Defterine **S7** yaz ve **100**. bölüme geç. Bölümün son kısmını atla.

146

"Örneğin..." diyorsun. "Harry Kennedy ile olan ilişkinizden bahsedelim. Bahsettiğiniz bu 'karşılıklı yatırım' aslında henüz gerçekleşmemişti, değil mi? Para alışverişi olmadığını biliyoruz

ve daha önce onun eşini para için sıkıştırdığınızı duydum." Tank'in suratı düşüyor. "Harry, yeni kurduğum yapay zekâ şirketine yatırım yapmayı kabul etmişti ve ben de karşılığında onun konut projesine yatırım yapacaktım. Ancak üzerinde anlaşılan ödeme hiçbir zaman gerçekleşmedi, bu nedenle Flora'ya kendi üzerine düşen sorumluluğu yerine getirmesini hatırlattım."

"Belki de öncelikle kendi yükümlülüklerini yerine getirmelisin ki, o da sana senin paranla ödeme yapabilsin. Kennedy Homes, ciddi mali zorluklar yaşıyor, biliyorsun. Şirketin yakın zamanda gerçekleştirdiği tek büyük ödeme, Carla Nesbitt'in sahibi olduğu bir şirkete yapılmış."

"Yine Kaltak Nes..." diye söyleniyor Tank. "Onun benden önce parayı alacağını tahmin etmeliydim."

- Defterine **T5** yaz ve **180**. bölüme geç.

147

Şemsiyeni silkeleyip girişteki standa bırakıyorsun ve resepsiyonun arkasında duran Jennifer'a başınla teşekkür ediyorsun. Tam o sırada, Memur Zwale'in yine resepsiyonun önünde durduğunu ve Jennifer'la rahatça sohbet ettiğini fark ediyorsun.

Sen ya da büyük ihtimalle Çavuş McAdam onu azarlamadan önce, Zwale davranışını savunmak için hemen öne atılıyor.

"Dedektif..." diyor aceleyle yanına gelerek. "Görmeniz gereken bir şey buldum."

Seni lobi köşesine, kimsenin sizi göremeyeceği bir noktaya götürüyor ve telefonunu çıkarıyor.

"İnisiyatif kullandım..." diyor gururla. "Tıpkı Çavuş McAdam'ın Bayan Kennedy'nin arabasında yaptığı gibi. Jennifer, Stephen'ı serada sorguladığınızı söyledi, ben de fırsattan istifade edip ofisine biraz göz gezdirdim. Bakın, çekmecenin dibine tıkıştırılmış ne buldum..."

Telefonunda bir belgeyi açıp büyüterek okumayı kolaylaştırıyor:

Fatura #981

Gönderen: Green Fingers Fidanlığı

Alıcı: Stephen Cheong

Ürün: Çeşitli tam çiçekler ve saplar

Tutar: £1.630

KDV: £326

Toplam: £1.956

McAdam alaycı bir gülümsemeyle başını sallıyor. "Bu yerin tuhaf olduğu belliydi..." diyor. "Her şey burada yetiştiriliyormuş, öyle mi? Hadi canım sen de!"

Başınla onaylıyorsun. "Yani Stephen çiçekleri dışarıdan alıp kendi seralarındanmış gibi satıyor."

"Bu dolandırıcılık değil mi?" diye soruyor Zwale.

"Bence Ticari Tanımlamalar Yasası'nı ihlal etmiş olabilir. Ama sonuçta bu da kötü bir durum. Faturanın Stephen adına düzenlenmiş oluşuna dikkat ettin mi? Muhtemelen şirkete kadar uzanan bir iz bırakmamak için."

McAdam homurdanıyor. "Ama şirketi ayakta tutmak için bu kadar parayı kendi cebinden ödüyor olamaz, değil mi?"

"Haklısın. Ya şirket onun için çok şey ifade ediyor... ya da parayı başka yollardan Elysium'dan alıyor."

"Şirketten çalıp şirketin kullandığı ürünler için ödeme yaparsa bu yine de zimmete geçirme sayılır mı?" McAdam başını sallıyor. "Bu benim bilgim dahilinde değil ama bir gariplik var."

Kurumsal usulsüzlükler senin uzmanlık alanın değil. Neyse ki, bu işin suç olup olmadığını daha iyi anlayabilecek uzman polisler var, bu yüzden fatura bilgilerini not alıyorsun.

"Aferin, Memur Zwale..." diyorsun. "Senden iyi bir dedektif olacak." Zwale gururla gülümsüyor ama sen hemen onu

susturuyorsun. "Ama havalanma. Personelle flört etmeyi bırak ve işine odaklan."

"Elbette..." diyor ciddi bir şekilde ama yine de gülümsemesini saklayamıyor.

Şimdi ne yapacağına karar vermelisin.

- Defterine **S1** yaz ve SORGU numarana 1 ekle.
- **65**. bölüme geç.

148

"Ah, bunu size daha önce söylemiştim..." diyor Jennifer. "Tank Destroyer'ın bu hafta ücretsiz yükseltme aldığını... Gül paketi yerine Lotus paketine geçirildiğini."

"Doğru ve Gül paketi en ucuzu, değil mi? Bay Destroyer buraya ne sıklıkla geliyor?"

"Yaklaşık ayda bir, her seferinde de beş gün kalıyor."

McAdam homurdanıyor. "Bir teknoloji milyarderi neden ücretsiz yükseltme ister ki?"

Memur Zwale omuz silkerek araya giriyor. "Bazı insanlar gerçekten cimridir efendim. Mesela benim amcam, adamın paraya ihtiyacı yok ama bütün kıyafetlerini ikinci el dükkânlarından alır. Çocukken fakir olmaktan kalma bir alışkanlık bence."

Tank Destroyer şimdi milyonlar değerinde olabilir ama belki o da parasız büyümüştü. Asıl soru ise şuydu: Stephen Cheong'un, Harry Kennedy'ye ücretsiz konaklama vermesi ve aynı anda Tank Destroyer'a da ücretsiz yükseltme yapması sadece bir tesadüf mü? Yoksa işin içinde başka bir şey mi var?

"Affedersiniz ama sormam gereken bir şey daha var..." diyorsun Jennifer'a. "Bayan Kennedy haklı mıydı? Kocasıyla birlikte miydiniz?" Onun tereddüt ettiğini görünce hemen ekliyorsun: "Hatırlatayım, polise yalan söylemek suçtur."

"Aman canım..." diye atılıyor Zwale, Jennifer adına alınmış gibi. "Kennedy tam bir zamparaydı, herkes öyle diyor. Jennifer böyle bir şey yapmaz!"

"Sus, memur!" diye sertçe çıkışıyor McAdam.

Jennifer iç geçiriyor. "Ama haklı. Bay Kennedy her kadına olduğu gibi bana da asılmaya çalıştı ama ona haddini bildirdim. Bir milyon yıl geçse bile olmazdı."

- Eğer defterinde J3 yazıyorsa, **37**. bölüme geç.
- Aksi halde, **136**. bölüme geç.

149

"Demek Harry Kennedy, Carla Nesbitt'e karşı bir şeyler hissediyordu..." diyorsun. "Üstelik ona gönderdiği o garip mesaj hâlâ elimizde. Penny ne anlama geldiğini çözebildi mi?"

"Hayır ama başka bir şey buldu..." diye yanıtlıyor McAdam. "Kennedy'nin telefonunda iki mesaj daha var. Biri iki hafta önce Kennedy'den Carla'ya gönderilmiş, diğeri ise üç hafta önce kimliği belirsiz biri tarafından Kennedy'ye atılmış. İkisi de diğerleri gibi karmakarışık ama Penny artık bunun kesinlikle bir şifre olduğuna daha emin."

McAdam mesajları sana gösteriyor.

Kısa Mesaj #2: Harry Kennedy'den Carla Nesbitt'e, 13 gün önce

U pidi fonuf niçin uflluoydun. Gfiv uful fofofu, bufo soyfemiwoçufof sfofu.

Kısa Mesaj #3: Bilinmeyen Numaradan, Harry Kennedy'ye, 20 gün önce

UEOBUPUF,TEOTEO TUFUFY WOFEOEFT. DOFK CFTF SFFN EUF.

"Penny yeterince zaman verilirse hepsini çözebileceğini düşünüyor..." diyor McAdam.

Penny'nin şifre çözme yeteneklerinden şüphen yok ama zaman daralıyor ve bu mesajlardan en az ikisi, Kennedy ile Carla Nesbitt arasında geçmiş. Eğer konuşmalarının içeriğini öğrenme imkânın olsaydı, bu bilgiler milletvekilini serbest bırakmak zorunda kalmadan önce onu sorgulaman için elinde daha güçlü argümanlar bulunmasına yardımcı olabilirdi. Mesajları defterine kopyalıyorsun ve uygun bir zamanda onları kendin çözmeye çalışman gerektiğine karar veriyorsun.

"Kennedy ve Carla arasında tam olarak ne dönüyordu?" diye mırıldanıyorsun.

"Kesinlikle tuhaf bir şeyler..." diyor McAdam. "Fotoğraflar, mesajlar... Eğer bunların hepsi rastlantıysa, şapkamı yerim."

"Şapka takmıyorsun ki."

"Aynen öyle."

Ona hak vermemek elde değil ama cevaplar hâlâ ulaşılmaz gibi görünüyor. Yine de bu gizemin ve davayla ilgili diğer soruların cevabı mutlaka burada, Elysium'da bir yerde olmalı... Yeter ki doğru soruları sorabilesin.

- Defterine **C2** yaz, **65**. bölüme geç.

150

Kennedy'nin programına bakınca, Alina'nın Harry'nin masaj randevusunu, önemli bir telefon görüşmesi yapması gerektiğini söyleyerek yarım saat erken bitirdiğini hatırlıyorsun.

Bu program, seansın saat 11.00'e kadar, yani cesedinin avluda bulunmasından 15 dakika sonrasına kadar sürmesi gerektiğini gösteriyor. Kesinlikle telefon kayıtlarına bakman gerekiyor.

- Defterine **A6** yaz.
- Eğer defterinde T6 yazıyorsa, **86**. bölüme geç.
- Aksi halde, **16**. bölüme geç.

151

"Cevabını kendin verdin..." diyorsun. "Bir boşanma davası aylar, hatta yıllar sürebilir. Dava sonuçlandığında da Kennedy Homes'un ancak yarısını alabilirdiniz. Ama şirket zaten batmanın eşiğinde, bankada doğru düzgün para bile yoktu."

Flora itiraz ediyor. "Mali sıkıntılardan haberim yoktu. Harry işlerin iyi gittiğini söylüyordu."

"Gerçekten onun sözüne inanıp sorgusuz sualsiz kabul ettiğinizi mi söylemeye çalışıyorsunuz? Üstelik boşanmayı planladığınız bir adamın? Diyelim ki siz inandınız, ama avukatınız kesinlikle inanmazdı. Bence Kennedy Homes'un zor durumda olduğunu öğrendiniz –belki de Harry'nin neredeyse karşılayamayacağı kadar büyük bir meblağı gizemli bir 'danışmanlık' için ödediğini de fark ettiniz– ve artık yeter dediniz. Çünkü boşanma sonucunda şirketin daha büyük bir kısmına sahip olsanız bile, eski kocanız hâlâ onu yönetmeye devam edecekti."

"Ve onu batırmaya da devam edecekti..." diye homurdanıyor Flora.

"Belki de. Ama şimdi, onun ölümüyle şirketin tamamı size kaldı ve artık istediğiniz gibi yönetebilirsiniz. Yeni konut projesinin sağlam olduğunu düşünüyorsunuz, değil mi? Tek sorun Carla Nesbitt'in bu işe destek vermemesi. Belli ki Harry onu ikna edememiş. Peki, kendinizin başarılı olacağını düşünüyor musunuz?"

Flora, Carla'ya bakıyor ama milletvekili sadece omuz silkiyor.

"Hâlâ beni ikna eden bir gerekçe görmedim..." diyor Carla. "Zaten uğraşmam gereken daha önemli işler var."

"Bu, kesin bir 'hayır' değil..." diyorsun. "Ve işte bu küçücük ihtimal bile Flora'nın kocasını öldürmesi için yeterli bir sebep olabilir."

Flora'nın gözleri endişeyle sağa sola kayıyor. "İki şeyi unutuyorsunuz..." diyor. "Birincisi, Harry'nin burada olduğundan emin değildim. İkincisi, tüm bunları kimseye görünmeden nasıl yapabilmiş olabilirim? Kasabadaki güvenlik kameralarını kontrol edin. Avukatımdan dönerken kamerada gözüküyorum."

McAdam başını sallıyor. "Evet... Ama sonra yolu değiştirip buraya doğru geliyorsun. Kameralarda 10 dakikalık bir boşluk var. Sonra tekrar görüntüye giriyorsun ama bu sefer malikâneden uzaklaşıp evine dönüyorsun."

"Manzaralı bir yoldan gittim..." diyor Flora, gözleri dolarak. "Kafam çok karışıktı ama Harry'yi öldürmek gibi bir düşüncem yoktu!"

"Gerçekten mi?" diye soruyorsun. "Kocanızı öldürmek için yeterli sebebiniz vardı. Arabanızın kameralar tarafından kaydedilmediği o on dakikalık süre içinde buraya gelip kimseye görünmeden içeri girdiniz ve kameraların olmadığı koridorlardan geçerek kocanızı öldürdünüz, sonra tekrar arabanızı alıp evinize döndünüz."

Carla Nesbitt lafa giriyor. "Bu gerçekten çok zahmetli bir iş gibi görünüyor Dedektif. Flora bunu yapacak biri gibi duruyor mu?" diyor. "Kusura bakma Flora..." diye ekliyor.

"Sakin sular derindir Bayan Nesbitt. Unutmayın, Bayan Kennedy bugün camdan atlayarak kaçtı. Ve ne kadar olağanüstü bir plan olursa, şüphe çekme olasılığı da o kadar azalır."

Flora inleyerek hıçkırıklara boğuluyor ama bu gözyaşlarının ne kadar gerçek olduğu konusunda pek emin değilsin.

"Bir de cinayet mahallindeki gül meselesi var..." diyorsun. "Bir çiçek... ya da başka bir deyişle, *flora*."[16]

Flora burnunu çekiyor. "Bunun beni işaret ettiğini mi söylüyorsunuz? Böyle bir ipucu bırakacak kadar aptal olur muydum?"

---

16 Flora: Latince kökenli bir isim olup "bitki örtüsü" veya "çiçek" anlamına gelir.

"Bazı suçlular bilinçaltında yakalanmak ve cezalandırılmak ister..." diyorsun. "Ve ben de bu dileğinizi yerine getirmekten memnuniyet duyarım. Çavuş, Bayan Kennedy'yi tutuklayın."

- **172.** bölüme geç.

152

"Alina gayet iyi..." diyerek kadını rahatlatıyorsun. Artık öğrendiğine göre, aralarındaki aile benzerliğini de fark ediyorsun. "Sorunuzdan anladığım kadarıyla, Elysium'da olanları duydunuz mu?"

Kadın başını sallıyor. "Alina bana olanları anlattı. Şimdi nasıl?"

"Biraz sarsılmış, hepsi bu. Adınızı teyit edebilir miyim lütfen?"

"Roxana Martinescu..." diyor, bebeği diğer koluna alırken. "Burada ne işiniz var?"

"Aslında Bay Robert Graham'i arıyorduk." McAdam'a kısa bir bakış atıyorsun. "Doğru evde miyiz?"

Roxana başını sallıyor. "Robbie benim kocam. Onu neden arıyorsunuz?"

"Elysium'daki olayla ilgili bazı sorularımız var..." diyor McAdam. "İçeri girebilir miyiz?"

Roxana kısa bir tereddütten sonra arkasını dönüp içeri doğru ilerliyor. "Sessiz olmalısınız. Valeria'nın uyuması gerekiyor."

Onu salona kadar takip ediyorsunuz. Genç bir aileden beklendiği gibi, evin her köşesi bebeğin ihtiyaçlarına göre düzenlenmiş halde.

Roxana, Valeria'yı beşiğine yatırıyor ve yanındaki minderli tabureye oturup beşiği hafifçe sallarken konuşmaya başlıyor.

"Kocanız evde mi Bayan Graham?" diye soruyor McAdam.

Kadın hemen düzeltiyor. "Ben hâlâ Martinescu'yum."

"Evet, buradayım..." diyor merdivenden inen bir adam. "Ne oluyor?"

Robbie Graham, geniş omuzlu, uzun boylu, yapılı bir adam. Bir zamanlar boksörlük yapmış olabilir; belki de hâlâ öyledir. Roxana'nın yanında duruyor ama oturmuyor, bu yüzden sen de oturmuyorsun.

"Harry Kennedy bu sabah Elysium sağlık merkezinde ölü bulundu..." diyorsun. "Ölümünü şüpheli olarak değerlendiriyoruz ve telefon kayıtlarına göre, ölümünden kısa bir süre önce onu aramışsınız. Ne hakkında konuştunuz?"

"Bir yanlışlık olmalı..." diyor Robbie, yüzünde şaşkın bir ifadeyle. "Haftalardır onunla konuşmadım."

"Yanlışlık yok Bay Graham..." diyor McAdam. "Arama bu numaradan yapılmış. Bay Kennedy ile ilişkiniz neydi?"

Çiftin ifadesi sertleşiyor. "Nasıl öldü?" diye soruyor Robbie.

"Maktul cinayete kurban gitti..." diyorsun, sesini sertleştirerek. "Ve siz de, ölmeden önce onunla konuşan son kişilerden birisiniz. O yüzden tekrar soruyorum: Ne konuştunuz?"

"Lütfen, sessiz olun..." diyor Roxana. Aşağı doğru baktığında bebeğin çoktan uyuduğunu fark ediyorsun.

"Dışarı çıkalım." Roxana, odanın bahçeye açılan cam kapısını kaydırarak açıyor ve sizi gölgeli, kuzeye bakan küçük bir bahçeye yönlendiriyor.

Kapıyı sessizce kapattıktan sonra açıklıyor. "Robbie gece çalışıyor. Ben Kennedy'yi aradığımda yukarıda uyuyordu." Maktulün adını neredeyse tükürerek söylüyor.

"Onu siz mi aradınız? Neden?"

"Çünkü o bir sahtekâr, bir yalancı ve hiçbir işe yaramayan biri."

Roxana'nın öfkesi arttıkça aksanı da belirginleşiyor. Onun sinirini gören Robbie söze giriyor.

"Pencerelerimiz şiddetli yağmurlarda su sızdırıyor..." diyor Robbie. "Ve sadece biz değiliz, sitelerin yarısında aynı problem var. Şimdi iyi ama sonbahar ve kış gelince tam bir felaket oluyor. Sorun şu ki, Kennedy artık bu evin kendi sorumluluğunda

olmadığını düşünüyor, çünkü dört yıl olmuş. On yıllık garanti var ama 'kusur sigortası' sadece iki yıl sürüyor, yani ödeme yapmıyor. Ama neden biz ödemek zorundayız ki? Hatası onun müteahhitlerinin. Zaten ipotek ve elektrik faturaları derken zor geçiniyoruz."

Karanlığı aydınlatan bir mum gibi, içinde bir aydınlanma hissi uyanıyor.

"Burası Kennedy Homes mu? Bu siteyi onun şirketi mi yaptı?"

"Evet. Parayı aldı ve kaçtı. Onu şu sahtekâr müteahhitlerin çıktığı televizyon programına koymalılar."

McAdam alçak bir sesle, "Bundan sonra daha çok suç programlarında yer alacak..." diyor.

"Bu yüzden aradım..." diyor Roxana. "Onu bir kez daha ikna etmeye çalışmak için. Ama bana bağırdı ve 'defol git' dedi. Tabii daha ağır kelimeler kullandı."

Bunu kolayca hayal edebiliyorsun. "Onu tam olarak saat kaçta aradığınızı hatırlıyor musunuz?"

"Kontrol edeceğim..." diyerek cam kapıyı hafifçe aralıyor ve içeri giriyor.

McAdam, Robbie'ye dönüyor. "Eşiniz gece çalıştığını söyledi?"

Robbie başını sallıyor. "Alışveriş merkezinde güvenlik görevlisiyim. Bir ara polis olmak için başvurmuştum ama sınavı birkaç puan farkla kaçırdım." Konuyu fazla açmıyor ama sizinle bir bağ kurmayı umduğu bariz.

McAdam onu rahatlatmaya çalışarak, "Eminim iyi bir polis olurdunuz..." diyor. "Peki, bu sabah 10.30 ile 11.00 arasında neredeydiniz?"

"Sabah 07.00'yi biraz geçe eve geldim, o zamandan beri dışarı çıkmadım." Kaslı kollarını kavuşturuyor ama bunun savunmacı bir jest mi yoksa tehditkâr mı olduğunu kestiremiyorsun. "Ölmesine üzülmedim, biliyor musun? Kennedy tam bir

pislikti. Biz mahkemeye vereceğimizi söylediğimizde bile adam tutup bizi izletmişti."

"Size casus mu gönderdi? Ne demek istiyorsunuz?"

Tam o sırada Roxana elinde telsiz telefonla verandaya geri dönüyor. Robbie ona dönerek, "Şu evi izleyen adamı anlat onlara..." diyor.

Roxana ürpererek, "Çok endişelendim..." diye anlatmaya başlıyor. "İri, kaslı bir adamdı, tıraşlı kafası ve dövmeleri vardı. İlk kez bir ay önce geldi, sonra birkaç kez daha. Ama sadece ben Valeria ile yalnızken. Robbie buradaysa ya da Alina varsa gelmezdi."

"Kapı zili kamerası var, bak..." diyor Robbie, telefonunu çıkararak. "Gerekirse polise göstermek için kaydettim."

Robbie birkaç kısa video oynatıyor. Yolun karşısında yürüyen, arada bir durup eve bakan bir adam var. Uzaktan bile bakınca, onun bu sabah Elysium'da gördüğün adamlardan biri olduğunu fark ediyorsun...

"Onu bize bırakın..." diyorsun. "O adamın kim olabileceğine dair bir fikrim var. Bayan Martinescu, Kennedy'yi aradığınız saate baktınız mı?"

Roxana başını sallıyor. "Bu sabah 10.20. Valeria'yı emzirdikten sonra, o uyuduğunda aradığımı biliyorum."

Bu, telefon kayıtlarıyla eşleşiyor. Yani ya Alina seans saatini yanlış hatırlıyor ya da yalan söylüyor.

"Romanya'dan Alina ile aynı zamanda mı geldiniz?" diye soruyor McAdam. Terapistin sana farklı bir şey söylediğini biliyor. Bu bir test.

"Hayır, o benden önce geldi..." diye düzeltiyor Roxana. "Alina kaçtı ve burada daha iyi bir iş buldu. Bana her şeyi anlatınca ve mutlu olduğunu söyleyince, ben de peşinden geldim."

"Alina abladır..." diye açıklıyor Robbie. "Roxana hep onu takip eder."

Roxana ona hafifçe dirsek atıyor. "Birbirimize göz kulak oluruz. Tabii seninle tanışana kadar bu böyleydi, bana artık sen bakıyorsun."

Yan yana durduklarında, Roxana'nın Robbie'nin çenesine bile yetişemediğini fark ediyorsun. Minyon bir kadının böyle iri yapılı bir adamın yanında kendini güvende hissetmesi gayet anlaşılır.

"Kaçtı derken ne demek istiyorsunuz? Alina Romanya'da bir belaya mı bulaşmıştı?"

"Hayır, hayır. Yani... polislik bir şey değil." Roxana'nın sesi alçalıyor. "Saldırıya uğradı ama patronu ona yalancı dedi ve işini çok zorlaştırdı. Alina'nın mecbur kalıp orada kalacağını sandı. Ama yanıldı. Alina gitti ve artık özgür."

Evin içinden hafif bir ağlama sesi geliyor ve giderek yükseliyor. Hepiniz içgüdüsel olarak pencereye dönüyorsunuz, Roxana ise kızına bakmak için içeri giriyor.

"Şimdi evi kim tamir edecek?" diye söyleniyor Robbie, başını iki yana sallayarak. "Kennedy yoksa biz tamamen bittik."

"Duyduğuma göre işin başına dul eşi geçecek..." diyorsun. "Belki sizin durumunuzu daha anlayışla karşılar."

"Tabii, bir de piyangoyu kazanırım belki..." diye iç geçiriyor Robbie.

Onları geride bırakıp site boyunca yürüyerek geri dönüyorsunuz. "Şimdi bu evleri kimin yaptığını biliyoruz ama Kennedy hâlâ buranın sahibi mi?" Satılık tabelalarının sıralandığı evlerin önünden geçerken soruyorsun. "Çavuş, emlakçıyı ara ve bu evleri kimin sattığını öğren."

McAdam, yürürken aramayı yapıyor. Sadece konuşmanın tek tarafını duyabiliyorsun ama arada bir mırıldanmasından ve "Vay canına!" gibi sözler söylemesinden ilginç bir şeyler öğrendiğini belli ediyor. Sonunda, memnun bir ifadeyle başını sallıyor ve telefonu kapatıyor.

- Defterine **T3** yaz.
- Eğer defterinde C1 yazıyorsa, **43**. bölüme geç.
- Aksi halde, **96**. bölüme geç.

153

"Sadece arkadaş olmadığınızı biliyoruz..." diyorsun. "Aslında, sen ve Harry Kennedy sevgiliydiniz. Bunu zaten bize itiraf ettin."

Odadaki herkesin soluğu kesiliyor.

"Sen, Carla?!" diye bağırıyor Flora Kennedy. "Bunu nasıl yapabildin?"

McAdam dul kadının omzuna teselli edici bir şekilde elini, herkesin gözleri Carla'ya dönüyor.

"Yorum yapmıyorum..." diyor milletvekili, dudaklarını sıkıca birbirine bastırarak.

"Gerek de yok..." diyorsun. "Sen ve Harry Kennedy, eşlerinizin haberi olmadan birlikte vakit geçirmek için burada 'tesadüfen' buluşma ayarlamışsınız. Halkın önünde birbirinizden hoşlanmıyormuş gibi davranarak kimsenin sizden şüphelenmemesini sağladınız. Hatta Flora'nın bile! Jennifer'ın onunla birlikte olduğunu sanmasını pekiştirmek için bir fırsat bile gördün."

"Size onun ben olmadığını söylemiştim..." diye fısıldıyor resepsiyonist.

Sözlerine devam ediyorsun: "Bu evde gizlice dolaşmak, güvenlik kameralarının eksikliği sayesinde pek de zor olmamış. Ama bir şeyler ters gitmiş. Personelden biri olan biteni fark eder de ilişkinizi açığa çıkarır diye mi endişelendin? Yoksa Harry'nin, Flora'ya her şeyi itiraf edeceğinden mi korktun?"

"Bu saçmalıkla nereye varmaya çalışıyorsun?" diye soruyor Carla.

"Cinayete, Bayan Nesbitt. Kennedy ile olan ilişkin açığa çıksaydı, gazetelerin manşetlerine düşecek, istifa çağrılarıyla karşı

karşıya kalacaktın. Eşinin bu tür meseleler karşısındaki tavrına bağlı olarak boşanmayla da yüzleşmek zorunda kalabilirdin."

Milletvekili sana küçümseyici bir bakış atıyor. "Harry'yi bu yüzden öldürdüğümü mü düşünüyorsunuz? Neden ona her şeyin bittiğini söyleyip ayrılmadım?"

"Çünkü o zaman, hikâyeyi basına satmak için daha da fazla sebebi olurdu. Bu sayede nakit sıkıntısını biraz olsun giderebilirdi. O yüzden Tai Chi dersine ara verdin, onu depo odasına çağırıp bıçakladın, sonra balkondan aşağı attın ve çimenliğe geri döndün. Odanın lavabosunda Kennedy'nin kanını yıkadığını düşünüyoruz, çünkü 312 numaralı odanın lavabosunda senin DNA'n bulundu."

"Bu tamamen saçmalık ve bu iddiayı cevaplayarak ciddiye alacak değilim."

"Ciddiye almanıza gerek yok. Çavuş, Bayan Nesbitt'i tutuklayın."

- **196.** bölüme geç.

154

Sorgu odasında bir itiraf alacağından emin şekilde karakola geri dönüyorsun. Ama bu özgüvenin yersiz çıkıyor ve kısa süre sonra şüpheliyi, suçlama olmadan serbest bırakmak zorunda kalıyorsun.

Bunun ardından Başkomiser'in karşısına çağrıldığında, McAdam'ı da onun yanında buluyorsun, gözlerini senden kaçırıyor. Aranızda gelişmeye başlayan dostluk ve karşılıklı saygı, solmuş çiçekler gibi yok olmuş.

Başkomiser de sana olan güvenini tamamen kaybetmiş durumda ve seni davadan alıyor. Harry Kennedy'nin cinayeti belki bir gün çözülecek... ama bunu yapan sen olmayacaksın.

Daha sonra, nerede hata yaptığını düşünüyorsun. Yeterince delil toplayamadan doğru kişiyi mi suçladın? Yoksa en başından beri yanlış kişiyi mi suçluyordun?

- Gerçeği öğrenmek için ümitsizliğe kapılma. Not defterinde temiz bir sayfa aç ve **1**. bölüme geri dön ve yeniden dene.

Şimdilik bu kadar...

SON

155

"Harry Kennedy'nin katilinin, onu en son gören kişilerden biri olduğuna inanıyorum..." diyorsun. Çoğu kişi dönüp Tank'e bakıyor, ama sen başını sallıyorsun. "Hayır, en son kişi değil. Ölmeden kısa bir süre önce masaj seansından öfkeyle çıkan adamdan bahsediyorum. Öyle değil mi, Alina?"

Terapist şaşkına dönüyor. "Evet! Yani hayır, onu ben öldürmedim. O seanstan çıktı, Tank ile konuştuğunu gördüm, sonra bir daha görmedim, ta ki onu avluda yatarken bulana kadar. Neden Bay Kennedy'yi öldüreyim ki?"

Bu sorunun cevabını verme zamanı. Elinde başarılı bir suçlama yapmak için yeterli kanıt var mı?

Not defterindeki ipuçlarını şu sırayla kontrol et:

- Eğer defterinde A7 ya da A3 yazıyorsa, **92**. bölüme geç.
- Eğer defterinde A1 yazıyorsa, **110**. bölüme geç.
- Eğer defterinde A4 yazıyorsa, **29**. bölüme geç.
- Aksi halde, **61**. bölüme geç.

156

"Northumbria'da işleri nasıl yürütüyordun bilmiyorum çavuş ama bu kabul edilemez..." diyorsun. "Flora Kennedy'nin mahremiyet hakkını ihlal ettin, üstelik mahkemede geçerli sayılacak hiçbir hafifletici sebep olmadan. Eğer gerçekten katil

oysa, bu fotoğraflar delil olarak kabul edilmeyecek ve onlardan türetilen her şey de riske girecek."

McAdam kendini savunuyor. "Benim tecrübeme göre, bir cinayet zanlısının kurbanla boşanmayı planlayıp planlamadığını bilmek oldukça işe yarar."

Başını sallıyorsun. "Senin, benimle ilk davanda iyi bir izlenim bırakmak istediğini anlıyorum ama bu doğru yol değil. Unutma, biz yasayı temsil ediyoruz. Eğer görevimizi yaparken onu ihlal edersek, halkın yasaya ya da bize güvenmesini nasıl bekleyebiliriz ki?"

McAdam mahcup bir şekilde başını eğiyor. "Özür dilerim. Sanırım kendimi fazla kaptırdım, bir daha olmayacak."

"Öyle olsun..." diyorsun. "Bu seferlik görmezden geleceğim ve raporumda yazmayacağım. Ama bir daha böyle bir şey olursa o kadar affedici olmayacağım." Gözlerin Çavuş ve polis memuru arasında geziniyor. "Hepimiz anlaştık mı?"

"Kesinlikle..." diye onaylıyor Zwale. Genç, hırslı ve terfi etmeyi umuyor, bu yüzden onunla ilgili bir sorun çıkmayacağına eminsin.

"Evet, tamamen anladım." McAdam isteksizce de olsa otoriteni kabul ediyor.

"Güzel. O zaman bu fotoğrafları hemen silmeni öneririm. Ve hepimiz, gördüğümüz şeyi unutup soruşturmaya kaldığımız yerden devam edelim."

- **139**. bölüme geç.

157

McAdam, Jennifer'ı tutukluyor ve ortalık yatıştıktan sonra onu karakola götürüyorsun. Memur Zwale ise itiraz ediyor ve tutuklamaya yardım etmeyi reddediyor. Yüzündeki hayal kırıklığını açıkça görebiliyorsun ama bu onun öğrenmesi gereken bir ders.

Ancak karakolda zaman geçtikçe, belki de asıl öğrenmesi gereken kişinin sen olup olmadığını düşünmeye başlıyorsun. Jennifer ifadesinde ısrarcı ve avukatı haklı olarak cinayet mahalline ya da cinayet silahına dair onu suçlayacak hiçbir fiziksel delilin olmadığını belirtiyor. Ayrıca, cinayetin işlendiği saatte Jennifer'ın depo odasına girdiğini gören tek bir tanık bile yok. Flora, onun Harry ile bir ilişkisi olduğunu düşünüyor olabilir ama Flora'nın elinde hiçbir kanıt yok... Senin de yok.

Dava düşmüş durumda. Başkomiser, sana olan güvenini kaybederek seni daha basit bir vakaya atıyor ve Elysium cinayetini çözmesi için başka bir dedektif görevlendiriyor. Üstüne üstlük, Memur Zwale, bir daha seninle çalışmak istemediğini belirterek DCS'den kendisini başka bir ekibe almasını talep ediyor.

Harry Kennedy'nin katili belki bir gün yakalanacak... ama onu yakalayan sen olmayacaksın.

Daha sonra, nerede hata yaptığını düşünüyorsun. Jennifer'ı suçlamakta haklıydın ama yeterli delilin mi yoktu? Yoksa katil en başından beri bambaşka biri miydi?

- Gerçeği öğrenmek için ümitsizliğe kapılma. Not defterinde temiz bir sayfa aç, **1**. bölüme geri dön ve yeniden dene.

Şimdilik bu kadar...

SON

158

"Planlar halka açık değilse, kim bunları bilebilir?" diye soruyor McAdam. "Örneğin, Carla Nesbitt kesinlikle biliyordu. Bize ilk kez bahseden de oydu."

Baker parmaklarını birbirine kenetleyerek düşünüyor. "Haklısınız, öyleydi. Ama nasıl öğrendiğini bilmiyorum. Bura-

daki hiç kimse ona söylemezdi, belki de Bay Kennedy, onun sürekli düzenlediği şu berbat bağış gecelerinden birinde bahsetmiştir."

"Bayan Nesbitt'in Kennedy hakkında söylediklerini düşünürsek, ona para bağışlayacağını pek sanmam..." diyor McAdam.

"Belki de karşılıklı bir çıkar umuyordu..." diyerek Baker'a açıklıyorsun. "Carla Nesbitt bize, Harry Kennedy'nin sizinle arabuluculuk yapmasını istediğini söyledi."

- Defterine **P11** yaz ve **90**. bölüme geç.

159

Düşüncelerin, şifreli mesajda bahsedilen "Çiçek Çocuk"un gizlice bir fidanlıktan alışveriş yaptığına ve Memur Zwale'in, Stephen Cheong'un ofisinde bulduğu faturaya odaklanıyor. Bunlar, müdür Cheong'un çiçekleri dışarıdan alıp, burada yetişmiş gibi gösterdiğine dair güçlü kanıtlar.

Şimdi, Carla Nesbitt'i dinlerken, Kennedy'nin bunu nasıl öğrendiğini fark ediyorsun. Kennedy'ye gelen mesajın ilk kısmı, *"Haklıydın"* ifadesi, Kennedy'nin Stephen hakkında zaten bir şüpheye sahip olduğunu gösteriyor.

Harry hakkında öğrendiğin her şey, onun zaman zaman şantaja başvurmaktan çekinmeyeceğini düşündürüyor. Eğer Stephen Cheong'u köşeye sıkıştırmışsa, bu hem Elysium'un dolu olmasına rağmen nasıl yer bulduğunu hem de Lotus paketi için neden ödeme yapmadığını açıklıyor.

En önemlisi de bu durum, müdürün işini korumak adına Kennedy'yi susturmak istemesi için güçlü bir sebep oluşturuyor. Belki de kalıcı olarak susması için...

- Defterine **S4** yaz ve **25**. bölüme geç:

160

Çavuş McAdam, biriyle buluşabilmen için önceden haber veriyor. Carla Nesbitt tatilde olsa da sekreteri seçim bölgesi ofisinde ve sana ofisin adresini tarif ediyor.

Kasabadan çıkıp yarı kırsal bir bölgeye doğru ilerliyorsun. Sonunda, küçük bir eve dönüştürülmüş bir bina beliriyor. Burası Carla Nesbitt'in halkla buluşmalarını yaptığı yer. Toplu taşımayla pek ulaşılabilir gibi durmuyor, buraya kaç kişinin gelebileceğini düşünüyorsun. Belki de amaç tam olarak bu, kimsenin gelememesi.

Sekreter, içeri girdiğinde seni bekliyor. Parlak kırmızıya boyanmış saçları ve keskin hatlı köprücükkemikleriyle genç bir kadın.

"Sharon Gibbs..." diyerek kendini tanıtıyor. Bir şekilde tanıdık geliyor ama tam olarak nedenini çıkaramıyorsun.

Gibbs, seni ve McAdam'ı kitap raflarıyla çevrili, köşede bir masa ve karşısında birkaç sandalyenin bulunduğu bir odaya götürüyor. "Bugün halk görüşmesi yok, o nedenle ana ofisi kullanabiliriz..." diyor. "Bay Kennedy'yle ilgili olanları duydum, korkunç bir olay. Size nasıl yardımcı olabilirim?"

Masanın arkasındaki sandalyeye oturuyor, burası muhtemelen Carla Nesbitt'in normalde seçmenlerini ağırladığı yerdi. Öyle bir rahatlıkla yerleşiyor ki, neredeyse ayaklarını masaya uzatmasını bekliyorsun.

"Anladığım kadarıyla Bayan Nesbitt ve Bay Kennedy pek iyi anlaşmıyormuş..." diyorsun. "Ama Kennedy yine de onun belediyeye müdahil olmasını umuyordu. Yeni konut projesiyle ilgili desteğini almak istiyormuş. Bu konuda bir şey biliyor musunuz?"

Gibbs yüzünde en ufak bir tepki bile olmadan "Hiçbir şey..." diyor. "Harry Kennedy, hakkında konuştuğumuz birisi değil. Ölüler hakkında kötü konuşmamak gerekir ama onun hakkında iyi konuşacak birini bulmanız da zor olacaktır."

"Peki Bayan Nesbitt bu projeden daha önce bahsetti mi?" diye soruyorsun. "Ölüm haberini verdiğinde mesela?"

"Hayır, anneciğim tek kelime etmedi. Yeni bir konut projesi, öyle mi?"

"Evet, aynen öyle..." Bir anda duraksıyorsun. McAdam'la göz göze gelip neden Gibbs'in tanıdık geldiğini fark ediyorsun. "Az önce ne dediniz? Anneciğim mi?"

"Evet..." diyor Gibbs, senin bunu yeni fark etmen onu eğlendirmiş gibi. "Ben Carla'nın kızıyım, ofisi onun adına ben yönetiyorum. Üzgünüm, polis olduğunuz için bunu zaten bildiğinizi sandım."

Çavuş McAdam hafifçe gülümsemeye çalışıyor. "Soyadınız bizi yanıltmış olmalı..." diyor. "Eşinizin soyadını mı aldınız?"

"Öyle yaptım. İnsanların bana torpilli muamelesi yapmasını istemedim."

Annesinin ofisini yöneten biri için iddialı bir söz ama bunu dile getirmiyorsun.

"Öyleyse annenizin hayatında olup biten her şeyi biliyorsunuzdur..." diyor McAdam nazikçe. "Sonuçta burayı ayakta tutan kişi sizsiniz."

"Eh, kendisi oldukça meşgul bir kadın..." diye yanıtlıyor Gibbs, iltifatı tamamen geri çevirmeden. "Birinin işleri yolunda tutması gerekiyor."

"Öyleyse Elysium'daki tatilini de siz mi ayarladınız? Ne zaman ayarlandı?"

"Ah, birkaç ay önce. Kesin tarih için e-postalarımı kontrol etmem lazım."

Sen ve McAdam sessizce gülümsüyor ve Gibbs'in ipucunu almasını bekliyorsunuz.

"Belki de ofisime geçmeliyiz..." diyor ve seni beklemeden odadan çıkıp gidiyor. Anlaşılan, annesinin masasının arkasında yaşadığı güç gösterisi de burada sona eriyor.

Resepsiyona döndüğünüzde, Bayan Gibbs oldukça dağınık masasının arkasına oturuyor, dizüstü bilgisayarını açabilmek için üzerindeki bazı çıktıları kenara itiyor. Birkaç sayfa masadan uçup yere düşmek üzereyken sen hızla yakalıyorsun. Bir emlak sitesinden alınmış çıktılar; satılık ev ilanlarını gösteriyor.

"Taşınmayı mı düşünüyorsunuz?" diyerek sayfaları sekretere uzatıyorsun.

"Aslında satıyorum..." diye düzeltiyor Gibbs. "Bunlar anneciğimin evleri, portföyünden çıkarmayı düşünüyor. İsterseniz emlakçıyı arayıp bir gösterim ayarlayabilirim?"

"Hayır, teşekkürler. Sadece rezervasyon tarihlerini rica edecektik."

Bayan Gibbs ekranına dönüp e-postalarını karıştırıyor. "Elysium... İşte burada. Anneciğimin konaklaması yedi hafta önce, temmuz ayı sonunda rezerve edilmiş."

"Bu rezervasyonda alışılmadık bir şey var mıydı?" diye soruyor McAdam.

"Daha önce de orada kaldı, yani oldukça rutin bir rezervasyondu."

"Belki de Bay Kennedy'nin ya da başka bir konuğun aynı tarihlerde tesiste olacağını bildiği için bu tarihler seçildi, diye düşündüm..." diyorsun.

"Hayır, sanmıyorum. Aslında annenciğim ağustosun son haftasını ayırtmak istemişti ama Elysium o tarihlerde doluydu. Bu yüzden mecburen bu haftayı seçmek zorunda kaldık. Parlamentonun tatilden döndükten hemen önce olması biraz sıkıştı ama dinlenmekte kararlıydı."

Sekreter haklı gibi görünüyor; rezervasyon tarihlerini son anda değiştirmek zorunda kaldıysa, Carla Nesbitt'in Elysium'da, Harry Kennedy ile aynı anda kalmayı planlamış olması pek mümkün gözükmüyor.

- Defterine **C14** yaz ve sonrasında ipuçlarını şu sırayla kontrol et:
- Eğer defterinde C15 ya da P5 yazıyorsa, **50**. bölüme geç.
- Eğer defterinde P7 yazıyorsa, **10**. bölüme geç.
- Aksi halde, **97**. bölüme geç.

161

Bir an durup bir sonraki sorunu nasıl soracağını düşünüyorsun. "Dün sabah buraya yüzmeye tam olarak kaçta geldiğinizi bilmediğinize emin misiniz?"

Tank sabırsızca iç çekiyor. "Söyledim ya, saat takmam. Terapistim bunun toplumsal normları reddetmemin bir ifadesi olduğunu söylüyor."

"Peki bu reddediş, duvardaki saati okumayı da kapsıyor mu?" Başını çevirerek Elysium çalışanının havuzdaki bir grup üye ile ilgilendiği yöne işaret ediyorsun. Girişte fark ettiğin büyük duvar saati tam onların üzerinde duruyor.

Tank omuz silkiyor. "Eğer öyle söylemek istiyorsan, olabilir ama bakmadım. Sonuçta belli bir saate bağlı değildim. Şimdi, sorguya çekme işiniz bitti mi?"

- Eğer Harry Kennedy'nin telefonundan çıkarılan *üçüncü* mesajı çözdüysen, defterine **P6** yaz. Ardından o mesajda bulunan sayıyı 14 ile çarp ve çıkan sayıya göre bölüme geç.
- Aksi halde **89**. bölüme geç.

162

"Görünüşe göre Harry Kennedy oldukça karmaşık bir karaktermiş..." diyorsun McAdam'a. "Buradakiler aksini iddia etse de."

"Evet, pek az kişi bir insanın her yönünü görebilir. Hepimizin sakladığı sırlar vardır."

"Felsefi bir yaklaşım Çavuş. Bunu sizden beklemezdim doğrusu."

McAdam hafifçe gülümsüyor. "Bu da benim haklı olduğumu kanıtlıyor dedektif."

Sessizce gülüyorsun. "Bu açıdan beni yakaladın. Neyse, umarım Kennedy'nin kayıtları onun hakkında birkaç sırrı açığa çıkarır. Adamı ve birinin onu neden öldürmek istediğini daha iyi anlamamız gerekiyor. Acaba odasını gözden geçirmek işe yarar mı?"

"Adli ekip çoktan her yere bakmıştır. Bence programına bakmak daha faydalı olabilir."

Gerçekten de adli tıp ekibi Kennedy'nin odasını inceleyecek ama kendi gözlerinle görmek de işe yarayabilir. Öte yandan, Kennedy'nin Elysium'daki hareketlerini öğrenmek de önemli. Zaman kısıtlı olduğu için, her ikisini de yapmak adına McAdam'la görev paylaşmaya karar veriyorsun.

- McAdam Kennedy'nin programını incelerken, Kennedy'nin odasını araştırmak için **118**. bölüme geç.
- McAdam Kennedy'nin odasını araştırırken, Kennedy'nin programını incelemek için **40**. bölüme geç.

163

Bir oda dolusu insan, senin Stephen'ı neden suçladığını açıklamanı bekliyor... Ama gerçek şu ki, bu konuda sen de yeterince emin değilsin. İçinde onun suçlu olduğuna dair güçlü bir sezgi var ama bu düşünceni destekleyecek somut bir kanıtın ya da onun bunu neden yaptığına dair bir cevabın yok. Zihninde bazı şüpheler belirmiş olsa da kanıt olmaksızın bunlar yalnızca varsayımdan ibaret.

Belki de Stephen'ı suçlamanın, onun kendiliğinden bir itirafta bulunmasına sebep olacağını düşünmüştün. Ancak bu beklentin gerçekleşmedi...

O an McAdam sesli bir şekilde genzini temizleyene kadar devam ediyor. McAdam'a Stephen'ı tutuklama emri veriyorsun ve onun polis merkezinde nezaret altına alınmasının ardından, bu kararının gerekçelerini ona etraflıca izah edeceğine dair söz veriyorsun. Beklentileri boşa çıkan kalabalık, dedektiflik yeteneklerine dair kuşkularını fısıldayarak odadan ayrılıyor.

- **154.** bölüme geç.

164

Kararını veriyorsun. "Durduk yerde kaçmaz. Peşine düşelim." McAdam, lobideki şemsiyelikten iki şemsiye kapıp birini sana fırlatıyor.

Zwale ise çoktan öne geçmiş, ana giriş kapısını hızla açıp yağmurun içine dalıyor. Bağırarak Tank'in peşinden koşuyor ama yağmurun şiddetinden görüş mesafesi oldukça düşük. Dövmeli iş adamı gözden kaybolmak üzere ve muhtemelen Zwale'i duyması da mümkün değil.

Sen ve McAdam da arkasından koşuyorsunuz, şemsiyeleri öne eğerek yağmura karşı koymaya çalışıyorsunuz. Daha giriş merdivenlerinin sonuna bile varmadan pantolonun sırılsıklam oluyor.

McAdam bir anda hızlanıyor, senin yetişmenin imkânsız olduğu bir tempoya ulaşıyor ve kısa sürede Zwale ile birlikte senden epey uzaklaşıyorlar. Ama sorun değil. Tank'in nereye kaçabileceği zaten belli. Malikâneyi çevreleyen yüksek duvarlar var ve tek çıkış noktası ana kapı ama oraya ulaşmak için nehrin karşısına geçmesi gerek, ki şu an su seviyesi yüzünden bu da imkânsız.

Bu yüzden hızını sabit tutarak koşmaya devam ediyorsun. Er ya da geç onlara yetişeceğini biliyorsun.

Oraya vardığında, McAdam ve Zwale'in köprüden çok uzak olmayan, kabarmış ve azgın nehrin önünde duran Tank'ten uzak durduğunu görmek seni şaşırtıyor. Su o kadar yükselmiş ki taş duvarlarını zar zor görebiliyorsun. Yol da çoktan sular altında kalmış. Tank sırılsıklam ama bu ıslak ve perişan halinde bile gözlerinde çaresiz bir korku görüyorsun.

"Size söylüyorum, Harry'yi o öldürdü ve şimdi sıra bende!" diye yağmurun sesini bastırarak bağırıyor. "Eğer şimdi gitmezsem, beni de yakalayacak!"

"Sizi koruyabiliriz!" diye karşılık veriyor Zwale. "Aptalca bir şey yapmayın!" Tam o anda gökyüzünü yırtarcasına bir gök gürültüsü duyuluyor. "Beni ondan koruyamazsınız! Buradan gitmem gerek!" Ve bununla birlikte Tank kendini nehre doğru bırakıyor.

Sen, Zwale ve McAdam hep birlikte ileri atılıyor, suya güvenli bir şekilde olabildiğince yaklaşıyorsunuz. Tank şüphesiz iri yapılı ve iyi bir yüzücü ama akıntı onu sürüklemeye çalışırken hemen zorlanmaya başlıyor. Senin de pek suya giresin yok doğrusu fakat Tank'e yardım edilmezse, boğulma ihtimali de yüksek.

Öte yandan, onu kurtarmak için suya atılan biri de aynı akıbetle karşılaşabilir.

Hızla bir karar vermelisin:

- Kendi hayatını riske atıp Tank'in peşinden suya atlamak için **2**. bölüme geç.
- Genç ve formda olan Memur Zwale'i, Tank'in peşinden göndermek için **42**. bölüme geç.
- Memurlarının hayatını Tank'ten önce tutup onu kendi haline bırakmak için **181**. bölüme geç.

165

"İki hafta önce, Harry Kennedy, Carla'ya, *bana tarihlerini gönder* demiş, böylece *altı günü eşleştirebilirim*." Yüksek sesle okuyorsun. "Kennedy burada Elysium'da kaç gün kalmak için rezervasyon yaptırmıştı?"

"Altı gün..." diye onaylıyor McAdam, hafif bir gülümsemeyle. "İkisinin aynı anda burada olması pek tesadüf gibi durmuyor."

"Bence de tesadüf olmaktan çok uzak."

"O dediği kim olabilir sence?" diye soruyor McAdam. "*Beni yerleştirecektir, akıllı davranmayı biliyorsa* dediği kişi kim olabilir?"

Eğer bu mesajın bağlamı hakkında haklıysan, cevap neredeyse kesin.

"Stephen Cheong." Başını sallıyorsun. "Kennedy'ye ücretsiz VIP paketi sunmuş gibi görünüyor, yani tehdit işe yaramış."

"*Akıllı davranmayı biliyorsa...*" diye mırıldanıyor McAdam. "Kennedy'nin bilmediğimiz bir şekilde organize suç bağlantıları mı vardı? Sırf Stephen istediği tarihleri ayarlayamadı diye adamlarını beyzbol sopasıyla mı gönderecekti?"

"Bu bana pek mantıklı gelmiyor..." diyorsun düşünceli bir şekilde. "Hayır, bence bu daha zekice ama en az o kadar yıkıcı bir şey. Belki de Stephen'in ortaya çıkmasını istemediği bir sırrı var."

McAdam iç çekiyor. "Burada sırdan bol bir şey yok, değil mi?"

- Defterinde C5 ya da C9 yazıyorsa, **182**. bölüme geç.
- Aksi halde, **45**. bölüme geç.

166

Jennifer, bu durum karşısında öfkeden çok kabullenmiş gibi görünüyor. Ama konu ilişkiler olunca, anlattıklarının ne kadarının doğru olduğunu merak ediyorsun. Kennedy'nin bir kadın tacizcisi olduğu konusunda yalan söyleme ihtimali düşük, bunu diğer personelle kolayca doğrulayabilirsin ama ya onunla olan kendi ilişkisi hakkında?

Aşırı bir ihtimal gibi görünse de Jennifer onu kötüleyerek aslında gerçek duygularını mı saklıyor? Flora'nın iddiası doğru olabilir mi? Jennifer, Kennedy'nin sevgilisi miydi ve işini kurtarmak için onu öldürmüş olabilir miydi? Jennifer, Elysium'da büyük bir sorumluluğa sahip ve işini seviyor gibi görünüyor.

Yoksa işin aslı daha basit olabilir mi? Eğer diğer çalışanlar Kennedy hakkında dedikodu yapıp ona her şeyi anlatmışlarsa, Jennifer onun sadece kendisiyle yetinmediğini çabucak anlamış olmalı.

Bir de şu mesele var: Kennedy'nin "bol para harcayan" biri olduğu söyleniyor ama sen aslında öyle olmadığını biliyorsun. Kennedy, Elysium'da Stephen Cheong'un cömertliği sayesinde ücretsiz bir VIP paketten yararlanıyordu. Acaba bu durum, onun ölümüyle bir şekilde bağlı olabilir mi?

- Eğer defterinde A4 yazıyorsa, **20**. bölüme geç.
- Aksi halde, **113**. bölüme geç.

167

Memur Zwale'in hevesine rağmen, onun genç ve tecrübesiz olduğunu göz ardı edemezsin. Dünkü sıkıntılı başlangıcın ardından, McAdam sorduğu keskin sorular ve yaptığı gözlemlerle seni etkilemişti. Bu nedenle içgüdülerine güvenmeye karar

veriyorsun ve güvenlik kamerası görüntülerini daha sonra incelemeye bırakıyorsun.

"Biz gelene kadar ortalığı sakin tut..." diyorsun telefonda Zwale'e. "Bayan Kennedy'ye yolda olduğumuzu söyle ve herhangi bir itirazı ya da şikâyeti varsa benimle konuşabileceğini belirt."

Telefonu kapatıp aceleyle emniyet kemerini takıyorsun. McAdam hızla yola koyuluyor, aracın ön ızgarasının arkasına gizlenmiş mavi yanıp sönen ışıkları ve sireni devreye sokuyor. Teknik olarak bu durum acil müdahale gerektirmese de bu saatte trafiği yarıp geçmek için yeterli. Koltuğuna iyice yaslanırken McAdam'a gözucuyla bakıyorsun. Islak zemine rağmen tam bir ralli sürücüsü edasıyla aracı kullanıyor ve bundan büyük keyif alıyor gibi görünüyor.

Önünüzdeki araçlar kenara çekilirken, McAdam dar boşluklardan hızla geçiyor ve köşeleri, keskin dönüşlerle dönüyor. Sonunda, Elysium'a yaklaşırken daha sakin kırsal yollara ulaşıyorsunuz. En azından artık kırmızı ışıklardan hızla geçerken panikle gösterge paneline tutunmak zorunda kalmıyorsun.

McAdam sireni kapatarak Elysium'un giriş kapılarından geçiyor ve yağmurun altında nöbet tutan talihsiz polis memurunun yanından hızla süzülüyor. Köprüyü geçerken nehrin düne göre çok daha yükseldiğini fark ediyorsun; su, taş kemerlerin altından hızla akıyor. Köprünün bakım sorumluluğunun kimde olduğunu merak ediyorsun. Malikânenin arazisinde olduğuna göre, büyük ihtimalle bu iş Stephen Cheong'un sorumluluğunda. Ancak burası tek giriş ve çıkış noktası olduğuna göre, bir şeyler ters giderse bu ona pahalıya patlayabilir.

Elysium'un önüne vardığınızda, binanın gargoyle[17] heykellerinin ağızlarından çağlayan gibi sular akıyor. McAdam arabayı mümkün olduğunca girişe yakın bir yere park ediyor ve

17 Gargoyle, kökeni Fransızca *gargouille* sözcüğüne dayanan bir tür gotik mimari öğesi. Oluklarda biriken suyun tahliye edilmesi için kullanılır.

beraber hızla merdivenleri tırmanarak lobinin kuru güvenliğine sığınıyorsunuz.

Yağmurun serinliği sıcak havayı biraz kırmış gibi, bu da Elysium'daki bitkilerin daha mutlu olmasına yardımcı olur mu diye düşünüyorsun.

İçeri girer girmez, etrafında bir düzine personel ve onların iki katı kadar "Dost" diye anılan sakinlerin toplandığını görüyorsun. Yağmurun sesi ve yükselen konuşmaların gürültüsü, Polis Memuru Zwale'in söylediklerini duymanı zorlaştırıyor. Resepsiyon masasından size doğru aceleyle el ediyor ama söyledikleri kayboluyor.

Keşke yayayken de mavi ışıkların ve sirenin bir karşılığı olsaydı, diye düşünerek kalabalığın arasından kendine yol açarak ilerliyorsun.

"Memur, bunca insan burada ne yapıyor? Derslere ve atölyelere gitmeleri gerekmiyor mu?"

"Bayan Kennedy'nin benimle tartıştığını duyanlar olmuş, haber çabuk yayıldı..." diye açıklıyor Zwale. "Şimdi herkes bir olay çıkacak mı diye bekliyor. Onları dağıtmaya çalıştım ama bu, kalma isteklerini daha da artırdı. İyi haber şu ki, Bayan Kennedy'yi sakinleştirmeyi başardım. Ona sizin yolda olduğunuzu ve durumu çözeceğinizi söyledim."

Flora Kennedy hemen yakında duruyor ancak Stephen Cheong ile hararetli bir tartışmaya girmiş durumda ve seni duymuyor.

"Oldukça gergin görünüyor..." diyorsun.

"Boşanmış olsalar da sonuçta kurban onun kocasıydı..." diye hatırlatıyorsun Zwale'e. "Yas, herkesi farklı etkiler. Zamanla bunu kendin de göreceksin. Şimdi, şu pakete gelelim."

Zwale, Jennifer'a işaret ediyor. Kadın, kemerine takılı anahtar halkasına uzanıyor ve resepsiyon masasının arkasındaki kilitli bir çekmeceyi açarak küçük bir karton kutu çıkarıyor. Kutuyu tezgâhın üzerine koyarken pişmanlıkla iç çekiyor.

"Bu tamamen benim hatam..." diyor. "Bunun delil olabileceği aklıma bile gelmedi, o yüzden otomatik olarak Bayan Kennedy'yi aradım."

"Sorun değil..." diyerek onu rahatlatıyorsun. "Bay Kennedy daha önce burada kargo almış mıydı?"

"Açıkçası hiç kimsenin aldığını sanmıyorum..." diye yanıtlıyor Jennifer. "Personel bazen teslimatı kaçırmamak için ev yerine buraya bir şeyler sipariş eder ama şimdiye kadar bir 'Dost'un kargosunu aldığına şahit olmadım."

Paket küçük, yaklaşık 15x10 cm boyutlarında ve 5 cm derinliğinde. Üzerindeki paketleme bandı aceleyle yapıştırılmış gibi görünüyor. Sabahki yağmurdan dolayı hafifçe nemlenmiş ama yine de Harry Kennedy adına, *Elysium, Finchcote Malikânesi* adresine gönderildiğini net bir şekilde okuyabiliyorsun. Üzerinde önceden basılmış bir etiket ve posta damgası var fakat herhangi bir marka bulunmuyor. Gönderici adresi ise sadece Wolverhampton'daki bir sanayi sitesinde bir birim numarası olarak yazılmış ve şirket adı belirtilmemiş.

"Her neyse, bu Harry'ye gönderilmiş, dolayısıyla bana miras kalıyor..." diyor Flora Kennedy, bir anda yanında belirerek. Görünüşe göre Stephen ile tartışması ya unutulmuş ya da askıya alınmış. "Onun kişisel eşyalarına el koyma hakkınız yok. Yasalar var, biliyorsunuz."

"Bunun farkındayım Bayan Kennedy. Ancak kocanızın ölüm koşullarını göz önünde bulundurduğumuzda, bu paket potansiyel bir delil teşkil ediyor..." diyorsun. Onun yeni bir tartışmaya girece-ğini fark edip öncesinde sorunu yönlendirmeye karar veriyorsun.

"Harry'ye kim bir şey göndermiş olabilir? Onun burada olduğunu kim biliyordu?"

Flora kısa bir süre düşünüyor. "Bildiğim kadarıyla kimse. Size söyledim, ben bile bilmiyordum. Biri neden buraya bir şey göndersin ki evimize göndermek varken?"

Ardında bir ses duyuyorsun. "Bana gayet açık görünüyor..." diyor biri. Döndüğünde, terle ıslanmış spor kıyafetleri içinde, havluyla kendini kurulayan dövmeli bir figürle göz göze geliyorsun.

"Ne demek istiyorsun? Sen de kimsin?" diye soruyor Flora, adamı tiksintiyle süzerek.

"Tank Destroyer..." diyerek kendini tanıtıyor adam. "O pakette ne varsa, Harry'nin senin bilmeni istemediği kesin. Bu da içindekileri daha da merak etmemi sağlıyor."

Kalabalıktan Carla Nesbitt de öne çıkıyor ve sohbete katılıyor. "Hepimiz merak ediyoruz, seni ahmak. Sence neden herkes burada toplanmış?" Ardından sana dönerek soruyor: "Açacak mısınız, yoksa beklemeye devam mı edeceğiz?"

"Tanrım, Carla, her zaman bu kadar ukala olmak zorunda mısın?" diye patlıyor Flora. "Biraz saygı göster."

Milletvekili Nesbitt'in her zamanki gibi bu nezaket talebini umursamayacağını düşünüyorsun ancak şaşırtıcı bir şekilde sessizleşip yüzünü başka tarafa çeviriyor. Flora'nın sözleri onu derinden etkilemiş gibi görünüyor. İki kadın arasındaki geçmişin ne kadar derin olduğunu merak ediyorsun.

Bu sırada Çavuş McAdam, ceketinden küçük bir çakı çıkarıp eldivenlerle birlikte sana uzatıyor.

"Tıkırdayan bir şey yok, o yüzden açabiliriz..." diyor.

Kutunun içeriği, Elysium'daki dedikodu çarkını daha da hızlandırabilir ve şüpheliler arasında gereksiz spekülasyonlara yol açarak soruşturmayı sekteye uğratabileceğinden tereddüt ediyorsun. Belki de bunu özel olarak açmak daha iyi olur.

Ama karar da paket de senin elinden alınıyor. McAdam'a döndüğün sırada, Flora kutuyu kapıyor ve çıplak elleriyle açmaya çalışıyor. Geri almaya çalışıyorsun ve kısa bir süre, son derece utanç verici bir çekişme içine giriyorsunuz. Ama sonunda, nemden zayıflayan karton yırtılıyor ve içindekiler yere saçılıyor.

Lobi bir anda sessizliğe gömülüyor, Elysium personelinden biri, yere düşen gümüş renkli küçük paketlerden birini alıyor ve üzerindeki mavi elmas şeklini tanıdığında kahkahasını tutamıyor.

"Bu Viagra!" diye bağırıyor, sesini tüm kalabalığa duyurarak. "Birisi ona Viagra göndermiş!"

Sessizlik bozuluyor. Herkes aynı anda tepki veriyor; bazıları kahkahalarla gülerken, diğerleri başlarını sallayarak küçümseyici homurtular çıkarıyor.

"Yeter bu kadar!" diyorsun yüksek sesle. "Herkes şimdi dağılabilir mi lütfen?"

Kalabalıktan homurtular yükseliyor. Bazıları gerçekten uzaklaşıyor ama çoğu sadece birkaç metre geri çekilip izlemeye devam ediyor.

Flora Kennedy, kafası karışmış ve dehşete düşmüş bir şekilde, "Bu bir çeşit şaka mı?" diye fısıldıyor.

Ama sen bunun bir çeşit şaka olmadığını çoktan anladın. Artık birinin Harry Kennedy'nin burada olacağını nasıl bildiği sorusunun cevabı da açık: Bu bir arkadaşın hediyesi değil. Kennedy, bu siparişi bizzat kendisi vermiş ve otelde kaldığı süreye denk gelecek şekilde ayarlamış.

Dul eşi de aynı sonuca varıyor, yüzü Elysium'un güllerini andıran bir kızarıklıkla Jennifer'a dönüyor ve öfkeyle bağırıyor:

"Burası bir genelev yani?! Ah, senin gibileri bilirim, paraya asla hayır diyemezsiniz! Ama sana kuruş vermeyeceğim! Asla!"

Bu suçlama Jennifer'ı hem şaşırtıyor hem de incitiyor.

"İnan bana, burada kimse onunla..." diye başlayıp, sonra susuyor. Demek Harry hakkında birkaç acı gerçeği paylaşmaktan son anda vazgeçti.

"Size garanti ederim ki Bay Kennedy burada kimseyle yatmadı..." diyor Stephen, ortamı yatıştırmaya çalışarak. "Bu, profesyonellik anlayışımıza tamamen aykırı. Değil mi?"

Personel arasında bazıları hızla başını sallarken, bazıları gözlerini devirmekle yetiniyor. Ama içlerinden biri, öfkeyle dolu bir ifadeyle öne çıkıyor. Alina Martinescu, yüzü zehir gibi bir ifadeyle Flora'ya bakıyor:

"Kendi kocanı bile tanımıyorsun..." diye tükürürcesine konuşuyor. "Bize hep sarkıntılık yaptı, elleri her yerimize dokunuyordu! Ama kimse o domuzla birlikte olmak istemedi! İğrençti!"

Flora yumruğunu savuruyor.

Müşteriler ve personel arasında şok dolu bir uğultu yükselirken, Alina sendeleyip yere yığılıyor. Tank Destroyer kahkahalar atıyor. Memur Zwale hemen müdahale ederek Bayan Kennedy'yi tutmaya çalışıyor. Ona, kalabalığın arasından çıkan Doğu Asyalı bir adam yardım ediyor. Birlikte, yeni bir saldırıyı önlemek için Flora'yı kontrol altına alıyorlar. Sen ve McAdam, yerde yatan Alina'ya yöneliyorsunuz. Jennifer, gözyaşları içindeki terapisti ayağa kaldırmaya çalışıyor. Alina'nın yüzünde morluklar belirmeye başlamış bile.

"Tutuklayın onu!" diye bağırıyor Stephen. "Bu ağır yaralama ve ben şikâyetçi olacağım!"

"Buna karar verecek kişi siz değilsiniz, savcılık, Bay Cheong..." diyorsun, sonra hâlâ Flora'yı tutan Zwale ve yaşlı adama dönüyorsun. Flora'nın bütün öfkesi çekilmiş gibi, onu tutanların kollarında yorgun bir şekilde sarkıyor. "Yine de Bayan Kennedy, Stephen haklı. Hem saldırıda bulundunuz hem de delilleri karıştırdınız. Bunun hesabını vermek zorundasınız."

Sahnede artık büyük bir hareket olmadığını fark eden kalabalık yavaş yavaş dağılmaya başlıyor. Jennifer, ağlamakta olan Alina'yı destekleyerek uzaklaştırırken, Zwale ise Flora'yı bırakmıyor.

Her iki kadının da söylediklerinden daha fazlasının olduğundan şüpheleniyorsun. McAdam ve Zwale'in dul kadınla ilgilenmesine izin verip Alina'nın durumunu mu kontrol edeceksin? Yoksa Jennifer'ın masaj terapistiyle ilgilenmesine izin verip Flora'yı şimdi mi sorgulayacaksın?

- Flora'yı sorgulamak için **8**. bölüme geç.
- Alina'nın durumunu kontrol etmek için **53**. bölüme geç.

168

"Denemek zorundayız. Devam et, çavuş."

McAdam yüzünü ekşiterek vitesi düşürüyor ve yavaş ama kararlı bir şekilde köprüye doğru ilerliyor. Su hızla etrafınızı sarıyor, McAdam'ın araca baskı yaparak onu kontrol altında tutabilmesi için direksiyon ve gaz pedalında sürekli ayarlamalar yapmasını gerektiriyor. Yüzü tamamen odaklanmış, hızla yükselen suya rağmen kontrolü kaybetmemeye kararlı. Eğer bir araba suyun içinde yürüyebilseydi, şu an yaptığınız tam olarak bu olurdu.

Ne yazık ki, arabalar suyun içinde yürümek için tasarlanmamıştı ve Çavuş McAdam ne kadar iyi bir şoför olsa da karşılaştığınız sel sularının gücünü hafife almıştı. İlk terslik, arabanın ısıtıcısının cızırtılar çıkararak kapanması ve iç ışıkların titreyerek yanıp sönmesiyle baş gösteriyor.

"Bu iyiye işaret değil..." diye fısıldıyor McAdam dişlerini sıkarak. "Hadi kızım, azıcık daha dayansan yeter..."

Ancak araba birden sola kayıyor, lastikleri suyun üzerinde kayarak hızla akan nehir tarafından sürükleniyor. McAdam direksiyonu çılgınca çeviriyor, pedallara basıp çekiyor ama araba kayarak dönüyor ve suyun yüzeyinde adeta kayak yaparcasına süzülüyor.

Bir anda başın sertçe öne savruluyor. Arabanın arka kısmı köprünün alçak duvarına çarpıyor ve duvar büyük bir gürültüyle yıkılıyor. Hava yastıkları patlayarak seni koltuğuna geri bastırıyor, vücudunu sıkıca yerinde tutuyor... Ta ki araba, arka tarafı önde olacak şekilde soğuk nehrin kollarına teslim olana kadar.

Panikle McAdam'a bakıyorsun. Burnundan kan sızıyor ve bilinci kapalı gibi görünüyor. Dişlerin takırdamaya başlıyor ve ayaklarını hissetmediğini fark ediyorsun. Aşağı baktığında ise dondurucu nehir suyun ayak bileklerini hızla kapladığını görüyorsun. Araba batıyor!

Kendi emniyet kemerini açıyorsun, ardından McAdam'ınkini. Kapı kolunu çekiyorsun ama su neredeyse cam hizasına ulaştığından kapı açılmıyor. Tabii ya, diye düşünüyorsun, baskıyı dengelemen lazım.

Yıllar önce aldığın acil durum eğitimini hatırlıyorsun. İçgüdülerinin aksine, önce içeri su alman gerekiyor. Ancak iç ve dış basınç eşitlendiğinde kapıyı açabilirsin. Camı indirmek için düğmeye basıyorsun... ama hiçbir şey olmuyor. Arabanın elektriği tamamen gitmiş. Bu modelde manuel bir açma mekanizması olup olmadığından emin değilsin, varsa bile nerede olduğunu bilmiyorsun.

McAdam hâlâ kendinde değil. Vakit daralıyor. Suya uzanarak bir ayakkabını çıkarıyorsun ve camı kırmak için tekrar tekrar vuruyorsun. Tüm gücünle bağırıyorsun, belki kapıyı tutan polis memuru sizi duyar ya da köprüyü geçmeye çalışırken sizi fark etmiştir diye umuyorsun ama kimse gelmiyor.

Bir su dalgası arabayı sarsıyor, seni yerinden oynatarak koltuktan savuruyor. Başın gösterge paneline çarpıyor. Gözlerin kararıyor, su neredeyse torpido gözüne ulaşmış ve kapıyı tekrar denemen gerektiğini biliyorsun. Ama uzuvların ağırlaşmış, başın dönüyor. Kapı koluna uzanırken araba biraz daha batıyor ve istemeden bir yudum buz gibi su yutuyorsun.

Refleks olarak öksürüyor, nefes almaya çalışıyorsun ama bu sadece daha fazla su yutmana neden oluyor...

Yarın, cesetlerinizi sudan çıkardıklarında, Dr. Wash başını sallayarak, "Böylesine taşmış bir nehri geçmeye çalışırken ne düşündüler acaba?" diyecek.

Meslektaşlarınız sen ve McAdam için yas tutacaklar ama bu yas uzun sürmeyecek. Yapılacak daha çok iş, çözülecek daha çok dava var. Harry Kennedy cinayetine adalet getirmeye çalışan yeni bir dedektif görevlendirilecek.

• Artık not defterini temizleyebilir, **1**. bölüme dönüp tekrar deneyebilirsin. Belki de bu kez kendi içgüdülerine daha fazla güvenmelisin.

Fakat şimdilik, bu kadar...

SON

169

McAdam başını iki yana sallayarak gülümsüyor. "Bunu hiç beklemiyordum doğrusu."

Flora Kennedy ise duruşunu bozmadan seni izliyor. Üzerindeki spor kıyafetler hâlâ nemli ve odadan kaçabilmek için verdiği çabanın izlerini taşıyor.

"Sizi bir personel odasına kilitlemiş olmamız gerekmez miydi, Bayan Kennedy?" diye soruyorsun, kollarını kavuşturarak.

Flora omuz silkerek cevap veriyor. "Neden hapsedilmem gerektiğini anlamıyorum. Bu havada bir yere gidecek değilim, değil mi?"

"Mesele o değil aslında. Peki, Memur Zwale nerede?"

Flora, hafif bir gülümsemeyle, "Hiçbir fikrim yok. Hâlâ kapının önünde nöbet tutuyor olmalı."

McAdam, kahkahasını bastırmaya çalışarak, "Pencereden kaçtınız, değil mi? Vay canına, bunu hiç beklemiyordum..." diyor.

Flora yanıt vermiyor.

"Tank ile ne konuşuyordunuz?" diye soruyorsun.

Flora gözlerini kaçırarak tereddüt ediyor. "O... Harry'nin ölümü için başsağlığı diledi."

Kaşlarını kaldırıyorsun. "Tank'in böyle nazik biri olduğunu sanmıyorum. Tıpkı sizin pencereden kaçmayacağınızı düşündüğüm gibi."

Flora omuz silkerek hafif bir gülümsemeyle karşılık veriyor. "Belki de insanların karakterini analiz etmede kötüsünüzdür Dedektif."

Tam tersine, hem Tank'in hem de Flora'nın nasıl insanlar olduğunu gayet iyi biliyorsun.

"Lütfen benimle gelin ve bir daha ortadan kaybolmayın..." diyorsun ve ardından McAdam'a dönüyorsun. "Memur Zwale'i getir. Ona çok yüklenme, sanırım hiçbirimiz Bayan Kennedy'nin böylesine cesur bir kaçış planı yapacağını beklemiyorduk."

- **137.** bölüme geç.

170

"Örneğin..." diyorsun, "Harry Kennedy ile ilişkinizden ve bahsettiğiniz 'karşılıklı yatırımdan' konuşalım. Kayıtlara göre ne o size para göndermiş ne de siz ona. Bunu nasıl açıklıyorsunuz?"

Tank, küçümseyici bir ifadeyle omuz silkerek cevap veriyor. "Bunlar zaman alır Dedektif. Öyle el sıkışıp 100.000 sterlini hemen teslim edemezsiniz. Önce sözleşmeler hazırlanır, avukatların ücretleri ödenir, işler resmiyete dökülür."

"Ama diyelim ki Harry gerçekten size yatırım yapmak istedi..." diyorsun. "Bunu yapabilecek maddi gücü yoktu. Aslında son dönemde yaptığı tek büyük ödeme, tamamen farklı bir şirkete gitti, sahibi de Carla Nesbitt."

Tank hışımla tükürür gibi konuşuyor. "Yine o Kaltak Nes ha? O parayı benden önce kapacağını tahmin etmeliydim."

McAdam bu terbiyesizliğe kaşlarını çatarak tepki veriyor ama yine de sorusunu yöneltiyor. "Yatırımcılarınız pek de

büyük isimler gibi görünmüyor. Sizin gibi 'büyük' bir geçmişe sahip biri için bu biraz tuhaf değil mi? Neden büyük teknoloji şirketleri size yatırım yapmak için sıraya girmedi?"

Tank burnunu çekerek küçümseyici bir şekilde gülümsüyor. "Çünkü onların vizyonu yok, bekleyip bizim gibi yenilikçilerin işlerini satın almayı tercih ediyorlar."

Ona bakarken içinde bir şüphe beliriyor. Tank Destroyer hakkında bir şeyler yapmacık geliyor. Sanki sadece bir rol oynuyor, kendini olduğundan farklı göstermeye çalışıyor. Ama hakkında internette bile az bilgi olduğu düşünülürse, bunu doğrulamak pek kolay değil. Google her önüne gelen şirketi satın almaz... değil mi?

"Asıl konuşmanız gereken kişi ben değilim, Stephen olmalı..." diye homurdanıyor Tank. "Sonuçta insanlara çekiçle saldıran manyak o."

Tank'i tekrar düzeltmeye fırsat bulamadan lobide yüksek sesli bir çığlık yankılanıyor ve kısa sürede kesiliyor. Sonra her şey birden sessizliğe gömülüyor.

- **69.** bölüme geç.

171

Bay Proctor'un sabit telefonunu kullanarak resepsiyonu arıyor ve resepsiyonistten Flora Kennedy'ye burada olduğunuzu söylememesini rica ediyorsunuz.

"Dedektif, eğer burada durup müvekkilimle özel ve kişisel meseleleri tartışmamızı dinlemeyi planlıyorsanız, baştan söyleyeyim, buna asla müsamaha göstermem..." diyor avukat, alınmış bir ifadeyle.

Şüphesiz, teknik olarak sizi buradan çıkarabileceğini biliyor. Burası özel mülk, kimse gözaltında değil ve elinde de bir arama

izni yok. Ancak Bay Proctor, böyle bir hamlenin yalnızca daha fazla şüphe uyandıracağını ve dikkatleri üzerine çekeceğini de gayet iyi biliyor. Bunu özellikle saklamak istediği bir şey olduğu için mi yapıyor, yoksa polise karşı genel bir güvensizliği mi var?

"Amacımız rahatsızlık vermek değil efendim. Ancak biz buraya geldiğimizden beri sürekli saatinizi kontrol ediyorsunuz, bu yüzden bunun planlanmış bir görüşme olup olmadığını öğrenmek istiyorum."

"Elbette. Öyle her kapıdan gireni kabul etmem, bilirsiniz..." diye karşılık veriyor hızla. Sonra da ekliyor, "Tabii ki siz hariç."

McAdam araya giriyor "Peki, bu görüşme *ne zaman* ayarlandı?"

Bu, iyi bir soru.

Proctor homurdanarak cevap veriyor: "Yaklaşık yarım saat önce. Acil bir konu olduğunu söyledi ama nedenini açıklamadı. Şimdi öğrenmiş oldum."

Tam o anda kapı hızla açılıyor ve nefes nefese kalan Flora Kennedy içeri dalarak, "Güzel haberler!" diye haykırıyor. Ancak sizi ve McAdam'ı görünce aniden duraksıyor ve yüzüne bir panik ifadesi yayılıyor.

"Bayan Kennedy..." diyorsunuz gülümseyerek. "Sizi tekrar görmek ne hoş. Polis memurumuz sizi evinize bıraktıktan sonra Bay Proctor'ı görmek için sabırsızlanmış olmalısınız?"

"Ben... Ben sadece Harry'nin ölümüyle ilgili gerekli düzenlemeleri yapmaya gelmiştim..." diyor, yüzündeki ifadeyi hızla kederli bir hale sokarak. "Sizi burada göreceğimi beklemiyordum."

"Bu gayet açık görünüyor. O halde, kocanızın ölümü karşısında bizimle paylaştığınız kadar perişan olmadığınızı düşünebilir miyiz? Yoksa 'güzel haber' dediğiniz şey, boşanmayla elde edeceğiniz pay yerine Kennedy Homes'un artık tamamen size kalacak olması mı?" Şirketin kötü mali durumundan bahsetmemeye karar veriyorsun.

"Bunun polisin işi olmadığını daha önce de söyledim..." diye araya giriyor Bay Proctor, Flora'nın cevap vermesine fırsat vermeden. "Hiçbir soruya cevap vermek zorunda değilsiniz."

McAdam, Flora'nın yanına yaklaşıp yumuşak bir sesle konuşuyor: "Bay Proctor haklı, zorunda değilsiniz. Ama bizim açımızdan da düşünün, boşanmayı düşündüğünüzden şüpheleniyorduk ve şimdi içeri büyük bir sevinçle giriyorsunuz. Belki bunun masum bir açıklaması vardır fakat dışarıdan pek iyi görünmüyor."

Flora, gözlerini McAdam'dan size, oradan da Bay Proctor'a çeviriyor. Sonunda derin bir nefes vererek deri koltuğa çöküyor.

"Evet, tamam. Harry'den boşanacaktım. Onun ilişkilerinden bıktım artık. Yirmi beş yıl boyunca, sanırım sadık olduğu tek bir yıl bile olmadı."

"Eşiniz sizi sürekli aldatıyor muydu?" diye soruyor McAdam.

"Harry zayıf bir adamdı, hepsi bu. Bizim işimiz genç ve güzel insanlarla doludur; emlakçılar, sekreterler, pazarlamacılar... Kendini tutamazdı. Aynı anda üç kişiyle birlikte olduğu zamanlar oldu, hem de hepsi yarı yaşındaydı ve aklı başında insanlar bile değildi. Sonrasında her seferinde pişman olduğunu söyler, bunun son olacağına yemin ederdi. Ve ben onun bunu gerçekten kastettiğini bilirdim. Ama sonra gözüne bir başkası takılırdı ve yine aynısı olurdu."

"Flora, kimse senden onunla evli kalmanı bekleyemezdi..." diyor Bay Proctor nazikçe. Ancak söylediklerinin anlamını fark edip aceleyle ekliyor: "Yasal anlamda, tabii ki. Dedektif, Bayan Kennedy'nin şiddete başvurmuş olabileceğini düşünmüyorsunuzdur herhalde."

Onun kendinden emin tavrına rağmen, insanların yeterince zorlandıklarında nelere kalkışabileceklerini çok iyi biliyorsun.

"Bay Kennedy'nin vasiyeti konusunda doğru tahminde bulunuyor muyum? Bayan Kennedy şimdi Kennedy Homes'un tamamını mı miras alacak?" diye avukata soruyorsun.

Bay Proctor ellerini iki yana açıyor. "Merhum Bay Kennedy'nin vasiyeti hakkında doğrudan bilgim yok."

"Evet, mirası ben alacağım..." diyor Flora. "Çocuğumuz olmadığı için, sahip olduğumuz her şeyi birbirimize bırakacak şekilde vasiyet hazırlamıştık." Sonra bir an duraksayıp ekliyor: "Belki de şirketi satarım. Onu yönetmeye cesaret edebileceğimi sanmıyorum."

"Zaten ortak değil misiniz?" diye soruyor McAdam.

"Resmiyette yönetim kurulundayım ve Harry büyük kararlar hakkında benimle konuşurdu. Ama işlerin günlük işleyişine pek dahil olmadım. Nereden başlayacağımı bile bilmiyorum."

"Üzgünüm ancak satmanın da pek kolay olmayacağını söylemek zorundayım..." diyorsunuz. "Kennedy Homes'un finansal kayıtlarına göre, şirketin ciddi bir borcu var. Bunun farkında mıydınız?"

Flora, bu haber karşısında oldukça sarsılmış görünüyor. "Ben... borç mu? Gerçekten mi? Ama Harry'nin her zaman... Hayır, kesinlikle yanılıyor olmalısınız."

"Ne yazık ki hayır. Belki de eşiniz, yeni inşaat projesinin işleri yoluna koyacağını ve sizin hiçbir zaman öğrenmek zorunda kalmayacağınızı umuyordu. Ancak belediye projeyi resmi olarak reddetmek üzereydi, bu da Kennedy Homes'u iflasın eşiğine getiriyordu. Açıkçası, Bayan Kennedy, size büyük bir yük miras kaldı."

Flora, yardım ister gibi gözlerini Bay Proctor'a çeviriyor. Avukat, masasının arkasından çıkıp omzuna güven verici bir şekilde elini ve küçümseyen bir bakışla bakıyor.

"Sanırım yeterince konuştunuz, değil mi Dedektif? Bizi mazur görün, müvekkilimle özel meseleleri konuşmamız gerekiyor."

Flora Kennedy'den şu an alabileceğin tüm bilgileri aldığına eminsin. Sen ve Çavuş McAdam, öğleden sonra güneşi altında dışarı çıkıp arabaya doğru yürüyorsunuz.

"Flora, şirketin mali durumu konusunda gerçekten şaşırmış görünüyordu..." diyor McAdam. "Harry'nin onu üzmemek için bu gerçeği saklaması mantıklı olurdu."

"Evet, eğer doğruyu söylüyorsa... Yine de bu zayıf bir cinayet sebebi gibi görünüyor. Zaten boşanmayı planlıyordu, o zaman neden cinayet gibi riskli bir yönteme başvursun?"

Sen de McAdam da bu soruya henüz cevap veremiyorsunuz.

- Defterine **F3** yaz ve KONUM numarana **1 ekle**.
- **30.** bölüme geç.

172

McAdam, Flora Kennedy'yi tutukluyor ve fırtına dindikten sonra dul kadını karakolda gözaltına alıyorsunuz.

Ancak Flora, suçluluk duygusu içinde kıvranan ve yakalanmayı hak ettiğine inanan biri gibi değil. Aksine, masumiyetini kararlılıkla savunuyor ve avukatı da haklı olarak, onu cinayete bağlayan hiçbir somut delilin olmadığını belirtiyor. Ne Flora'nın olay yerinde bulunduğunu kanıtlayabiliyor ne de cinayet silahını elinde tuttuğunu ispatlayabiliyorsun. Elinde yalnızca tahminlerin var ve sadece tahminler bu davayı çözebilmek için yeterli değil.

Dava başarısızlıkla sonuçlanıyor. Sana olan güvenini kaybeden Başkomiser, seni daha basit bir vakaya atıyor ve Elysium cinayetini devralması için başka bir dedektif görevlendiriyor. Harry Kennedy'nin katili belki bir gün bulunacak... ama onu yakalayan sen olmayacaksın.

Nerede hata yaptığınızı düşünüyorsun. Flora'yı suçlamakta haklı mıydın ama doğru kanıtları mı bulamadın? Onun motivasyonunu daha derinlemesine araştırmanız mı gerekirdi? Yoksa katil başından beri bambaşka biri miydi?

- Gerçeği öğrenmek için ümitsizliğe kapılma. Not defterinde temiz bir sayfa aç ve **1.** bölüme geri dön ve yeniden dene.

Şimdilik bu kadar...

SON

173

"Buradaki her kadın size Kennedy'nin nasıl biri olduğunu anlatabilir..." diyor yoga eğitmeni. "Ben kendimi şanslı sayıyorum, çünkü bana sadece bir kez yanaşmaya çalıştı. O zaman da ona bir tokat attım ve bir daha dersime gelmedi."

"Bana da aynısını yaptı..." diye onaylıyor diğer çalışan. "Beni 'küçük gülüm' diye çağırıyordu, sanki çıkıyormuşuz gibi. Bertattı." Tüyleri diken diken oluyor.

Kadınlar birbirlerine anlam dolu bakışlar atıyor ama kimse başka bir şey söylemiyor, belki de sen orada olduğun için. Oysa zaten konuşmalarına gerek de yok, sessizlikleri her şeyi anlatıyor.

Tam o sırada telefonun çalıyor, arayan McAdam. "Flora Kennedy tamamen kendini kapadı..." diyor. "Konuşmuyor ve Kennedy'nin buradaki personelle yatıyor olduğunda ısrar ediyor. Belki sen bir şeyler koparabilirsin ama ben olsam pek umutlanmazdım."

"Teşekkürler çavuş. Birazdan yanınıza geliyorum."

Yoga eğitmeni, Alina'nın yüzündeki son dokunuşları bitirip yaptığı işi hayranlıkla inceliyor. "İşte, tamam. Artık o kadar da kötü değil..." diyor, makyaj çantasını toplarken.

"Teşekkür ederim..." diye mırıldanıyor Alina, yüzüne düşen bir tutam koyu saçını kulağının arkasına atarken, "Şimdi, bir rezervasyonum var, çalışmaya gitmeliyim..." diyor.

Jennifer, nazikçe koluna dokunuyor. "Bence gitmemelisin. Yerine birini bulurum, kimse sana kızmaz."

Alina hafifçe gülümsüyor ve başını iki yana sallıyor. "Hayır, bu bana iyi gelecek. Böylelikle olanları unutabilirim."

Başını dik tutarak odadan çıkıyor.

Jennifer iç çekerek ayağa kalkıyor. "Sanırım gidip şu küçük mavi hapları yerden süpürmem gerekecek." Diğer çalışanlar da onunla kalkıyor ve sen mesajı alıyorsun. Onlara veda edip Flora Kennedy'den gerçekten bir şeyler koparıp koparamayacağını görmek için yola koyuluyorsun.

- Defterine **A3** yaz ve **101.** bölüme geç.

174

Flora Kennedy kendini çabucak toparlıyor ama sen onun, ne hakkında konuştuğun konusunda hiçbir fikri olmadığına neredeyse eminsin.

"Yeni konut projesinin belediye tarafından onaylanmayacağını bilmiyor muydunuz?" diye soruyorsun.

"Hımmm... Harry bunu bana söylememişti. Eminim eve döndüğünde bana anlatacaktı."

Kennedy'nin, karısından başka neler sakladığını merak ediyorsun.

"Kocanızın, milletvekili Carla Nesbitt'ten projeye müdahale etmesini istediğini biliyor muydunuz?"

Flora şaşkın görünüyor. "Müdahale mi? Ne demek istiyorsun?"

"Belediyeyi planları onaylamaya ikna etmek için. İş sahaları açılacağını vurgulamaya çalışmış, ki siyasetçiler genelde böyle şeyleri desteklemekten hoşlanır. Sizce kocanız neden bunu sizden saklamış olabilir?"

Pencereden dışarı bakıyor. "Harry beni iş dünyasının sert taraflarından korurdu dedektif. Ona büyük fikirlerde yardımcı olurdum ama şirketin günlük işleyişiyle fazla ilgilenmezdim."

"Peki, Carla Nesbitt ile ilişkinizi nasıl tanımlarsınız?"

"İlişki diyebileceğim pek bir şey yok aslında..." diyor dul kadın. "Harry ve Carla uzun zamandır birbirlerini tanıyor çünkü ikisi de buralı. Ama biz yakın değiliz, zaman zaman bağış gecelerine katılırız, çünkü iş açısından mantıklı olur, hepsi bu."

- Defterine **F6** yaz ve **134**. bölüme geç.

175

"Bayan Kennedy, durumumu anlamalısınız..." diye açıklıyorsun. "Eğer eşinizin bir ilişkisi olduğunu biliyorsanız, bu sadece boşanma sebebi değil, aynı zamanda onu öldürmek için de oldukça güçlü bir neden. Hem intikam hem de işin tamamının miras kalması... Gerçi şu an işin pek bir değeri yok gibi görünüyor ama sizin bunu bilmediğiniz anlaşılıyor."

"Fakat ben onun ölmesini *istemedim*..." diye itiraz ediyor. "Harry'nin işi batırdığına dair hiçbir fikrim yoktu."

"Şirketin yönetim kurulunda değil misiniz?" diye soruyor McAdam.

"Vergi avantajı için, memur hanım." Çavuş, rütbesine yapılan bu bilinçsiz hakaret karşısında hafifçe gerilse de bir şey söylemiyor. "Ben oturup finans tablolarını incelemiyorum, o Harry'nin işiydi."

"Pek de iyi yaptığı söylenemez..." diyorsun.

"Eskiden iyiydi. Bana Ferrari'yi kim aldı sanıyorsunuz?"

McAdam en başta Harry Kennedy'nin başarılı bir iş insanı olarak görüldüğünü söylemişti. Belki de bir zamanlar gerçekten öyleydi.

"Peki neden belediye yeni projeye onay vermedi? Nerede hata yaptı?"

Dul kadın başını sallıyor. "Bilmiyorum ama şaşırmadım. Oradakiler her zaman Harry'yi kıskanırdı, belediye başkanına

kadar herkes." Saçlarını geriye doğru atıyor. "Evet, istediğini elde edemediğinde insanları kolayca karşısına alabilirdi ama içten içe iyi bir adamdı."

Elysium çalışanlarının aynı fikirde olup olmayacağından pek emin değilsin.

"Belki belediyede ben daha şanslı olurum..." diyor Flora. "Projeyi onaylatmak için uğraşmaya devam etsem iyi olur. Belki bana acıyıp onay verirler."

"Hâlâ cinayet meselesi var. Ve kışkırtıldığınızda şiddete başvurabildiğinizi de gördük zaten." Gözlerinin içine bakıyorsun. "Bayan Kennedy, açık konuşacağım. Kocanızı siz mi öldürdünüz?"

Kesin bir dille, "Hayır..." diyor. "Söylediğim gibi, onu geçen haftadan beri görmedim. Gerçek bu."

Bayan Kennedy, yalan söylüyor olabilir. Her iki durumda da elinde kesin bir kanıt olmasa da ikinci derece kanıtlar her geçen dakika güçleniyor. Alina'ya yaptığı şeyin ardından başka seçeneğin yok. Ayağa kalkıp ona kötü haberi veriyorsunuz.

"Flora Kennedy, sizi 1988 tarihli Ceza Adaleti Yasası'nın 39. Maddesi uyarınca, darp suçlamasıyla tutukluyorum. Bir şey söylemek zorunda değilsiniz..."

Flora'yı tutuklarken tepkisi seni şaşırtıyor. Çoğu insan tutuklanınca çöker ve bitkin hale gelir ancak Bayan Kennedy güç ve sükûnetini yeniden kazanarak dimdik oturuyor, meydan okuyan bir ifadeyle sana bakıyor. Az önce umutsuzluk içinde olan dul kadın, şimdi dünyayla yüzleşmeye hazır görünüyor.

Memur Zwale'e onu nezarete götürme düzenlemelerini yapmasını söylüyorsun. Ama öncesinde, dün alınan tanık ifadeleri hakkında bilgi alıyorsun.

Maalesef kimse bir şey görmemiş..." diyor üzgün bir şekilde. "Çoğu kişi o sırada dersteydi ve avlu tarafına bakan yoktu. Bildiğimiz kadarıyla, Kennedy'yi en son görenler hâlâ Alina ve Tank."

Flora'yı uzaklaştırıyor.

"Ya haklıysa?" diyor McAdam kaşlarını çatarak. "Kennedy'nin Jennifer Watts'la yatması hakkında yani. Flora'nın onu öldürdüğü hipotezine daha fazla ağırlık kazandırabilir bu. Flora bunun sadece bir şüphe olduğunu iddia edebilir ancak doğruysa ve bunu öğrendiyse, motivasyonunu güçlendirir. Evet, ama..." McAdam susuyor, bir şey onu açıkça rahatsız ediyor.

"Aklından geçenleri söyle çavuş. Önceki meslektaşların nasıl insanlardı bilmiyorum ama ben yeni fikirleri duymaya açığım."

"Şey... Düşünüyordum da eski deponun anahtarları kimde?

"Kimsede değil. Kayıp."

"Öyle mi gerçekten? Jennifer Watts anahtarın tutulduğu kasayı denetliyor. Anahtarı kolayca alıp sonra çalındığını iddia edebilirdi. Aksini kanıtlayacak bir güvenlik kamerası kaydı da yok."

"Doğru. Resepsiyonist anahtarın kayıp olduğunu Bay Kennedy'nin ölümünden sonra fark ettiğini iddia ediyor ama..."

"Jennifer'ın Harry ile birlikte olduğunu ve bunu gizlemek için mi onu öldürdüğünü söylüyorsunuz? İtibarını korumak için mi?"

"Belki işini kaybetmemek için de. Ya da sadece anahtarı elinde tutuyor çünkü onu aldığını itiraf etmek istemiyor. İlişkiden dolayı utanıyor olabilir ve Harry'nin dul eşinin bunu öğrenmesini istemiyordur."

"Ama Jennifer anahtarı aldığı gibi yerine koyabilirdi. Kimse fark etmezdi."

McAdam omuz silkerek, "Evet ama o zaman iki şüpheliden biri olurdu, değil mi?" diyor. "O odanın anahtarı sadece onda ve Stephen'da varsa ve anahtar ortadan kaybolmadıysa, şüpheli listemiz sadece ikisiyle sınırlı kalırdı."

Çavuş yine haklı. Ona olan saygın giderek artıyor.

"Şu an o anahtar nerede acaba?" diye sesli bir şekilde düşünüyorsun. "Ve ilk başta nasıl çalındı?"

Zihnin olasılıklarla dolup taşıyor. Katil Jennifer Watts olabilir mi? Yoksa hâlâ en büyük şüpheli Flora Kennedy mi? Şu an insanları aklamak bir yana, suçlamak için bile daha fazla kanıta ihtiyacın var.

- Defterine **J3** ve **F2** yaz ve **133**. bölüme geç.

176

"Harry Kennedy'yi öldürmek için fazlasıyla güçlü bir nedenin vardı..." diyorsun. "Üstelik bunu bizzat kendin söylediniz. Elysium'un en seçkin 'Dost'larının kötü davranışlarına göz yumulduğunu çünkü Stephen'ın onların tekrar gelmesini istediğini belirttin. Carla gibi biri için bu, personeli hizmetçi gibi görmek, her zaman teniste kazanmak ve genel olarak buranın sahibi gibi davranmak anlamına geliyor."

"Affedersiniz?!" diye öfkeleniyor milletvekili ama onu görmezden geliyorsun.

"Ancak erkek müşteriler söz konusu olduğunda, bu ayrıcalık daha da karanlık bir hal alıyor. Harry Kennedy, Elysium'da geçirdiği kısa sürede bile kadın personeller arasında kötü bir üne sahip oldu. 'Eline koluna sahip olamayan biri' olduğunu sen söyledin, değil mi?"

"Doğru..." diyor Jennifer. "Buradaki herkese sarkıntılık etmeye çalıştı ama Stephen hiçbir şey yapmadı."

"Endişelerinizi bana anlatmalıydınız..." diye itiraz ediyor Stephen. O anda odadaki tüm kadın çalışanların göz devirerek birbirlerine baktığını fark ediyorsun.

"Getirdik, Stephen..." diyor Jennifer soğukkanlılıkla. "Bizi görmezden geldin. Hatta bir terapisti 'fazla tepki vermekle'

suçladın ve o da işi bıraktı. Bunu hatırlamıyor olman bile, ne kadar umurunda olduğunu gösteriyor." Sonra sana dönerek ekliyor: "Harry Kennedy bu tip adamların ilki değildi, biliyor musun? Böyle adamlar, 'hayır' kelimesine alışık değildir."

"Ve sen ona 'hayır' dedin, değil mi?" diyorsun. "Önce banyodan çıkarken sana sarkıntılık etti, bu yüzden kolundaki morluk oluştu. Peki, sonra tekrar denedi mi? Yoksa sen bu işi kökten bir bahçe çatalıyla bitirmeye mi karar verdin?"

"Kesinlikle hayır!" diye karşı çıkıyor Jennifer. "Eğer bana ikinci kez sarkıntılık etmeye kalkışsaydı, başına neler geleceğini bilirdi!"

Herkes ona bakıyor. Jennifer, ağzından çıkan sözleri fark edip panikliyor.

"Yani ona sağlam bir tokat atardım!" diye hızla düzeltiyor. "Onu bıçaklayıp balkondan aşağı atacağımı mı sanıyorsunuz? Ben bir manyak değilim, Tanrı aşkına!"

"Buna jüri karar verecek..." diyorsun. "Çavuş, Jennifer Watts'ı tutukla."

- **157**. bölüme geç.

177

Carla Nesbitt'i daha önce gördüğünde, üzerinde bembeyaz tenis kıyafetleri vardı. Kıyafeti o kadar kusursuz görünüyordu ki, maçtan çıkmış olmaktan ziyade maça gitmek üzere olduğunu düşünmüştün. Elysium logosu taşıyan polo gömlekli bir çalışana rastlayıp tenis kortlarının yerini soruyorsun. Genç adam seni doğu kanadına yönlendiriyor, yüzme havuzunun girişini geçip dışarı çıkıyorsun.

Çimenlik bir alanın yanında geniş bir çardak duruyor. Güneşten korunmak için burada toplanan 'Dostlar', uzun ahşap

masaların başında dizilmiş, havanda çiçek yaprakları ezmekle meşguller. İki Elysium çalışanı aralarında dolaşıyor, çalışmalarını gözlemliyor.

Çimenliğin ilerisinde iki tenis kortu var. Carla, kortlardan birinde bir personelle maç yapıyor ve onu rahatça yeniyor. Top her zemine çarptığında havaya toz kalkıyor. Carla'nın gerçekten yetenekli mi olduğu, yoksa personelin ona bilerek mi yenildiği tam olarak belli değil.

Çavuş McAdam memnuniyetsizce tıslıyor. "Biliyorum, adamı pek sevmiyordu ama yine de herkesin bu kadar çabuk günlük hayatına dönmesine şaşırdım."

"Belki de bu, angiospermal homeopatinin gücüdür..." diye alaycı bir şekilde yanıt veriyorsun ve Carla'ya el sallıyorsun.

Rahatsız olduğu her halinden belli ama oyunu yarıda kesip seninle konuşmayı kabul ediyor.

"Size nasıl yardımcı olabilirim Dedektif?"

"Lafı dolandırmayacağım..." diyorsun, çünkü burası bir tatil tesisi olsa da bir milletvekilinin zamanına değer verdiğinden emindin. "Bu sabah saat 10 ile 11.00 arasında neredeydiniz?"

Carla seni dikkatle süzüyor. "Harry'nin kendini camdan attığını sanıyordum."

"Tam tersine, biri onu öldürmüş gibi görünüyor."

"Gerçekten mi? Hayret doğrusu. Siz de şimdi herkesin görgü tanığını mı kontrol ediyorsunuz?"

"İzlediğimiz yöntem bu..." diyorsun sabırla.

Carla homurdanıyor. "Pekâlâ, benden yana şansınız yok. Sabah çimenlikte Tai Chi yapıyordum. En az bir düzine insan ve eğitmen Bill de oradaydı. Hepsi beni doğrulayacaktır."

"Bunu duyduğuma memnun oldum..." diyorsun. "Söyler misiniz, Bay Kennedy'yi nasıl tanırdınız? Pek iyi anlaşmadığınızı duydum."

"Bunu söylemek hafif kalır. O adam tam olarak kaba saba tipti. Kadınlara tepeden bakan, yakışıklı olduğu için her şeyi yapabileceğini sanan ve parayla her sorunu çözebileceğini düşünen biri."

"Dün akşam onunla tartıştığınız konu da bu muydu?" Carla'nın yüzündeki şaşkınlık hoşuna gidiyor. Muhtemelen başkalarının onu köşeye sıkıştırmasına alışık değildi. "Burada, tenis kortlarının yanında..." diye ekliyorsun, hafızasını tazelemek için.

Carla kaşlarını çatıyor. "Demek birilerinin çenesi düşükmüş. Evet, Harry ile tartıştık. Yerel bir tarlaya konut projesi inşa etmek gibi çılgın bir planı vardı ama belediye buna onay vermedi. Adam, istediğini rahatça yapamayacağı için öfkeden deliye dönmüştü ve benim araya girip onun lehine müdahale etmemi istedi."

"Ama siz reddettiniz."

"Evet. Söz konusu tarla bir taşkın yatağı ve üzerine asfalt dökmek suyu doğrudan yanındaki Burrowlands arazisine yönlendirecekti."

"Bay Kennedy bunu kabul etmedi mi?"

Carla sabırsızca burnunu çekiyor. "Dedektif, gerçekten, bunların Harry'nin ölümüyle ne ilgisi var? Fark ettiyseniz, tam da bir maçın ortasındaydım. Daha sonra konuşamaz mıyız?"

"Elbette tekrar konuşacağız fakat zaman çok önemli. Size bir milletvekili olarak işinizi nasıl yapacağınızı söylemeye kalkışmam."

"Bu konuda epey istisna sayılırsınız."

"Bu konu zaten konuşuldu..." diyorsun. "Şimdi lütfen söyleyin, Harry Kennedy belediyenin fikrini değiştirebileceğini neden düşündü?"

"Drenaj sistemleri kurarak suyun hem eski hem de yeni yerleşim alanlarını bypass edip doğrudan nehre akmasını sağlayacağını söyledi. Ayrıca, ev inşa etmenin iş olanakları

yaratacağına dair klasik söylemi kullandı. Ama belediye de ben de ikna olmadık."

McAdam not alıyor fakat aynı zamanda bir soru sormak için fırsat kolladığını görebiliyorsun. Onun sert yaklaşımı Carla Nesbitt'i daha da kızdırabilir diye endişeleniyorsun ama yine de ona bir şans vermelisin.

"Bayan Nesbitt..." diyor McAdam. "Eğer siz ve Bay Kennedy pek anlaşamıyorsanız, neden ikiniz de aynı anda burada kalıyordunuz?"

İçinden, "Güzel soru..." diye geçiriyorsun. Keşke sen sorsaydın.

"Bu tamamen tesadüftü..." diye kaşlarını çatarak cevap veriyor Carla. "Aslında burada ağustos sonunda kalmak istiyordum ama yer bulamadım. Parlamento yakında yeniden açılacağı için seçeneklerim kısıtlıydı."

Carla, McAdam'a, siyasi statüsünü hatırlatarak onun sorgulamayı sonlandıracağını düşünüyorsa yanılıyor.

"Peki, Bay Kennedy senin burada olacağını biliyor olabilir miydi?" diye soruyor McAdam. "Belki de seni böyle daha rahat ikna edebileceğini düşündü?"

"Onun gibi biri için bu hiç şaşırtıcı olmazdı..." diye iç çekiyor Carla. "Başka bir şey var mı?"

"Son bir şey..." diyerek onu rahatlatıyorsun. "Tartışmanızdan sonra Bay Kennedy'yi tekrar gördünüz mü?"

"Hayır. O, dövmeli adamla maça başladı, ben de odama çekildim. Ondan sonra onu görmedim."

"Bu sabah avluda bile mi?"

Sana şüpheli bir bakış atıyor. "Sen cesetlere bakmaktan hoşlanıyor olabilirsin Dedektif ama ben bu işi başkalarına bırakmayı tercih ettim. Eğer sakıncası yoksa, oyunuma geri dönmek istiyorum."

"Zaman ayırdığınız için teşekkürler, Bayan Nesbitt. Eğer aklınıza bir şey gelirse, bize haber ver."

Carla, sana hâlâ şüpheyle bakarak tenis kortuna geri dönüyor.

- Defterine **C3** yaz.
- Eğer çoktan Alina ya da Tank'i sorguladıysan **120**. bölüme geç.

Aksi halde, sorgulamak için birini seç:

- Masaj terapisti Alina'yı sorgulamak için **48**. bölüme geç.
- Teknoloji devi Tank'i sorgulamak için **73**. bölüme geç.

178

Tank Destroyer'dan şu an için daha fazla bilgi alabileceğini düşünmüyorsun.

"Teşekkürler, şimdilik bu kadar..." diyerek ayrılmak üzere arkanı dönüyorsun.

Ancak bir an duraksayıp ekliyorsun:

"Aslında, affınıza sığınarak bir şey daha sormak istiyorum. Yeni isminizi seçmenize ne sebep oldu?"

Tank'in yüzüne kurnaz bir gülümseme yayılıyor. "Uzun hikâye. Şöyle söyleyelim, eski okul arkadaşlarımla bir bekârlığa veda partisi, Dorset'te kullanılmayan bir tank atış sahası ve biraz fazla şampanya, işin içindeydi."

McAdam hafifçe burun kıvırarak gülüyor. "Zenginlerin hayatı işte, değil mi?"

Tank'e vaktini ayırdığı için teşekkür edip onu yoga dersine dönmesine izin veriyorsun.

- Defterine **T6** yaz.
- Eğer çoktan Alina veya Carla'yı sorguladıysan **120**. bölüme geç.

Aksi halde, sorgulamak için birini seç:

- Masaj terapisti Alina'yı sorgulamak için **48**. bölüme geç.
- Milletvekili Carla'yı sorgulamak için **177**. bölüme geç.

179

"Yani, üç hafta önce Kennedy, Carla Nesbitt'in şirketine 'danışmanlık' ücreti olarak 7.000 pound ödedi. Dört gün önce de ona gizli bir kod kullanarak mesaj attı, parayı hatırlattı ve anlaşmaya sadık kalmasını talep etti. Bu düpedüz rüşvet gibi durmuyor mu?"

McAdam başını sallıyor. "Ama ne için?"

"Muhtemelen belediyeye baskı yapması için. Böylece Kennedy, taşkın yatağına inşaat izni alabilecekti. Carla bu planın kötü bir fikir olduğunu düşünüyor ve desteklemeyeceğini söylüyor ama..."

"Parayla fikrini değiştiren ilk politikacı o olmazdı..." diye ekliyor McAdam. "Unutma, kendisi de Standard Umbrella aracılığıyla bir ev sahibi."

"Doğru. Ama o zaman neden hâlâ baskı yapmadı? Ne bekliyor? Ah, tabii ki! Standard Umbrella, Burrowlands'de satılık evlere sahip."

"Orayı kaçırdım..." diyor McAdam.

Aklındaki hipotezi gözden geçiriyorsun ve mantıklı görünüyor.

"Carla Nesbitt, taşkın yatağına inşaat yapıldığında yağmur sularının Burrowlands bölgesine akacağını ve bu durumun oradaki evlerin değerini düşüreceğini biliyor. Ama belediye Kennedy'nin planını onaylamadığı sürece bu bir sorun değil... henüz."

McAdam hızla konuyu kavrıyor. "Evlerini hâlâ ederinden satmaya çalışıyor..." diyor. "Onları elden çıkardıktan sonra belediyeyi fikrini değiştirmeye ikna edecek, Kennedy'nin parasını cebe atacak ve işin içinden sıyrılacak."

Oldukça kurnaz bir plan, kanıtlamak ise neredeyse imkânsız. Ama teori mantıklı ve Kennedy'nin mesajındaki tehditkâr tonu destekliyor. 'Geri adım atarsan konuşurum' ifadesi, Carla'nın itibarını ve siyasi kariyerini açıkça hedef alıyor.

Bir dahaki sefere onunla konuştuğunda bu konuyu açmaya karar veriyorsun.

- Defterine **C11** yaz ve sonrasında **100**. bölüme geç. Bölümün son kısmını atla.

180

"Yatırımcıların pek de büyük çaplı görünmüyor Bay Destroyer..." diyor McAdam. "Senin gibi geçmişi olan birisi için, büyük teknoloji şirketlerinin sıraya girip sana yatırım yapmaması biraz garip değil mi?"

Tank burnunu çekiyor. "Vizyonları yok..." diyor küçümseyerek. "Onlar arkalarına yaslanıp bizim gibi insanların yenilik yapmasını bekler, sonra da bizi satın alırlar."

"Daha önce olduğu gibi mi? Google, şirketini sekiz yüz milyon dolara satın aldığında?"

McAdam'ın nereye varmaya çalıştığını tam olarak kestiremiyorsun ama devam etmesine izin veriyorsun.

"Doğru..." diyor Tank kendinden emin bir şekilde.

"Gerçekten mi?" diye soruyor McAdam. "Çünkü seni biraz araştırdım ve eski şirketinin Google ya da başka biri tarafından satın alındığına dair hiçbir kayıt bulamadım. Vikipedi'deki kaynaklara bile baktım, hepsi aynı iki üç basın bültenine işaret ediyor... ki onları yayımlayan kişi de sizsiniz."

McAdam sana bakıyor, sen de başını hafifçe sallayıp devam etmesi için onu cesaretlendiriyorsun.

McAdam gözlerini tekrar Tank'e dikiyor. "Bay Destroyer, bence sen sandığımız kadar zengin bir adam değilsin. Bence sen bir fırsatçısın. Kendini büyük bir iş adamı gibi gösterip saf yatırımcıları kandırıyor, paralarını alıp ortadan kayboluyorsun."

Artık McAdam'ın ne ima ettiğini anlıyorsun ve lafa giriyorsun.

"Bu yüzden Elysium'daki en ucuz paketi alıyorsunuz ve muhtemelen başka yerlerde de aynısını yapıyorsunuz. Böylece 'tesadüfen' büyük iş adamlarıyla tanışıp onlara cazibeni gösterebiliyorsunuz." Tank'e gülümsüyorsun. "Nasıl gidiyor, doğru tahmin etmiş miyiz?"

Tank'in yüz ifadesi... Tam anlamıyla bir tankı devirir. Hiçbir şey söylemiyor, ki bu da tam olarak almak istediğin onay.

"Harry Kennedy bu planınızı mı çözdü? Bu yüzden mi şirketinize yatırım yapmadı? Sizi ifşa etmekle mi tehdit etti yoksa?"

Tank gözlerini kocaman açıyor. "Aman Tanrım, ne diyorsun sen?" diye çıkışıyor. "Harry sadece bir iş ortağı değildi, aynı zamanda dostumdu! Böyle bir şey yapmazdı."

"Emin misin? Onunla sadece birkaç ay önce tanıştın. Stephen Cheong'a şantaj yapacak kadar gözü kara biri olduğu ortada. Sana neden yapmasın?"

Tank öfkeyle burnundan soluyor. "Asıl Stephen'la konuşmalısınız, benimle değil! Çekiçle insanlara saldıran asıl manyak o!"

Tank'i tekrar düzeltecek bir şey söylemene fırsat kalmadan lobide bir çığlık yankılanıyor ve neredeyse aynı hızda kesiliyor.

- **69.** bölüme geç.

181

Memur Zwale suya atlamaya hazırlanıyor ama onu durduruyorsun.

"Bir sivilin hayatı için seninkini riske atamam, hele ki katil olma ihtimali varken. Biz asker değiliz."

"Hayır ama görevimiz yine de halkı korumak..." diye itiraz ediyor Zwale. "Boğulacak."

"Sen de peşinden atlarsan ikiniz birden boğulacaksınız! Bunun neresi mantıklı? Hadi, bu bir hataydı. Eve dönüyoruz."

İçleri rahat olmasa da McAdam ve Zwale dönüp seni takip ediyor. Tank Destroyer ise çoktan akıntıya kapılıp bir daha bulunamayacak şekilde gözden kaybolmuş.

Fırtına sonunda dinse de eylemlerinin üzerine çöken kara bulut inatla dağılmıyor. Zwale ve McAdam sana olan güvenlerini tamamen yitirmiş durumda. O gece karakola döndüğünde, Başkomiser tarafından sert bir şekilde azarlanıyorsun. Masum bir adamın boğulmasını izlediğin için hesap vermek zorundasın. Onun bir katil olabileceğine dair savunman hiçbir anlam taşımıyor; Başkomiser sana herkesin suçsuz olduğu varsayımıyla yargılanması gerektiğini hatırlatıyor.

Soruşturma tamamlanana kadar görevinden uzaklaştırılıyorsun ve davadan tamamen el çektiriliyorsun.

Harry Kennedy'nin cinayeti bir gün çözülebilir belki... ama bunu yapan sen olmayacaksın.

Şimdi defterini temizleyip **1.** bölüme dönebilir ve belki de bu sefer bir polis olarak görevlerini daha iyi hatırlayarak yeniden deneyebilirsin.

Şimdilik bu kadar...

SON

182

"Sırlardan bahsetmişken..." diyor McAdam. "Bu, Kennedy ve Carla'nın sevgili olduğunu doğruluyor mu? Carla, aralarında bir şey olmadığını iddia etmeye devam etse de?"

"Belki..." diye onaylıyorsun. "Gizlice burada aynı anda olmak için plan yapmışlar ama Kennedy öldükten sonra bile Carla, onunla hiçbir ilgisi olmadığını ısrarla savundu. O evli, değil mi?"

"Evet, Harry Kennedy de öyleydi."

Bundan emin olmak için daha fazla kanıta ihtiyacın var ama şu ana kadar topladıkların, Carla Nesbitt ve Harry Kennedy'nin gizli bir ilişki yaşadığını düşündürtüyor. Elysium'u, aynı yerde bulunmalarına bir bahane olarak mı kullandılar?

Carla, bunu sadece evliliğini korumak için mi sakladı? Yoksa işin içinde daha karanlık bir sebep olabilir mi?

- Defterine **C12** yaz ve **45**. bölüme geç.

183

"Carla Nesbitt şu an hangi derste?" diye soruyorsun resepsiyondaki Jennifer'a.

Jennifer zaman çizelgesini kontrol ediyor. "Şu an planlanmış bir aktivitesi yok. Bayan Nesbitt'in bugün ayrılacağını unutmayın. Şu an kişisel serbest zamanı var."

"Bu havada tenis kortlarında olmayacaktır..." diye yorum yapıyor Çavuş McAdam.

"Evet ama bu iyi bir fikir..." diyorsun. "Bayan Watts, acaba Bayan Nesbitt başka bir alanı rezerve etmiş mi, kontrol edebilir misiniz?"

Jennifer kontrol ediyor ve başıyla onaylıyor. "2H numaralı odada bir rezervasyonu var. Burası mabet odalarından biri. Buraya gelen Dostlar meditasyon yapmak, yalnız başlarına sessizlik içinde vakit geçirmek için kullanıyorlar orayı."

Merdivenleri çıkıp üst kattaki koridora ilerliyorsunuz. Burası, yatak odalarının bulunduğu katla benzer bir düzene sahip; kısa aralıklarla sıralanmış kapılarla çevrili. Bazıları açık ve içeride küçük, rahat odalar görüyorsunuz. Hepsi aynı şekilde döşenmiş: bir yoga matı, bir yer minderi ve alçak bir masa. Ayrıca,

her yerde Elysium'un simgesi haline gelmiş çiçekli bitkiler var. Kapılar kapanabiliyor ancak hiçbiri kilitlenmiyor.

"Muhtemelen burası eskiden yatak odasıydı ve sonradan dönüştürüldü..." diye tahminde bulunuyorsun. McAdam homurdanıyor.

2H numaralı odanın kapısı kapalı. İçeriden dalgaların çarpma sesi geliyor.

Nazikçe kapıyı tıklatıyorsun.

Carla'nın sesi boğuk bir şekilde duyuluyor. "Siz misiniz dedektif? Buyurun, girin."

Kapıyı açtığında, Carla'nın yoga matının üzerinde bağdaş kurmuş bir şekilde oturduğunu görüyorsun. Önündeki alçak masaya odadaki tüm bitkileri toplamış. Masanın üzerinde ayrıca telefonu –muhtemelen dalga sesinin kaynağı– ve bir şişe su var.

"Biz olduğumuzu nasıl anladınız?" diye soruyorsun. McAdam kapıyı kapatırken Carla sakin bir gülümsemeyle cevap veriyor:

"Astral çiçeğimin içindeyim."

Bir süre sessizlik oluyor, sadece sonsuz bir şekilde yankılanan okyanus sesi duyuluyor. Ama Carla'dan başka bir açıklama gelmeyeceğini anlıyorsun.

"Sizi iyi bir ruh hali içinde bulduğumuza sevindim..." diyorsun. "Kişisel zamanınızı böldüğümüz için özür dileriz ancak size birkaç sorumuz daha var."

Carla telefonunun sesini kısıyor. Artık dalgalar uzaktan gelen bir deniz gibi hafifçe uğulduyor.

"Polise yardımcı olmak için burada kalmam gerektiğini, memurunuz bana gayet net bir şekilde anlattı Dedektif. Ve tabii ki elimden geleni yapmak isterim. Bugünkü hava tenis için uygun olmadığına göre, ben de meditasyon yapmayı seçtim."

"Doğal olarak. Anlayışınız için teşekkür ederim."

Elysium'dan ayrılmasına izin verilmemesine duyduğu rahatsızlık hâlâ belirgin fakat daha önce gördüğün sert ve kavgacı

Carla'nın aksine, şimdi oldukça sakin görünüyor. Belki de astral çiçek açılımı dedikleri şeyin bir etkisi vardır.

Carla, seni ve McAdam'ı oturmaya davet ediyor. Yere oturuyorsunuz ve ancak o anda fark ediyorsun ki masanın üzerindeki bitkiler görüş açını kısmen engelliyor. Bunu bilerek mi yaptı, merak ediyorsun ama konuyu dağıtmadan devam ediyorsun.

- Harry Kennedy'nin telefonundan alınan *ilk gizli* mesajı çözdün mü? Eğer çözdüysen, not defterine **P3** yaz. Ardından, o mesajda bulunan sayıyı 14 ile çarp ve karşılık gelen bölüme git.
- Aksi halde **95**. bölüme geç.

184

Carla'nın gözlerinin içine bakıyorsun. "Harry, Elysium'un varlığını bile yakın zamana kadar bilmiyordu. Öyleyse, o depo odasının kullanılmadığını nasıl bilebilirdi? Dahası, anahtarını nerede bulacağını nereden öğrenmiş olabilir? Ama sen... Sen Elysium'un düzenli bir üyesisin. Buradaki herkesin alışkanlıklarını ve rutinlerini artık ezbere biliyor olmalısın."

Carla kaşlarını çatıyor. "Ne demek istiyorsunuz?"

McAdam sert bir sesle araya giriyor. "Dedektifin ne demek istediğini gayet iyi biliyorsunuz, Bayan Nesbitt."

"Hatta bunu kendiniz söylediniz..." diye ekliyorsun. "Jennifer'ı Bay Kennedy ile yatmakla suçlarken, 'O lanet olası anahtarlar belinde şıngırdıyor, nereye gitse yanında taşıyor' dediniz. Bu, sadece dikkatimizi başka yöne çekmek için bir numaraydı, değil mi?"

Carla derin bir nefes alıyor. "Tanrı aşkına, Harry de ben de evliyiz. Ne söylememi bekliyorsunuz?"

"Yine de Harry'nin oda 312'nin anahtarını nereden aldığı hâlâ açıklığa kavuşmuş değil. İfadenizi gözden geçirmek ister misiniz?"

Carla sinirle iç çekiyor. "Tamam, tamam, ben aldım..." diyor sonunda. "Jennifer her gece çıkmadan önce anahtarlığı masasının arkasındaki dolapta, bir kutunun içine koyar. Nerede olduğunu bilmeden bulamazsınız."

McAdam kaşlarını kaldırıyor. "Dolap kilitli değil mi?"

Carla küçümseyici bir bakış atıyor. "Burası bir sağlık spa'sı, Çavuş, banka kasası değil. Neyse, bir gece herkes uyuduktan sonra aşağı indim, anahtarlığı dolaptan aldım, kasayı açtım ve depo odasının anahtarını çıkardım. Sonra da yakalanmamak için anahtarı Harry'ye verdim. Sonuçta benim de bir itibarım var."

"Evet, eminim öyledir..." diyorsun kuru bir ifadeyle.

- Defterine **C13** yaz.
- Eğer halihazırda defterinde C1 yazıyorsa, **55**. bölüme geç.
- Aksi halde, **93**. bölüme geç.

185

McAdam, Alina'yı tutukluyor ve fırtına dindikten sonra onu karakola götürüyorsunuz. Ancak masaj terapisti masum olduğunu ısrarla savunuyor ve ondan ne bir itiraf alabiliyor ne de ek bir kanıt elde edebiliyorsun.

Tek doğrulayabildiğin şey, depo odasındaki lavaboda bulunan DNA profillerinden birinin ona ait olduğu. Fakat Alina, yıllardır Elysium'da çalıştığını ve oda kullanılmaya devam ederken o lavaboyu sıkça kullandığını söylüyor. DNA'sının orada bulunmasının sebebi de bu olabilir. Bunu çürütecek bir kanıtın yok, yani onu kesin olarak olay mahallinde bulduğunuzu veya cinayet silahını elinde tuttuğunu kanıtlayamıyorsun.

Üstelik Kennedy'nin ağzındaki gülün hâlâ bir açıklaması yok. Elinde sadece varsayımların var ve bunlar da yeterli değil. Soruşturma çıkmaza giriyor. Sana olan güvenini kaybeden

Başkomiser, seni daha basit bir davaya atıyor ve Elysium cinayetini çözmesi için başka bir dedektifi görevlendiriyor. Harry Kennedy'nin katili belki bir gün ortaya çıkacak... ama onu bulan kişi sen olmayacaksın.

Daha sonra, neyin yanlış gittiğini düşünüyorsun. Alina'nın suçlu olduğundan eminsin, ama bunu kanıtlayacak yeterli delili neden bulamadın? Gözünden neyin kaçmış olabileceğini sorguluyorsun. Yaptığın hata gelecek günlerde ve gecelerde aklını kurcalamaya devam edecek. Ya da en azından defterini temizleyip **1.** bölüme dönerek tekrar denemeye karar verene kadar.

Şimdilik bu kadar...

SON

186

"Sorunuzun cevabını aslında kendiniz verdiniz..." diyorsun. "Bir boşanma süreci aylar, hatta yıllar sürebilir. Sonunda belki Kennedy Homes'un yarısını alabilirsiniz ama şirket zaten mali açıdan zor durumdaydı ve bankada neredeyse hiç para yoktu. Her şey bu yeni konut projesine bağlıydı, o da bir türlü ilerlemiyordu."

Flora itiraz ediyor. "Maddi sıkıntılar hakkında hiçbir fikrim yoktu. Harry bana işlerin iyi gittiğini söylemişti. Günlük işleyişe dahil değildim."

"Onun sözüne doğrudan inandığınızı mı söylemeye çalışıyorsunuz? Boşanmayı düşündüğünüz bir adamın? Diyelim ki inandınız, avukatınız kesinlikle inanmazdı. Bence Kennedy Homes'un aslında iflasın eşiğinde olduğunu öğrendiniz –belki de Harry'nin zar zor karşılayabileceği bir meblağı gizemli bir 'danışmanlık hizmeti' için ödediğini de fark ettiniz– ve artık yeter dediğiniz an geldi. Sonuçta, boşanma sonunda şirketin daha

büyük bir kısmına sahip olsanız bile, eski kocanız hâlâ başında olacaktı."

"Şirketi batırmak üzereydi..." diye homurdanıyor dul kadın.

"Belki de. Ama o öldüğünde şirketin tamamı size miras kaldı ve artık onu dilediğiniz gibi yönetebilirsiniz."

"İki şeyi gözden kaçırıyorsunuz..." diyor Flora. "Birincisi, Harry'nin burada olduğunu kesin olarak bilmiyordum. İkincisi, bunu kimseye görünmeden nasıl yapabilirim? Kasabadaki güvenlik kameralarını kontrol edin, beni avukatımın ofisinden eve dönerken kaydetmişlerdir."

McAdam başını sallıyor. "Evet, kaydetmişler... ama buraya sapmadan önce. Kameralara tekrar yakalanmadan önce on dakikalık bir boşluk var ve o noktada artık malikâneden ayrılmış, evinize geri dönüyorsunuz."

Flora gözleri dolarak savunmaya geçiyor. "Manzaralı bir yol seçtim, hepsi bu. Aklım çok doluydu. Ama bunların hiçbiri Harry'yi öldürdüğüm anlamına gelmiyor!"

"Gerçekten mi?" diyorsun. "Eşinizin ölmesini isteyecek kadar güçlü bir sebebiniz vardı. Güvenlik kameraları, yeterli zamanınız olduğunu ve malikâneye gizlice girip –orada kamera olmadığını biliyoruz– onu öldürdüğünüzü, sonra da arabanıza dönüp eve gittiğinizi gösteriyor."

Carla Nesbitt söze giriyor. "Bu kadar zahmete girmeye değer mi Dedektif? Flora gerçekten böyle bir şey yapacak birine benziyor mu? Kusura bakma Flora..." diye ekliyor.

"Sakin sular derindir, Bayan Nesbitt..." diyorsun. "Bugün erken saatlerde Bayan Kennedy, tutulduğu yerden kaçmak için pencereden atladı. Ve bir plan ne kadar beklenmedik olursa, şüphe çekme ihtimali de o kadar düşük olur."

Flora Kennedy sessizce inliyor ve gözyaşlarına boğuluyor. Fakat bunların da görgü tanığı kadar sahte olup olmadığından emin değilsin.

"Ayrıca, maktulün ağzına yerleştirilen gülden bahsedelim. Bir çiçek... ya da şöyle diyelim *flora*."[18]

Dul kadın burnunu çekerek itiraz ediyor. "Bunun, beni işaret ettiğini düşünmüyorsunuz herhalde. Neden... neden böyle bir ipucu bırakayım?"

"Bazı suçlular bilinçaltında yakalanmak ve cezalandırılmak ister..." diyorsun. "Ve ben de buna seve seve yardımcı olurum. Çavuş, Bayan Kennedy'yi tutuklayın."

- **172.** bölüme geç.

187

"Geriye dönüp baktığımda..." diyerek başlıyorsun, "Bay Kennedy'nin ölümüne verdiğiniz tepkiye şaşırıyorum. Dün onu küçümsüyor, hatta biraz da aşağılıyordunuz. Aranızda pek de sevgi dolu bir ilişki olmadığını ima etmiştiniz."

Carla lotus pozisyonundan çıkıp bacaklarını yere uzatıyor. "Demek istediğiniz ne?"

"Onunla bir zamanlar yakın olduğunuzu neden hiç söylemediniz?"

"Bunu sana kim söyledi?"

McAdam telefonunu kaldırıp Kennedy'nin dizüstü bilgisayarında bulunan arşiv görüntülerini kaydırarak gösteriyor.

"Bunlar Harry'nin bilgisayarında bulundu..." diyorsun Carla'ya. "Anlattığınız hikâyeden oldukça farklı bir tablo çiziyorlar."

Carla omuz silkerek cevap veriyor. "Bunlar çok uzun zaman önceydi. Genç ve aptaldık ki zaten genç olmakla aptallık genellikle aynı anlama gelir, değil mi?"

"Yani artık her şey geride mi kaldı? Olan oldu, bitti mi?"

"Öyle bir şey. Evet, bir zamanlar birlikteydik. Eğlenceliydi, ta ki artık eğlenceli olmayana kadar. Ondan sonra ilişkimiz ta-

---

18 Flora: Latince kökenli bir isim olup "bitki örtüsü" veya "çiçek" anlamına gelir.

mamen iş üzerineydi. O evler inşa ederdi, ben de bazen satın alırdım. Hepsi bu kadar."

"Bu, dünkü tavrınızı tam olarak açıklamıyor."

Carla derin bir nefes alıyor. "Açıkçası, Harry'nin bana hâlâ bir şeyler hissettiğinden her zaman şüphelenmişimdir. Ya da belki sadece son bir kez birlikte olmak istiyordu. Ama ben yirmi yıldır evliyim."

Meydan okuyan bakışlarını doğrudan üzerine dikiyor sanki onu yalanlamaya cesaret edemeyeceğini biliyor. Elinde aksini kanıtlayacak bir şey olmadığından, gerçekten de cesaret edemiyorsun.

- Defterine **C9** yaz ve **144**. bölüme geç.

188

"Bu oldukça basit..." diyorsun. "Senin ve Harry Kennedy'nin, Stephen Cheong'un dışarıdan çiçek alıp kendi yetiştirdiği gibi satmasıyla ilgili ona şantaj yaptığınızı biliyoruz."

Odadaki herkes şaşkınlıkla nefesini tutarken gözler yöneticinin üzerine çevriliyor. Carla Nesbitt, tiksintiyle dilini şaklatıyor.

Sözlerinize devam ediyorsun: "Bunun, suç ortaklarının ganimet kavgasına düştüğü klasik bir vaka olduğunu düşünüyorum. Stephen'ı köşeye sıkıştırarak iyi bir gelir kapısı elde etmiştiniz ama tüm payı kendinize istediniz. Bu yüzden Harry Kennedy'nin ölmesi gerekiyordu."

"Ama biz bundan para almıyorduk..." diye itiraz ediyor Tank. "Sadece Elysium'daki Lotus paketlerinden ücretsiz faydalanıyorduk."

"Şimdilik, belki. Ama şantaj her zaman daha fazla kazanç vat eder, değil mi?"

Tank kafası karışmış bir ifadeyle bakıyor. "O zaman neden Stephen'ı suçlamıyorsunuz? Kaybedecek en çok şeyi olan o. Ben birkaç kuruş için Harry'yi öldürecek biri değilim."

"Ben daha azı için işlenen cinayetler gördüm..." diyor McAdam sert bir ifadeyle. "Üstelik Alina, Kennedy ile tartıştığını gördüğünü söyledi, hem de onun terapi seansından çıkmasının hemen ardından. Yani olayın yaşandığı evin üst katındaydınız. Sizi havuza girerken gören olmadı ve oraya ne zaman girdiğini bilmiyormuş gibi davrandınız, oysa duvarda bir saat vardı. Ve artık Kennedy'yi öldürmek için yeterince güçlü bir sebebiniz olduğunu da biliyoruz."

Tank gözlerini sana dikip öyle bir bakış atıyor ki bir an güvenliğinden endişe ediyorsun.

"Asıl sebep bu değil mi?" diyorsun. "Odasına girmeye çalışmanızın nedeni bir su şişesi bulmak değildi. Asıl amacınız, dizüstü bilgisayarını çalmak ve içinde sizi ele verebilecek delilleri yok etmekti. Ama memurlarım buna izin vermedi, çünkü görevlerini farkındalar."

McAdam'a dönerek başını hafifçe sallıyorsun.

"Çavuş, lütfen görevinizi yerine getirerek Bay Destroyer'ı tutuklayın."

- **131**. bölüme geç

189

- Eğer defterinde T6 yazıyorsa **145**. bölüme geç.
- Aksi halde, **47**. bölüme geç.

190

"Oda 312'nin kayıp anahtarının yükseltilmiş bir çiçek yatağına gömülü halde bulunduğunu hatırlatmama gerek var mı?" diyorsun Stephen'a. "Seralardan sorumlu kişi olarak buranın senin alanın olduğunu daha önce kendin de açıkça belirtmiştin."

"Ama neden onu çalayım ki? Zaten odaya ait kendi anahtarım var. Diyelim ki çaldım, o zaman neden gelip kendi çalışma alanıma gömeyim? Biri beni suçlu göstermek istiyor!"

Bunu zaten düşündünüz. "Sanmıyorum. Hiç kimse benim ya da başka bir polisin seralara gireceğini bilemezdi. Neden girelim ki? Harry Kennedy'nin seralarla hiçbir ilgisi yoktu ve ağzında bulduğumuz çiçek, depo odasının balkonundaki bitkiden alınmıştı. Sırf seni polietilen tünelde sorgulamaya gelmemiz bile tamamen tesadüftü – anahtarı bulmamız ise daha da büyük bir şans. Bence anahtarı oraya gömen sensin ve asla bulunmayacağını düşündün."

"Kendi anahtarın dururken neden kasadaki yedek anahtarı alıp kullanmayı tercih ettiğin de açık. Eğer eksik olmasaydı, hiç kimse onun kullanıldığını fark etmeyecekti. Ama ortadan kaybolunca, odaya girebilecek tek kişi olarak şüphe doğrudan senin üzerine düşecekti."

"Bu saçmalık!" diye çıkışıyor Stephen. "Harry Kennedy'yi neden öldüreyim ki? O bizim 'Dost'larımızdan biriydi!"

"Ama para ödeyen bir 'Dost' değildi..." diye hatırlatıyorsun. "Onun VIP paketinden ücretsiz yararlandığını biliyoruz. Muhtemelen, uzun vadede sadık bir müşteri olacağını umuyordun. Ama belki de onun sadece avantaj sağlamak istediğini düşündüren bir şey yaptı ya da söyledi. Sonuçta, Bay Kennedy tam da böyle bir insandı." Dul eş Flora'ya bakarak başınızı hafifçe eğiyorsunuz. "Özür dilerim, Bayan Kennedy ama gerçek bu."

Flora omuz silkerek cevap veriyor. "Harry'nin bir melek olmadığını biliyorum. Ama öldürülmeyi hak etmiyordu."

"Bu, birini öldürmek için yeterli sebep olamaz!" diye bağırıyor Stephen.

"Bence olabilir..." diyorsunuz soğukkanlılıkla. "Çavuş, Bay Cheong'u tutuklayın."

- 76. bölüme geç.

191

Burrowlands girişine yakın bir yere park edip siteye doğru yürüyorsun. Senin deneyimsiz gözlerine göre burası diğer modern konut projelerinden pek farklı görünmüyor. Yarı müstakil evler, alanı en verimli şekilde kullanmak ve mümkün olduğunca fazla ev sığdırmak için tasarlanmış kavisli sıralar halinde dizilmiş. Her evin önünde küçücük bir çim alan, geniş bir araba yolu ve arkada da birbirinin aynısı ahşap çitlerle çevrili bahçeler var. Hepsi dolu görünüyor; çoğunun önünde iki ya da daha fazla araç park edilmiş, bu da buranın özellikle genç aileler için popüler olduğunu düşündürüyor.

Ama bir köşeyi döndüğünde fikrini değiştiriyorsun. Yan yana dizilmiş dört ev boş ve aynı emlak ofisi tarafından satışa çıkarılmış.

"Belki de diğerlerinin bilmediği bir şey biliyorlardır..." diye mırıldanıyor McAdam. "Başka satılık ev göremiyorum."

Haklı. Burrowlands'de satışta olan tek evler bunlar ve hepsi aynı sırada, aynı emlakçı tarafından listelenmiş. Garip.

"Bu site ne zaman yapıldı acaba?" diye düşünerek sesli bir şekilde düşünceni dile getiriyorsun.

McAdam telefonundan hızlıca bir şeyler aratıyor ama net bir bilgi bulamıyor. "Bunu kontrol etmem gerekecek..." diyor. "Ama oldukça yeni görünüyor. Birkaç seneden fazla değildir."

- Defterine **P5** yaz.
- Eğer defterinde A8 yazıyorsa **27**. bölüme geç.
- Aksi halde, **128**. bölüme geç.

192

Aklın, Stephen Cheong'un ofisinde bulduğun çiçek fidanlığına ait faturaya gidiyor. O an, kendi yetiştirdiği çiçeklerle övü-

nen bir inziva merkezinin dışarıdan bitki satın almasını garip bulmuştun. Şimdi, Carla Nesbitt'in söylediklerini duydukça şüphelerin iyice artıyor.

Acaba Stephen, kötü hava koşullarını telafi etmek için bir fidanlıktan çiçek ve bitki mi satın alıyor? Böylece müşterilerini resmen dolandırmış olmuyor mu? Harry Kennedy, Carla'nın Stephen'ın "mucizevi" bahçıvanlık yeteneklerinden bahsettiğini duyunca bunu fark etmiş olabilir mi? Kennedy hakkında öğrendiğin her şey, onun şantaj yapmaktan çekinmeyecek biri olduğunu gösteriyor. Eğer Stephen'ı bu şekilde köşeye sıkıştırdıysa, bu, Elysium'un dolu olmasına rağmen nasıl yer bulabildiğini ve neden en pahalı paket olan Lotus paketini bedavaya aldığını açıklıyor.

Ve en önemlisi, eğer Kennedy onu tehdit ediyorsa, Stephen'ın işini korumak için onu sonsuza dek susturmak istemesi için güçlü bir sebebi var.

- Defterine **S4** yaz ve **25**. bölüme geç.

193

"Bırak kumarda riske atmayı, Tank kendi parasını bile zar zor harcıyor..." diye hatırlatıyor McAdam. "Jennifer, burada genellikle en ucuz paketi aldığını söylemişti, hatırla. Bu hafta Lotus paketinde olmasının tek sebebi, Stephen Cheong'un ona ücretsiz bir yükseltme vermesi."

Mantıklı bir nokta. Milyonları olan biri neden her zaman en lüks paketi tercih etmez ki? Gerçekten cimri mi, yoksa Elysium'a düzenli olarak gelmesinin arkasında sakladığı başka bir sebep mi var?

- **65**. bölüme geç.

194

Jennifer, Alina'nın göz çevresini temizlemeyi bitiriyor ve masaj terapistini rahatlatmak adına ona sarılıyor. "Cildinde bir açılma yok, canım."

Bu sırada, yoga eğitmeni olduğunu düşündüğün başka bir çalışan elinde bir makyaj çantasıyla geliyor ve masaj terapistinin morarmış gözünü kapatmak için işe koyuluyor.

"Stephen'ın onların paralarına ne kadar muhtaç olduğunu söylemiştin..." diyorsun, dün sabah bankayla yapacağı telefon görüşmesini hatırlayarak. O görüşme hakkında konuşmaya pek de istekli değildi. "Elysium mali sıkıntıda mı? Böyle bir yeri işletmek ve personel çalıştırmak pahalı olmalı."

"Bize ödediği paraya bakarsan öyle olduğunu söyleyemezsin..." diyor Jennifer, ilkyardım çantasını dolabına kaldırırken. "Ama tabii ki pahalı. Sırf seraları ayakta tutmak bile bir servet tutuyor. Ama buranın en büyük özelliği de bu zaten. İnsanlar buraya çiçek terapisi için geliyor. Bunu başka hiçbir yerde bulamazlar."

"Neden olmasın? Sonuçta bu, taklit edilmesi çok zor bir fikir gibi durmuyor."

Kadınların hepsi sana alınmış gibi bakıyor.

"Sadece birkaç çiçek yetiştirip mindere koyduğunu sanmıyorsun, değil mi, dedektif?" diyor yoga eğitmeni. "Stephen'ın eli gerçekten çiçek işlerine yatkın ama biz de bitkilerle çalışmak için özel eğitim aldık. Hangi çiçeğin hangi ruh haline ya da mevsime uygun olduğunu bilmek, bunları homeopatiyle nasıl karıştıracağımızı öğrenmek gerekiyor. Bizler profesyoneliz."

"Tabii ki..." diyorsun, gaf yaptığını fark ederek hafifçe utanıyorsun. "Elbette, insanların buraya gelme sebebi bu." Sonra aklına başka bir şey geliyor. "Peki, Carla Nesbitt de bu büyük

harcama yapanlardan mı? Genelde Lotus paketini mi alıyor?"

"Kesinlikle..." diyor Jennifer. "Stephen bu insanları kaçırmamak için her şeyi yapıyor, çünkü düzenli Lotus Çiçeği Dostları, Gül paketindeki bir dolu emekliden çok daha değerli. Ama yine de işleri döndürebilmek için o emeklilere de ihtiyacımız var."

Kennedy'nin banka kayıtlarından öğrendiğin şeyleri hatırlayarak, aklını kurcalayan bir soruyu Jennifer'a yöneltiyorsun.

"Peki, o zaman, neden Stephen Harry Kennedy'ye beleş tatil vermişti?"

Jennifer şaşkınlıkla sana bakıyor. "Ne demek istiyorsun?"

"Bize, müşterilerin önceden ödeme yapmak zorunda olduğunu söylemiştin. Ama Kennedy'nin Elysium'a tek kuruş ödemediğine dair elimizde kayıt var. 9.000 sterlin ödemekten bahsetmiyorum bile."

Jennifer, bu bilgi karşısında donup kalıyor.

Yoga eğitmeni kafası karışmış bir halde başını iki yana sallıyor. "Bu hiç mantıklı değil. Stephen bize Harry Kennedy'ye gözümüz gibi bakmamız gerektiğini söylemişti. Çünkü iş için çok değerli bir müşteriydi. Ama eğer buraya bedavaya geliyorsa bu nasıl olabilir?"

Gerçekten nası olabilirdil? Stephen ile Kennedy arasında farklı bir mali anlaşma mı vardı? Yoksa Stephen, ileride bir iyilik bekleyerek ona bir kıyak mı geçmişti? Bunları öğrenmek için yöneticinin karşısına çıkman gerekecek.

"Tamamdır, bitti. O kadar da kötü değil..." diyor yoga eğitmeni, Alina'nın gözündeki makyajı incelerken. Sonra makyaj çantasını toparlamaya başlıyor.

"Teşekkür ederim..." diyor Alina sessizce, düşmüş koyu renk bir saç telini kulağının arkasına iterek. "Şimdi bir randevum var. Çalışmaya gitmeliyim."

Jennifer, nazikçe koluna dokunuyor. "Bence gitmemelisin. Senin yerine birini bulabilirim, kimse sana kızmaz."

Ama Alina, başını dik tutarak uzaklaşıyor. Hafifçe gülümsüyor fakat başını da sallıyor. "Hayır, bana iyi gelecek. Olanları unutabilirim."

Jennifer iç çekerek ayağa kalkıyor. "Ben de gidip şu küçük mavi hapları yerden süpüreyim bari."

Diğer çalışanlar da onunla birlikte kalkıyor ve sen artık daha fazla soru sormak için doğru zaman olmadığını hissediyorsun.

Onlara veda edip lobide McAdam'ın Flora Kennedy ile nasıl bir görüşme yaptığını öğrenmek için geri dönüyorsun.

- **101**. bölüme geç.

195

Sadece kelimeleri değil, anlamını da çözmeye çalışarak şifreli mesajı bir kez daha okuyorsun.

"Üç hafta önce, anonim biri Harry Kennedy'ye bir mesaj gönderdi. Bir *'çiçek çocuk'*, bir fidanlıktan dört palet ... bir şey ... satın almış."

McAdam kaşlarını kaldırıyor. "Muhtemelen bahsi geçen gerçek çocuk değil."

"Esprilerle iş yapmayı bırak, Çavuş. Hayır, bariz olan cevap çiçekler. Ve *'görünmez olmaya çalışıyor'* ifadesi, bunun kimse tarafından fark edilmek istemediğini gösteriyor."

Bir an ikiniz de sessizce düşünüyorsunuz. Sonra, bir anda jeton düşüyor.

"Stephen Cheong..." diyorsun yavaşça. "Çiçek Çocuk. Tank Destroyer ona böyle demişti, hatırlıyor musun?"

McAdam ıslık çalıyor. "Ama neden Tank onu bir fidanlıkta izlesin ki? Elysium'daki her şey arazide yetiştiriliyor. Stephen bunun bu spa merkezinin 'benzersiz marka vaadi' olduğunu söylemişti."

"Aynen öyle. Ama aynı zamanda son zamanlardaki kötü hava koşullarıyla başa çıkamadığını da söylemişti. Peki ya gerçekten başa çıkamıyorsa? Kendi mahsulünü tamamlamak için bir fidanlıktan çiçek satın almak zorunda kaldıysa? Eğer bu duyulursa, Elysium'un itibarı mahvolur. Hatta bu, hukuki olarak dolandırıcılık sayılabilir. Mesajın ilk kısmına bir bak."

"*Haklıydım...*" diye okuyor McAdam. "Bu, Kennedy'nin bir şeyden şüphelendiğini ve Tank'ten göz kulak olmasını istediğini gösteriyor."

"Sadece bu da değil. Mesajı göndermeden önce şifrelemesini de istemiş ki böylece başka kimse okuyamasın."

Bu mesajın kendisi kesin bir kanıt değil. Ama eğer doğru yorumladıysan, Stephen Cheong'a karşı çok ciddi bir delil olabilir. Eğer Kennedy, Stephen'ın dışarıdan çiçek satın alıp bunları misafirlerine kendi mahsulü gibi sunduğunu biliyorduysa, bu, Elysium'un yöneticisine karşı büyük bir koz olurdu. Ve böyle bir koz, kolayca tehdide ya da şantaja dönüşebilir... Şantaj da cinayet için en eski nedenlerden biridir.

"Geriye tek bir soru kalıyor..." diyorsun, mesajı tekrar okuyarak. "Bu mesaj neden üç hafta önce gönderildi?"

McAdam kaşlarını çatıyor. "Ne demek istiyorsun?"

"Harry Kennedy daha önce buraya hiç gelmemiş. Üstelik bildiğimiz kadarıyla sağlıklı yaşam merkezlerine meraklı biri de değil. Peki o zaman, Stephen Cheong'un kim olduğunu nasıl biliyordu? Hadi onu geçtim, müşterilere yalan söylediğinden nasıl şüphelendi? Ve daha da önemlisi, neden umurunda olsun ki?"

"Bilmiyorum. Devam et."

Gülüyorsun. "İşte mesele bu, ben de bilmiyorum. Ama umarım öğrenebiliriz..."

- Defterine **S2** yaz, sonra **100.** bölüme geç ve bölümün son kısmını atla.

196

McAdam, Carla'yı tutukluyor ve fırtına dindikten sonra onu karakola götürüyorsun.

Ama Carla sorgu boyunca masumiyetini savunuyor ve yavaş yavaş elinde hiçbir şey olmadığını fark ediyorsun. Tek kanıtın, lavabodaki DNA'sı. O ise bunun, Kennedy'nin onu depo odasına sürükleyip yardım istemesinin ardından ellerini yıkamasından kaldığını söylüyor. Mantıksız gibi görünüyor ama Kennedy öldüğü için aksini kanıtlayamıyorsun.

Daha da kötüsü, Bill Cheong güvenilmez bir tanık çıkıyor. Geri adım atıyor, Carla'nın Tai Chi dersinden ne kadar süreyle ayrıldığını ya da Kennedy'yi öldürmeye yetecek kadar vaktinin olup olmadığını kesin olarak hatırlayamadığını söylüyor.

Carla'yı cinayet mahalline bağlayan başka hiçbir şeyin yok. Cinayet silahını onun kullandığını ispatlayamıyorsun. Sadece kendi şüphelerin var – ve bu da güçlü bir avukatın karşısında asla yeterli değil.

Sana olan güvenini kaybeden Başkomiser, seni daha basit bir davaya atıyor ve Elysium cinayetini çözmesi için başka bir dedektifi görevlendiriyor.

Harry Kennedy'nin katili belki bir gün bulunacak... ama bunu yapan kişi sen olmayacaksın.

Sonrasında, nerede hata yaptığını düşünüyorsun. Carla'yı suçlamakta haklıydın fakat yeterli kanıtları mı bulamamıştın? Yoksa Carla'nın cinayet motivasyonu hakkında mı yanılmıştın? Yoksa katil bambaşka biri miydi?

• Gerçeği öğrenmek için ümitsizliğe kapılma. Not defterinde temiz bir sayfa aç, **1.** bölüme geri dön ve yeniden dene.

Şimdilik bu kadar...

SON

197

"Harry Kennedy'nin katili onu herkesten iyi tanıyordu..." diyorsun. Kalabalıktakilerin çoğu dönüp Flora'ya bakıyor ama sen başını sallıyorsun. "Hayır, eşi değil. Bahsettiğim kişi, Harry'yi evlenmeden çok önce tanıyan ve ölümüne kadar aklından çıkmayan kadın. Öyle değil mi, Carla?"

Milletvekili kızarıyor. "Saçmalık!" diye çıkışıyor. "Evet, belki Harry ve ben kamuoyu önünde biraz rol yaptık ama eski dosttuk. Bu da benim onu öldürmeyeceğimin en büyük kanıtı!"

Carla sadece kaçamak mı davranıyor? Yoksa onu suçlamak için elinde gerçekten sağlam kanıtlar var mı?

Defterindeki ipucu numaralarını aşağıdaki sırayla kontrol et:

- Eğer defterinde C10 yazıyorsa, **153**. bölüme geç.
- Eğer defterinde C13 yazıyorsa, **38**. bölüme geç.
- Eğer defterinde C1 yazıyorsa, **24**. bölüme geç.
- Eğer defterinde C6 yazıyorsa, **106**. bölüme geç.
- Aksi halde, **63**. bölüme geç.

198

"Bayan Kennedy..." diyorsun, "size tekrar soruyorum, merhum eşinizden boşanmayı mı planlıyordunuz?"

"Hayır, ben... Daha önce de söyledim. Sadece kız kardeşim için..."

"Kız kardeşiniz için, evet. O halde onu arayıp doğrulamamızda bir sakınca yoktur, değil mi? Bana numarasını verebilir misiniz?"

Odaya girdiğinden beri ilk kez Flora gerçekten tedirgin görünüyor. "Onu bu işe karıştırmayın. Onun bununla hiçbir ilgisi yok."

"Bayan Kennedy, ben şu an sizin kocanızın cinayetini araştırıyorum ve bu durumdan pek de memnun olmadığınız izlenimini ediniyorum. Çavuş?"

McAdam telefonunu çıkarıyor. "Kayıtları arayıp bize iletmelerini söyleyeceğim."

Flora, McAdam'ı endişeyle izliyor ve aniden McAdam'ın elindeki telefonu yere çarpıyor. Telefon sert bir sesle zemine düşüyor.

"Peki, tamam!" diye patlıyor. "Evet, onun başka kadınlarla ilişkisi olduğunu biliyordum ve evet, ondan boşanmayı planlıyordum. Yıllardır sürüp gidiyordu ve artık bıkmıştım."

"Yani sürekli aldatıyordu?" diye soruyor McAdam, telefonunu yerden alırken.

"Harry zayıf bir adamdı, hepsi bu. İşimiz genç ve güzel kadınlarla doluydu; emlakçılar, sekreterler, pazarlamacılar... Kendine engel olamıyordu. Aynı anda üç kadınla birlikte olduğu bile olmuştu, hem de hepsi yarı yaşındaydı ve beyinleri de yaşlarına uygundu."

"Ve sonra?"

"Oh, her seferinde bana dönüp üzgün olduğunu söyler, bunun son olduğuna dair yeminler ederdi. Bunları söylediğinde ona gerçekten inanırdım. Ama sonra gözü başka birine kayar ve her şey baştan başlardı."

- Defterine **F3** yaz ve **114.** bölüme geç.

İki seçenek arasında kararsızsın.

Bir yandan, Stephen Cheong'la yüzleşmeye ve onun sahtekârlığını ortaya çıkarmaya kararlısın. Harry Kennedy'yi öldürerek bu durumu örtbas etmiş ve hem kendi itibarını hem de Elysium'un adını korumak istemiş olabilir.

Öte yandan, Jennifer'ın buraya tek başına gelmesine izin vermek açıkça bir hataydı ve Flora Kennedy'nin, resepsiyonistin kurbanla olan ilişkisi konusunda haklı olup olmadığını öğrenmek önemli olabilir. McAdam'ı Stephen'ı sorgulaması için gönderebilir, sen de Jennifer'a jeneratörü çalıştırmasında yardım ederken başka ipuçları bulmaya çalışabilirsin.

Bir karar vermelisin:

- Depo odasından çıkıp Stephen'ı sorgulamak için **102.** bölüme geç.
- Jennifer'a jeneratör konusunda yardım etmek için **13.** bölüme geç.

200

Memur Zwale, Alina'yı odanın ortasına doğru sert adımlarla getirirken kalabalık sessizce açılarak onlara yol veriyor. Herkes şaşkınlık içinde olanları izliyor.

Alina, sana meydan okuyan bir bakış atıyor. "Hiçbir şey bilmiyorsun."

"Tam tersine..." diyorsun sakince. "Ama hadi dünden başlayalım. Harry Kennedy, sabah 10.00'dan 11.00'e kadar seninle bir seans ayarlamıştı. Neden sen? Çünkü o güne kadar kalan tek kadın terapist sendin. Diğer 'Güller'in hiçbiri onu bir daha görmek istemedi. Çünkü onlara yaptığı seanslarda tacizkâr ve rahatsız edici davranışlarda bulunmuştu. Kendin de söyledin; Kennedy'nin namı ondan önce geliyordu. Acaba onu uyardın mı? Daha seansın başında ona böyle şeylere tahammül etmeyeceğini söyledin mi?"

Alina omuz silkerek cevap veriyor. "Söylemek zorunda olmamalıyım. Hiç kimse olmamalı. Bu zaten apaçık ortada."

"Evet, öyle. Ama Harry gibiler bunu yapmaya devam ediyor. Peki, bu olay Roxana ile konuşmasını duymandan önce mi oldu,

sonra mı? Sanırım telefon görüşmesi önce gerçekleşti. Bize zaman hakkında yalan söyledin, çünkü Roxana'yı korumak istiyordun ve onun Kennedy ile bağlantılı olduğunu öğrenmemizi istemedin. Aslında, Kennedy masaj masasında yatarken kız kardeşin onu aradı. Onun adını duyduğunda, kim olduğunu anladın... Roxana'nın son iki yıldır hayatını cehenneme çeviren adam. Öfkeyle dolup taştın ve onu bilerek sıcak taşlarla yaktın. İşte otopsi sırasında vücudunda bulduğumuz izler bunlardı."

Odanın içindeki herkes, özellikle de diğer masaj terapistleri, şaşkınlıkla nefeslerini tutuyor.

"Bir süre, bunu yapmandaki tek sebebin intikam olduğunu düşündüm. Kız kardeşine ve ailesine acı çektiren adamı cezalandırmak istemiştin. Ama mesele bundan daha derindi, değil mi? Seni Romanya'dan ayrılmaya iten asıl sebep de tam olarak buydu."

Alina sessiz kalıyor.

"Romanya, masaj terapisti olmak için eğitim aldığın ve aynı zamanda bir müşterinin cinsel saldırısına uğradığın yerdi. Ancak bunu patronuna bildirdiğinde, hiçbir şey yapmadığını fark ettin ve bu seni dehşete düşürdü. Hem o hem de polis, şikâyetini tek kelimeyle reddetti. O an kararını verdin: Roxana'yla birlikte İngiltere'de daha iyi bir hayat kuracaktınız... Ama Elysium'da çalışmaya başladığında, buranın da pek farklı olmadığını fark ettin. Stephen Cheong, zengin erkeklerin işyerini kadın çalışanları taciz edebileceği bir oyun alanına çevirmesine göz yuman başka bir patrondu."

"Bu doğru değil!" diye itiraz ediyor Stephen. "Bana iletilen her şikâyeti inceliyorum."

Jennifer Watts gözlerini deviriyor. "Yalan söyleme Stephen. Çoğu zaman şikâyet edildiğini bile kabul etmiyorsun. Kabul ettiğinde de 'yanlış anlaşılma' diyerek üzerini örtüyorsun."

"İşte bu yüzden Alina kendi adaletini sağlamak zorunda kaldı..." diye açıklıyorsun. "Harry Kennedy'nin yaptığı şeyler için asla ceza almayacağını biliyordu. Buradaki tüm kadın çalışan-

lar da onun nasıl biri olduğunu doğrulayabilir... Ama olayların akışını kaçırmayalım. O odada ne oldu Alina? Sana ne zaman saldırdı? Onu yaktıktan sonra mı? Sana öfkelendi mi?"

"O aşağılık domuz!" diye haykırıyor Alina, onun bu ani çıkışı Zwale'i şaşkına çeviriyor. "Evet, en başında Kennedy'yi uyardım, bir süre uslu durdu. Ama sonra Roxana'yla telefonda kavga ettiğini duydum ve onu yaktım. Masadan fırlayıp beni tuttu. Beni boğmaya başladı ve bu... Bu onu heyecanlandırdı! Sonra... bana dokunmaya kalktı. Ben de onu tekmeledim, ittim ve maşaları aldım. 'Çık git, yoksa seni tekrar yakarım' dedim. O da olanları Stephen'a söyleyeceğini ve beni kovduracağını söyledi."

"Sonra öfkeyle dışarı fırladı ve koridorda Tank ile karşılaştı, değil mi? Bu yüzden durup konuşmak istemedi. Peki, peşinden sen mi gittin Alina? Yoksa o mu geri döndü?"

Alina gözlerini yere indiriyor. "O çıktıktan sonra ne olacağını biliyordum. Stephen'a gidecekti, o da beni kovacaktı. Harry'ye defolmasını söylemek yerine beni kapının önüne koyacaktı. Vizem geçersiz hale gelecekti, Romanya'ya dönmek zorunda kalacaktım. Roxana'yı geride bırakmak zorunda kalacaktım."

"Ama sonra tüm bu sorunları kökten çözecek daha basit bir yol olduğunu fark ettin, değil mi? Burada kalabilirdin, kız kardeşin bir daha onunla uğraşmak zorunda kalmazdı ve eğer ölürse Harry Kennedy artık kimseyi taciz edemezdi."

"Bunu hak etmişti. Tek bir derdi vardı. İşimi koruyabilmek için ona istediğini alabileceğini düşündürtmek kolaydı."

"Yani Harry'nin peşinden gittin, onu baştan çıkardın ve Stephen'a hiçbir şey söylemeyeceğine dair söz verdirdin. Eski depo odası onun fikri miydi?"

Alina başını sallıyor. "Anahtar cebindeydi. İçeri girdiğimizde hemen anladım, burayı daha önce de kullanmıştı. Ona uzanmasını söyledim ve... masaj yaptım."

Flora Kennedy, tüm bu süre boyunca olanları hem dehşet hem de şaşkınlık içinde dinliyordu. Şimdi ise yüzü utançtan kızarmıştı ve başka bir yerde olmayı diliyordu. Ama Alina artık içini döküyor, her şeyi anlatıyordu.

"Gömleğimi çıkardım ve arkasına yaslanmasını söyledim..." diye devam etti. "Domuz, işte şimdi oldu, diye düşündü. Evet, olmuştu ama düşündüğü şekilde değil! Rafın üzerinde bahçe çatalını gördüm..."

Odanın içinde ölüm sessizliği hâkim oluyor. Herkes, ölümcül anı gözlerinde canlandırıyordu.

"Sonrasında balkondan bir gül kopardın, değil mi?" diye sordun. "Onu ağzında bulduk."

"Evet..." diyor Alina. "Ona karşı koyamayan tüm 'küçük güller' için. Ama sonra içeri baktım ve bir şekilde hâlâ ayaktaydı! Dengede duramıyordu ama yine de..."

Alina doğru kelimeyi bulmaya çalışarak sustu.

"Sendeledi..." diye tamamlıyorsun. "Sana doğru geldi, bu yüzden Fransız pencerelerini kapatmaya çalıştın. O da cama çarptı, kırılan cam kolunu kesti."

Alina başını salladı. "Balkona düştü. Telefonu cebinden çıktı. En sonunda öldüğünü düşündüm, bu yüzden gülü ağzına koydum. Stephen neden öldüğünü bilsin istedim."

Müdür pişman olmuş gibi görünse de hiçbir şey söylemedi.

Alina anlatmaya devam etti, "Ama sonra tekrar ayağa kalktı! Gözlerime inanamadım. Onu ittim ve bu sefer balkondan aşağı düştü. Sonra telefonunu parçalayıp ardından aşağı fırlattım."

"Ama bu da son değildi, değil mi?" diye soruyorsun. "Sonra lavaboda kanı yıkadın, gömleğini geri giydin, odayı kilitleyip anahtarı Stephen'ın seralarından birine sakladın. Neden bunu yaptın?"

Alina sana öfkeyle bakıyor. "Bence sebebini çoktan biliyorsunuz."

"Evet, biliyorum. Ama senin de bunu doğrulamanı istiyorum."

"Çünkü o bir korkak!" diye haykırdı Alina, Stephen'ı işaret ederek. "Bizi korumuyor, bizi dinlemiyor. Sadece paralarını istiyor ve o parayı nasıl harcadıkları umurunda bile değil! Romanya'yı terk ederken bir yemin ettim, hiçbir adam bana bunu yeniden yapamayacaktı!" Öfkeli gözyaşları yanaklarından süzülüyor. "Ama o adam bunu bana Stephen yüzünden yeniden yaptı. Evet Harry Kennedy'yi öldürdüm ama burada suçlanması gereken kişi Stephen."

"Yani bizim cinayeti onun işlediğini düşünmemizi istedin. Elysium'un kapanma riski olsa bile, Stephen'ın acı çekmesini istedin."

Alina burnunu çekiyor ve gözyaşlarını siliyor. "Burayı Jennifer yönetebilirdi. Hem de çok daha iyi yapardı."

"Belki de haklısın, Bayan Martinescu. Ama bu, cinayeti haklı çıkarmaz."

Oda bir kez daha sessizliğe gömülüyor; bu öğleden sonra ilk kez gerçekten sessizliği hissediyorsun. Fırtına dinmiş, yağmur sonunda durmuş gibi. Yakında polis merkezine dönebileceksin. Yakında her şey eski haline geri dönecek.

"Çavuş, Bayan Martinescu'yu tutuklayın."

"Memnuniyetle..." diyor McAdam, bulutların dağılışını izlerken. "Görünüşe göre gün nihayet aydınlanıyor."

***

George adlı keçi, Çavuş McAdam'ı dikkatle izliyor ve Dr. Wash'ın koyunlarıyla arasına girerek hiçbir şakaya tahammülü olmadığını açıkça belli ediyor. İkisi adeta bir bakışma yarışına girmiş gibi görünüyor.

Yakınlarda, Dr. Wash senin ve Polis Memuru Zwale'in içeceklerini doldururken, patoloğun çiftlik evinin bahçesindeki bir bankta oturuyorsunuz. Küçük bir domuz yavrusu avlunun karşısında koşturarak George'un nöbet tuttuğu sac çatılı ahır-

daki bölmelerden birine yöneliyor. İçeriden koyunların, keçilerin, domuzların ve daha pek çok hayvanın hırıltılı nefes alışları, yemek yemeleri ve horultuları duyuluyor.

Evin ötesinde uçsuz bucaksız yeşil tarlalar uzanıyor. Güneş batmaya başlıyor.

"İstasyona giderken Burrowlands arazisine uğradık..." diyorsun içeceğini alırken. "Neyse ki büyük bir sel yoktu. Taşkın ovası işini yapmış."

"Sanırım oraya yeni evler inşa etme planları için son darbe oldu bu. Ahh." Dr. Wash son bardakları da doldurup yavaşça doğruluyor, eklemlerinin sızladığını belli eden bir homurtuyla. "Joseph, gel de şu bardakları taşımama yardım et."

Ana eve doğru yürürken McAdam'ın yanından geçerken gülümseyerek sesleniyor:

"Çavuş, orada biraz daha dikilirsen George, senin koyunlarından birini kesip kızartmaya niyetlendiğini düşünebilir. Eğer kafana bir darbe alırsan sorumluluk kabul etmem."

McAdam homurdanarak pes ediyor ve George'a son bir ters bakış attıktan sonra masaya katılıyor. Keçi, fırtınanın çamurla karıştırdığı zeminde toynaklarını kazıyor, ardından ahıra geri dönerek sürüyü gözetlemeye devam ediyor.

"Hâlâ bir köpek almasının daha mantıklı olacağını düşünüyorum..." diye mırıldanıyor McAdam, bir kadeh şarap alırken. "Adı neden George ki? Keçi için garip bir isim."

"Aslında tam adı George Washington..." diye cevap veriyorsun. McAdam'ın gözleri hâlâ boş bir ifadeyle bakıyor ancak açıklama yapmayı reddediyorsun. Bunu kendi başına çözebilir.

Dr. Wash ve Zwale, evden ellerinde yiyecek tepsileriyle dönüyorlar ve bunları masaya bırakıyorlar. Tepsiler hamburgerler ve patates kızartmalarıyla dolu.

Çavuş McAdam hemen bir hamburger kapıyor fakat tam yemeye koyulacakken doktor onu uyarıyor: "Prensiplerinize ters düşerse diye önceden söyleyeyim, et değil."

McAdam durup hamburgerine şüpheyle bakıyor. Sonra bir ısırık alıyor ve herkes tepkisini görmek için onu izliyor. Çiğniyor, yutuyor ve omuz silkerek, "Ehh, fena değil..." diyor.

"Bana güvenin, bu onun için büyük bir övgü sayılır..." diyorsun gülümseyerek. Ardından kadehini kaldırarak ekliyorsun: "Cinayetlerin çözüldüğü ve adaletin yerini bulduğu günlere!"

Dördünüz kadehlerinizi tokuşturuyorsunuz.

Dr. Wash, McAdam'a dönerek konuşuyor. "Eşim, buraya tüm benliğini adadı. O vefat ettiğinde üç seçeneğim vardı: Çiftçi olmak, burayı satmak ya da kapatmak. Benim yaşımdaki biri için çiftçilik pek iyi bir seçenek sayılmazdı ama buradaki anıları bırakmaya da gönlüm razı gelmedi. Bu nedenle üçünü de reddedip kendi yolumu çizdim. Hayatımın her günü ölüme tanıklık ediyorum çavuş. Bu yüzden evimi, yaşama adanmış bir sığınağa dönüştürmek istedim."

"Vejetaryen olmaya da o zaman mı karar verdiniz?" diye soruyorsun.

"Asla geç değildir..." diyerek göz kırpıyor Dr. Wash.

"Buranın girişine bilet kesebilirsiniz..." diye öneride bulunuyor Polis Memuru Zwale. "Yerel okullardan çocuklar gelip domuzları besler."

"Belki bir gün..." diyor Dr. Wash nazikçe ama bunun aslında kesin bir ret olduğunu anlamak zor değil. Çiftliğin bir turistik mekâna dönüşmesini istemediği her halinden belli; yalnızlığını ve eşine dair sessiz anılarını korumayı tercih ediyor.

"Peki..." diye devam ediyor, "bana Alina Martinescu'nun hikâyesini anlatın. Gerçekten her yönden trajik bir son. DNA karşılaştırmasının sonuçlarını gördünüz mü?"

"Evet, teşekkürler. Alina'nın örneğinin lavaboda bulunan üçüncü profille eşleşeceğinden emindim ama bunu doğrulamak yine de iyi oldu. Zaten merkezde otuzdan fazla kişi onun

itirafını duydu, yani yaptığını kabul etmekten başka pek seçeneği yoktu. Şimdi de kendini savunmak için meşru müdafaa iddiasında bulunuyor."

McAdam homurdanıyor. "Ölü bir adamın sözüne karşı kendi sözü. Yine de sinir bozucu. Kusura bakma George..." diye ekliyor, yan gözle onu sert bir bakışla süzen keçiye bakarak.

"Elysium'daki diğer kadın masaj terapistleri bir araya gelerek ifade verdi..." diyor Zwale. "Jennifer da onlara katıldı. Hepsi, Harry Kennedy'nin sürekli tacizde bulunan biri olduğunu doğruladı. Bu, Alina'nın cezasında hafifletici bir sebep olarak dikkate alınabilir belki."

"Buna karşı çıkmam..." diyor Dr. Wash, McAdam'a anlamlı bir bakış atarak. "Sanırım travma yaşamış genç bir kadını cezalandırmanın kimseye bir faydası olmayacağı konusunda hemfikiriz."

Ağzı dolu halde hamburgerini çiğneyen Çavuş, homurdanarak cevap veriyor.

"Artık bizim elimizde değil..." diyerek noktayı koyarsın. "Bizim görevimiz katili yakalamaktı ve bunu başardık. Hepinize tebrikler."

Memur Zwale başıyla onaylayarak saate bakıyor ve kalkmaya hazırlanıyor.

"Erken yatıyorsun? Sabah dinç ve hazır olmak için mi?"

"Ee... pek sayılmaz. Bir randevum var. Yarın görüşürüz."

Kiminle olduğunu sormana gerek yok. O gittikten sonra, Dr. Wash koyunlarını yakındaki tarlaya salıyor, McAdam ise çiftlik avlusundaki hayvanları sessiz bir şaşkınlıkla izlemeye koyuluyor.

Doktor geri dönüyor ve soruyor: "Peki, ilk davasından sonra değerlendirme nedir?"

"McAdam mı? Basit biri..." diyorsun gülümseyerek. "Kesinlikle biraz köşeli, diyelim ki, geleneklere karşı sağlıklı bir saygı-

sızlığı var." Doktor iç çekiyor. "Ama iyi içgüdüleri var ve potansiyel taşıyor. Sanırım onunla iyi anlaşacağız."

Sen ve Dr. Wash sessiz bir memnuniyet içinde çevredeki tarlalara ve tepeler bakıyorsunuz. Koyunlar otlarken, akşam güneşi tembelce ufka doğru alçalıyor.

SON

Puanlama

Tebrikler! Cinayeti çözdün! Gerçekten iyi bir dedektif oldun. ("Evet, biraz yardım alarak..." diye ekliyor McAdam).

Ama ne kadar iyi bir dedektif olduğunu öğrenmeye ne dersin? İşte bu sayfada bunu öğreneceksin.

Arka sayfada, kitabı okurken bulmuş olabileceğin İpucu Numaraları'nın yer aldığı bir tablo var. Bulduğun her İpucu Numarası'nı işaretleyerek, puan tablosunda belirtilen değeri toplam puanına ekle.

Bu ipuçlarının hepsi davayı çözmek için gerekli olmasa da güçlü bir araştırmacı olduğunun göstergesidir. Ancak dikkat etmen gereken bir nokta var! Bazı ipuçları yanlış yönlendiren unsurlar olabilir ve bunlar eksi puan değerinde.

Son olarak, kitaptaki her ipucu bu tabloda yer almıyor. Bazı ipuçları önemsiz olduğu için puanını etkilemiyor.

İPUCU = PUAN

A1 = +10

A2 = +5

A3 = +5

A4 = +5

A7 = +10

C1 = +5

C4 = +5

C5 = +5

C6 = +5

C10 = +5

C11 = +5

C12 = +5

C13 = +10

F3 = +5

F4 = +10

F6 = +5

J2 = +10

J5 = +10

P4 = -5

P7 = +5

P10 = +5 (cesaretin için!)

P12 = -10

S1 = -10

S2 = +10

S4 = +5

S5 = +10

S6 = +10

S7 = -10

T2 = +5
T3 = +10
T5 = +5
T7 = +5

Şifreli Mesajlar

Eğer şifreli mesajlar karşına ilk çıktığında kendi elinle kopyaladıysan, dikkatli çalıştığın için kendine ekstra **+5** puan verebilirsin.

Eğer Penny sana şifreli mesajları vermeden önce mesajlardan herhangi birini çözmeyi başardıysan, çözdüğün her mesaj için kendine **+10** puan ekle.

Penny şifreli mesajları çözümledikten sonra mesajları çözdüysen, her mesaj için kendine +5 puan ekle.

Eğer üç mesajdan hiçbirini çözemediysen, toplam puanından -10 puan (her mesaj için değil, toplamda) düşmelisin.

Ve hâlâ şifreli mesajları çözmekte zorlananlar için, işte şifreli mesajların çözümleri...

Mesaj 1: Harry Kennedy'den Carla Nesbitt'e, 3 gün önce

O 7.000 poundun ne için olduğunu biliyordun. Geri adım atarsan, bunu söylemeyeceğimi sanma.

Mesaj 2: Harry Kennedy'den Carla Nesbitt'e, 13 gün önce

Bana tarihlerini gönder, ben de altı günü ayarlayayım. Eğer onun için neyin iyi olduğunun farkındaysa, bana yer açar.

Mesaj 3: Bilinmeyen bir numaradan Harry Kennedy'ye, 20 gün önce

HAKLIYDIN, ÇİÇEK ÇOCUĞU FİDANLIKTA BİR MİNİBÜSÜN İÇİNDE SAKLANMAYA ÇALIŞIRKEN GÖRDÜM. DÖRT PALET SATIN ALDI.

Şimdi ne kadar iyi bir dedektif olduğunu öğrenmek için puanını kontrol et:

<u>20 veya daha az puan: AMATÖR</u>

Vay canına – cinayeti çözebilmiş olman bile mucize! Bunu kıl payı başarmış olmalısın. Puanını yükseltmek için en baştan başlayıp tekrar denemeni öneririz.

<u>20–60 puan: DEDEKTİF MEMURU</u>

İyi, çalışkan ve yetkin bir dedektifsin. Göze çarpan biri olmayabilirsin ama sağlam sonuçlar elde ediyorsun. Davayı bir kez daha çözmeye ne dersin? Doğru yolu dikkatle takip edersen çok daha yüksek bir puan alabilirsin.

<u>60–120 puan: DEDEKTİF MÜFETTİŞİ</u>

Harika bir dedektifsin! Doğru ipuçlarını takip ettin, doğru soruları sordun ve katili ortaya çıkardın. Üstelik yoluna çıkan birçok şaşırtmacayı ve çıkmazı ustalıkla atlattın. Polis teşkilatına büyük katkı sağladın ve şimdi de bir terfi seni bekliyor!

<u>120+ puan: USTA DEDEKTİF</u>

İnanılmaz. Yanıltıcı ipuçlarına kapılmadan, şifreleri ustalıkla çözerek ve en doğru soruşturmaları yürüterek neredeyse kusursuz bir mantık yürüttün. Olağanüstü, neredeyse imkânsız bir başarı ama sen bunu başardın!

Peki, cinayeti nasıl çözdün? Bunu gerçekten merak ediyorum! Beni sosyal medyada **@AntonyJohnston** olarak bulabilir veya internet sitem **antonyjohnston.com** üzerinden bana e-posta gönderebilirsin.

Geriye kalan tek soru şu: Bir dahaki sefere daha iyisini yapabilir misin?

Öğrenmenin tek bir yolu var...

Can You Solve the Murder, beni etkileşimli romanlara âşık eden o erken dönem deneyimlerim olmasaydı asla var olamazdı. Yıllar sonra kendi kendime, aynı formatta bir polisiye roman yazıp yazamayacağımı sormama sebep olan da yine onlardı...

İlk kısa deneysel taslaklarımı 2023'te okuyan James Thomson ve Jonathan Whitelaw'a sonsuz teşekkürler. Daha önce kimse böyle bir şey yapmamıştı, bu yüzden onların geribildirimleri ve teşvikleri benim için çok değerliydi.

James, bu kitabın beta okuyucularından ve "oyun testçileri"nden biri olarak Kathy Campbell, Rich Dansky, Heather Fitt, Jonathan Green ve Victoria Hancox ile birlikte çalıştı. Hepsine minnettarım, özellikle de Kathy ve Victoria'ya – verdikleri kapsamlı geribildirimler kitabı büyük ölçüde geliştirdi.

Cinayeti Çözebilir misin? fikrini, soğuk bir aralık gecesi, tıklım tıklım ve gürültülü bir pub'ın önünde, dondurucu yağmur altında ajanım Sarah Such'a anlattım. Bu yöntemi kesinlikle tavsiye etmiyorum! Ancak Sarah'nın bu fikre duyduğu heyecan, bana olan inancının bir göstergesiydi ve onunla Sarah Such Literary Agency'deki ekibinin bu kitabı dünya çapında satma konusundaki olağanüstü çabaları için ne kadar teşekkür etsem az.

Ayrıca, yabancı haklar konusundaki titiz çalışmaları için The Buckman Agency'den Jessica Buckman'a da teşekkür ederim.

Beni en çok şaşırtan şey, birçok yayınevinin *Cinayeti Çözebilir misin?*'in yayın haklarını almak istemesiydi. Ancak bu konsepti ve potansiyelini gerçekten anlayan kişi Transworld'den Finn Cotton oldu. Finn, kitabın basım süreci boyunca hem bana hem de projeye büyük destek verdi. Ona ve Transworld ekibine verdikleri emek ve gösterdikleri destek için minnettarım. Aynı şekilde, hikâyeyi şekillendirme konusunda büyük katkıları olan ABD ve Kanada'daki editörlerim Jeramie Orton ve Bhavna Chauhan'a da içten teşekkürlerimi sunarım.

Bu sıra dışı kitaba bir şans verdiğiniz için siz okuyuculara teşekkür ederim. Çoğu sosyal medya platformunda @AntonyJohnston olarak bulunuyorum. Beni takip edin ve tabii ki cinayeti çözüp çözmediğinizi bana yazın!

Ve her zamanki gibi, her an yanımda olduğu için Marcia'ya sonsuz teşekkürler.

Antony Johnston
Ekim 2024

Can You Solve the Murder, beni etkileşimli romanlara âşık eden o erken dönem deneyimlerim olmasaydı asla var olamazdı. Yıllar sonra kendi kendime, aynı formatta bir polisiye roman yazıp yazamayacağımı sormama sebep olan da yine onlardı...

İlk kısa deneysel taslaklarımı 2023'te okuyan James Thomson ve Jonathan Whitelaw'a sonsuz teşekkürler. Daha önce kimse böyle bir şey yapmamıştı, bu yüzden onların geribildirimleri ve teşvikleri benim için çok değerliydi.

James, bu kitabın beta okuyucularından ve "oyun testçileri"nden biri olarak Kathy Campbell, Rich Dansky, Heather Fitt, Jonathan Green ve Victoria Hancox ile birlikte çalıştı. Hepsine minnettarım, özellikle de Kathy ve Victoria'ya – verdikleri kapsamlı geribildirimler kitabı büyük ölçüde geliştirdi.

Cinayeti Çözebilir misin? fikrini, soğuk bir aralık gecesi, tıklım tıklım ve gürültülü bir pub'ın önünde, dondurucu yağmur altında ajanım Sarah Such'a anlattım. Bu yöntemi kesinlikle tavsiye etmiyorum! Ancak Sarah'nın bu fikre duyduğu heyecan, bana olan inancının bir göstergesiydi ve onunla Sarah Such Literary Agency'deki ekibinin bu kitabı dünya çapında satma konusundaki olağanüstü çabaları için ne kadar teşekkür etsem az.

Ayrıca, yabancı haklar konusundaki titiz çalışmaları için The Buckman Agency'den Jessica Buckman'a da teşekkür ederim.

Beni en çok şaşırtan şey, birçok yayınevinin *Cinayeti Çözebilir misin?*'in yayın haklarını almak istemesiydi. Ancak bu konsepti ve potansiyelini gerçekten anlayan kişi Transworld'den Finn Cotton oldu. Finn, kitabın basım süreci boyunca hem bana hem de projeye büyük destek verdi. Ona ve Transworld ekibine verdikleri emek ve gösterdikleri destek için minnettarım. Aynı şekilde, hikâyeyi şekillendirme konusunda büyük katkıları olan ABD ve Kanada'daki editörlerim Jeramie Orton ve Bhavna Chauhan'a da içten teşekkürlerimi sunarım.

Bu sıra dışı kitaba bir şans verdiğiniz için siz okuyuculara teşekkür ederim. Çoğu sosyal medya platformunda @AntonyJohnston olarak bulunuyorum. Beni takip edin ve tabii ki cinayeti çözüp çözmediğinizi bana yazın!

Ve her zamanki gibi, her an yanımda olduğu için Marcia'ya sonsuz teşekkürler.

Antony Johnston
Ekim 2024

Her ipucu seni katile bir adım daha yaklaştıracak!

Lüks bir sağlık merkezinin sakin bahçesinde, bir adam balkondan düşmüş halde bulunur.

Göğsünde bir bahçe çatalı, ağzında kırmızı bir gül.

Kaza olamayacak kadar planlı, intihar olamayacak kadar acımasız.

Bu kitapta **dedektif** sensin.

Olay yerini incele, şüphelileri sorgula, ipuçlarını not et.

Her seçim seni yeni bir bölüme götürecek ve hikâyenin kaderini değiştirecek.

Doğru kararları verirsen gerçeğe ulaşacaksın.

Yanılırsan katil elini kolunu sallayarak uzaklaşacak.

Bu dosyada cesaretin, zekân ve dikkatin sınanacak.

Soru şu:
Cinayeti
çözebilecek
misin?